

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๒๘
วันพฤหัสบดีที่ ๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๑๗
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมด ๒๓๘ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : วันนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุม
แล้วผมขอเปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมทราบ ผมได้รับหนังสือจาก
พลโท บุญเรือน บัวจรรยา สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอลาออกจากตำแหน่งสมาชิกสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๑๗ เป็นต้นไป

จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ระเบียบวาระที่ ๒ เป็นวาระกระทู้ถาม กระทู้ถาม
แรกเป็นกระทู้ถามด่วนของคุณ สุรินทร์ มาศดิตถ์ ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์ เรื่อง ผู้ปลูกสวนปาล์มทำลายป่า

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ จาก
นครศรีธรรมราช ขอตั้งกระทู้ถามด่วนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ดังต่อไปนี้

เนื่องจากมีผู้ได้รับสัมปทานป่าไม้และที่ดินเพื่อทำสวนปาล์มในจังหวัดกระบี่ ติดต่อเขตกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการโค่นไม้ทำลายป่าเพื่อปลูกปาล์มดังกล่าวนี้ มีการทำลาย ป่านอกเขตสัมปทานทั้งในจังหวัดกระบี่และจังหวัดสุราษฎร์ธานี เจ้าพนักงานตำรวจและป่าไม้เคย จับกุมการกระทำผิดกฎหมายนี้ แต่เนื่องจากผู้ถือหุ้นของบริษัทนี้เป็นข้าราชการประจำและ เป็นนักการเมืองผู้มีอิทธิพลในสมัยนั้นและในสมัยนี้ การปราบปรามจับกุมจึงมีการช่วยเหลือกัน ไม่ให้ผู้กระทำผิดได้รับโทษ ด้วยเหตุนี้เจ้าพนักงานของรัฐจึงปล่อยให้มีการโค่นไม้ทำลายป่า นอกเขตที่ได้รับอนุญาตสัมปทานจากรัฐบาลเป็นเนื้อที่รวมนับเป็นหมื่นไร่ จนถึงบัดนี้ก็ยังคง ทำลายอยู่ หากไม่แก้ไขป้องกันปราบปรามป่าไม้อันอุดมในเขตจังหวัดทั้งสองจะถูกทำลายมากขึ้น เป็นผลให้เสียหายแก่เศรษฐกิจของชาติการปกครองตลอดจนถึงความมั่นคงของรัฐด้วย จึง ขอเรียนถามว่า

๑. บริษัทผู้รับอนุญาตให้โค่นไม้ทำลายป่าและเข้าครอบครองที่ดินเพื่อทำสวนปาล์ม ในจังหวัดกระบี่นั้นชื่อบริษัทอะไร ได้รับอนุญาตโดยมีเงื่อนไขอย่างไร เนื้อที่เท่าใด มีอาณา เขตพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดอะไรบ้าง

๒. ผู้ได้รับอนุญาตนั้น หากเป็นบริษัท ขอทราบว่ามีรัฐมนตรีบางท่านในคณะ รัฐบาลชุดนี้มีหุ้นส่วนอยู่ด้วยหรือไม่ หากไม่มีหุ้นส่วนในทางตรง มีส่วนได้ทางอ้อมบ้างหรือไม่

๓. การทำลายป่าเข้าไปในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อปลูกสวนปาล์มที่กล่าวนี้ เป็นเนื้อที่เท่าใดแล้ว ในท้องที่ตำบล อำเภอ จังหวัดใด หากไม่มี ขอทราบว่ามีมีการโค่นไม้ทำลาย ป่าในเขตตำบลบางสวรรค์ อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจำนวนมากนั้น เป็นการ กระทำของผู้ได้รับอนุญาตให้ทำสวนปาล์มดังกล่าวหรือไม่ หากใช่ ท่านได้จัดการอย่างไร เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไรหรือไม่

๔. ท่านทราบหรือไม่ว่า ในรัฐบาลชุดก่อนนั้น เจ้าพนักงานตำรวจและป่าไม้เคย ไปจับกุมการทำลายป่านี้ เพราะตัดโค่นไม้ออกไปขายจากป่านอกเขตอนุญาต แล้วอ้างว่าโค่น ไม้ทำลายป่าในเขตที่ได้รับอนุญาต หลักฐานไม้ซุงที่จับได้กับหลักฐานต่อไม้ นั้นอายุต่างกันมาก แต่เจ้าหน้าที่ในความรับผิดชอบของท่านในขณะนั้นได้ช่วยเหลือให้ผู้กระทำผิดพ้นผิด เพราะเกรงกลัว

อิทธิพลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในขณะนั้น ท่านทราบหรือไม่ หากท่านทราบ ได้ส่งลงโทษเจ้าพนักงานที่ขึ้นตรงกับกระทรวงของท่านประการใด

๕. ท่านจะดำเนินการโดยเด็ดขาดไม่ให้เกิดการโค่นไม้ทำลายป่าเพื่อการปลูกสวนปาล์ม ดังกล่าวโดยวิธีที่ผิดกฎหมาย ไม่ให้ดำเนินการต่อไปจะได้หรือไม่ หากได้จะจัดการอย่างไร

พลตำรวจเอก พิชัย กุลละวณิชย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอตอบกระทู้ถามของท่านผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

๑. บริษัทผู้ได้รับอนุญาตสัมปทานตามเรื่องนี้ชื่อบริษัทไทยอุตสาหกรรมน้ำมัน และสวนปาล์ม จำกัด สำนักงานตั้งอยู่ที่ ๔๘ ถนนภูเก็ท จังหวัดภูเก็ต ได้รับสัมปทานที่ดิน จากกระทรวงมหาดไทยตามประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๑๒ มิใช่สัมปทานการทำไม้ตามสัมปทานเลขที่ ๒/๒๕๑๓ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๑๓ เพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรมผลิตน้ำมันปาล์ม มีอาณาเขตอยู่ในท้องที่ป่าปลายพระยา หมู่ที่ ๖ ที่ ๗ ตำบล ปลายพระยา อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ เนื้อที่ประมาณ ๑๖,๒๖๒ ไร่ สัมปทานที่ดินดังกล่าวมี กำหนด ๒๐ ปี ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๑๘ ถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๓ โดยมี เงื่อนไขซึ่งเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับป่าไม้อยู่ว่า บริษัทจะต้องไม่ทำการใด ๆ ให้เป็นการทำลาย หรือเป็นอันตรายแก่ต้นน้ำลำธาร แหล่งน้ำ ทางน้ำ ไม่ทำอันตรายแก่ไม้ยืนต้นที่ขึ้นอยู่ในเขต สัมปทาน หากประสงค์จะตัดฟันไม้จะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติป่าไม้ ถ้าฝ่าฝืน อาจถูกสั่งพักหรือเพิกถอนสัมปทานตัดได้

๒. ได้สอบทะเบียนบริษัทจากกรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์แล้ว ได้รับ แจ้งมาว่า โดยหนังสือ ที่ พณ ๐๕๐๗/๐๑๔๒๔ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๑๗ ว่า ไม่ปรากฏว่ามี รัฐมนตรีท่านใดในรัฐบาลชุดนี้ถือหุ้นอยู่ด้วยเลย ในจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งสิ้น ปรากฏว่ามี อดีต รัฐมนตรีท่านหนึ่งถือหุ้นอยู่ด้วยเท่านั้น สำหรับข้อถามที่ว่า ถ้าไม่มีหุ้นส่วนโดยตรง จะมีหุ้นส่วนทางอ้อมได้หรือไม่นั้น ข้อนี้ไม่อาจชี้แจงได้ เพราะหลักฐานไม่ปรากฏ

๓. ในประเด็นที่ขอทราบว่ามีการทำลายป่าเข้าไปในเขตอำเภอพระแสง จังหวัด

สุราษฎร์ธานีนั้น เรื่องนี้ยังไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัด เพียงบริษัทมีความสงสัยว่าที่ดินที่บริษัทได้รับสัมปทานอยู่นี้เดิมเป็นที่ว่างเปล่า ไม่มีผู้ใดเข้าครอบครองและไม่มีถนนจะเข้าถึงได้ เป็นเขตของผู้ก่อการร้าย ติดกับท้องที่อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภายหลังจากที่ได้รับสัมปทานแล้วบริษัทจึงจัดทำถนนบุกเบิกเข้าไปโดยอาศัยแผนที่ทางอากาศเป็นทางประกอบการพิจารณาไม่แน่ใจว่าจะอยู่ในเขตที่ได้รับสัมปทานจริงหรือไม่ หากผิดพลาดก็จะขอเช่าพื้นที่ดังกล่าวตามเนื้อที่ที่แท้จริงต่อไป กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงตั้งกรรมการขึ้นดำเนินการสอบสวนประกอบด้วย ๑. ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธาน ๒. ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย เป็นกรรมการ ๓. ผู้แทนกรมป่าไม้ เป็นกรรมการ ๔. ผู้แทนกรมส่งเสริมสหกรณ์ เป็นกรรมการ ให้กรรมการคณะนี้ทำการสอบสวนเพื่อให้ได้ความชัดในสาระที่สำคัญ ดังต่อไปนี้คือ

๑. บริษัทนี้ได้ดำเนินการบุกรุกแผ้วถางป่าออกนอกเขตที่ได้รับสัมปทานหรือไม่ เพียงใด หากมีการบุกรุกจริงเป็นเนื้อที่เท่าใด อยู่ในเขตป่าท้องที่ใด

๒. ผู้รุกกล้าได้กระทำผิดอะไรบ้าง ตามบทบัญญัติของกฎหมายควรมีโทษผิดอย่างไรเพื่อจะได้พิจารณาดำเนินการในทางคดีตามกฎหมายต่อไป ขณะนี้คณะกรรมการกำลังดำเนินการสอบสวนอยู่

๓. พนักงานเจ้าหน้าที่ป่าไม้และตำรวจป่าไม้ได้เคยตรวจอายัดไม้ที่ตัดฟันลงเพื่อปลูกสร้างสวนปาล์มไว้ เมื่อปี ๒๕๑๕ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทราบและได้สั่งให้กรมป่าไม้ตั้งกรรมการออกไปทำการพิสูจน์แล้ว ปรากฏว่ามีไม้ถูกตัดลงประมาณ ๑,๕๐๐ ท่อน แต่ต่อมาป่าไม้จังหวัดได้รายงานมาว่า เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดกระบี่ในฐานะเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ให้สัมปทาน ยืนยันว่าเป็นไม้ที่อยู่ในเขตสัมปทานของบริษัท กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงได้สั่งให้ข้าราชการกลางไม้ดังกล่าวนั้นเสร็จสิ้นไปแล้ว สำหรับบริเวณที่ได้รับทราบว่ามี การบุกรุกกล้าออกนอกเขตสัมปทานนั้นขณะนี้คณะกรรมการกำลังดำเนินการสอบสวนอยู่ ไม่ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ป่าไม้ได้ให้ความช่วยเหลือบริษัทให้พ้นผิดแต่ประการใด จึงมิได้มีการพิจารณาโทษแก่ผู้ใดทั้งสิ้น

๕. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการในเรื่องนี้ตามนัยดังกล่าวแล้ว หากปรากฏว่าบริษัทนี้ได้กระทำผิดกฎหมาย ก็จะต้องดำเนินการไปตามที่กฎหมายบัญญัติ กล่าวคือบริษัทจะดำเนินการได้แต่เฉพาะภายในเขตพื้นที่ที่ได้รับสัมปทานตามประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ออกให้เท่านั้น หากกระทำผิดเงื่อนไขสัมปทาน นอกจากจะต้องดำเนินการตามตัวบทกฎหมายแล้ว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะได้เสนอไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณาการกระทำผิดนั้น ๆ ในฐานะผู้ให้สัมปทานอีกทางหนึ่ง ขอขอบพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ต่อไปเป็นกระทู้ถามของคุณ สุชน ชื่นสมจิตต์ถามนายกรัฐมนตรีนเรื่อง ราษฎรขาดแคลนน้ำ เชิญครับ

นายสุชน ชื่นสมจิตต์: ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุชน ชื่นสมจิตต์ ขอตั้งกระทู้ถามรัฐบาลดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏว่าราษฎรตามหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางภาคอีสาน ขณะนี้ได้รับความเดือดร้อนอย่างหนักในเรื่องการขาดแคลนน้ำกินน้ำใช้และน้ำเพื่อการเกษตร จึงใคร่ขอทราบเรียนถามว่า

๑. น้ำกินน้ำใช้ของราษฎรตามหมู่บ้านต่าง ๆ ที่อยู่ห่างไกลตัวเมืองขาดแคลนมาก บางหมู่บ้านแห้งแล้งขนาดหนัก ต้องไปน่าน้ำมาไกลถึง ๑ กิโลเมตรเศษ น้ำที่จะให้สัตว์พาหนะดื่มก็ไม่มี รัฐบาลมีโครงการจะแก้ไขความเดือดร้อนนี้ประการใด หรือไม่

๒. เพื่อผ่อนคลายความเดือดร้อนดังกล่าว กระทรวงมหาดไทยจะสั่งให้จังหวัดอำเภอต่าง ๆ สำรวจหมู่บ้านที่ไม่มีน้ำกิน น้ำใช้ แล้วดำเนินการแก้ไขโดยชุดบ่อหรือสระ อย่างใดอย่างหนึ่งทุกหมู่บ้าน จะดำเนินการได้หรือไม่ หากดำเนินการได้จะใช้เวลานานเท่าใด

๓. ขณะนี้เกษตรกรเดือดร้อนในเรื่องการเพาะปลูก ไม่มีน้ำจะหล่อเลี้ยงข้าวในนา และพืชพันธุ์เกษตรอย่างอื่น กระทรวงเกษตรมีโครงการจะชุดลอกคลองซอยส่งน้ำเข้าไปในท้องไร่ท้องนาในปริมาณนี้เพียงใด ที่ไหนบ้าง และประโยชน์ที่เกษตรกรจะได้รับ จำนวนเนื้อที่ประมาณเท่าใด ในปีประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๘ รัฐบาลจะรับรองได้หรือไม่ว่าจะเพิ่มงบประมาณทาง

ด้านนี้ให้มากขึ้นอีก ขอขอบพระคุณ

พลเอก แสง เสนาณรงค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ 閣下 รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติ ดังต่อไปนี้

ตอบคำถามข้อ ๑ เรื่องน้ำกินน้ำใช้ของราษฎรหมู่บ้านต่าง ๆ ในชนบททั่วราชอาณาจักรภาคกลางตอนบนในฤดูแล้ง โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น รัฐบาลได้มีโครงการให้ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานี้อยู่แล้ว กล่าวคือเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ได้มีมติคณะรัฐมนตรีให้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการจัดให้มีน้ำสะอาดในชนบททั่วราชอาณาจักรระยะแรกขึ้นเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๐๔ ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน อธิบดีกรมทรัพยากรธรณีเป็นรองประธานกรรมการ และมีผู้แทนจากหลายกระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ ตามโครงการจัดให้มีน้ำสะอาดในชนบททั่วราชอาณาจักร ซึ่งมีประมาณ ๕ หมื่นหมู่บ้าน และได้วางแผนการจัดหา น้ำสะอาดไว้หลายประการ เช่น จัดหาถังน้ำ สร้างถังคอนกรีตเก็บน้ำฝน ขุดบ่อน้ำตื้นขุดสระน้ำ และขุดลอกสระหนองบึง เจาะบ่อน้ำบาดาล ตลอดจนจัดสร้างประปาชนบท ทั้งนี้จะต้องเป็นไปตามสภาพท้องถิ่น และดำเนินการจัดทำโดยวิธีที่เหมาะสมที่สุดและประหยัดที่สุด ซึ่งมีคณะสำรวจประกอบกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกไปทำการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นและเสนอแนะความเห็นถึงวิธีที่จะจัดหา น้ำสะอาดสำหรับหมู่บ้านแต่ละแห่ง ด้วยหลักวิชาการที่ประหยัดและเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ข้อเสนอแนะและรายละเอียดต่าง ๆ เหล่านี้ได้รับการพิจารณาถ่วงถ่วงและเรียงลำดับความสำคัญโดยคณะกรรมการบริหารโครงการดังกล่าวข้างต้น กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการดำเนินงานในระยะแรกตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๔ ถึง พ.ศ. ๒๕๑๔ มี ๔ หน่วยงานด้วยกัน คือ กรมทรัพยากรธรณีได้รับมอบหมายให้ดำเนินงานขุดบ่อน้ำบาดาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและในท้องที่จังหวัดอื่นตามที่คณะกรรมการจะได้มอบหมาย กรมโยธาธิการได้รับมอบหมายให้ดำเนินงานขุดบ่อน้ำบาดาลนอกเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งหมด กรมส่งเสริมสาธารณสุข และกรมการแพทย์และอนามัย มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานจัดสร้างประปาหมู่บ้านและประปาโรงเรียน กรมการปกครองได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประสานกับองค์การ

บริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมีหน้าที่จัดสร้างบ่อน้ำดื่มจัดสร้างถังคอนกรีตเก็บน้ำฝน จัดหาถังน้ำ ๔๐๐ แกลลอน สร้างและซ่อมแซมสระหนองบึง นอกจากนี้ได้มีหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้กล่าวข้างต้นอีก ๓ หน่วยงานคือ สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท ดำเนินงานขุดบ่อน้ำเจาะบ่อน้ำบาดาล สร้างสะพานมาตรฐาน ซ่อมแซมสระหนองบึงในเขตรับผิดชอบของสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท กรมพัฒนาชุมชน ดำเนินงานบ่อน้ำ สร้างถังเหล็กเจาะบ่อน้ำบาดาลและสร้างประปาหมู่บ้านในเขตพัฒนาชุมชน กรมชลประทานรับผิดชอบในการสร้างสะพานมาตรฐานที่เรียกว่าอ่างเก็บน้ำฝนในชนบททั่วราชอาณาจักร จึงเห็นได้ว่ารัฐบาลมีโครงการอยู่แล้ว และหน่วยงานที่รับผิดชอบได้ดำเนินการทุกปีมาตามกำลังงบประมาณ

ตอบคำถามข้อ ๒ การผ่อนคลายความเดือดร้อนในเรื่องราษฎรขาดแคลนน้ำดังกล่าวรัฐบาลได้ทำการสำรวจและแก้ไข ดังที่ได้เรียนมาในข้อหนึ่งอยู่แล้ว โดยเฉพาะในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๗ นี้เท่าที่รวบรวมได้ตัวเลขที่แน่นอนก็มีงบประมาณสำหรับให้กรมโยธาธิการ เจาะบ่อน้ำบาดาลพร้อมทั้งผลิตเครื่องสูบน้ำแบบโยกมือ ๒๐๐ บ่อ เป็นเงิน ๑๓ ล้านบาทเศษ สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท ๒๐๐ บ่อ เป็นจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๔๓ บ่อ กรมการพัฒนาชุมชนจัดสร้างบ่อน้ำคอนกรีตและบ่อสูบน้ำโยกด้วยมือ ๑๒๐ บ่อ ประปาหมู่บ้าน ๑๓ หมู่บ้าน ขุดลอกห้วยหนองคลองสระน้ำและทำประตูระบายน้ำ ๖ แห่ง สร้างถังเก็บน้ำฝนทำนบและฝาย ๒๔ แห่ง จากผลดำเนินงานตามโครงการจัดให้มีน้ำสะอาดในชนบททั่วราชอาณาจักรระยะแรก ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ถึง ๒๕๑๔ ปรากฏว่ามีหมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ตามโครงการดังกล่าว ๒๑,๒๔๒ หมู่บ้าน ความสามารถในการดำเนินงานในช่วง ๕ ปี โดยเฉลี่ยทำได้ปีละ ๒,๔๔๘ หมู่บ้าน ความสามารถในการดำเนินการในช่วง ๕ ปี โดยเฉลี่ยทำได้ปีละ ๒,๔๔๘ หมู่บ้าน จากสถิติหมู่บ้านประจำปี ๒๕๑๔ ของกรมการปกครอง มีหมู่บ้านทั่วประเทศอยู่ ๔๗,๖๖๑ หมู่บ้าน ถ้าหากดำเนินการตามกำลังงบประมาณที่มีอยู่ในปัจจุบัน นานหลายปี จึงจะจัดหาน้ำสะอาดในชนบทให้ครบหมู่บ้านทั่วราชอาณาจักร อย่างไรก็ตาม รัฐบาลตระหนักในปัญหา นี้ ก็ได้พยายามจัดหางบประมาณดำเนินการอย่างรีบด่วนอยู่แล้ว

ตอบคำถามข้อ ๓ เกี่ยวกับความเดือดร้อนน้ำใช้ในการเพาะปลูก ขอเรียนตอบว่าเนื้อที่นาและพืชไร่ทั่วประเทศตามผลการสำรวจในปี ๒๕๑๕ เท่ากับประมาณ ๗๗ ล้านไร่

ในจำนวนนี้เป็นเนื้อที่ในเขตชลประทานประมาณ ๑๕ ล้านไร่ กรมชลประทานมีโครงการจะขุดคลองส่งน้ำทั่วประเทศในปี ๒๕๑๗ รวม ๓๘ โครงการ เป็นงานขุดคลอง ๔๘๐ กิโลเมตร ส่งน้ำให้แก่เนื้อที่นาประมาณ ๓ แสนไร่ ซึ่งเมื่อสร้างเสร็จสมบูรณ์ทั้ง ๓๘ โครงการแล้ว จะได้คลองยาว ๖,๑๓๐ กิโลเมตร ส่งน้ำให้แก่เนื้อที่นาประมาณ ๕,๑๕๐,๐๐๐ ไร่ สำหรับเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น มีเนื้อที่นาทั้งสิ้น ๓๓ ล้านไร่ กรมชลประทานได้ขุดคลองส่งน้ำเฉพาะในภาคนี้ในปี ๒๕๑๗ รวม ๑๒ โครงการ เป็นงานขุดคลอง ๑๕๒ กิโลเมตร ส่งน้ำได้ ๔๐,๐๐๐ ไร่ เมื่อสร้างเสร็จสมบูรณ์ทั้ง ๑๒ โครงการแล้ว จะขุดคลองได้ ๑,๔๕๘ กิโลเมตร ส่งน้ำได้ประมาณ ๑,๒๑๐,๐๐๐ ไร่ สำหรับงบประมาณนั้น ในปี ๒๕๑๗ ได้รับสำหรับ ๓๘ โครงการ เป็นเงิน ๖๕๐ ล้านบาท เฉพาะ ๑๒ โครงการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับ ๑๙๙ ล้านบาท ในปี ๒๕๑๘ กรมชลประทานได้ขอตั้งงบประมาณทั่วประเทศไปแล้ว ๒,๕๓๒ ล้านบาท เฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ขอตั้งไว้ ๓๖๓ ล้านบาท อย่างไรก็ตามคิดว่าคงจะได้รับไม่เต็มตามนี้ แต่คงจะได้สูงกว่าในปีงบประมาณ ๒๕๑๗ ตามสมควร ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปเป็นกระทู้ถามของคุณเสนต์ จามริก
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เรื่อง สันนิบาตเสรีชนแห่งประเทศไทย

นายเสนต์ จามริก : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ถามที่ ๖๗๖๖ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์
มีความตอนหนึ่งว่า "การต่อต้านคอมมิวนิสต์ที่สันนิบาตเสรีชนแห่งประเทศไทยดำเนินการ
มานั้นในสมัยรัฐบาลชุดก่อนได้ให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ แต่มาในรัฐบาลปัจจุบันนี้ไม่ได้
ให้การสนับสนุนแต่อย่างใด" ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า

๑. เรื่องนี้เป็นความจริงหรือไม่ และตามที่หนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับประจำ
วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๑๗ ลงข่าวไปนั้น มีเนื้อหาสาระตรงกับที่ ๖๗๖๖ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทยให้สัมภาษณ์หรือไม่

๒. การสนับสนุนในสมัยรัฐบาลชุดก่อนกระทำกันอย่างไร ได้เคยมีการประเมินผล

ของการสนับสนุนที่รัฐบาลชุดก่อนมีต่อสันนิบาตเสรีชนแห่งประเทศไทยบ้างหรือไม่ และได้
 ความว่าอย่างไร

๓. คำสัมภาษณ์เป็นทำนองวิพากษ์นโยบายสำคัญของประเทศชาติเช่นนี้ ฯพณฯ
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ตระหนักหรือไม่ว่าเป็นการขัดกับหลักความรับผิดชอบร่วม
 กันของคณะรัฐบาล อันเป็นหลักหัวใจสำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย

๔. ในกรณีเช่นนั้น ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย จะพิจารณา
 ทบทวนฐานะทางการเมืองที่จะพึงมีต่อคณะรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ต่อไปอย่างไร

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องต่อไปนี้

เรื่องการให้สัมภาษณ์ตามคำถามของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องนี้ คงจะมุ่งหมายถึง
 คำให้สัมภาษณ์ของรัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ พวง สุพรรณรัฐ ข้าพเจ้าได้สอบถามรัฐมนตรีช่วย
 ว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว แจ้งว่าไม่ได้ให้สัมภาษณ์เช่นนั้น เป็นแต่ได้ตอบคำถามผู้สื่อข่าว
 คนหนึ่งว่า การต่อต้านคอมมิวนิสต์ของสันนิบาตเสรีชนนั้นควรสนับสนุน แต่การสนับสนุน
 ในด้านการเงินทราบว่ากองอำนาจการป้องกันและปราบปรามคอมมิวนิสต์ได้เคยให้การช่วย
 เหลืออยู่ถ้ามีเรื่องเสนอขึ้นมาทางกระทรวงมหาดไทยก็คงจะพิจารณาดูก่อน

ตอบคำถามข้อ ๒ การสนับสนุนสันนิบาตเสรีชนแห่งประเทศไทยในสมัยรัฐบาล
 ชุดก่อนส่วนใหญ่กระทำกันทางกองอำนาจการป้องกันและปราบปรามคอมมิวนิสต์ โดยมีนโยบายที่จะ
 ให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณ และการดำเนินงานเป็นครั้งคราว เมื่อเห็นว่าจะจะเป็น
 ประโยชน์กับการป้องกันและปราบปรามคอมมิวนิสต์ กล่าวคือในการสนับสนุนด้านเอกสาร
 สิ่งพิมพ์ที่ใช้ในการเผยแพร่ให้ยืมอาวุธยุทธภัณฑ์ที่ยึดได้จากผู้ก่อการร้าย และผู้กลับใจ
 เพื่อจัดงานนิทรรศการการต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์ ซึ่งสันนิบาตเสรีชนแห่งประเทศไทยจัด
 ขึ้นครั้งคราว ส่วนการสนับสนุนด้านงบประมาณนั้นได้ให้การสนับสนุนเฉพาะกรณีสันนิบาตเสรีชน
 แห่งประเทศไทย จัดให้มีประชุมคณะกรรมการต่อต้านคอมมิวนิสต์แห่งโลก และการประชุม
 คณะกรรมการคอมมิวนิสต์แห่งเอเชียด้วย ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ปรากฏว่านับตั้งแต่

สนธิบัตรเสรีชนแห่งประเทศไทย ได้จัดตั้งและดำเนินการมาเป็นประโยชน์และเป็นผลดีในการสนับสนุนการดำเนินการป้องกันและการปราบปรามคอมมิวนิสต์ของรัฐบาลโดยทางอ้อม เพราะมีประชาชนเข้าร่วมเป็นสมาชิกสนธิบัตรเสรีชนแห่งประเทศไทยเป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการแสดงให้เห็นต่างประเทศซึ่งเป็นสมาชิกสนธิบัตรต่อต้านคอมมิวนิสต์แห่งโลกเห็นว่าประเทศไทยก็เป็นประเทศที่มีนโยบายต่อต้านคอมมิวนิสต์อีกด้วย

ส่วนคำตามข้อ ๓ และข้อ ๔ ที่ถามถึงเรื่องทบทวนว่า จะเป็นการขัดกับหลักความรับผิดชอบร่วมกันของคณะรัฐบาล หรือทบทวนฐานะทางการเมืองของคณะรัฐบาลนั้น เมื่อรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยมิได้ให้สัมภาษณ์เป็นในทำนองวิพากษ์วิจารณ์นโยบายสำคัญดังกล่าวในข้อ ๑ จึงไม่มีกรณีที่จะพิจารณาทบทวนฐานะทางการเมืองแต่อย่างใดขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ :ต่อไปเป็นกระทู้ถาม ของ ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร เรื่อง การช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาและนักเรียน ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร :กระผม ชะโลม รัตนเสถียร กระผมขอตั้งกระทู้ถามตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการดังต่อไปนี้

เป็นที่ทราบกันอย่างแน่ชัดแล้วว่า นิสิต นักศึกษาและนักเรียน ได้กระทำตนเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติอย่างมากมาย ในการที่จะทำให้ประเทศไทยอันเป็นที่รักยิ่งของชนชาวไทยทั้งชาติต้องพ้นจากการปกครองแบบคอมมิวนิสต์ มาเป็นประชาธิปไตย โดยการเสียสละเอาชีวิตเลือดเนื้อและการศึกษาเล่าเรียนเข้าแลก เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ อันนับได้ว่าเป็นวันมหาวีรโยคนั้นและหลังจากวันนั้นเรื่อยมาก็ได้ปฏิบัติตนช่วยเหลือประเทศชาติเรื่อยมา จึงทำให้การศึกษาเล่าเรียนในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ นี้ลดน้อยลงบ้าง จึงขอเรียนถามว่า

๑. กระทรวงศึกษาได้มีนโยบายอย่างไรบ้างในการจะช่วยนิสิตนักศึกษาและนักเรียนในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ นี้ เพื่อเป็นการบำรุงขวัญให้แก่ นิสิตนักศึกษาและนักเรียน

๒. ถ้าหากเป็นไปได้ ขอให้กระทรวงศึกษาธิการพิจารณายกขึ้น โดยไม่ถือว่า

ในการสอบไล่ปี พ.ศ. ๒๕๑๖ นี้ ให้ถือว่านิสิตนักศึกษาและนักเรียนที่สอบไล่ไปแล้ว ได้ทุกคนจะได้หรือไม่ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด และได้มีการยกชั้นในกรณีไม่ต้องสอบอย่างนี้หรือไม่

๓. กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายอย่างไรบ้าง ในการที่จะให้ประเทศไทยมีการสอนถึงระดับชั้นปริญญาให้มากยิ่งขึ้นกว่าทุกวันนี้ เพราะปรากฏว่าทุกวันนี้มีนิสิตนักศึกษาและนักเรียนต้องไปศึกษาต่อในต่างประเทศมากขึ้น ทำให้เสียเงินตราของประเทศ อันเป็นทางที่รัฐบาลควรจะถือนโยบายอันประหยัด ขอขอบคุณครับ

นายอรุณ สรเทศน์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติเกี่ยวกับกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เกี่ยวกับการบำรุงขวัญนิสิต นักศึกษาและนักเรียนที่ได้กระทำตนเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาตินับตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ เป็นต้นมานั้น กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายดังนี้

๑. สำหรับนิสิต นักศึกษาและนักเรียนได้รับบาดเจ็บจากเหตุการณ์ในวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ซึ่งได้รับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลหลายแห่ง กระทรวงศึกษาธิการได้ดูแลให้ความช่วยเหลือในเรื่องที่จำเป็นอย่างใกล้ชิดรวมทั้งที่อยู่ที่บ้าน และรวมทั้งผู้ที่เสียชีวิตด้วย

๒. โดยทั่วไปกระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายที่จะช่วยนิสิต นักศึกษาและนักเรียนทุกคนให้ได้รับประโยชน์ทั้งทางการศึกษาและสวัสดิการต่าง ๆ สิ่งใดที่เขาได้รวมกันมาร้องขอที่เหมาะสมสมควรก็ให้ไป และแม้แต่ที่ไม่ได้ขอมา แต่เห็นว่าเป็นสิ่งที่จะเป็นการเหมาะสมที่จัดให้ก็ได้จัดให้เสมอ ทั้งยังช่วยเหลือให้จัดการศึกษาเป็นพิเศษในระยะที่ผ่านมาด้วย ทั้งนี้เป็นการบำรุงขวัญ อาจจะกล่าวได้ว่าขณะนี้ขวัญของนิสิต นักศึกษาและนักเรียนอยู่ในฐานะดีมาก สิ่งที่เป็นห่วงอยู่ขณะนี้ก็คือขวัญของครู ซึ่งจะได้แก้ไขกันต่อไป

ข้อ ๒ เกี่ยวกับการยกชั้นโดยไม่มีการสอบนั้น เห็นว่าเป็นการไม่สมควร เพราะอาจเกิดปัญหาได้ โดยเฉพาะในการเข้ารับการศึกษาต่อไปในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ หรือการ

(สำเนา)

รับที่ ๑๒๘๓/๒๕๑๗ วันที่ ๓๐ เม.ย. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ด่วนมาก

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๐๐๖๔

สำนักนายกรัฐมนตรี

๓๐ เมษายน ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือที่ สร. ๐๒๐๓/๔๗๑๕ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๑๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น รวม ๒ ฉบับ

ตามที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป นั้น

บัดนี้ เนื่องจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติไม่รับหลักการร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้แก้ไขร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ๒ ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่าง

พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ. เพื่อเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น รวม ๒ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนแทนร่างพระราชบัญญัติที่เสนอไว้เดิมต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) สุกิจ นิมมานเหมินท์
(นายสุกิจ นิมมานเหมินท์)
รองนายกรัฐมนตรี
ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

สำเนาถูกต้อง
สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ
(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)
หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ
กองการประชุม

มณี พิมพ์
/m/ ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖
ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

โอนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในกระทรวงศึกษาธิการและวิทยาลัยวิชา-
การศึกษา ในกระทรวงศึกษาธิการซึ่งได้ยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไป
สังกัดและเป็นส่วนราชการในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

เหตุผล

โดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้สถาบันการศึกษาที่มีกฎหมายให้อำนาจให้ปริญญา
ในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันการศึกษานั้นไปสังกัด รวมอยู่ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ
สมควรโอนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าในกระทรวงศึกษาธิการและวิทยาลัยวิชาการศึกษา
ในกระทรวงศึกษาธิการซึ่งได้ยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปสังกัดและ
เป็นส่วนราชการในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖

ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรโอนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าในกระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยวิชาการศึกษา ในกระทรวงศึกษาธิการซึ่งได้ยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปสังกัดและเป็นส่วนราชการในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดทบวง
- (๓) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- (๔) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- (๕) มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- (๖) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- (๗) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- (๘) มหาวิทยาลัยมหิดล
- (๙) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- (๑๐) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- (๑๑) มหาวิทยาลัยศิลปากร
- (๑๒) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- (๑๓) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
- (๑๔) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๔ กระทรวงศึกษาธิการมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการฝึกหัดครู
- (๔) กรมการศาสนา
- (๕) กรมพลศึกษา
- (๖) กรมวิชาการ
- (๗) กรมศิลปากร

- (๘) กรมสามัญศึกษา
 - (๙) กรมอาชีวศึกษา
 - (๑๐) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน”
-
-

แผนกระเบียบการะ
โสม

สัมฤทธิ์ พิมพ์
โสม ทาน

นายอรุณ สรเทศน์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ): ท่านประธานที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผล ดังต่อไปนี้

หลักการ โอนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในกระทรวงศึกษาธิการและวิทยาลัยวิชาการศึกษา ในกระทรวงศึกษาธิการซึ่งได้ยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปสังกัดและเป็นส่วนราชการในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

เหตุผล โดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้สถาบันการศึกษาที่มีกฎหมายรับรองให้อำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันการศึกษานั้นไปสังกัดรวมอยู่ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ สมควรโอนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าในกระทรวงศึกษาธิการและวิทยาลัยวิชาการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการซึ่งได้ยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้วนั้น ไปสังกัดและเป็นส่วนราชการในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น ขอพบพระคุณครับ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกผู้ใดต้องการอภิปราย ผมจะขอตกลงมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ไว้พิจารณาต่อไป รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสิทธิการสัมฤทธิ์หรือวิสามัญ

นายอรุณ สรเทศน์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : รัฐบาลขอเสนอ
ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการศึกษาพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุด
การศึกษาพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะ
กรรมการสามัญชุดการศึกษาพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายอรุณ สรเทศน์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : รัฐบาลขอเสนอ
แปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติตาม
ข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวง-
ศึกษาธิการไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของ
กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ
พ.ศ.

หลักการ

โอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้างและเงินงบประมาณ
ของส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ซึ่งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของส่วนราชการและเจ้า-
หน้าที่ซึ่งสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่การควบคุมวิทยาลัยเอกชน ซึ่งเป็นของ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับเอกชนกระทรวงศึกษาธิการ และของกระทรวงศึกษาธิการ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและเจ้าหน้าที่ กระทรวงศึกษาธิการตามกฎหมายว่าด้วย
วิทยาลัยเอกชน ไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย
ของรัฐหรือสำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ แล้วแต่กรณี และได้มีกฎหมาย
ให้ยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษา ในกระทรวงศึกษาธิการ ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทร-
วิโรฒ ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐและให้โอนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในกระทรวง
ศึกษาธิการไปสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐในการนี้จำเป็นต้องโอนบรรดาอำนาจหน้าที่
กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของวิทยาลัยวิชาการศึกษา และ
ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ไปเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และของสภากัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ตามลำดับ จึงจำเป็นต้องตราพระราช
บัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
โอนกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ
ไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ซึ่งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของ ส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ซึ่งสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วน ของกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ-
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนบรรดากำหนดหน้าที่เกี่ยวกับราชการของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน ในกระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับวิทยาลัยเอกชน ไปเป็น ของสำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับ เกี่ยวกับวิทยาลัยเอกชน ไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ หรือของเจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ในกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และเจ้าหน้าที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยวิชาการศึกษา ไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และเจ้าหน้าที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในกระทรวงศึกษาธิการ ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ในกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

มาตรา ๗ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ชำราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

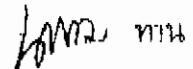
มาตรา ๘ ให้ถือว่าบรรดากฎกระทรวงที่ออกตามความในกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยเอกชนเป็นกฎทบวงที่ออกตามกฎหมายดังกล่าว

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

แผนกระเบียบวาระ

สัมฤทธิ์ พิมพ์

ทาน

นายอรุณ สรเทศน์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผล ดังต่อไปนี้

หลักการ โอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ซึ่งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของส่วนราชการและเจ้าหน้าที่ซึ่งสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

โดยเหตุผลที่ว่า โดยที่เป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่การควบคุมวิทยาลัยเอกชน ซึ่งเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ และของกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และเจ้าหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยเอกชนไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ หรือสำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ แล้วแต่กรณี โดยที่ได้มีกฎหมายให้ยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ และให้โอนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าในกระทรวงศึกษาธิการไปสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ในการนี้จำเป็นต้องโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของวิทยาลัยวิชาการศึกษา และของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ไปเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐตามลำดับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น ขอขอบคุณครับ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกผู้ใดต้องการจะอภิปราย ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๙ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ. รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

นายอรุณ สรเทศน์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการศึกษาพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการศึกษาพิจารณา. จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการศึกษาพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายอรุณ สรเทศน์ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับต่อไประเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติการฉกฉวยที่ดิน พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ที่ ๙๓๓

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒๖ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการฉกฉวยที่ดิน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ถึงที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ร่างแล้วข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
การปกครอง ๑ ชุดตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติการฉกฉวยที่ดิน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการ
การปกครองพิจารณา นั้นบัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงกราบ
เรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ทวี แรงขำ

(นายทวี แรงขำ)

ประธานคณะกรรมการการปกครอง

กองกรรมาธิการ

โทร. ๘๑๐๐๕๘

รายงานของคณะกรรมการการปกครอง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการฉกฉวยที่ดิน พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการฉกฉวยที่ดิน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายนิรุติ ไชยกุล รองอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ และนายบัณฑิต บุรณบัณฑิต หัวหน้ากองความมั่นคงแห่งสังคม กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงมหาดไทย

๒. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๒ คน คือ นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ และนายสนิท เอกชัย

๓. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	"	"
<u>มาตรา ๑-๓</u>	"	"
<u>หมวด ๑ บททั่วไป</u>	"	"
<u>มาตรา ๔</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕-๗</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ การฉกฉวยที่ดิน</u>		
<u>ของส่วนราชการ องค์การ</u>		
<u>ของรัฐและรัฐวิสาหกิจ</u>	"	คณะกรรมการตัดออก
<u>มาตรา ๘-๙</u>	"	"
<u>หมวด ๓ การจัดตั้งสมาคมฉกฉวยที่ดิน</u>		
<u>สภาก่อตั้ง</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐-๑๒</u>	"	"

<u>มาตรา ๑๓-๑๔</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๖</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘-๑๙</u>	"	มีการแก้ไข
<u>หมวด ๔ การดำเนินกิจการสมาคม</u>		
<u>ฉกษส.๑</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๐-๒๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๒</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๒๔</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๒๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๒๕ ทวิ</u>	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๒๖-๒๙</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๙ ทวิ</u>	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่	
<u>มาตรา ๓๐</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑-๓๒</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>หมวด ๕ การควบคุมสมาคมฉกษส.๑</u>		
<u>ฉกษส.๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๓๓-๓๖</u>	"	"
<u>มาตรา ๓๗</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	"	มีการแก้ไข

หมวด ๕ ทวิ การสถาปนากิจสงเคราะห์ของส่วนราชการ องค์การของรัฐและรัฐวิสาหกิจ

คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๔๑ ทวิ-๔๑ ตวิหมวด ๖ การเลิกสมาคมสถาปนากิจสงเคราะห์

ไม่มีผู้แปรญัตติ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๒-๔๔

-

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๔ ทวิ

คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๔๕-๔๖

ไม่มีผู้แปรญัตติ

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๗ บทกำหนดโทษมาตรา ๔๗-๔๘

มีผู้แปรญัตติ

มีการแก้ไข

มาตรา ๕๐

ไม่มีผู้แปรญัตติ

"

มาตรา ๕๑-๕๒

มีผู้แปรญัตติ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๓

ไม่มีผู้แปรญัตติ

"

มาตรา ๕๔

มีผู้แปรญัตติ

มีการแก้ไข

มาตรา ๕๕-๕๗

ไม่มีผู้แปรญัตติ

ไม่มีการแก้ไข

บทเฉพาะกาล

"

"

มาตรา ๕๘

"

มีการแก้ไข

มาตรา ๕๙

"

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๐

"

คณะกรรมการพิจารณาตัดออก

อัตราค่าธรรมเนียม

"

ไม่มีการแก้ไข

๔. รายละเอียดการพิจารณาค่าแปรญัตติ

มาตรา ๒๒

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๔

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์

ขอแปรญัตติไว้

	คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๓๐</u>	นายสนธิ เอกชัย คณะกรรมการธิการเห็นด้วย แต่นำไปบัญญัติไว้เป็น มาตรา ๒๙ ทวิ	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๔๗</u>	นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ และนายสนธิ เอกชัย คณะกรรมการธิการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๔๘</u>	นายสนธิ เอกชัย คณะกรรมการธิการได้แก้ไขแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๔๙</u>	นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ คณะกรรมการธิการได้แก้ไขแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๕๑</u>	นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ และนายสนธิ เอกชัย คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๕๒</u>	นายสนธิ เอกชัย คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๕๔</u>	นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ และนายสนธิ เอกชัย คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติไว้ ผู้แปรญัตติพอใจ

ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้
ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) แรม พรหมโมบล บุญยประสพ

(นางแรม พรหมโมบล บุญยประสพ)

เลขาธิการคณะกรรมการธิการ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การฌาปนกิจสงเคราะห์
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการฌาปนกิจสงเคราะห์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการฌาปนกิจสงเคราะห์ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๗ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การฉ้อโกงกิจการ” หมายความว่า กิจการที่บุคคลหลายคนตกลงเข้ากัน เพื่อทำการสงเคราะห์ซึ่งกันและกันในการจัดการศพ หรือจัดการศพและสงเคราะห์ครอบครัว ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่ตกลงเข้ากันนั้นซึ่งถึงแก่ความตาย และมีได้ประสงค์จะหากำไร เพื่อแบ่งปันกัน

“สมาคมฉ้อโกงกิจการ” หมายความว่า สมาคมที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนิน กิจการการฉ้อโกงกิจการ

“เงินค่าสมัคร” หมายความว่า เงินค่าสมัครเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมฉ้อโกง กิจการ

“เงินสงเคราะห์” หมายความว่า เงินที่สมาชิกร่วมกันออกช่วยเหลือเป็นค่าจัดการ ศพหรือจัดการศพและสงเคราะห์ครอบครัวของสมาชิกซึ่งถึงแก่ความตาย รวมทั้งเป็นค่าใช้จ่าย เพื่อดำเนินกิจการของสมาคมฉ้อโกงกิจการ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระ ราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางสมาคมฉ้อโกงกิจการ หรือนายทะเบียนสมาคมฉ้อโกงกิจการประจำท้องที่ แล้วแต่กรณี

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงมหาดไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ห้ามมิให้บุคคลใดนอกจากสมาคมฉ้อโกงกิจการและการฉ้อโกง กิจการสงเคราะห์ที่ได้ขึ้นทะเบียนแล้ว ใช้คำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “ฉ้อโกงกิจการ” หรือคำอื่นใด ที่มีความหมายเช่นเดียวกัน

มาตรา ๖ ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เป็นนายทะเบียนกลางสมาคมฉ้อโกง กิจการและเป็นนายทะเบียนสมาคมฉ้อโกงกิจการประจำท้องที่กรุงเทพมหานคร

ส่วนนายทะเบียนสมาคมฉบับกิจสงเคราะห์ประจำท้องที่อื่นให้รัฐมนตรีแต่งตั้งขึ้นตามความจำเป็น

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๒

การรณรงคสงเคราะห์สงเคราะห์สงเคราะห์

องค์การสงเคราะห์และรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๘ ให้สงเคราะห์ องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ที่ประสงค์จะดำเนินการกิจการการรณรงคสงเคราะห์ ซึ่งขณะนั้นการรณรงคสงเคราะห์ดังกล่าวประสงค์จะดำเนินการสงเคราะห์เป็นประโยชน์ที่กำหนดในมาตรา ๘

มาตรา ๙ การขึ้นทะเบียน การตั้งเงินกึ่งกลาง การควบคุมและกาเรียกการรณรงคสงเคราะห์ของสงเคราะห์ องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ให้กึ่งกลางการรณรงคสงเคราะห์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยสนมัติคณะรัฐมนตรี

หมวด ๓

การจัดตั้งสมาคมฉบับกิจสงเคราะห์

มาตรา ๑๐ สมาคมฉบับกิจสงเคราะห์จะมีขึ้นได้โดยอาศัยอำนาจตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น

สมาคมฉบับกิจสงเคราะห์จะมีวัตถุประสงค์นอกจากการฉบับกิจสงเคราะห์ด้วยมิได้

มาตรา ๑๑ สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ต้องมีข้อบังคับและต้องจดทะเบียนเมื่อได้จดทะเบียนแล้ว สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์มีฐานะเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๑๒ การตั้งสาขาสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์จะกระทำมิได้

มาตรา ๑๓ การขอจดทะเบียนสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์นั้น ให้ผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์จำนวนไม่น้อยกว่าที่เจ็ดคนยื่นคำขอต่อนายทะเบียนประจำท้องที่ที่จะตั้งสำนักงานสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ หรือนายทะเบียนกลาง ถ้าไม่มีนายทะเบียนประจำท้องที่ในท้องที่นั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง พร้อมด้วยข้อบังคับของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์อย่างน้อยสามฉบับ

มาตรา ๑๔ ในการขอจดทะเบียนนั้น ถ้าได้ปฏิบัติถูกต้องครบถ้วนตามที่บัญญัติไว้ ในมาตรา ๑๓ มีข้อบังคับถูกต้องตามมาตรา ๑๖ และข้อบังคับนั้นไม่ขัดต่อกฎหมายและวัตถุประสงค์ของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ กับทั้งผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ทุกคนเป็นผู้มีหลักฐานสมควรแก่วัตถุประสงค์ของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ ให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนได้ และให้ออกใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้แก่สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์นั้น

ถ้านายทะเบียนเห็นว่า จะรับจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งมิได้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน และแจ้งคำสั่งไม่รับจดทะเบียนพร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่รับจดทะเบียนไปยังผู้ขอจดทะเบียนโดยมีชักช้า ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อรัฐมนตรีปลัดกระทรวงได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีปลัดกระทรวงให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๕ ให้นายทะเบียนกลางสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ประกาศการจดทะเบียนสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๖ ข้อบังคับของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์อย่างน้อยต้องมีข้อความดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ซึ่งต้องมีคำว่า "สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์" กำกับไว้กับชื่อนั้นด้วย
- (๒) วัตถุประสงค์
- (๓) ที่ตั้งสำนักงาน
- (๔) วิธีรับสมาชิกและการขาดจากสมาชิกภาพ
- (๕) อัตราเงินค่าสมัครและอัตราเงินสงเคราะห์และวิธีการชำระเงินนั้น
- (๖) ข้อกำหนดเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของสมาชิก
- (๗) วิธีการจ่ายเงินค่าจัดการศพหรือค่าจัดการศพและสงเคราะห์ครอบครัว
- (๘) ข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้จ่ายและการเก็บรักษาทรัพย์สินที่เป็นเงิน
- (๙) ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประชุมใหญ่
- (๑๐) ข้อกำหนดเกี่ยวกับจำนวนกรรมการ การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ และการประชุมของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๗ การแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์จะกระทำได้ก็แต่โดยมติของที่ประชุมใหญ่ และต้องนำไปจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ลงมติ

นายทะเบียนมีอำนาจไม่รับจดทะเบียนการแก้ไข หรือเพิ่มเติมข้อบังคับของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ได้ ในเมื่อเห็นว่าการแก้ไขหรือเพิ่มเติมนั้นขัดต่อวัตถุประสงค์ของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์หรือขัดต่อกฎหมาย

การแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์จะยังไม่มีผลใช้บังคับจนกว่านายทะเบียนจะได้รับจดทะเบียนแล้ว

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่รับจดทะเบียนการแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ ให้นำมาตรา ๑๔ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ต้องจัดทำมีป้ายชื่อเป็นภาษาไทยอ่านได้ชัดเจนติดไว้ที่หน้าสำนักงาน และต้องแสดงการจดทะเบียนไว้ที่สำนักงานในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ไปสำคัญแสดงการจดทะเบียนสูญหาย ~~ที่สูญหาย~~ หรือ
 ขาดในสาระสำคัญ ให้นำทะเบียนนอกใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้เมื่อสมาคม
 ฌาปนกิจสงเคราะห์ร้องขอ

หมวด ๔

การดำเนินกิจการสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์

มาตรา ๒๐ ให้สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์มีคณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินกิจการ
 ของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ และเป็นผู้แทนของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ในกิจการที่
 เกี่ยวกับบุคคลภายนอก เพื่อการนี้คณะกรรมการจะมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคน
 ทำการแทนก็ได้

มาตรา ๒๑ การตั้งกรรมการและการเปลี่ยนตัวกรรมการ ให้ทำได้โดยมติของที่
 ประชุมใหญ่ และต้องนำไปจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ลงมติ

มาตรา ๒๒ ให้ผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ นัดสมาชิกมา
 ประชุมกันเป็นการประชุมใหญ่สามัญครั้งแรก ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่จดทะเบียนสมาคม
 ฌาปนกิจสงเคราะห์เพื่อก่อตั้งคณะกรรมการและมอบหมายการตั้งปวงให้แก่คณะกรรมการ
 ในระหว่างที่ยังมิได้มีการประชุมใหญ่สามัญครั้งแรก ให้ผู้เริ่มก่อการจัดตั้งสมาคมฌาปนกิจ
 สงเคราะห์มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับคณะกรรมการ

การประชุมใหญ่สามัญครั้งต่อไป ให้คณะกรรมการเรียกประชุมปีละหนึ่งครั้ง
 แต่ทั้งนี้จะกำหนดไว้ในข้อบังคับให้เรียกประชุมมากกว่านั้นก็ได้

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการจะเรียกประชุมใหญ่วิสามัญเมื่อใดก็ได้แต่จะเห็น
 สมควร

สมาชิกมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมด หรือไม่น้อยกว่าห้าสิบคนจะทำหนังสือร้องขอต่อคณะกรรมการให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อการหนึ่งการใดเมื่อใดก็ได้

ในกรณีที่สมาชิกเป็นผู้ร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ให้คณะกรรมการเรียกประชุมใหญ่วิสามัญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ถ้าคณะกรรมการไม่เรียกประชุมใหญ่วิสามัญภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่วิสามัญได้

มาตรา ๒๔ การประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของสมาชิกทั้งหมด หรือไม่น้อยกว่าห้าสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าในการประชุมนัดแรกสมาชิกมาไม่ครบองค์ประชุม หากการประชุมนั้นได้นัดโดยสมาชิกร้องขอ ให้เลิกประชุม ถ้าการประชุมนั้นมีใช้โดยสมาชิกร้องขอ ให้นัดประชุมใหญ่อีกครั้งหนึ่งภายในสิบวัน การประชุมครั้งหลังนี้ ไม่บังคับว่าจำเป็นต้องครบองค์ประชุม

มาตรา ๒๕ ในการประชุมใหญ่ สมาชิกคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๕ ทวิ สมาชิกจะมอบฉันทะให้ผู้อื่นมาประชุมใหญ่และออกเสียงแทนตนก็ได้แต่การมอบฉันทะเช่นนี้ต้องทำเป็นหนังสือ

มาตรา ๒๖ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่อาจเข้าร่วมการประชุมใหญ่ของสมาคมสถาปนิกสงเคราะห์ และอาจชี้แจงแสดงข้อคิดเห็นแก่ที่ประชุมใหญ่ได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้สมาคมสถาปนิกสงเคราะห์เรียกเก็บเงินอื่นใดจากสมาชิกนอกเหนือจากเงินค่าสมัคร เงินค่าบำรุง และเงินสงเคราะห์

เงินค่าสมัครให้เรียกเก็บจากผู้ซึ่งสมัครเข้าเป็นสมาชิกในครั้งแรกเพียงครั้งเดียวตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ และต้องไม่เกินคนละห้าสิบบาท

เงินค่าบำรุงให้เรียกเก็บจากสมาชิกเป็นรายเดือนหรือรายปีตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ และต้องไม่เกินคนละยี่สิบสี่บาทต่อปี

เงินสงเคราะห์ให้เรียกเก็บได้ตามจำนวนสมาชิกที่ตาย ตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อบังคับและต้องไม่เกินรายละยี่สิบบาท

สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์อาจเรียกเก็บเงินสงเคราะห์ไว้ล่วงหน้าเพื่อสำรองจ่ายเป็นค่าจัดการศพได้ แต่ต้องไม่เกินอัตราที่ที่ประชุมใหญ่กำหนด

ในกรณีที่สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์เล็ก หรือสมาชิกผู้ใดพ้นจากสมาชิกภาพ ให้สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์คืนเงินสงเคราะห์ที่เรียกเก็บไว้ล่วงหน้าให้แก่สมาชิกเท่าที่สมาชิกผู้นั้นยังไม่ตกอยู่ในความผูกพันที่จะต้องจ่ายเงินสงเคราะห์ตามที่ได้จ่ายล่วงหน้าไว้ให้แล้ว

มาตรา ๒๘ สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์อาจหักเงินจำนวนหนึ่งไว้จากเงินสงเคราะห์ได้ตามสมควร เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ตามอัตราที่ที่ประชุมใหญ่กำหนด และต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดให้แตกต่างกันตามฐานะของสมาคมที่มีสมาชิกมากน้อยกว่ากันก็ได้

มาตรา ๒๙ กรรมการของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างหรือเงินหรือประโยชน์อย่างอื่นทำนองเดียวกัน จากสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์

กรรมการของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์อาจได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ หรือเงิน หรือประโยชน์อย่างอื่นทำนองเดียวกัน จากสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ได้ หากสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ได้วางระเบียบไว้ให้จ่ายได้

ระเบียบของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ว่าด้วยการจ่ายเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ หรือเงิน หรือประโยชน์อย่างอื่นทำนองเดียวกัน ให้แก่กรรมการของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ ต้องกระทำโดยมติของที่ประชุมใหญ่ และต้องส่งสำเนาที่มีคำรับรองว่าถูกต้องต่อนายทะเบียน

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดชักชวน ชี้ช่อง หรือจัดการโดยวิธีใดๆ ที่คล้ายคลึงกันให้ผู้ใดเข้าเป็นสมาชิกในสมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์ ซึ่งยังมีได้จดทะเบียนโดยถูกต้องตามกฎหมาย

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดชักชวน ชี้ช่อง หรือจัดการให้บุคคลเข้าเป็นสมาชิกในสมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนเป็นเงินหรือทรัพย์สินอื่นไม่ว่าจะเป็นสินจ้างหรือค่าใช้จ่ายอื่นจากการชักชวน ชี้ช่อง หรือจัดการนั้น

มาตรา ๓๑ ในการติดต่อกับสมาชิก พนักงานเจ้าหน้าที่ และบุคคลภายนอกสมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์ต้องเปิดทำการตามวัน และเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามวันต่อหนึ่งสัปดาห์ และวันหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าหกชั่วโมง

ให้สมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์ประกาศวันและเวลาเปิดทำการไว้ที่สำนักงาน

มาตรา ๓๒ สมาชิกมีสิทธิขอตรวจสอบบัญชีและเอกสารของสมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์เพื่อทราบการดำเนินกิจการของสมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์ที่สำนักงานของสมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์ได้ในเวลาเปิดทำการ

หมวด ๕

การควบคุมสมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์

มาตรา ๓๓ สมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์ ต้องจัดให้มีทะเบียนสมาชิกตามแบบที่นายทะเบียนกลางกำหนด และให้เก็บรักษาทะเบียนดังกล่าวไว้ที่สำนักงาน พร้อมทั้งหลักฐานและเอกสารที่ใช้ประกอบการลงทะเบียน

สมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์ต้องส่งสำเนาทะเบียนสมาชิกที่มีอยู่ในวันที่ครบเก้าสิบวันนับแต่วันที่จดทะเบียนให้แก่นายทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันดังกล่าว และเมื่อสิ้นเดือนมิถุนายน และเดือนธันวาคมของทุกปี สมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์ต้องส่งสำเนาทะเบียนสมาชิกตามที่เป็นอยู่ในวันสิ้นเดือนนั้น ต่อนายทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันสิ้นเดือนนั้น

มาตรา ๓๔ สมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์ ต้องจัดให้มีบัญชีแสดงฐานะการเงินตามแบบที่นายทะเบียนกลางกำหนด และต้องเก็บรักษาเอกสารประกอบบัญชีแสดงให้เห็นความถูกต้องแห่งบัญชีนั้นไว้ด้วย

มาตรา ๓๕ เมื่อสิ้นปีปฏิทินทุกปี สมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์ต้องทำบัญชีงบดุลตามแบบที่นายทะเบียนกลางกำหนด เสนอต่อที่ประชุมใหญ่เพื่ออนุมัติภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปี

สมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์ต้องส่งสำเนางบดุลตามวรรคหนึ่งที่มีคำรับรองว่าถูกต้องต่อนายทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่อนุมัติ และต้องแสดงไว้ที่สำนักงานเพื่อให้สมาชิกและผู้มีส่วนได้เสียตรวจสอบดูได้ด้วย

มาตรา ๓๖ หลักฐานเอกสารตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ สมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์ต้องเก็บรักษาไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบปี

มาตรา ๓๗ ผู้ใดประสงค์มีส่วนได้เสียจะขอตรวจเอกสาร หรือคัดเอกสารหรือขอให้คัดรายการและรับรองสำเนาเอกสารเกี่ยวกับสมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์จากนายทะเบียน ให้ยื่นคำขอตามแบบที่นายทะเบียนกลางกำหนด

มาตรา ๓๘ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินการของสมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์ให้เป็นไปด้วยดี เมื่อมีกรณีที่นายทะเบียนเห็นสมควรที่จะได้ฟังความคิดเห็นและคำวินิจฉัยของสมาชิกในปัญหาหรือกิจการใด นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้คณะกรรมการของสมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ เพื่อพิจารณาและวินิจฉัยปัญหาหรือกิจการนั้นได้ และให้นำมาตรา ๒๓ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๙ การประชุมใหญ่ของสมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์ ถ้าได้นัดเรียกหรือได้ประชุมกัน หรือได้ลงมติฝ่าฝืนต่อกฎหมายหรือข้อบังคับของสมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์ เมื่อสมาชิกคนหนึ่งคนใดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนมติของที่ประชุมใหญ่ที่เกิดขึ้นในการประชุมที่ได้เรียก หรือได้ประชุมกัน หรือที่ได้ลงมติฝ่าฝืนต่อกฎหมายหรือข้อบังคับของสมาคมฉาบปฏิกิจสงเคราะห์นั้นเสียได้ การร้องขอให้

เพิกถอนมติของที่ประชุมใหญ่นั้น ถ้าสมาชิกเป็นผู้ร้องขอ ต้องร้องขอภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ลงมติ

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งให้เพิกถอนมติของที่ประชุมใหญ่ กรรมการของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์คนหนึ่งคนใดมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อรัฐมนตรีปลัดกระทรวง ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีปลัดกระทรวงให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๐ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบกิจการและฐานะการเงินของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ เพื่อการนี้ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) เข้าไปในสำนักงานของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

(๒) สั่งให้กรรมการ พนักงาน หรือลูกจ้างของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ส่งหรือแสดงบัญชีและเอกสารของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์

(๓) สอบถามบุคคลใน (๒) หรือเรียกบุคคลดังกล่าวมาเพื่อสอบถามหรือแสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์

มาตรา ๔๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

หมวด ๕ ทวิ

การฌาปนกิจสงเคราะห์ของส่วนราชการ

องค์การของรัฐและรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๔๑ ทวิ ส่วนราชการ องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจใด ที่ประสงค์จะดำเนินกิจการการฌาปนกิจสงเคราะห์ ให้ปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดในมาตรา ๔๑ ตริ

มาตรา ๔๑ ตรี ให้กระทรวงมหาดไทยกำหนดระเบียบการขึ้นทะเบียนการดำเนิน
กิจการ การควบคุม และการเลิกกิจการการฉาบป่นกิจสงเคราะห์ของส่วนราชการ องค์การของรัฐ
หรือรัฐวิสาหกิจขึ้นไว้ ระเบียบนี้เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้วให้ใช้บังคับได้

เมื่อการฉาบป่นกิจสงเคราะห์ของส่วนราชการ องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
ได้ขึ้นทะเบียนตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดในวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าการฉาบป่นกิจ
สงเคราะห์ดังกล่าวเป็นงานอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ องค์การของรัฐ หรือรัฐ
วิสาหกิจนั้น

หมวด ๖

การเลิกสมาคมฉาบป่นกิจสงเคราะห์

มาตรา ๔๒ สมาคมฉาบป่นกิจสงเคราะห์ย่อมเลิกด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด ดังต่อไปนี้

- (๑) ที่ประชุมใหญ่ลงมติให้เลิก
- (๒) นายทะเบียนสั่งให้เลิกตามมาตรา ๔๓
- (๓) ศาลสั่งให้เลิกตามมาตรา ๔๔ ทวิ

เมื่อเลิกสมาคมฉาบป่นกิจสงเคราะห์ ให้นายทะเบียนกลางประกาศการเลิกใน
ราชกิจจานุเบกษา และให้นายทะเบียนประจำท้องที่ปิดประกาศที่สำนักงานสมาคมฉาบป่นกิจ
สงเคราะห์ด้วย

มาตรา ๔๓ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้เลิกสมาคมฉาบป่นกิจสงเคราะห์ได้ใน
กรณีดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดร่วมกันยื่นคำร้อง
ขอให้นายทะเบียนขอให้เลิกสมาคมฉาบป่นกิจสงเคราะห์พร้อมด้วยเหตุผลประกอบคำร้องขอ
และนายทะเบียนได้สอบสวนแล้วเห็นสมควรให้เลิกสมาคมฉาบป่นกิจสงเคราะห์นั้นหลักฐาน
ตามเหตุผลประกอบคำร้องขอแล้วเป็นที่ปรากฏแน่ชัดว่าสมาคมฉาบป่นกิจสงเคราะห์สมควร
จะต้องเลิกดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

(๒) ผู้ซึ่งตราพินัยกรรมในฐานะเป็นทายาทของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์นั้น
คนหนึ่งคนใดหรือทั้งหมดเป็นบุคคลอื่นที่ไม่ใช่เป็นกรรมการที่ได้จดทะเบียนไว้บุคคลอื่นซึ่ง
มิได้เป็นกรรมการของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์คนหนึ่งหรือหลายคนเข้ามากระทำการใน
ฐานะกรรมการของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์นั้น และนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าว
เลิกกระทำการในฐานะกรรมการของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์แล้ว แต่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง
ของนายทะเบียน

(๓) มีพฤติการณ์ที่ทำให้เห็นว่าการดำเนินกิจการของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์นั้น
ไม่เป็นไปโดยสุจริต และนายทะเบียนได้สอบสวนพฤติการณ์ดังกล่าวแล้วมีเหตุผลเป็นที่เชื่อถือได้

(๔) เมื่อมีพฤติการณ์ที่ทำให้เห็นว่าการดำเนินกิจการของสมาคมฌาปนกิจ
สงเคราะห์ไม่าจะดำเนินกิจการต่อไปด้วยดีมิได้ไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ

เมื่อนายทะเบียนสั่งเลิกสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ใด ให้แจ้งคำสั่งเป็นหนังสือ
พร้อมด้วยเหตุผลไปยังสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์นั้นโดยมิชักช้า

มาตรา ๔๔ กรรมการคนหนึ่งคนใดของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ที่นายทะเบียน
สั่งเลิกตามมาตรา ๔๓ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีปลัดกระทรวงโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อ
นายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง และให้นายทะเบียนส่งคำอุทธรณ์ต่อไป
ยังปลัดกระทรวงโดยมิชักช้า

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีปลัดกระทรวงให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๔ ทวิ ในกรณีที่นายทะเบียนต้องดำเนินการตามมาตรา ๔๓ แต่นาย
ทะเบียนเพิกเฉยหรือไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่นั้นเมื่อผู้มีส่วนได้เสียร้องขอ ศาลอาจสั่งให้
เลิกสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์เสียก็ได้

มาตรา ๔๕ เมื่อสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ใดต้องเลิกไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้มี
การชำระบัญชีสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์นั้น และให้นำความในบรรพ ๓ ลักษณะ ๒๒
หมวด ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อันว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน
ห้างหุ้นส่วนจำกัดและบริษัทจำกัด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๖ เมื่อได้ชำระบัญชีแล้ว ถ้ามีทรัพย์สินเหลืออยู่จะแบ่งให้แก่สมาชิก สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ไม่ได้ ทรัพย์สินนั้นจะต้องโอนไปให้แก่บุคคลอื่นตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ หรือตามที่ที่ประชุมใหญ่ได้มีมติไว้หรือถ้ามีได้ระบุไว้ในข้อบังคับ และที่ประชุมใหญ่มีได้มีมติไว้ ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของรัฐ

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งส่วนราชการ องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ดำเนินกิจการการฌาปนกิจสงเคราะห์โดยที่ ที่ที่รับฝากเงินหรือที่ที่รับฝากเงิน นั้นมิได้จดทะเบียนเป็นสมาคม ฌาปนกิจสงเคราะห์หรือขึ้นทะเบียนการฌาปนกิจสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสองสามปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดเป็นสมาชิกของสมาคมซึ่ง กำหนดทิศทางการฌาปนกิจสงเคราะห์ โดยที่รู้ว่าการฌาปนกิจสงเคราะห์นั้นมิได้จดทะเบียนเป็นสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์หรือ ขึ้นทะเบียนการฌาปนกิจสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๔๙ ผู้ใดใช้คำแสดงชื่อในธุรกิจว่า "ฌาปนกิจสงเคราะห์" หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกันอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าสิบบาทหนึ่งร้อยบาท จนกว่าจะได้เลิกใช้

มาตรา ๕๐ สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๕๑ สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง หรือเรียกเก็บเงินจากผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกหรือสมาชิกเกินกว่าที่กำหนด อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๕๒ สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ได้หักเงินไว้จากเงินสงเคราะห์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์เกินกว่าที่กำหนด อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๕๓ กรรมการของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ผู้ได้รับเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์ใดจากสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์โดยไม่มีสิทธิที่จะรับได้ตามมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ ทวิ หรือมาตรา ๓๐ ถ้าการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนนั้นไม่เป็นความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๖ ผู้ใดเบงหรือโอนทรัพย์สินที่เหลือนอยู่เมื่อได้ชำระบัญชีแล้ว ให้แก่บุคคลใดอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่สมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ กรรมการของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์นั้นด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๘ ให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ที่ดำเนินการจัดการฌาปนกิจสงเคราะห์อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังมีได้จดทะเบียนสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ตามกฎหมายที่ถูกยกเลิกในมาตรา ๓ ขึ้นทะเบียนการฌาปนกิจ

สงเคราะห์ต่อกรมประชาสงเคราะห์ตามระเบียบที่กำหนดในมาตรา ๕๑ ตีรี้ ภายในหนึ่ง-
ร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ส่วนราชการ องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนสมาคม
ฉาปนกิจสงเคราะห์ตามกฎหมายที่ถูกยกเลิกในมาตรา ๓ ไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ หากประสงค์จะขอจดทะเบียนสมาคมฉาปนกิจสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้
ต่อไป ให้กระทำได้และให้ถือว่าคำขอจดทะเบียนสมาคมฉาปนกิจสงเคราะห์ที่ยื่นไว้ นั้นเป็น
คำขอจดทะเบียนตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๕๔ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าสมาคมฉาปนกิจ
สงเคราะห์ที่จดทะเบียนตามกฎหมายที่ถูกยกเลิกในมาตรา ๓ เป็นสมาคมฉาปนกิจสงเคราะห์
ที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ และมีสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้
ทุกประการ

มาตรา ๖๑ ส่วนราชการ องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ที่ได้จดทะเบียนสมาคม
ฉาปนกิจสงเคราะห์ตามมาตรา ๑๑ ไว้แล้ว หากประสงค์จะเลิกสมาคมฉาปนกิจสงเคราะห์
เพื่อชื้อขึ้นทะเบียนการฉาปนกิจสงเคราะห์ตามมาตรา ๕ ให้ยื่นคำขอลีกสมาคมฉาปนกิจ
สงเคราะห์ที่จดทะเบียนในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
เมื่อขอยังมีผลได้รับคำขอลีกสมาคมฉาปนกิจสงเคราะห์แล้ว ให้ชื้อชื้อสมาคมฉาปนกิจ
สงเคราะห์นั้นออกจากทะเบียน และให้นำมาตรา ๕๖ มาตราสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

สมาคมฉาปนกิจสงเคราะห์ที่เลิกตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องทำราชการบัญชี แต่
ทรัพย์สินและหนี้สินของสมาคมฉาปนกิจสงเคราะห์ที่เลิกนั้นต้องโอนไปให้แก่ส่วนราชการ
องค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ที่ได้ชื้อขึ้นทะเบียนการฉาปนกิจสงเคราะห์แทนสมาคมฉาปนกิจ
สงเคราะห์ที่เลิก

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) คำขอจดทะเบียนสมาคมฉบับกิจสงเคราะห์	ฉบับละ ๒๐ บาท
(๒) คำขอจดทะเบียนแก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อบังคับของ สมาคมฉบับกิจสงเคราะห์	ฉบับละ ๑๐ บาท
(๓) คำขอจดทะเบียนตั้งหรือเปลี่ยนตัวกรรมการของ สมาคมฉบับกิจสงเคราะห์	ฉบับละ ๑๐ บาท
(๔) คำขอตรวจหรือคัดเอกสารเกี่ยวกับสมาคมฉบับกิจสงเคราะห์	ฉบับละ ๑๐ บาท
(๕) คำขอเกี่ยวกับสมาคมฉบับกิจสงเคราะห์อย่างอื่นนอกจาก (๑) (๒) (๓) และ (๔)	ฉบับละ ๕ บาท
(๖) ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนสมาคมฉบับกิจสงเคราะห์	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๗) ใบแทนใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนสมาคมฉบับกิจสงเคราะห์	ฉบับละ ๒๐ บาท
(๘) การรับรองสำเนาเอกสารเกี่ยวกับสมาคมฉบับกิจสงเคราะห์	ฉบับละ ๕ บาท

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมการจะมีอะไรแถลงเพิ่มเติมบ้าง
หรือไม่

นางแรม พรทโมบล บุญประสพ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการการปกครองไม่มีอะไรที่จะแถลงค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติการฉกฉก
สงเคราะห์ พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑
มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การฉกฉกสงเคราะห์ของ
ส่วนราชการ องค์การของรัฐและรัฐวิสาหกิจ คณะกรรมการตัดออก มาตรา ๘ คณะ
กรรมการตัดออก มาตรา ๙ คณะกรรมการตัดออก หมวด ๓ การจัดตั้งสมาคมฉกฉก
สงเคราะห์ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓
มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข หมวด ๔ การดำเนินกิจการ
สมาคมฉกฉกสงเคราะห์ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และ
มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ การควบคุมสมาคมฉกฉกสงเคราะห์ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข
มาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ มีการ
แก้ไข หมวด ๕ ทวิ การฉกฉกสงเคราะห์ของส่วนราชการ องค์การของรัฐและรัฐวิสาหกิจ

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔๑ ทวิ คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔๑ ตริ
 คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ หมวด ๖ การเลิกสมาคมอาปนกิจสงเคราะห์ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ ทวิ
 คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗ บทกำหนดโทษ
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข มาตรา ๔๙ มีการแก้ไข มาตรา ๕๐
 มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๔ มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๘
 มีการแก้ไข มาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ คณะกรรมการธิการตัดออก อัตราค่าธรรมเนียม
 ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว
 ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะให้ประกาศ
 ใช้ร่างพระราชบัญญัติการอาปนกิจสงเคราะห์ พ.ศ. เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใด
 เห็นว่า สมควรที่จะให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ประกาศ
 ใช้ร่างพระราชบัญญัติการอาปนกิจสงเคราะห์ พ.ศ. เป็นกฎหมายได้

ระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
 ในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ.
 คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

รับที่ ศ๖๒/๒๕๑๗ วันที่ ๑ เม.ย. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๒๐๓/๔๗๐๗

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑ เมษายน ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) **สัญญา ธรรมศักดิ์**
(นายสัญญา ธรรมศักดิ์)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง
สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ
(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)
หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ
กองการประชุม

ลาวัณย์ พิมพ์
/๖๐๗๗ ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
ให้แก่การเคหะแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินให้แก่การเคหะแห่งชาติ เพื่อโอน
ให้ประชาชนต่อไป

เหตุผล

เนื่องจากที่ดินของกระทรวงการคลัง ในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา
กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน คณะรัฐมนตรีได้มีมติมอบให้ธนาคาร
อาคารสงเคราะห์นำไปจัดสรรให้ประชาชนเช่าซื้อ แต่ยังมีได้โอนกรรมสิทธิ์ให้ ต่อมาการเคหะ
แห่งชาติได้รับโอนกิจการธนาคารอาคารสงเคราะห์มาดำเนินการ จึงจำเป็นต้องตราพระราช
บัญญัติฉบับนี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
ให้แก่การเคหะแห่งชาติ
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวง
ทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะแห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะแห่งชาติ
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ
เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร โฉนดที่ ๑๙๔๔๓ เนื้อที่ประมาณ ๒๒ ไร่ ๒๑ ตารางวา
ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่การเคหะแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

แผนกระเบียบวาระ

สมพร

ลาวัณย์ พิมพ์

สมพร ทาน

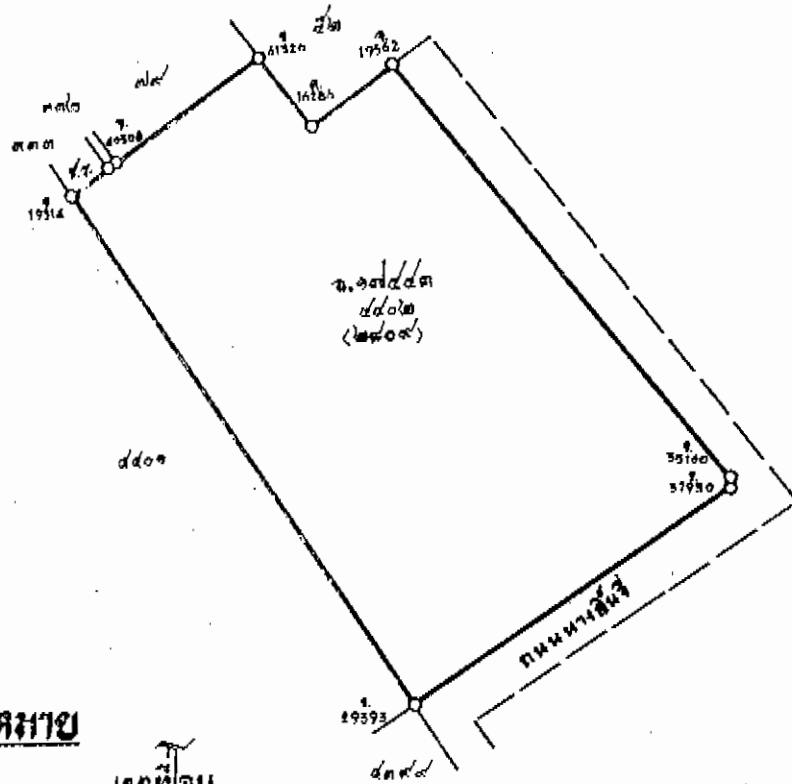
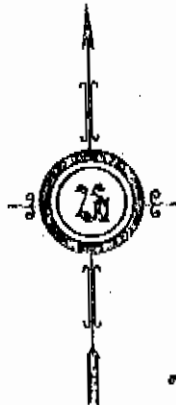
แผนที่

ทำโดยพระราชนิพนธ์ที่โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

ให้แก่ การเคหะแห่งชาติ

พ.ศ.

มาตรากำหนด: ๒๐๐๐

เครื่องหมาย

เขตที่โอน.

เนื้อที่ที่โอน

หนังสือสำคัญ

โฉนดที่ ๑๗๔๔๓ เนื้อที่ประมาณ

๒๒ - ๔๗ ตารางวา
๒๒ - ๐ - ๒๗

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่
แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ.

โดยมีหลักการ โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินให้แก่การเคหะ
แห่งชาติเพื่อโอนให้ประชาชนต่อไป

เหตุผล เนื่องจากที่ดินของกระทรวงการคลัง ในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา
กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน คณะรัฐมนตรีได้มีมติมอบให้ธนาคาร
อาคารสงเคราะห์นำไปจัดสรรให้ประชาชนเช่าซื้อ แต่ยังมีได้โอนกรรมสิทธิ์ให้ ต่อมาการ
เคหะแห่งชาติได้รับโอนกิจการธนาคารอาคารสงเคราะห์มาดำเนินการ จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น

รัฐบาลขอชี้แจงเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาว่า ที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดินแปลงนี้ รัฐบาลสมัยปี พ.ศ. ๒๔๙๖ เห็นว่าเป็นที่ดินรกร้างว่างเปล่า ควรจัดสรร
สร้างบ้านให้ประชาชนเช่าหรือเช่าซื้อเพื่อขจัดปัญหาที่อยู่อาศัย จึงได้มอบให้ธนาคารอาคาร
สงเคราะห์ดำเนินการ บัดนี้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้ดำเนินการให้เช่าซื้อมาครบกำหนด
เวลาของการเช่าซื้อแล้ว จึงได้ดำเนินการเพื่อจะให้การเคหะแห่งชาติขอกรรมสิทธิ์เพื่อแบ่งแยก
โอนให้แก่ผู้เช่าซื้อต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานที่เคารพ ต้องขอประทานอภัยโทษที่ผมอยาก
จะเรียนถามทางรัฐบาลว่า ที่ดินแปลงนี้เป็นของกระทรวงการคลัง แต่ว่าจะโอนกิจการไปให้
คนอื่นเขาไปให้เช่าซื้อหรือซื้อโดยระบบเงินผ่อนนั้น ครบกำหนดแล้วทำไมจึงต้องมาออก
กฎหมายฉบับนี้ กระทรวงการคลังก็เป็นคนหนึ่งซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินนี้ ซึ่งพร้อมที่
จะโอนเขาไป และกระทรวงการคลังก็เป็นหน่วยงานหนึ่งในคณะรัฐมนตรี เมื่อได้โอนให้เขาไป
เขาให้สแตงค์หมดแล้ว กระทรวงการคลังก็โอนให้เขาได้ แต่วิธีปฏิบัติราชการของเราต้องไป
เคหะละไรรันไปอีก คือแปลว่าเราอยู่ในเส้นแดงของบรรทัด โดยไม่คำนึงถึงความควรไม่ควร คือ
ผลมันเท่ากัน จะเป็นเคหะแห่งชาติหรือจะเป็นธนาคารอาคารสงเคราะห์ หรือจะเป็นกระทรวงการคลัง

หรือกระทรวงมหาดไทยหรือใครก็ตาม ปัญหามันอยู่ที่ว่าเมื่อเขาให้เงินเราแล้วเราก็โอนกรรมสิทธิ์ให้เขาไป ตามโฉนดที่กล่าวและที่ขอมมาในที่ดิน ๒๒ ไร่เศษนั้นนั้น กระทรวงการคลังเป็นเจ้าของ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็ดี กฎหมายที่ดินก็ดี เมื่อเจ้าของโอนหรือมอบให้ผู้ใดโอนก็ไม่จำเป็นต้องมาขออนุมัติต่อสภานี้ให้ออกกฎหมาย ออกไปทำไม วัตถุประสงค์ก็คือแบ่งปันที่ที่เขาให้สตกแล้วไปให้คนที่เขาชำระเงินแล้วเท่านั้น นี่ผมไม่เข้าใจว่าทำไมต้องทำกันอย่างนี้ มันเสียเวลาของสภา แล้วไม่มีเหตุผลอะไรที่จะต้องทำอย่างนั้น นี่เป็นความเห็นของผมในขั้นต้นขั้นต่อไปองค์การเคหะแห่งชาติก็ดี อะไรก็ดีที่เกิดขึ้นมาใหม่นั้นนั้น ผมก็ไม่ค่อยรู้จัก รู้จักตามกฎหมาย แต่ว่าการรู้จักของสภานี้ควรจะรู้ดีกว่านั้นว่า เสด็จกว่ากระทรวงการคลังซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินอย่างไร ผมไม่รู้จักต่อไปว่าธนาคารอาคารสงเคราะห์ซึ่งก็มีหน้าที่ในเรื่องนี้ แต่ที่ดินที่นี้เชื่อกันว่าเป็นของกระทรวงการคลัง กรรมสิทธิ์ผ่านมือจากกระทรวงการคลัง จะโดยมอบหมายหรือจะโดยโอนโดยตรงเข้าไปยังผู้รับโอนมันก็เสร็จสิ้น มันไม่จำเป็นต้องตรากฎหมายฉบับนี้เลย ถ้าหากว่าไม่มีเหตุผลที่ผมได้ตั้งข้อสงสัยไว้แล้ว สภานี้ไม่จำเป็นต้องอนุมัติกฎหมายฉบับนี้ เพราะอนุมัติกฎหมายฉบับนี้ก็ส่งไปกรมการปกครอง ราชการก็เสียสตกค่าเบี้ยประชุมของกรมการปกครองอาคารปกครอง ห้องประชุมก็ยังไม่ค่อยจะมีเวลาของสภาก็เสียไป ถ้าไม่รับหลักการเสียเลยได้ ไม่เป็นอุปสรรคต่อการโอนที่ดิน ผมจึงเห็นว่าไม่ควรจะรับหลักการ

นายกมล วรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): ท่านประธานที่เคารพ ข้อทักท้วงของท่านสมาชิกสภาผู้มิเกียรติมีเหตุผลอยู่ แต่กระผมใคร่จะขอกราบเรียนข้อกฎหมายของเรื่องนี้ ซึ่งก็อาจจะเป็นที่น่าเสียดายที่มาลถึงกฎหมายให้กับนักกฎหมายที่เชี่ยวชาญของสภาคนหนึ่ง ที่ได้อภิปรายเสร็จสิ้นลงไปคือเรื่องมันเป็นอย่างนี้ครับ การจะจัดการประการใดเกี่ยวกับกระทรวงมหาดไทยหรือองค์การของรัฐส่วนหนึ่งส่วนใดก็ดี ย่อมจะต้องเป็นไปตามกฎหมายถ้าว่าโดยกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดินแล้ว กระทรวงการคลังไม่มีหน้าที่จะไปจัดสรรหรือให้เช่าซื้อหรือไปโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินในลักษณะนี้ให้แก่ใครเลย กระทรวงการคลังมีหน้าที่ควบคุมราชการแผ่นดินหรือเงินแผ่นดิน ฉะนั้นนโยบายในเรื่องนี้จึงเห็นว่า รัฐบาลในสมัยนั้นน่าจะเห็นว่ากระทรวงการคลังทำไม่ได้แต่ว่าโดยที่ธนาคารอาคาร

สงเคราะห์ก็ตั้งขึ้นโดยกฎหมาย เป็นนิติบุคคลต่างหาก มีวัตถุประสงค์ในทางเรื่องของสงเคราะห์ ในด้านอาคาร รัฐบาลสมัยนั้น จึงได้ดำเนินการโดยให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการนี้ดำเนินการจัดสรรหรือว่ารับโดยทำสัญญากับกระทรวงการคลังเพื่อขอรับที่ดินรายนี้มาจัดสรร นี่เป็นเรื่องอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นเมื่อธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้ดำเนินการไปแล้วตามอำนาจหน้าที่โดยกฎหมาย ต่อมากิจการนี้โดยกฎหมาย เช่นเดียวกัน การเคหะแห่งชาติก็ตั้งขึ้นโดยกฎหมาย ให้มีอำนาจและรับโอนกิจการของธนาคารอาคารสงเคราะห์มานี้ อำนาจขององค์การเหล่านี้ได้รับการโอนมาโดยชอบด้วยกฎหมาย เพราะฉะนั้นตามความเห็นของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ทักท้วงว่า ทำไมกระทรวงการคลังถึงไม่โอนให้เสียโดยตรง นี่กระผมเรียนแล้วว่า ก็มีเหตุผล แต่ว่าถ้ากระทรวงการคลังถึงข้อกฎหมายดังที่ได้กราบเรียนมาแล้ว เป็นเรื่องที่ทำไม่ได้ เพราะเหตุนี้เองรัฐบาลจำเป็นต้องเสนอร่างกฎหมายนี้มา เพื่อที่จะให้เป็นการถูกต้องตามกฎหมายในการโอน ขอขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานครับ ผมต้องขอโอกาสรบกวนเวลาของสภา อีกครั้งหนึ่งว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกับผมเห็นจะเข้าใจกฎหมายประมวลแพ่งฯ บรรพ ๔ ไม่ค่อยจะตรงกันเสียแล้ว สมาชิกในสภาซึ่งเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญกฎหมายมีอยู่หลายคนรู้ว่าสาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้น มีประเภทที่แยกออก บางอย่างโอนไม่ได้ ดังตราเป็นกฎหมาย แต่บางอย่างโอนได้เหมือนอย่างทรัพย์สินธรรมดา โดยเฉพาะที่ดินแปลงนั้นนั้นอยู่ในลักษณะประเภทที่โอนได้ และก็ที่ว่าจะมีกฎหมายเคหะ กฎหมายธนาคาร กฎหมายอะไร ผมก็ไม่เกี่ยว มีมาก็มาตรา มีก็บท มีก็ฉบับก็ตามใจ แต่กรรมสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน กรรมสิทธิ์เป็นของกระทรวงการคลัง ลักษณะทรัพย์สิน กระทรวงการคลัง โอนไปได้ เมื่อโอนไปธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้ โอนไปการเคหะแห่งชาติได้ ก็โอนไปให้นาย ก. นาย ข. ที่เสียเงินให้กระทรวงการคลังได้ นี่ลักษณะของกฎหมาย ผมว่ามันเป็นอย่างนี้นั้นมันเสียหายอะไร ถ้ารัฐบาลเสนอกฎหมายมาอย่างนี้ ผมว่ามันจะเปราะ สภาจะต้องรับพิจารณากฎหมายซึ่งไม่ควรจะเป็นกฎหมาย และอาจจะทำกันได้โดยไม่ต้องตรากฎหมาย ถ้าหากเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทที่โอนไม่ได้ นอกจากจะตราเป็นกฎหมายผมไม่ขัดข้อง แต่ทรัพย์สิน ๒๒ ไร่นี้ มันเป็นกรรมสิทธิ์ซึ่งจะโอนกันได้ และถ้าโอนไม่ได้ ก็เสีย

ผมไม่ได้ ก็โอนไปแล้วให้คณะแห่งชาติ โอนไปแล้วให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ แต่ว่าไม่ได้ทำนิติกรรมให้สมบูรณ์ตามกฎหมายเท่านั้น เมื่อจะให้สมบูรณ์ก็กระทรวงการคลังโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ก็เขียนใบมอบอำนาจไปให้ใครก็ได้ แล้วไปโอนให้เขาเสีย เคาเงินเตมา แล้วมันก็จบ เขาบอกว่าต้องไปออกกฎหมาย ทำไมต้องออกกฎหมาย ผมไม่เข้าใจ และถ้าสมาชิกที่เรียนกฎหมายและหาकिनทางกฎหมายคงรู้ว่าทำไมเป็นอย่างนั้น กรรมสิทธิ์เป็นของกระทรวงการคลัง ประเภททรัพย์สินมีลักษณะโอนได้โดยไม่ต้องตราเป็นกฎหมาย ถ้าเป็นทางหลวง ผมไม่ว่า ถ้าเป็นพระราชวัง ผมไม่ว่าถ้าเป็นกระทรวงทบวงกรม ผมไม่ว่า ถ้าจะโอนอย่างนั้น มาตรากฎหมาย ผมเห็นด้วยเพราะประเภทของทรัพย์สินไม่เปิดโอกาสให้กระทรวงการคลังโอนกรรมสิทธิ์ไปได้โดยพลการแม้สาธารณสมบัติของแผ่นดินบางประเภทซึ่งจะต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา อัยน์ผมว่าคนเรียนกฎหมายด้วยกันก็รู้ ท่านรัฐมนตรีก็หาकिनทางกฎหมายมาพอ ๆ กับผมละครับ แต่ว่าเข้าใจกฎหมายของประมวลแพ่งฯ บรรพ ๕ เรื่องนี้ต่างกัน นี่ผมไม่ได้เอาชนะคะคาน ไม่ได้ที่รู้มานะว่าถ้าหากไม่อนุมัติให้รัฐบาลละ มันจะเกิดเสียหายอย่างไร แต่ว่าผมต้องการหลักการว่าสภานี้ก่อนจะอนุมัติกฎหมายนั้น ได้พิจารณาถ่องแท้พอสมควร ถ้าเราใจก็ช่วยไม่ได้ เราก็ถูกตั้งมาในฐานะที่เราใจ แต่ถ้าเราสำนึกและคิดว่ากฎหมายอย่างนี้ควรเป็นกฎหมายหรือเปล่าแล้ว ผมยังยืนยันว่าไม่ควร แล้วถ้าสภานี้ไม่อนุมัติกฎหมายนี้แล้ว เป็นอุปสรรคแก่การโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินหรือเปล่า เปล่าเลยทั้งสิ้น เพราะกระทรวงการคลังก็เขียนใบมอบโอนไป ๒๐ ราย ก็เขียนไป ๒๐ แผ่น แล้วให้เจ้าของเขาไปรับโอนแทนยังได้ เขียนเดิมไปข้างท้ายใบมอบสักหน่อยว่า ผู้โอนไม่ขัดข้องที่ผู้รับโอนจะเป็นผู้รับมอบ อัยน์ผมว่าเราหาकिनทางกฎหมายกันมานาน เราก็ควรจะรู้กฎหมายพอ ๆ กัน ไม่มีใครเหลื่อมล้ำต่ำสูงกว่ากันหรอก แต่ว่ามันแหละมันก็ผิตบ้างถูกบ้าง ก็ศาลเท่านั้นชี้ขาด และในนี้ก็มีศาลเยอะศาลฎีกาก็มี หัวหน้าคณะศาลฎีกาก็มี จะเห็นกับผมหรือไม่เห็น ผมก็ไม่ทราบ นี่ผมยังยืนยันว่าอย่ารับหลักการกฎหมายนี้ ให้กระทรวงการคลังโอนตรงให้ผู้รับกรรมสิทธิ์ที่เขาชำระเงินแล้ว

พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อจะทำความเข้าใจแก่สภานี้ ในฐานะที่ผมเป็นอดีตรองกรรมการบริหารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ด้วยผู้หนึ่ง ก็อยากจะเรียนชี้แจงถึงที่มาของที่ดินแปลงนี้ เพื่อทำความเข้าใจแก่สภานี้เพียงเล็กน้อย เดิมที

เมื่อประมาณ ๑๐ กว่าปีมานั้น รัฐบาลได้จัดตั้งธนาคารอาคารสงเคราะห์ขึ้น โดยมีพระราชบัญญัติเป็นเครื่องคุ้มครองให้อำนาจหน้าที่สำหรับที่ดินแปลงนี้เดิมเป็นที่ดินของกระทรวงการคลังและเป็นพื้นที่เป็นแหล่งเสื่อมโทรมมาก ไม่ได้เจริญอย่างที่เราเห็นอยู่ทุกวันนี้ กระทรวงการคลังโดยมติคณะรัฐมนตรีก็ได้มอบที่แปลงนี้ให้แก่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดอยู่ในกระทรวงการคลังเป็นผู้รับที่ดินอันนี้ไปเพื่อดำเนินการจัดสรร ที่นี้การจัดสรรนั้นก็แบ่งเป็นแปลง ๆ ประชาชนที่เข้ามาซื้อที่ดินแปลงนี้ก็ได้อาศัยอยู่กับธนาคารอาคารสงเคราะห์เรื่อยมา และบัดนี้ผมเชื่อว่าการชำระเงินในลักษณะผ่อนชำระนั้นได้สิ้นไปแล้ว ซึ่งทางธนาคารอาคารสงเคราะห์ก็น่าจะพร้อมที่จะโอนที่ดินเหล่านี้ให้แก่ผู้รับจัดสรรไป ที่นี้ต่อมาเมื่อระหว่างปฏิวัติเอง ได้มีการดำเนินการในเรื่องจัดสรรที่ดินนี้เสียใหม่ โดยการจัดตั้งการเคหะแห่งชาติขึ้น แล้วก็แบ่งแยกหน้าที่ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่ดินไปให้การเคหะแห่งชาติ ส่วนธนาคารอาคารสงเคราะห์นั้นก็ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน ที่นี้ผมคิดว่าเพื่อไม่ให้เป็นการยุ่งยากเดือดร้อนแก่ประชาชนซึ่งได้ชำระเงินให้แก่ธนาคารอาคารสงเคราะห์หมดไปแล้ว ผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่อภิปรายเมื่อสักครูนี้นี้ว่า แม้ว่าเราจะแบ่งแยกหน้าที่หรือโอนกิจการเกี่ยวกับที่ดินไปให้การเคหะสงเคราะห์ไปแล้วก็ตาม แต่ว่าคู่สัญญาเดิมคือธนาคารอาคารสงเคราะห์นั้นโดยการมอบพันธะของกระทรวงการคลังก็น่าจะเป็นผู้โอนกรรมสิทธิ์ที่เหล่านั้นให้แก่ประชาชนเป็นราย ๆ ไปได้ โดยไม่จำเป็นต้องออกกฎหมายอันนี้ขึ้นมาอีก ผมจึงขอทำความเข้าใจเพียงแค่นี้ ขอขอบคุณ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชนะ รุ่งแสงครับ กระผมไม่เข้าใจสิ่งที่ทางรัฐบาลแถลงออกมา คือที่ดินแปลงนี้คือที่บริเวณที่ดินทุ่งมหาเมฆที่สวนพลุนั้นใช่ไหมครับ อันหนึ่งและก็แผนที่ที่ทำมานี้ กระผมว่าไม่ต้องตามพื้นที่ที่เวนคืนครับ เพราะว่าที่ดินแปลงที่เวนคืนนี้จะติดกับซอยสวนพลู ไม่ใช่ถนนลิ้นจี่ แต่ว่าแผนที่ที่ทำมานี้เป็นถนนลิ้นจี่ กระผมจึงเข้าใจและท่านรัฐมนตรีแถลงมาก็เลยไม่รู้ที่ดินตรงไหน ถ้าเป็นตามนี้ก็หมายความว่าที่ดินที่เวนคืนคือบริเวณที่ดินของกองสัญญาทหารเรือหรือว่าที่ที่ทหารกำลังใช้อยู่ขณะนี้ครับ ถ้าดูตามแผนที่ แต่ถ้าในความเข้าใจของกระผมแล้ว เข้าใจว่าที่ดินบริเวณอาคารสงเคราะห์สวนพลู กระผมขอทราบเรียนถามว่าเป็นที่ดินตรงไหนแน่ และแผนที่อันนี้ถูกหรือเปล่าครับ

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอยืนยันว่าแผนที่นี้ถูกต้องครับ คือตามรายละเอียดที่ว่าเป็นตำบลทุ่งมหาเมฆนี่ก็เป็นบริเวณที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่านั่นเอง แต่ว่าอันนี้เป็นส่วนหนึ่งซึ่งอยู่ในเขตของทุ่งมหาเมฆ เลยขอชวนพลูไปหน่อย ตามเขตที่ว่านี้

นายชนะ รุ่งแสง : ครับ กระผมพอจะวาดภาพถนนเส้นจีระครับ ถนนเส้นจีคือถนนที่วิ่งจากริมแม่น้ำเจ้าพระยา ผ่านวิทยาลัยเทคนิค ผ่านซอยเย็นอากาศ แล้วก็มาจุดจบทางเข้าอาคารสงเคราะห์ทุ่งมหาเมฆ นั่นคือถนนเส้นจี แล้วก็จากจุดนั้นไปถึงถนนสาทรใต้คือซอยสวนพลู แต่ว่าตามแผนที่อันนี้แล้ว นี่กระผมไม่เข้าใจว่าทางรัฐบาลยืนยันว่าแผนที่ถูกต้อง ถ้าถนนเส้นจีตามแผนที่นี้แล้ว คือจุดหักที่เชื่อมระหว่างถนนเส้นจีกับตรงที่เชื่อมกับซอยสวนพลูซึ่งมีความกว้างอยู่ประมาณ ๔๐ เมตรหรืออะไรตรงนั้น ท่านหมายถึงตรงนั้นหรือเปล่าครับ ถ้าท่านยืนยันว่าแผนที่ถูก ก็หมายถึงว่าตรงจุดหักตรงนั้นคือถนนเส้นจี ซึ่งกระผมไม่ทราบว่าจะตรงนั้นจะเรียกว่าอะไร เพราะว่าถนนเส้นจีคือตรงจุดที่ทางเข้าอาคารสงเคราะห์ทุ่งมหาเมฆถึงริมแม่น้ำเจ้าพระยาและถนนซอยสวนพลู คือจากสาทรใต้ถึงจุดที่ต่อกับถนนเส้นจี กระผมเลยไม่ทราบว่าถนนเส้นจีตามแผนที่นี้คือถนนไหนครับ

นายวาทัญญู ณ ถลาง : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่ดินผืนนี้ซึ่งเป็นที่ดินของการเคหะแห่งชาติในปัจจุบันโดยได้รับโอนมาจากธนาคารอาคารสงเคราะห์นั้นเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินทั้งหมดที่อยู่ในบริเวณ รวมด้วยกันทั้งสิ้นประมาณ ๔๐๐ ไร่เศษ ที่ดินทั้งหมดที่เป็น ๔๐๐ ไร่เศษนั้น ส่วนหนึ่งเป็นของกองสัญญาณฑทหารเรือซึ่งต่อมาก็เป็นที่ดินของกรมการบินพลเรือน และส่วนหนึ่งก็เป็นที่ดินของวิทยาลัยเทคนิค ในส่วนที่เป็นที่ดินของการเคหะชาตินั้น มีเพียง ๒๒ ไร่เศษ เป็นเนื้อที่ดินซึ่งอยู่ตอนมุมของถนนซอยสวนพลูที่จะหักเลี้ยวทางวิทยาลัยเทคนิค อยู่ติดกับที่ดินที่เป็นของสำนักงานอาคารสงเคราะห์ครับ
ขอขอบคุณ

นายชนะ รุ่งแสง : กระผมเข้าใจครับว่าเป็นความรู้ใหม่ว่าตรงจุดหักซึ่งมีความยาวประมาณ ๔๐ เมตร เชื่อมระหว่างซอยสวนพลูกับถนนเส้นจีนั้น คือถนนเส้นจีครับ ขอพระคุณ

นายสมภาพ โทตระกิตย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายว่า ที่ดินแปลงนี้สมควรที่จะตรากฎหมายโอนให้ไปหรือไม่ เหตุที่รัฐบาลต้องเสนอร่างกฎหมายโอนที่ดินแปลงนี้ต่อสภานิติบัญญัติ ก็เพราะเหตุว่าที่ดินแปลงนี้เป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทที่สงวนไว้ใช้สำหรับราชการ ที่ดินแปลงนี้เป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินก็เพราะเหตุที่ว่า เมื่อ ๒๐ กว่าปีมาแล้ว รัฐบาลได้เวนคืนที่ดินแปลงนี้จำนวนหลายร้อยไร่เพื่อสร้างกองทัพอากาศทหารเรือ ในบางส่วนก็ได้สร้างเป็นกองทัพอากาศ บางส่วนก็มอบหมายให้ส่วนราชการบางส่วนได้ใช้ อย่างเช่นเกี่ยวกับการบินพลเรือนหรือวิทยาลัยเทคนิคบางส่วนก็ได้ใช้ไป ที่นี้ต่อมาเมื่อประมาณ ๒๐ ปีนี้ ทางคณะรัฐมนตรีก็ได้มีมติให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ใช้ที่ดินแปลงนี้บางส่วนเพื่อสร้างอาคารสงเคราะห์ โดยที่ขณะนั้นเองได้เป็นการเข้าซื้อกรรมสิทธิ์ก็ยังไม่ต้องโอน เพราะเหตุว่าผู้เช่ายังชำระราคาที่ดินไม่ครบถ้วน ปัจจุบันนี้ผู้เช่าซื้อได้ชำระราคาที่ดินครบถ้วนแล้ว ก็มีสิทธิที่จะขอโอนที่ดินรายนี้ไป แต่ทว่าในการที่ดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์นั้นก็ปรากฏว่าที่ดินแปลงนี้ยังมีสภาพเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินอยู่ ด้วยเหตุนี้เอง เมื่อการเคหะแห่งชาติได้รับโอนหน้าที่ของการจัดสร้างอาคารสงเคราะห์จากธนาคารอาคารสงเคราะห์มา การเคหะแห่งชาติก็ได้ดำเนินการติดต่อที่จะขอโอนแต่ก็ปรากฏว่าขัดข้องในปัญหาข้อกฎหมาย เพราะยังมีสภาพเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินอยู่ และโดยเฉพาะยังไม่ได้ดำเนินการทางกฎหมายที่จะถอนสภาพ คือ ตราพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพให้พ้นจากการเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ฉะนั้นเมื่อยังไม่ได้ถอนสภาพก็ยังมีสภาพเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินอยู่ ซึ่งตามกฎหมายแล้วจะโอนไปให้เอกชนคือผู้เช่าซื้อจากธนาคารอาคารสงเคราะห์นั้นไม่ได้ จำเป็นที่จะต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ และเหตุที่ต้องตราเป็นพระราชบัญญัตินั้นแทนที่จะตราเป็นพระราชกฤษฎีกาก็เพราะเหตุว่าตามประมวลกฎหมายที่ดินที่ได้เขียนเอาไว้ว่า ถ้าหากว่าจะตราพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินที่เป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินแล้ว สาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ถอนสภาพไปแล้วนั้นจะต้องมอบให้ทบวงการเมืองเป็นผู้ใช้ต่อไป แต่ถ้าหากว่าจะโอนให้เอกชนจะต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ ฉะนั้นจะอาศัยวิธีการตราพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพมิได้ เพราะที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินแปลงนี้จะต้องโอนไปให้เอกชน เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ

นายใหญ่ ศวิตชาติ ท่านประธานที่เคารพ ผมกับท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ร่างกฎหมายที่ดินมาด้วยกัน เป็นกรรมสิทธิ์ร่วมกัน ข้อเท็จจริงที่แถลงนั้น ถูกต้องตามประมวลกฎหมายที่ดิน แต่ว่าข้อเท็จจริงเบื้องต้นว่า เมื่อเวนคืนมาเพื่อใช้ในราชการนั้นผมไม่มีหลักฐาน แล้วรัฐบาลก็ไม่ได้ให้หลักฐานสภานี้ไว้ มันเป็นเรื่องอย่างนั้นหรือเปล่า สาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้นก็คือแผ่นดินที่ใช้ร่วมกันของสาธารณชน จริง ถ้าหากว่าเป็นอย่างว่า และถ้าหากว่าเวนคืนที่ดินทั้งหมดนี้มาเพื่อใช้ในประโยชน์ราชการ เมื่อจะถอนสภาพเวนคืนก็ต้องตรากฎหมาย ผมไม่ขัดข้องถ้าจะโอนไปให้เอกชน ปัญหามันก็ทำให้ผมสงสัยต่อไปว่า ก็เมื่อรู้กันอยู่ว่าจะให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ก็ไม่ได้ นอกจากต้องตรากฎหมาย จะให้การเคหะแห่งชาติมันก็ไม่ได้เหมือนกัน นอกจากจะตรากฎหมาย นี่ก็ให้กันเป็น ๒ ต่อ พอจะถึงเอกชนขึ้นมา บอกว่าต้องตรากฎหมาย เพราะมันขัดต่อกฎหมาย ผมก็เลยไม่เข้าใจใหญ่ว่านี่ไม่เมกันหรือว่าเป็นเรื่องจริงจังแค่ไหน ผมไม่รู้จริงๆ ผมไม่มีโอกาสได้ค้นพระราชบัญญัติเวนคืนฯ แต่พิจารณาตามร่างนี้ว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นจะมาทำขึ้นภายหลังจากรัฐบาลได้มอบให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์เป็นระยะแรก ได้มอบให้การเคหะแห่งชาติเป็นระยะที่ ๒ การมอบนั้นก็ไม่มีสมบูรณ์ตามกฎหมาย ถ้าจะถือว่ามันเป็นกฎหมายอย่างที่ว่า อย่างท่านรัฐมนตรีว่า คือถ้าหากว่าผู้ไม่มีสิทธิโอนจะโอนไปนั้น ผู้รับโอนก็ไม่ได้สิทธิ นี่เป็นหลักกฎหมายที่ใครๆ เรียนปีที่ ๑ ในโรงเรียนกฎหมายก็รู้ ผู้รับโอนย่อมไม่มีสิทธิมากกว่าผู้โอน เมื่อผู้โอนไม่มีสิทธิจะโอน ผู้รับโอนก็ไม่ได้อะไรเลยก็ทำกันไป เก็บเงินกันไป พอจะถึงเอกชน ก็เกิดมีปัญหาเกิดมีปัญหาก็กมาถึงสภานี้ ก็ต้องอนุมัติ คือถ้ามีฉันทันกรรมสิทธิ์ของผู้เสียสละมาแล้วจะไม่ชอบ แต่ว่าการไม่ชอบมันก็มีประตูออก อาจจะใช้คำสั่งศาลสูงสุด หรือศาลที่ศาลศาลใดศาลหนึ่งชี้แจงว่าเขาได้กรรมสิทธิ์มาโดยชอบด้วยกฎหมาย เพราะมีสัญญา ชำระเงินหมดแล้ว ได้ครอบครองอยู่แล้ว ถ้าศาลพิพากษาอันนั้นก็ดีกว่าออกโฉนดที่ดินหรือดีกว่ากฎหมายฉบับนี้เสียอีก ก็มีปัญหาต่อไปอีกว่าศาลเองก็ไม่สามารถจะตัดสินให้สาธารณสมบัติของแผ่นดินตกเป็นของเอกชนได้ เพราะถ้าตัดสินอย่างนั้นก็นอกกฎหมาย ปัญหาสำคัญมันจึงมารวมอยู่ตรงต้นว่า วันแรกที่เอาที่ดินแปลงนี้มาจากเอกชน โดยชดใช้ค่าเสียหายตามพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินนั้นเท็จจริงประการใดสภานี้ไม่มีทางรู้เลย เมื่อเราไม่รู้เลยแล้วเราออกกฎหมายไปทั้งที่เราไม่รู้เป็นการสมควรหรือไม่ ผมกราบเรียนท่านประธานท่านนี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดจะอภิปรายหรือจะแสดง
ความเห็นอย่างใดแล้ว เอ้าเชิญครับ

นายธานินทร์ กรัยวิเชียร : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายธานินทร์ กรัยวิเชียร
ผมเห็นว่าเราควรที่จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้อแถลงของท่านรัฐมนตรีทั้ง
๒ ท่านนั้นน่าจะถูกต้องด้วยบทกฎหมายแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อแย้งของท่านสมาชิกคือ คุณใหญ่
ที่ว่าที่แปลงนี้เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือเปล่า ในเมื่อมีการยืนยันว่าเป็นสาธารณ-
สมบัติของแผ่นดินแล้ว การที่จะจำหน่ายโอนสาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้น จะกระทำ
เป็นประการอื่นไม่ได้ นอกจากจะกระทำโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเท่านั้น และร่างพระราช
บัญญัตินี้ก็ว่ามาโดยแจ้งชัดแล้วก็น่าที่จะรับหลักการได้ ส่วนที่คุณใหญ่ท่านพูดบอกว่าเรื่องนี้
มันไม่ใช่สาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้นละคล้าย ๆ ว่าทรัพย์สินของทางราชการนี้ไม่จำเป็น
จะต้องเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินเสมอไป จริงครับ จริงอย่างที่คุณใหญ่ท่านว่า แต่ว่าในเมื่อ
เรารับข้อเท็จจริงแล้วว่าทรัพย์สินชิ้นนี้เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน และมันไม่มีทางอื่นที่
จะโอนกันได้ นอกจากโดยบทบัญญัติของกฎหมายเท่านั้น มันก็ควรจะเป็นไปตามร่างนั้นเท่านั้น
ผมก็อยากจะขออธิบายอีกสักกรณีหนึ่งว่า ที่ดินนี้อาจจะมีกรณีที่ไม่ใช่สาธารณสมบัติของ
แผ่นดินก็ได้ โดยทางราชการนี้ไปยึดเอามาจากลูกหนี้ของทางราชการเอง แล้วก็อาจจะจำหน่าย
จ่ายโอนไปได้ แต่นั่นมันไม่ใช่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในเมื่อในที่นี้เป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดินแล้ว การโอนก็จะต้องโอนไปโดยบทบัญญัติของกฎหมายเท่านั้น และร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ก็ถูกต้องทุกประการแล้ว ขอขอบคุณครับ

พันเอก ถนัด คอมันตร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังมีข้อข้องใจในแ่ง
กฎหมายอยู่ เท่าที่ได้ฟังทั้งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและท่านรัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงยุติธรรม ยังมีข้อสงสัยอยู่ในใจหรือในสมองอีกบางประการ ประการแรก
เท่าที่กระผมได้ฟังประเด็นของเรื่องนี้ก็คือว่า ที่ดินรายนี้เป็นที่เวนคืนมาจากราษฎรเพื่อสาธารณ
ประโยชน์เพื่อใช้ในทางราชการ แต่เมื่อได้เวนคืนที่ดินมาแล้ว รัฐบาลในสมัยก่อน ๆ ก็ได้นำ
บางส่วนของที่ดินนี้ไปใช้ในทางสาธารณประโยชน์ เพื่อประโยชน์ของทางราชการ เช่น การ
จัดตั้งวิทยาลัยเทคนิค การตั้งกองสัญญาณทหารเรือ ใช้ในประโยชน์ของการบินพลเรือน แต่

ต่อมาซึ่งเป็นกรณีที่ยังเคลือบแคลงอยู่ก็คือว่า รัฐบาลก่อน ๆ ได้โอนที่ดินรายนี้ไปให้แก่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ และการเคหะแห่งชาติ และนอกจากนั้นก็ปรากฏซึ่งกระผมเองก็ยังไม่แน่ว่า ได้โอนไปให้แก่เอกชน ได้ขายไปให้แก่เอกชนหรือเปล่า ปัญหาที่มีอยู่ว่า เมื่อรัฐบาลจะเป็นสมัยนี้หรือสมัยก่อนก็ตาม แต่เรื่องนี้เกิดขึ้นในรัฐบาลสมัยก่อน ทราบดีอยู่ว่า ที่ดินรายนี้เป็นที่สาธารณประโยชน์จะโอนให้แก่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้ก็ต่อเมื่อมีการตราพระราชบัญญัติ เหตุใดจึงได้มีการโอนให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ให้การเคหะแห่งชาติ และอาจจะได้มีการโอนให้แก่ราษฎรเอกชนก็ได้ การกระทำเช่นนี้เป็นการถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ และถ้าไม่ถูกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้การปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมายกระนั้นหรือ กระผมขอเรียนถามด้วยความเคารพ

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ รู้สึกว่าท่านกรรมการบริหารธนาคารอาคารสงเคราะห์ ท่านก็ได้ชี้แจงมาแล้วว่า ความจริงนั้นทางกระทรวงการคลังหรือรัฐบาลในสมัยนั้นยังไม่ได้โอนให้กับใครทั้งสิ้น และการที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ดำเนินการไปก็เป็นเรื่องกระทำสัญญากันได้ไว้เท่านั้นเอง ยังไม่ได้โอน คือเป็นเรื่องให้เช่าหรือให้เช่าซื้ออะไรกันไปโดยลำดับเท่านั้น ยังไม่ได้มีการโอนครับ ขอเรียนตอบท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเรื่องที่ท่านถามจึงรู้สึกว่ารัฐบาลยังไม่ได้ไปทำผิดกฎหมายประการใดเลย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปนี้ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ไว้พิจารณาต่อไป รัฐบาลจะ

เสนอส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญหรือวิสามัญครับ

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): รัฐบาลขอเสนอ
ส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญชุดการปกครองพิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอส่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญชุด
การปกครองพิจารณา จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการ
สิทธิการสามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): รัฐบาลขอเสนอ
แปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมี
ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติให้ปล่อยตัวผู้ถูกจับกุมควบคุมโดยคำสั่งคณะ
ปฏิวัติและอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕
พ.ศ. คุณใหญ่ ศวิตชาติ เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๓๔๘/๒๕๑๗ วันที่ ๑ ก.พ. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒๘ มกราคม ๒๕๑๗

เรื่อง ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติให้ปล่อยตัวผู้ถูกจับกุมควบคุมโดยคำสั่งคณะปฏิวัติและ
อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครอง พุทธศักราช ๒๕๑๕ พ.ศ.

กราบเรียน ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยข้าพเจ้าสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาเห็นว่าผู้ถูกจับกุมควบคุม
ตัวไว้ โดยมีได้ให้ศาลดำเนินการพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จึง
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงเสนอพระราชบัญญัติดังกล่าว มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ใหญ่ ศวิตชาติ**

(นายใหญ่ ศวิตชาติ)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

ลาวัณย์ พิมพ์

พิมพ์ ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติให้ปล่อยตัวผู้ถูกจับกุมควบคุมโดยคำสั่ง
คณะปฏิวัติและอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการ
ปกครอง พุทธศักราช ๒๕๑๕ พ.ศ.

หลักการ

เพื่อให้ผู้ถูกจับกุมควบคุมตัวไว้ โดยมีได้ให้ศาลดำเนินการพิจารณาตามประมวล
กฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา ได้รับการพิจารณาโดยศาลสถิตยุติธรรม

เหตุผล

ในสมัยปฏิวัติที่ดี ในสมัยรัฐบาลหลังปฏิวัติที่ออกไปแล้วก็ดี ได้เฝ้าคนมาควบคุมไว้
นอกเหนืออำนาจกฎหมาย บางคนควบคุมไว้โดยไม่มี การสอบสวนเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน
จึงเห็นควรตรากฎหมายให้พวกต้องถูกจับกุมควบคุม ได้รับการพิจารณาจากศาลสถิตยุติธรรม
จึงจำเป็นต้องตรากฎหมายนี้ขึ้นบังคับใช้

ร่าง

พระราชบัญญัติให้ปล่อยตัวผู้ถูกจับกุมควบคุมโดย
คำสั่งคณะปฏิวัติและอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญ
การปกครอง พุทธศักราช ๒๕๑๕ พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตรากฎหมายให้ผู้ถูกควบคุมตัวอยู่โดยอาศัยอำนาจ
คณะปฏิวัติและมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองประเทศ พุทธศักราช ๒๕๑๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้ปล่อยตัวผู้ถูกจับกุม
ควบคุมโดยคำสั่งคณะปฏิวัติและอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครอง
พุทธศักราช ๒๕๑๕ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช-
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ที่ถูกควบคุมไว้โดยคำสั่งคณะปฏิวัติทุกฉบับและการสั่งการควบคุม
บุคคลทุกคน โดยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครอง พุทธศักราช ๒๕๑๕ ซึ่ง
ยังไม่ได้ดำเนินการปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายรับพิจารณาความอาญา ให้ดำเนินการ
ตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญาทุกประการ ให้เสร็จใน ๗ วัน มิฉะนั้นให้ปล่อยหรือ

ปล่อยชั่วคราวไป แต่ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ปล่อยจะถูกดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

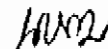
(ลงชื่อ) ใหญ่ ศวิตชาติ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) สุรินทร์ มาศดิตถ์ ประธาน ดวงรัตน์ มารุต บุญนาค เสน่ห์ จามริก สวัสดิ์ อุทัยศรี จิตติ ดิงศภักดิ์ จรุณ สุภาพ ถนัด คอมันตร์ มนูญ บัรสิทธิ์ ตันย บุญนาค สุรินทร์ เทพทาญจนา เต็มสิริ บุญยสิงห์ วิเชียร จะวะสิต ประสิทธิ์ ชูพินิจ อัมพร มีศุข พิชัย รัตตกุล พิมล จิตต์หมั่น จันทน์ สันตะบุตร สมคิด ศรีสังคม บุญชนะ อัดดากัร จำเริญ วัฒนายากร ผู้รับรอง.

แผนกระเบียบวาระ

สาวน้อย พิมพ์

 ทาน

นายใหญ่ ศวิตชาติ ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติให้ปล่อยตัวผู้ถูกจับกุมควบคุมโดยคำสั่งคณะปฏิวัติและอาศัย
อำนาจ มาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครอง พุทธศักราช ๒๕๑๕ พ.ศ.

หลักการ เพื่อให้ผู้ถูกจับกุมควบคุมตัวไว้ โดยมีได้ให้ศาลดำเนินการพิจารณา
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้รับการพิจารณาโดยศาลสถิตยุติธรรม

เหตุผล ในสมัยปฏิวัติที่ดี ในสมัยรัฐบาลหลังปฏิวัติที่ออกไปแล้วก็ดี ได้เอาคน
เข้ามาควบคุมไว้นอกเหนืออำนาจของกฎหมาย บางคนควบคุมไว้โดยไม่มี การสอบสวน เป็น
การละเมิดสิทธิมนุษยชน จึงเห็นสมควรตรากฎหมายให้พวกต้องถูกจับกุมควบคุม ได้รับการ
พิจารณาจากศาลสถิตยุติธรรม จึงจำเป็นต้องตรากฎหมายฉบับนี้ขึ้นบังคับใช้

ผมขอประธานอนุญาตท่านประธานแถลงประกอบเหตุผลต่อไปว่า ผมไม่ได้
ตำหนิติเตียนการออกคำสั่งคณะปฏิวัติหรือการใช้มาตรา ๑๗ โดยตรงในเรื่องที่ว่าเอาคนถูก
เอาคนผิดไปเข้าคุกหรือขังลิ้ม แต่ว่าการที่ได้ทำไปกันตามคำสั่งคณะปฏิวัติที่ดี มาตรา ๑๗
กิตตินั้น เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนและปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่งเราเป็น
สมาชิกอยู่ในองค์การโลก ว่าการเคารพสิทธิของประชาชนนั้นจะต้องเป็นไปตามแบบแผน
และบทกฎหมาย บทกฎหมายตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนนั้น ผมเข้าใจว่าการ
รอนสิทธิของบุคคลนั้นควรจะใช้อำนาจได้ทางศาลประการเดียวเท่านั้น แต่ว่าเมื่อมีการปฏิวัติขึ้น
ก็รับรู้กันทั่วโลกเหมือนกันว่าอำนาจปฏิวัติเท่านั้นยิ่งใหญ่ ศาลหรือไม่ศาลไม่เกี่ยว มันก็มีเหตุ
ให้เกิดขึ้น ๒ ประการ

ประการที่ ๑ สามารถเอาคนทุจริตต่อหน้าที่ จักรวรรพ์บังหลาม เข้าคุกได้ไม่ต้อง
อาศัยศาล

ประการที่ ๒ ก็ทำให้คนที่เกลียดชัง หรือมีเหตุส่วนตัวกับผู้มีอำนาจในขณะนั้น
กลั่นแกล้งบุคคล จะโดยเหตุผลด้วยประการใดก็ตาม เอาไปขังเล่น ประเพณีอย่างนี้ไม่ดี เมื่อ
ไม่ดี โอกาสที่มีที่จะทำ พิสูจน์ให้เห็นว่าประชาชนชาวไทยหรือผู้ได้รับการ.... สมมติว่าเป็น
ประชาชนชาวไทยที่นั่งอยู่ในสภานี้ ได้สำนึกถึงความสำคัญในประเด็นนี้ว่า เวลาแกมีอำนาจ

เกินแก่จะซังใครซังไป จะฆ่าใครฆ่าไป แต่พอแก่หมดอำนาจ ฉันก็เพิกถอนอำนาจเหล่านั้นเสีย มันเป็นการปรามในอนาคตว่าถ้าเกิดจะปฏิวัติรัฐประหารขึ้นแล้วอย่าได้บังควรทำอย่างนี้ต่อไปเลย ให้คนในชุมชนนี้ได้มีความยุติธรรมตามแบบอย่าง หรือตามกรอบของกฎหมาย ผมไม่ปฏิเสธว่าคนที่ถูกจับไปนั้น จะไม่โกงอาจจะมีบางคนโกง แต่ผมปฏิเสธว่าการที่เลือกที่รักมักที่ชังนั้นมีขึ้นแน่นอน ไม่ใช่ไม่มี ถ้าจะจับคนเกณฑ์ทหารไปติดคุก มันต้องเอากรรมสัสดีติดเป็นคนแรก เจ้าเมืองที่ร่วมรู้คบคิดกัน ไม่เคยติดคุกเลยสักคนเดียว เพราะพวกนี้เป็นกรรมการตามพระราชบัญญัติการเกณฑ์ทหาร ก็หมายความว่าเอาอายุลิงเล็กเข้าสอบแต่เงินฉันแบ่งกันในคนโตๆ ยิ่งน่าเกลียดใหญ่ มันไม่เป็นการสมควรเป็นอย่างยิ่ง อัยรู้นะมันรู้กัน คนถูกเกณฑ์ทหารรู้ แล้วคนที่ส่งนั้นบางคนก็มีหลักฐานพอสมควร อยู่ๆ ไปเปิดบัญชี बैंคิงค์ พอไปสอบเข้าแล้ว เงินอัยเวอร์ที่เข้าไปใน बैंคิงค์ ก่อนเกณฑ์ทหารไม่รู้ว่ทำอะไรๆ ซึ่งไม่รู้ว่ที่มาของเงินนั้นเป็นประการใด อัยพวกนี้ก็ควรจะต้องติดคุก แต่ว่าการติดคุกก็ไม่ใช่ว่าผมไปสั่ง หรือว่าคนไปตรวจเงินใน बैंคิงค์สั่ง ต้องศาลสั่ง เพราะอคติมันมี บางทีไกรขกับผู้มีอำนาจมันก็แกลังกันก็มี เพราะฉะนั้นผมจึงเสนอกฎหมายฉบับนี้มากโดยมีวัตถุประสงค์เพียง ๓ ประการเท่านั้น

ประการแรก ใครจะถูกจำคุกควรจะเป็นคำสั่งของศาล ไม่ใช่คำสั่งของใคร ศาลนั้นไม่ควรจะเป็นศาลพิเศษ ควรจะเป็นศาลสถิตยุติธรรม

ประการที่ ๒ คนที่เข้าไปแล้วนั้น ไม่ได้หมายความว่าหลุดพ้นไป เพราะส่วนการสอบสวนที่อยู่ต่อนายกรัฐมนตรีนั้น พนักงานสอบสวนก็ดี อัยการก็ดี อาจจะไปดำเนินการในคดีในทางศาลได้ ผมไม่เจตนาจะช่วยคนทุจริตเลย เพราะผมไม่มีหน้าที่ ผมถือว่าผมมีหน้าที่ออกกฎหมายใครละเมิดกฎหมาย ควรจะถูกลงโทษตามกฎหมาย นี่เป็นเจตนาที่แท้จริง มันก็เป็นเพราะเหตุนี้ เป็นประการที่ ๒

ประการที่ ๓ นั้น ใครได้บังอาจจะเกิดปฏิวัติรัฐประหาร จะยึดอำนาจได้หรือไม่นั้น ขอให้สังวรไว้ว่า มันมีวันหนึ่งซึ่งเมื่อพันทาสของอำนาจแล้ว ก็จะมีคนคิดอย่างที่ผมคิดอย่างนี้ จึงขอความกรุณาท่านสมาชิกสภานี้โปรดรับหลักการให้เป็นไปตามที่กระผมได้กราบเรียนนี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ครับ

นายกมล วรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานสภาที่เคาร์พ ที่รัฐบาลรีรออยู่ ก็เพื่ออยากจะฟังการอภิปรายของท่านสมาชิกสภาทั้งหลาย แต่เมื่อจะถึงเวลาที่จะลงมติอันนี้แล้ว รัฐบาลใครจะขอเรียกว่า ตามข้ออภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็อภิปรายไปถึงเรื่องการจำคุกบุคคลตามประกาศคณะปฏิวัติด้วย นี่จึงทำให้สงสัยว่าคือตามร่างพระราชบัญญัติที่ท่านเสนอ นี่ท่านเสนอเป็น ๒ ฉบับ ฉบับที่อยู่ในระเบียบวาระที่ ๑๐ นี้ก็คือเรื่องของการควบคุม ฉบับต่อไปที่จะพิจารณาก็มีอยู่ในระเบียบวาระต่อไป ถัดจากของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือคุณสมคิด ศรีสังคม นั้นเป็นเรื่องที่คุณสมคิด ศรีสังคม เสนอเรื่องทั้งการควบคุมด้วย ทั้งจำคุกด้วย ที่จะให้พิจารณาแต่รัฐบาลก็คิดว่าอันนี้มันอยู่ในหลักการเดียวกันทั้งสิ้น ก็ใครจะขอความเห็นจากท่านประธานว่าจะเป็นการสมควรหรือไม่ที่จะนำระเบียบวาระที่กำลังพิจารณาอยู่นี้รวมพิจารณากับระเบียบวาระอื่น ๆ เสียด้วย ซึ่งมีอยู่ในหลักการอันเดียวกัน คือตามระเบียบวาระที่เสนอมาวันนี้ก็มีอยู่ ๔ ท่านด้วยกัน ขอประทานโทษ ของคุณใหญ่ ศวิตชาติ เสนอ ๒ ฉบับ ของคุณสมคิด ศรีสังคม เสนอ ๑ ฉบับ แล้วของคุณถาวร ชนะภัย เสนออีก ๑ ฉบับ อยู่ในหลักการเดียวกัน และก็อยากจะขอประทานหาหรือท่านประธานว่า จะเป็นการสมควรที่จะพิจารณารวมกันไปหรือไม่ แล้วแต่ที่ประชุม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณใหญ่ เชิญครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานที่เคาร์พ กระผมเห็นด้วยกับท่านรัฐมนตรีมหาดไทยครับ รวมกันผมไม่ขัดข้อง แต่อย่ารับเอาไปพิจารณาก่อนรับหลักการ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณชนะ เชิญครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคาร์พ กระผมขอเรียนถามว่าตามพระราชบัญญัติที่คุณใหญ่เสนอมานี้ ขณะนี้มีผู้ต้องโทษตามพระราชบัญญัติที่คุณใหญ่เสนอมานี้มีจำนวนเท่าไร แล้วก็ขณะนี้ถูกจองจำหรือจำขังอยู่ในที่ใดเท่าไร ขอทราบยอดจำนวนนี้จากรัฐบาล ก่อนที่สภานี้จะพิจารณาได้ไหมครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลมีตัวเลขแสดงไหมครับ เชิญครับท่าน รัฐมนตรี

นายกมล วรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : คืบปัญหาในเรื่องนี้ รัฐบาลก็กำลังติดตามอยู่ครับ หลังจากที่ได้รับระเบียบวาระแล้ว กำลังติดตามอยู่แต่จะครบถ้วนหรือไม่ อย่างไรไม่ทราบ เท่าที่ได้อยู่ในเวลานี้ก็คือ ผู้ที่ต้องโทษอยู่ตามคำสั่งของคณะปฏิวัตินี้ มีอยู่ ๖๐ กว่าเรื่องครับ ไม่ทราบว่า จะครบถ้วนหรือไม่ คือรัฐบาลกำลังค้นหาข้อเท็จจริงในเรื่องเหล่านี้อยู่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตอนนี้อย่างไรครับ คุณถามว่า รัฐบาลจะขอให้นำร่างพระราชบัญญัติในระเบียบวาระที่ ๘ ที่ ๙ ที่ ๒๔ ของคุณสมคิด ของคุณใหญ่ และของคุณถาวร มาพิจารณารวมกันกับร่างพระราชบัญญัติที่กำลังพิจารณาอยู่นี้แล้ว ผมยังได้รับมติของคุณถาวรให้นำร่างพระราชบัญญัติทั้งสามในระเบียบวาระที่ ๘ ที่ ๙ ที่ ๒๔ มาพิจารณารวมกันพร้อมกันไปอีกด้วย เชิญคุณถาวรครับ

นายถาวร ชะนะภัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถาวร ชะนะภัย ในฐานะที่กระผมได้เสนอญัตติตัวขึ้นมา เพื่อขอให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสาม ตามระเบียบวาระที่ ๘ ที่ ๙ และที่ ๒๔ ซึ่งเป็นของกระผม โดยมีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกัน ก็คือ เพื่อให้ผู้ถูกต้องโทษจำคุก ตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร นั้น มาพิจารณารวมกัน แต่เนื่องจากของกระผมมีสาระสำคัญที่แตกต่างไปจากระเบียบวาระที่ ๗ ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง คือของคุณใหญ่ สุวิตชาติ โดยที่ในร่างพระราชบัญญัติตามระเบียบวาระที่ ๗ นั้น ให้ปล่อยตัวผู้ถูกจำคุกควบคุมโดยคำสั่งของคณะปฏิวัติ นี้ก็จะเห็นได้ว่ามีลักษณะแตกต่างกับของกระผมที่ว่า ของกระผมยังไม่ให้ปล่อยตัว แต่ให้นำผู้ถูกต้องโทษเหล่านั้นขึ้นมาพิจารณาคดีตามกระบวนการยุติธรรม กระผมจึงได้ละเว้นระเบียบวาระที่ ๗ ไว้ แต่ขอให้พิจารณารวมระเบียบวาระที่ ๘ ที่ ๙ และที่ ๒๔ ร่วมกัน กระผมจึงยังข้องใจที่จะให้รวมระเบียบวาระที่ ๗ ไว้ด้วย ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมเข้าใจว่าของคุณสมคิดก็ไม่ได้ให้ปล่อยเหมือนกัน ใช่ไหมครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ท่านประธานที่เคารพ หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระผมเสนอนั้น ก็ไม่ให้ปล่อยนะครับ ให้ใช้กระบวนการกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาใช้บังคับ และก็การรวม กระผมก็ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบคุณครับ ผมก็เห็นอย่างนั้น คือว่าของคุณใหญ่ นั้น ให้ปล่อย และก็ของท่านผู้นั้น ให้ใช้วิธีพิจารณาความอาญา เชิญครับ

พลโท ช่าง อังศ์โชติ : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ช่าง อังศ์โชติ กระผมเข้าใจว่าร่างพระราชบัญญัติของคุณสมคิดคงจะรับไม่ได้ เพราะว่าขัดต่อข้อบังคับ ข้อ ๓๒ มีผู้รับรองไม่ครบ ๒๐ คน

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมก็ว่าครบแล้วนี่ครับ อ้อ นี่ความจริงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เสนอเข้ามาแล้วนะครับ และมีผู้รับรองครบ จึงได้บรรจุเข้าระเบียบวาระ บัดนี้ท่านผู้รับรองได้ลาออกไปคนหนึ่ง คือคุณประพันธ์ศักดิ์ เรื่องมันอย่างนั้นเชิญคุณใหญ่ครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานครับ เพื่อนสมาชิกผมอาจจะเข้าใจผิดในร่างของผม คือว่าผมให้ปล่อย จริง ๆ นะ มันไม่ได้ปล่อยหรอกครับ คือว่าผมเขียนไว้ในมาตรา ๓ บอกว่า “...ยังไม่ได้ดำเนินการปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้ดำเนินการตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญาทุกประการ ให้เสร็จภายใน ๗ วัน มิฉะนั้นให้ปล่อยหรือปล่อยชั่วคราวไป แต่ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ถูกปล่อยไปจะดำเนินการตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา” หมายความว่าขังมา ๓ ปี ไม่สอบสวนเลย ผิดวิธีพิจารณาความอาญา ก็ไปคู่สำนวนที่ขัง เมื่อขังแล้ว หลักฐานไม่พอฟ้อง เจ้าพนักงานสอบสวนก็อาจจะปล่อยชั่วคราวหรือปล่อยเลย จะโดยมีหลักประกัน หรือไม่มีหลักประกัน ก็ตามวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้าพนักงานสอบสวนเห็นควรว่าจะสั่งฟ้อง ก็ให้ฟ้องภายใน ๗ วัน อัยการก็ตรวจว่าควรฟ้องหรือควรปล่อยหรือจะสอบสวนเพิ่มเติม มันก็ยังคงควบคุมกันอยู่ได้ แต่ถ้าไม่ทำใน ๒ ประการนี้ก็ต้องปล่อยไปภายใน ๗ วัน แต่ถ้าไปทบทวนมาได้ ก็ยังมีสิทธิที่จะไปจับกุมดำเนินคดีใหม่ แต่ไม่ใช่หมายความว่าขังลิม คาอยู่ในห้องขังของตำรวจอย่างปัจจุบันนี้ เพื่อนสมาชิกสงสัย

ผมมีตัวเลขมาประมาณราว ๆ ๒,๐๐๐ คนครับ ชังลิม ห้องมืดเสียด้วย ยิ่งกว่าคุมมอสโคว์อีกครับ เพราะฉะนั้นผมจึงมีความวิตกกังวลอย่างนี้ ขอข้อมความเข้าใจกับท่านประธานว่าของผมไม่ได้ปล่อยเลย ให้ดำเนินคดีภายใน ๗ วัน ที่ผมให้ทำภายใน ๗ วัน เพราะว่าขังมา ๒ ปีแล้ว ไม่มีมูลก็ควรจะปล่อยเขาไปนานแล้ว ถ้าหากไม่มีกฎหมายฉบับนี้ ก็ไม่ติดคุกหรือไม่มีคำสั่งของคณะปฏิวัติ คนชังก็ติดคุกแทนคนถูกขังไปนานแล้ว คือละเมิดกฎหมาย ข้อมความเข้าใจ ๒ ประการ ส่วนการรวมกันทั้ง ๒ ฉบับของผมนั้น มันรวมกันได้ ผมว่าเพิ่มขึ้นอีกมาตราหนึ่ง มันมีบุคคลอยู่ ๒ ประเภท บุคคลหนึ่งถูกควบคุม บุคคลหนึ่งถูกจำขัง จำขังก็คือ ติดคุก เอามารวมกันเสีย ว่าติดคุกก็ติดไม่ได้ ต้องไปฟ้องศาลใหม่ มันก็รวมกันได้ แต่จะไม่รวม ผมก็ไม่ติดใจ รวมก็ไม่ติดใจ ขอความกรุณาต่อคนที่ถูกขังอยู่ในห้องมืด ๒,๐๐๐ กว่าคนเถอะครับ นึกถึงเราบ้าง คนไม่เคยติดคุก คิดว่าเป็นไฮเตล ถ้าเคยติดคุกก็จะรู้ว่ามันทร

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ผมก็จะขอมติที่ประชุมครับ เป็นดีที่สุด เชิญคุณชะโลม ครับ

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร: ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ชะโลม รัตนเสถียร ก่อนที่สภานี้จะลงมติรับร่างพระราชบัญญัติเรื่องนี้นะครับ กระผมเองในส่วนตัวแล้วมีความรู้สึกว่าการที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยรวมกันถึง ๕ ฉบับ และบางฉบับนั้นก็มีความเห็นว่า ให้ผู้ที่ถูกจำคุกโดยคำสั่งของคณะปฏิวัติ ปล่อยออกมาแล้ว ก็ให้ไปขึ้นศาลสถิตยุติธรรมนั้น อันนี้กระผมไม่เห็นด้วยครับ เหตุผลที่กระผมไม่เห็นด้วย เพราะว่า คำสั่งของคณะปฏิวัตินั้น.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: เดียวครับ คุณชะโลม ขอประธานโทษเถอะไม่เห็นด้วยว่าควรจะรวมพิจารณา หรือไม่เห็นด้วยว่าอะไร ถ้าไม่เห็นด้วยว่าไม่ควรจะรับหลักการไว้พูดที่หลัง เพราะกำลังพูดกันเรื่องจะรวมพิจารณาครับ

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร: ครับผม กระผมไม่เห็นด้วยที่จะรับไว้พิจารณา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: เอาละครับ เข้าใจแล้วครับ ขอมติที่ประชุมเถอะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะนำเอาร่างพระราชบัญญัติตามระเบียบวาระที่ ๘, ๙ และ

ที่ ๒๔ มารวมพิจารณากันกับร่างพระราชบัญญัติของคุณใหญ่ ซึ่งกำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ ตามที่รัฐบาลเสนอท่านผู้ใดเห็นว่าควรเอามารวมพิจารณากันทั้ง ๔ ฉบับเลย ขอได้โปรด ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เอาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมารวมพิจารณาพร้อมกันทั้ง ๔ ฉบับ

(สำเนา)

รับที่ ๕๐๒/๒๕๑๗ วันที่ ๑๕ ก.พ. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ด่วนมาก

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบังคับแก่คดี
ที่บุคคลถูกจำคุกหรือควบคุมตัวตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือตามมาตรา ๑๗
แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบังคับแก่
คดีที่บุคคลถูกจำคุกหรือควบคุมตัวตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือ
ตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช
๒๕๑๕ พ.ศ.

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญาบังคับแก่คดีที่บุคคลถูกจำคุกหรือควบคุมตัวตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือตาม
มาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ พ.ศ. มาเพื่อ
ได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ได้แนบบันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พันเอก สมคิด ศรีสังคม

(สมคิด ศรีสังคม)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง

พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบังคับแก่คดีที่บุคคลถูกจำคุกหรือควบคุมตัวตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ พ.ศ.

หลักการ

ให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบังคับแก่คดีที่บุคคลถูกจำคุกหรือควบคุมตัวตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕

เหตุผล

ตามที่ได้มีการจำคุกและควบคุมตัวบุคคลไว้ตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ นั้น การกระทำเช่นนั้น ย่อมถือได้ว่าเป็นการละเมิดหลักสิทธิของมนุษย์ และลิดรอนบั่นทอนสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย

เพื่อประโยชน์แก่การปกป้อง คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม สมควรให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบังคับแก่บรรดาคดีที่บุคคลถูกจำคุกหรือควบคุมตัวตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบังคับแก่คดีที่บุคคลถูกจำคุกหรือควบคุมตัว
ตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗
แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบังคับแก่คดี
ที่บุคคลถูกจำคุกหรือควบคุมตัวตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรี
ตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญาบังคับแก่คดีที่บุคคลถูกจำคุกหรือควบคุมตัวตามคำสั่งของหัวหน้า
คณะปฏิวัติหรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
พุทธศักราช ๒๕๑๕ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบังคับแก่บรรดาคดีที่
บุคคลถูกจำคุกหรือควบคุมตัวตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรี

ตามมาตรา ๑๓ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ โดยให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) บรรดาคดีที่บุคคลถูกจำคุก หากบุคคลผู้ถูกจำคุกประสงค์จะปฏิบัติตามความในวรรคแรกก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อพนักงานอัยการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้พนักงานอัยการเรียกสำนวนคำสั่งให้จำคุกผู้นั้นมาพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๔๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเช่นนั้นและให้ศาลดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเสมือนไม่มีคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือของนายกรัฐมนตรีให้จำคุกผู้นั้น

(๒) บรรดาคดีที่บุคคลถูกควบคุมตัว ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้เสร็จสิ้นและส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อพนักงานอัยการได้รับสำนวนการสอบสวนจากพนักงานสอบสวนหรือหากสำนวนการสอบสวนอยู่ในอำนาจของพนักงานอัยการอยู่แล้ว ก็ให้พนักงานอัยการดำเนินการตามมาตรา ๑๔๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับสำนวนการสอบสวนจากพนักงานสอบสวนหรือนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่พนักงานอัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนและส่งสำนวนการสอบสวนคืนไปยังพนักงานอัยการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่งเช่นนั้น แล้วให้พนักงานอัยการดำเนินการตามมาตรา ๑๔๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับสำนวนการสอบสวนคืน

(๔) ในกรณีที่พนักงานอัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนส่งพยานมาให้ซักถาม ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการส่งพยานไปให้พนักงานอัยการซักถามภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่งเช่นนั้น และให้พนักงานอัยการดำเนินการตามมาตรา ๑๔๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับตัวพยานมาเพื่อซักถาม

(๕) บรรดาบุคคลผู้ถูกจำคุกหรือถูกควบคุมตัว ให้มีสิทธิในฐานะจำเลยหรือผู้ต้องหาตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้มีสิทธิอุทธรณ์ฎีกาคำพิพากษาของศาลได้ด้วย

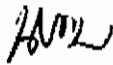
(๖) ในระหว่างที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ข้างต้นอยู่ หากผู้ถูกจำคุกหรือผู้ถูกควบคุมตัวยื่นคำร้องขอให้ปล่อยตัวชั่วคราวให้เจ้าพนักงานหรือศาลรับสั่งโดยด่วนและให้นำบทบัญญัติว่าด้วยเรื่องปล่อยชั่วคราวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

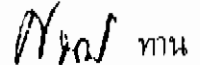
(ลงชื่อ) สมคิด ศรีสังคม ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) สุรินทร์ มาศดิตถ์ ใหญ่ ศวิตชาติ ประพันธ์ศักดิ์ กมลเพชร สนั่น ตูจินดา บุญชอบ
สาครินทร์ มานะ พิทยาภรณ์ สวัสดิ์ อุทัยศรี ชูสิน โคนันท์ พิมล จิตต์หมั่น ไพโรจน์
จิยาศักดิ์ จำลอง นวลมณี ทองหยด จิตตวิระ สุชน ชื่นสมจิตต์ ประมวล กุลมาตย์
เจริญ คันธวงศ์ วิรัช กมฺุทมาศ ประสิทธิ์ ชูพินิจ สืบสาย สุวรรณจินดา บรรหาร
ศิลาอาษา สมพร กลิ่นพงษา ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

มณี พิมพ์

 ทาน

(สำเนา)

รับที่ ๕๕๓/๒๕๑๗ วันที่ ๑๕ ก.พ. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติให้ผู้ถูกจำคุกโดยคำสั่งคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ซึ่งอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ ตามธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ได้รับการพิจารณาจากศาลสถิตยุติธรรม พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติให้ผู้ถูกจำคุกโดยคำสั่งคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ซึ่งอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ได้รับการพิจารณาจากศาลสถิตยุติธรรม พ.ศ.

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติให้ผู้ถูกจำคุกโดยคำสั่งคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีซึ่งอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ได้รับการพิจารณาจากศาลสถิตยุติธรรม พ.ศ. ฉบับนี้มาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ได้แนบบันทึกลับหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) **ใหญ่ ศวิตชาติ**

(นายใหญ่ ศวิตชาติ)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติให้ผู้ถูกจำคุกโดยคำสั่งคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรี
ซึ่งอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ ตามธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
พุทธศักราช ๒๕๑๕ ได้รับการพิจารณาจากศาลสถิตยุติธรรม
พ.ศ.

หลักการ

เพื่อให้ผู้ถูกจำคุกโดยคำสั่งคณะปฏิวัติ หรือคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่สั่งจำคุกบุคคล
บางประเภท ได้รับการพิจารณาจากศาลสถิตยุติธรรม จึงควรตรากฎหมายให้โอกาสแก่ผู้ถูก
คุมขังได้ให้ศาลพิจารณาใหม่

เหตุผล

เนื่องจากระหว่างเวลาปฏิวัติได้มีบุคคลถูกจำคุกโดยคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิวัติ
ตัดสินให้จำคุกไปเป็นจำนวนมากพวกหนึ่ง อีกพวกหนึ่งได้ถูกจำคุกไปเพราะอาศัยอำนาจ
มาตรา ๑๗ ทั้งสองประเภทนี้ไม่มีทางที่ศาลได้พิจารณาพิพากษาเลย อาจสั่งไปโดยเหตุส่วนตัว
บ้างหรือเคราะห์ที่ไม่สมควรบ้าง เป็นการกระทบกระเทือนเสรีภาพของบุคคลในทางร่างกาย
สมควรให้ได้มีการได้พิสูจน์ในศาลอีกครั้งหนึ่ง แต่บุคคลเหล่านั้นได้รับโทษไปแล้ว หากไม่
ตรากฎหมายขึ้น ถูกลงโทษโดยไม่มีคามผิด เป็นการขาดความยุติธรรม จึงควรตรากฎหมายขึ้น
ให้ไปดำเนินการตามกฎหมาย

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ให้ผู้ถูกจำคุกโดยคำสั่งของคณะปฏิวัติ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรี

ซึ่งอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕
ได้รับการพิจารณาจากศาลสถิตยุติธรรม พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตรากฎหมายให้สิทธิแก่ผู้ถูกจำคุก โดยคำสั่งของ
คณะปฏิวัติหรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีซึ่งอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการ
ปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ได้รับการพิจารณาจากศาลสถิตยุติธรรม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "ร่างพระราชบัญญัติให้ผู้ถูกจำคุกโดยคำสั่ง
ของคณะปฏิวัติ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีซึ่งอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญ
การปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ได้รับการพิจารณาจากศาลสถิตยุติธรรม
พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บุคคลใดซึ่งได้รับโทษโดยคำสั่งคณะปฏิวัติ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรี
ซึ่งอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕

ก่อนวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ ให้จัดการนำไปฟ้องต่อศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากศาลพิจารณาว่ามีความผิดก็ให้ลงโทษตามบทกฎหมายและให้นับโทษตามคำพิพากษาของศาลนับแต่วันถูกจับกุมคุมขัง หากศาลพิพากษายกฟ้อง ก็ให้ปล่อยตัวพ้นข้อหาไป และให้มีสิทธิอุทธรณ์ฎีกาได้ตามบทกฎหมายที่ใช้อยู่

มาตรา ๔ บทบัญญัติในมาตรา ๓ มิให้ใช้บังคับแก่บุคคลที่ถูกประหารชีวิตไปแล้ว หรือบุคคลผู้ถูกลงโทษได้รับสารภาพต่อพนักงานสอบสวนแล้วแต่การรับสารภาพนั้นเกิดขึ้น จากการกดขี่ข่มเหง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(ลงชื่อ) ไทใหญ่ ศวิตชาติ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) สุรินทร์ เทพกาญจนา สุรินทร์ มาศดิตถ์ กระจ่าง ธรรมโชติ ประมวล กุลมาตย์ อุทธรณ์ พลกุล ชำนาญ พจนา ประเทือง กীরติบุตร สวัสดิ์ อุทัยศรี มานะ พิทยาภรณ์ สมคิด ศรีสังคม ชมพู อรรถจินดา จันทน์ สันตะบุตร กุหลาบ มัลลิกะมาส สมอง ตูจินดา ปริญญา ขวลิขิตารัง เฉลิมชัย วสินนท์ พันัส สิมะเสถียร มะเนาะ ยูเต็น ณัฐวุฒิ สุทธิสงคราม ชูสิน โคนันท์ สุชน ชื่นสมจิตต์ ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

ฟวน

ลาวัญย์ พิมพ์

ฟวน! ทาน

(สำเนา)

รับที่ ๑๑๗๔/๒๕๑๗ วันที่ ๑๙ เม.ย. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๗ เมษายน ๒๕๑๗

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกลงโทษจำคุกโดยคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ซึ่งถูกลงโทษ ก่อนวันที่ ๑๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๖ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกลงโทษจำคุกโดย คำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีอาศัย อำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ซึ่งถูก ลงโทษก่อน วันที่ ๑๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๖ พ.ศ. ฉบับนี้มาเพื่อได้โปรดนำเสนอ ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ได้แนบบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง พระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ท้าว ชนะภัย

(นายท้าว ชนะภัย)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกลงโทษจำคุกโดยคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ
 ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๑๗
 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ซึ่งถูกลงโทษก่อน
 วันที่ ๑๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๖

พ.ศ.

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรให้ความเป็นธรรมแก่บุคคลผู้ถูกคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ
 ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่ง
 ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๑๕ ที่สั่งลงโทษจำคุกบุคคลบางประเภท ให้ได้
 รับการพิจารณาโดยศาลสถิตยุติธรรมจึงควรตรากฎหมายให้โอกาสแก่บุคคลดังกล่าวได้รับ
 การพิจารณาคดีตามกระบวนการยุติธรรม

เหตุผล

ตามที่หัวหน้าคณะปฏิวัติและนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งลงโทษจำคุกบุคคล
 เป็นจำนวนมาก โดยมีได้มีการให้ศาลได้พิจารณาพิพากษาคดีเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูก
 คำสั่งลงโทษตามสิทธิและเสรีภาพในระบอบประชาธิปไตย บางคำสั่งฝ่ายบริหารก็ได้แยงเลา
 อำนาจทางตุลาการมาใช้ลงโทษเสียเองทั้ง ๆ ที่ได้ส่งตัวผู้ต้องทไปฝากขังศาลจนครบกำหนดแล้ว
 ซึ่งนับว่าเป็นการก้าวก่ายอำนาจตุลาการ บางคำสั่งก็ลงโทษไปด้วยเหตุส่วนตัวอันไม่เป็นการ
 สมควร เป็นการกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพและละเมิดต่อหลักการแห่งสิทธิมนุษยชน

เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่บุคคลดังกล่าว สมควรให้มีการพิสูจน์ในศาลสถิตยุติธรรม
 หากไม่ตราขึ้นเป็นกฎหมายเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ถูกคำสั่งลงโทษจำคุกได้แสดงความจริงใจก็
 จะเป็นการขาดความยุติธรรม จึงควรตรากฎหมายขึ้นให้ดำเนินการไปตามประมวลกฎหมาย
 วิธีพิจารณาความอาญา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกลงโทษจำคุกโดยคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ
๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๑๗
แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ซึ่งถูกลงโทษก่อน

วันที่ ๑๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๖

พ.ศ.

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตรากฎหมายให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกลงโทษจำคุก
โดยคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรี
อาศัยอำนาจตาม มาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕
ซึ่งถูกลงโทษก่อนวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้ความเป็นธรรมแก่
บุคคลผู้ถูกลงโทษจำคุกโดยคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ หรือคำสั่ง
ของนายกรัฐมนตรีอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
พุทธศักราช ๒๕๑๕ ซึ่งถูกลงโทษก่อนวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บุคคลใดซึ่งถูกลงโทษจำคุกโดยคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีซึ่งอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ก่อนวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ เมื่อเห็นว่าตนถูกลงโทษด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม และมีความประสงค์จะให้มีการพิจารณาคดีของตนใหม่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ก็ให้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อพนักงานอัยการ โดยผ่านทางผู้บัญชาการเรือนจำ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔ เมื่อพนักงานอัยการได้รับคำร้องของบุคคลตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว ให้พนักงานอัยการมีหน้าที่พิจารณาและเรียกสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งคำสั่งลงโทษจากผู้ทำการสอบสวนไว้ก่อนแล้วมาพิจารณาดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้เสร็จสิ้นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องนั้น หากไม่สามารถเรียกสำนวนการสอบสวนเดิมมาพิจารณาได้ก็ให้รับดำเนินการสอบสวนใหม่ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

บุคคลใดที่ยื่นคำร้องต่อพนักงานอัยการแล้วให้ถือว่าผู้นั้นอยู่ในฐานะเป็นผู้ต้องหาและการจำคุกถือเป็นเสมือนการคุมขังระหว่างสอบสวน ให้บุคคลนั้นมีสิทธิขอปล่อยตัวชั่วคราวโดยยื่นคำร้องต่อพนักงานอัยการได้

มาตรา ๕ เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ร้อง หรือศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ยกฟ้องให้ปล่อยตัวผู้ร้องไป ให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยกระทำผิดในคดีนั้นและต้องโทษมาก่อน บรรดาสิทธิที่สูญเสียไปนับแต่วันที่ถูกจับกุมก็ให้มีสิทธิได้คืนมาตามสภาพก่อนวันที่ถูกจับกุม

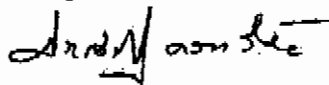
มาตรา ๖ ในกรณีที่ศาลพิจารณาพิพากษาว่าผู้ร้องกระทำผิดตามฟ้องและเห็นสมควรลงโทษให้ศาลคำนึงถึงโทษจำคุกตามคำสั่งเหล่านั้นที่ผู้ร้องได้รับโทษมาแล้วเสมือนว่าถูกจำคุกโดยคำพิพากษาของศาลด้วย

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

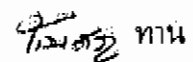
(ลงชื่อ) ท้าว ชนะภัย ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) ถนัด คอมันตร์ สุภาพ วิเศษสุรการ นพพร บุญยฤทธิ ชนะ รุ่งแสง มานะ พิทยาภรณ์
 บรรเจิด คันทวงษ์ ถนัดศรี สวัสดิวัฒน์ ระวี ภาวิไล ชุลิน โคนันท์ เฉิด อนุสรราชกิจ
 มะเนาะ ยูเด็น บุญช่วย ศรีสารคาม สิงห์โต จ่างตระกูล บุญชอบ สาครินทร์ แกมสิน
 รัตนพันธุ์ สมพร กลิ่นพงษา เกษม สุวรรณกุล เขียน ชีระวิทย์ สมชาย ไปษยานนท์
 สายสิทธิ์ พรแก้ว ดำรง สัทธพัฒน์ สุวิทย์ ยິงวรพันธุ์ พิศาล มุลศาสตราสาร เจริญ
 คันธวงศ์ เสนอ อินทรสุขศรี ไสว ศิริมงคล ไพโรจน์ สุวรรณกร สุวีพันธุ์ มณีวัต
 เพทาย อมาตยกุล สุกิจ จุลละนันท์ ผู้รับรอง

แผ่นกัญตติ

จุฑามาศ พิมพ์

 ทาน

เชิญคุณชะโลม ครับ เมื่อกี้กำลังอภิปราย

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร: ขอบคุณท่านประธานที่เคารพ เหตุผลที่ผมไม่เห็นด้วยนะครับ ทั้ง ๔ ฉบับนี้ ก็เพราะว่าคณะปฏิวัติโดยมีหัวหน้าคณะปฏิวัติเป็นหัวหน้า ได้พิจารณาสั่งลงโทษไปโดยอาศัยอำนาจมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรนั้น ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ท่านได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา นั้น ท่านอาจจะเห็นว่าคณะปฏิวัตินั้นเป็นบุคคลกลุ่มหนึ่งได้ใช้อำนาจโดยพลการนั้น ความจริงแล้ว....

(พันเอก สมคิด ศรีสังคม ได้ยืนขึ้นแสดงการประท้วง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ขอประทานโทษ เดี่ยว ๆ ครับ มีท่านสมาชิกยืนขึ้นประท้วง เชิญ คุณสมคิด ครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม: เมื่อกี้สภาได้มีมติให้รวมทั้ง ๔ ฉบับ กระทบเห็นว่าควรให้ผู้เสนอทั้ง ๔ ฉบับมาเสนอเสียก่อน แล้วถึงให้อภิปรายจะดีกว่า กระทบคิดว่าอย่างนั้นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ก็ปล่อยไปเกือบจะจบแล้วละครับ เดี่ยวถึงจะเริ่มใหม่ครับ

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร: ท่านประธานที่เคารพครับ เหตุผลที่ผมไม่เห็นด้วยนั้นนะครับ ก็เพราะว่าคณะปฏิวัตินั้น ก่อนที่จะทำอะไรลงไปนั้น ก็มีคณะรัฐมนตรีที่มีปรึกษานายกรัฐมนตรี มีที่ปรึกษากฎหมายแต่ละสาขานะครับ โดยที่ทำไมไม่ว่าคณะปฏิวัติจะสั่งการอะไรลงไปนั้น โดยหัวหน้าคณะปฏิวัติคนเดียวก็ทำได้ เพราะฉะนั้นการที่คณะปฏิวัติสั่งลงโทษจำคุกผู้ที่คณะปฏิวัติอาศัยมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองนั้น เป็นสิ่งที่ชอบแล้วการที่เราจะเอาเรื่องที่คณะปฏิวัติสั่งลงโทษโดยเด็ดขาดแล้ว เอามาถือฟื้นขึ้นใหม่นั้น กระทบเห็นว่าไม่เป็นการถูกต้อง เพราะคำสั่งของคณะปฏิวัตินั้น ตามที่กระทบได้เรียนให้ทราบว่า ได้มีที่ปรึกษาหลายฝ่ายด้วยกัน เห็นดีเห็นชอบแล้วนั้น เป็นกฎหมาย แต่อย่างไรก็ดี ก่อนที่สภานี้จะลงมติรับหลักการไปด้วยประการใด ๆ ก็ดี กระทบขอทราบเรียนว่า ถึงแม้ว่าจะไปส่งให้ศาลสถิตยุติธรรมพิจารณา แต่ก็ได้โปรดอย่าลืมว่า เวลานี้เรื่องที่อยู่ศาลสถิตยุติธรรมนั้น

ก็ค้างค้ำอยู่มากมายอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นโปรดได้เห็นใจด้วย และอีกประการหนึ่งนั้นจะมา
 ปล่อยให้ล้าชงกฏหมายด้วยกัน โดยการที่ชอบที่ควรแล้ว กระผมไม่เห็นด้วยครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณสมคิดครับ ในฐานะเป็นผู้เสนอร่าง
 พระราชบัญญัติ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอร่างพระราช
 บัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบังคับแก่คดีที่บุคคลถูกจำคุกหรือควบคุม
 ตัวตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญ
 การปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบังคับแก่คดีที่บุคคล
 ถูกจำคุกหรือผู้ถูกควบคุมตัวตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรี
 ตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ.

เหตุผล ตามที่ได้มีการจำคุกและควบคุมตัวบุคคลไว้ตามคำสั่งของหัวหน้า
 คณะปฏิวัติหรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
 พ.ศ. ๒๕๑๕ นั้น การกระทำเช่นนั้นย่อมถือได้ว่าเป็นการละเมิดหลักสิทธิของมนุษย์ และ
 สิทธอนันต์ของสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย เพื่อประโยชน์แก่
 การปกป้องคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม
 สมควรให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบังคับแก่บรรดาคดีที่บุคคลถูกจำคุก
 หรือควบคุมตัวตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗
 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนชี้แจงเหตุผลที่ได้เสนอร่างพระราช
 บัญญัตินี้มาเพิ่มเติมจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้เสนอไปก่อนนั้นอีกเล็กน้อย บุคคลใน
 ขณะนี้ที่ถูกจองจำอยู่ตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติและตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการ
 ปกครองราชอาณาจักรนั้น มีอยู่ ๒ ประเภท คือ ประเภทที่ถูกหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือตาม
 คำสั่งนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗ ให้จำคุกไว้หนึ่งประเภทหนึ่ง อีกประเภทหนึ่งก็คือถูก

จับกุมมาแล้วมิได้ดำเนินการสอบสวนให้เสร็จสิ้นไป และไม่มีคำสั่งให้จำคุกแต่ประการใด บุคคลประเภทนี้ยังคงถูกควบคุมตัวซึ่งชาวบ้านเรียกกันว่า "ขังลิ้ม" มาจนกระทั่งบัดนี้ ในประเภทหนึ่ง ที่นี้การจำคุกบุคคลดังกล่าวแล้ว และการควบคุมตัวบุคคลดังกล่าวแล้ว สำหรับตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัตินั้น เป็นการกระทำของบุคคลคนเดียว เป็นการตั้งเอาอำนาจศาล ซึ่งเป็นแหล่งที่รักษาความยุติธรรมนั้นไว้ในกำมือของบุคคลคนเดียว แล้วก็การใช้อำนาจตามมาตรา ๑๗ ให้จำคุกหรือให้ควบคุมตัว ก็มีเหตุผลในทำนองเดียวกันหรือพูดอย่างภาษาชาวบ้านก็คือว่า ใช้อำนาจเผด็จการจับกุมบุคคลมา แล้วก็ทำคำสั่งจำคุกทันที หรือควบคุมตัวไว้ โดยไม่มีการดำเนินการทางคดีแต่ประการใด การกระทำอันนี้เป็นที่เห็นได้ชัดว่าเป็นการขัดหลักสิทธิของมนุษย์ ทำลายสิทธิ หลักสิทธิเสรีภาพของประชาชนในระบบประชาธิปไตย เป็นการขัดหลักการความยุติธรรมและหลักนิติธรรม ซึ่งแม้ในสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์ พระมหากษัตริย์ไทยทรงอำนาจโดยเด็ดขาด ก็ยังไม่เคยใช้พระราชอำนาจโดยพลการทำนองนี้ โดยที่เหตุผลดังที่กระผมได้กล่าวแล้ว หากว่าเรายึดถือหรือรับรองวิธีการของหัวหน้าคณะปฏิวัติ กิติ หรือของประกาศของคณะปฏิวัติ กิติ หรืออำนาจตามมาตรา ๑๗ กิติ ซึ่งเป็นการขัดกับหลักต่างๆ ดังที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วนั้น การที่มีเหตุการณ์ในวันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งนักเรียน นิสิต นักศึกษาและประชาชนได้ยอมสละชีวิตเอาเลือดเนื้อร่างกายของเขาสละทาแผ่นดินไทยไว้นั้น การที่เขากระทำอย่างนั้นก็เพื่อปกป้องรักษาไว้ซึ่งหลักความยุติธรรมอย่างที่กระผมกราบเรียนมาแล้ว ถ้าหากว่าเรารับรองการกระทำดังกล่าวแล้ว ชีวิตที่เขาเสียสละไปเพื่อทาแผ่นดินไว้นั้น มันจะมีความหมายอะไร ไม่มีมีความหมายอะไรเลย ถ้าเรารับหลักการอันนั้น แล้วที่เรามาได้เถียงกันในสภานี้เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของประชาชน กิติ เกี่ยวกับความเป็นอิสระของอำนาจตุลาการหรือศาลยุติธรรม กิติ ก็เพื่อที่จะรักษาปกป้องสิทธิเสรีภาพของประชาชน ตามหลักที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วนั่นเอง ถ้าหากว่าเรายอมรับวิธีการของระบอบผู้ปกครองก่อนเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ นั้นแล้วเรามาตั้งได้เถียงกันไม่มีประโยชน์อะไรละครับ ทั้งหมดนั้นนะครับ เป็นเรื่องที่เราจะต้องทวงแทน เรื่องที่เราจะช่วยกันปกป้องคุ้มครอง เพราะฉะนั้นการที่กระผมได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มาก็เพื่อหลักดังกล่าวแล้ว และก็นอกจากนั้นเราจะเห็นได้ชัดว่า อำนาจตุลาการที่เราต้องการให้เป็นอิสระนี้ แม้เพียงฝ่าย

บริหารจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวแทรกแซงเพียงนิดเดียว เรายังไม่ยอมแล้ว เรายังคัดค้าน เรายังต่อสู้ไม่ให้มี แล้วการกระทำของรัฐบาลในสมัยก่อนเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ นั้น ถึงขนาดดึงเอาอำนาจตุลาการทั้งหมดมาไว้ในมือของตนเอง และก็มีอำนาจที่จะสั่งจำคุก มีอำนาจจะสั่งประหารชีวิต มีอำนาจสั่งจับกุมใคร โดยไม่คำนึงถึงหลักยุติธรรม โดยไม่ได้อาศัยกระบวนการวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นกระบวนการยุติธรรมนั้นแต่ประการใดเลย อย่างนี้เราจะยอมหรือครับ เพียงแต่แทรกแซงนิดหนึ่ง เรายังไม่ยอมแล้ว แต่การกระทำในอดีตนั้นถึงกับกุมดึง รวบเอาอำนาจตุลาการมาไว้ในมือของตนเองอย่างนี้ เราจะยอมรับนับถือหรือ ท่านประธานที่เคารพ บางท่านอาจจะคิดว่าในบางโอกาส ในบางสมัยนั้น หรือในบางเวลานั้น เราต้องการความเฉียบขาดรวดเร็ว ในการบริหารราชการแผ่นดิน อันนี้กระผมไม่เถียง แต่ว่าเราจะนำเอาวิธีการเฉียบขาดรวดเร็ว นั้น โดยไม่คำนึงถึงหลักความยุติธรรมโดยไม่คำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยย์ โดยไม่คำนึงถึงหลักยุติธรรมนั้น มันก็เป็นการทำที่เราที่ยอมรับนับถือการกระทำซึ่งละเมิดหลักยุติธรรม อย่างที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว ซึ่งสภานี้เราจะยอมหรือ สำหรับความรวดเร็วและเฉียบขาดนั้น เป็นเพียงข้อยกเว้นเท่านั้นซึ่งเราจะต้องใช้น้อยที่สุด และหลักความยุติธรรมนั้นเป็นหลัก เรื่องความยุติธรรมนั้นเป็นหลัก เราจะเอาข้อยกเว้นมากถือเป็นหลักไม่ได้ นี่แหละครับกระผมจึงขอเสนอเรื่องนี้เพื่อให้ท่านประธานและสภานี้ได้พิจารณา กระผมขอกล่าวเพิ่มเติมอีก ๒ ประเด็นคือ ประเด็นแรก อาจจะมีท่านผู้มีเกียรติเข้าใจว่า ถ้าหากว่าสภานี้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว จะเป็นการปล่อยบุคคลนั้นไปเปล่า หรืออย่างที่เรียกกันว่า "ปล่อยเสือเข้าป่า" นั้นหรือไม่ นั้นประเด็น ๑ ประเด็นที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ชัดต่อมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรหรือไม่ กระผมจะขอกล่าวเรียงลำดับเป็นประเด็นไป สำหรับประเด็นแรกซึ่งบอกว่าจะปล่อย อาจจะทำให้ท่านเข้าใจผิดว่า เมื่อรับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้และประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว จะมีการปล่อยไปเปล่า หรือปล่อยเสือเข้าป่านั้น เราจะเห็นได้ชัดว่า ชื่อร่างพระราชบัญญัติที่กระผมเสนอมานี้ มันชัดเจนในตัวแล้ว คือชื่อร่างพระราชบัญญัติว่า ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบังคับแก่คดีที่บุคคลถูกจำคุกหรือควบคุมตัวตามคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ หรือตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ประมวล

กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นอย่างไรนั้นกระผมไม่จำเป็นที่จะต้องมากล่าวให้สภานี้ทราบ แต่กระผมขอกล่าวว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น เป็นหลักประกันสิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความยุติธรรมจากกระบวนการยุติธรรม คือเมื่อถูกจับกุมแล้วก็ต้องเอาประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ คือมีเวลาจำกัดที่จะควบคุมตัว มีกระบวนการที่จะต้องดำเนินการและก็ต้องสอบสวน สอบสวนเสร็จแล้วจะต้องให้พนักงานอัยการสั่งคดีจนกระทั่งดำเนินคดีฟ้องร้องต่อศาลไปตามกฎหมาย อันนี้ก็เห็นได้ชัดแล้วว่า ไม่ได้ปล่อยตัวบุคคลนั้นไปโดยง่ายอย่างที่เรียกกันว่า ปล่อยเสือเข้าป่า แล้วก็เรื่องสาระสำคัญของกระผมที่เสนอไว้ นี้ ก็มี ๒ อย่าง ผู้ที่ถูกจำคุกโดยคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ นั้น ก็ให้พนักงานอัยการนำสำนวนที่สั่งให้จำคุกนั้น มาพิจารณาและดำเนินการฟ้องร้องต่อศาล ฝ่ายนั้นพวกหนึ่ง อีกพวกหนึ่ง ผู้ที่ถูกควบคุมตัวไว้ ถ้ายังไม่ได้สอบสวน ก็ให้สอบสวนกันให้เสร็จสิ้นโดยมีกำหนดเวลาไว้ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าหากว่าสอบสวนเสร็จแล้ว ก็ให้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณาไปตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา ส่วนเรื่องการปล่อยตัวนั้นวิธีพิจารณาความอาญากำหนดไว้แล้วว่า มีการปล่อยตัวชั่วคราวอย่างไร อันนี้ผู้ที่ควบคุมตัวที่ดี ผู้ที่ถูกจำคุกที่ดี ก็มีสิทธิที่จะยื่นขอประกันตัว หรือขอให้ปล่อยชั่วคราวตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งพนักงานสอบสวนที่ดี พนักงานอัยการที่ดี ศาลที่ดี จะใช้ดุลพินิจตามที่เห็นสมควรอันนี้เป็นประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ขัดกับมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรหรือไม่ กระผมไม่ปฏิเสธว่าคำสั่งตามมาตรา ๑๗ นั้นมีผลเป็นกฎหมายมีลักษณะเป็นกฎหมาย ถูกต้องตามกฎหมาย การกระทำอะไรต่างๆ ที่กระทำนั้น ธรรมนูญการปกครองได้บัญญัติไว้ว่าเป็นสิ่งที่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ว่าเราจะนำเอาบทบัญญัติของกฎหมายกับผลของกฎหมายนั้นมาปนเปกันไม่ได้ กระผมขอยกตัวอย่างอย่างนี้ ในอดีตมีผู้กระทำความผิดฐานกบฏตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ตั้งแต่มาตรา ๑๐๗ จนกระทั่งถึงมาตรา ๑๒๔ เจ้าหน้าที่จับกุมบุคคลนั้นมา แล้วก็ศาลพิพากษาให้จำคุกหรือจับกุมมาควบคุมตัวไว้ ไม่ได้ดำเนินคดีแล้วเรายังมีกฎหมายที่ออกมาลงคำสั่งพิพากษาของศาล หรือว่าผลของกฎหมายนั้น ยกตัวอย่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้อภัยโทษ อันนี้เราทำเป็นประจำปี ศาลจำคุกบุคคลพวกนั้นแล้ว

จำคุกเรียบร้อยแล้ว แต่ออกกฎหมายมาพระราชทานอภัยโทษให้ เป็นการลดหย่อนผ่อนโทษ หรือปล่อยตัวไป ร่างพระราชบัญญัติพวกนี้ก็ไม่มียกเว้นอะไรที่บอกให้ขัดกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา บุคคลกระทำผิดฐานกบฏ ออกพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมให้ประมวลกฎหมายอาญาเรื่องกบฏก็ยังอยู่นั่นเอง อยู่ในประมวลกฎหมายอาญานั้นเอง แล้วร่างกฎหมายนิรโทษกรรมออกมาล้างนิรโทษกรรมยกโทษให้ผู้กระทำผิด ก็ไม่เห็นนักนิติศาสตร์ ท่านใดได้ยกขึ้นมาบอกว่า กฎหมายนิรโทษกรรมนี้ขัดกับกฎหมายอาญา ในทำนองเดียวกัน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ นี้ยังมีผลกว้างขวางขึ้นไปอีกคือได้มีพระราชบัญญัติล้างมลทินโทษให้แก่บุคคลที่เคยกระทำผิดมาแล้วอย่างกว้างขวางและให้สิทธิอะไรต่างๆ คืบอย่างนี้ แล้วก็ทำนองเดียวกันก็ไม่มีใครยกขึ้นเป็นข้ออ้างว่า พระราชบัญญัตินี้ขัดกับกฎหมายธรรมดาต่างๆ ที่ได้ลงโทษบุคคลเหล่านั้นมาแล้ว ในมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรก็ทำนองเดียวกัน ธรรมนูญการปกครอง มาตรา ๑๗ นี้ ให้อำนาจนายกรัฐมนตรีที่จะมีคำสั่งใด ๆ หรือกระทำการใด ๆ ได้เมื่อการกระทำนั้นเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ และอะไรอื่น ๆ ตามที่บัญญัติไว้ นั่นเป็นอำนาจที่นายกรัฐมนตรีจะใช้ได้ แล้วก็เมื่อใช้ไปแล้วผลก็คือการจำคุก ผลก็คือการควบคุมตัว ทีนี้ร่างพระราชบัญญัติที่กระผมเสนอมานี้เป็นแต่เพียงว่า ให้คดีเหล่านี้เอาประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับเท่านั้น ไม่มีผลให้อภัยโทษ ไม่มีผลให้ยกโทษให้ ไม่มีผลล้างมลทินอะไรเลย พวกนี้จะต้องมาทำการต่อสู้ในศาลอีก แล้วแต่ศาลยุติธรรมจะพิจารณา อันนี้ในร่างพระราชบัญญัติของกระผมนี้ก็ไม่มียกเว้นอะไรที่ไปห้ามว่านายกรัฐมนตรีจะใช้อำนาจตามมาตรา ๑๗ กับบุคคลเหล่านี้ไม่ได้ ไม่ได้ห้ามไว้เลย ครั้นจะถือว่าขัดมาตรา ๑๗ ไม่ได้ เป็นเรื่องที่ตรากฎหมายมาให้มีผลกับผลของกฎหมาย หรือผลของมาตรา ๑๗ เท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงคิดว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ขัดต่อมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองฯ แต่ประการใด ท่านประธานที่เคารพ ตามความรู้สึกของกระผมนั้นทั้งในอดีตและอนาคต ในอดีตนั้นกระผมไม่เคยยอมรับนับถือการกระทำของบุคคลกลุ่มน้อยที่ใช้กำลังอาวุธเข้าทำลายล้างสถาบันอันสูงสุดของประชาชน รวบอำนาจอธิปไตยของประชาชน โดยเฉพาะอำนาจตุลาการไว้ในมือของตนเอง แล้วก็ใช้อำนาจนั้นโดยพลการและในอนาคตก็น่าดูที่กระผมยังมีชีวิตอยู่ กระผมก็จะไม่ขอมีส่วนเกี่ยวข้อง

หรือไม่ยอมรับนับถือการกระทำของบุคคลประเภทนี้ที่ก่อให้เกิดเป็นจุดต่างพริ้วในประวัติศาสตร์การเมืองประเทศไทยแต่อย่างใด โดยยึดหลักที่ได้กราบเรียนมาแล้ว กระผมจึงมีความเห็นว่าการประกาศของคณะปฏิวัติก็ดี คำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติก็ดี หรือการใช้อำนาจนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรในสมัยที่แล้วมานั้นทุกเรื่องทุกฉบับ โดยเฉพาะที่มีผลเป็นการละเมิดสิทธิของมนุษย์ บั่นทอนสิทธิเสรีภาพของประชาชน ควรที่สภานี้จะตราพระราชบัญญัติออกมายกเลิกเสียให้หมดสิ้น ไม่ควรให้หลงเหลือเป็นรอยต่างพริ้วในสารบบของกฎหมายไทยต่อไป การเสนอร่างพระราชบัญญัติของกระผมฉบับนี้ก็โดยยึดถือหลักการดังที่ได้กราบเรียนมาแล้ว ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เดียวครับ ต้องว่ากันไปตามทำผู้เสนอแต่ละท่าน คุณใหญ่มาอันดับต่อไป จะปราศรัยอีกไหม เชิญครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานครับ ต้องเอาหน่อย เพราะว่าผมเป็นเจ้าของร่าง คือผมฟังดูแล้วผมกลัวแต่ความไม่เข้าใจ หรือเข้าใจผิด ที่จะรับหรือไม่รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะ เป็นเรื่องสำคัญคือเรื่องจริง ๆ นะ ของผมมี ๒ ฉบับ ฉบับหนึ่งผู้ถูกควบคุมนะเกือบไม่มีปัญหา ผมคิดว่าสมาชิกในสภานี้ก็คงจะให้ผ่านไปได้ แต่สำหรับพวกที่ต้องคุมขังนั้นมีปัญหา เพื่อนสมาชิกที่จะเห็นรับรองญัตตินี้ได้ตั้งถามผมว่า คุณรู้หรือเปล่าว่าคนที่เขาขังไว้เนะ โกงจริง ทูจริตจริง หรือเป็นคนสุจริต คำถามอย่างนี้ก็มียู่มาก ผมก็ตอบได้แต่ประการเดียวว่าผมก็ไม่รู้ และก็คนที่ขังเองก็รู้อ่าง ไม่รู้อ่าง โดยเฉพาะนายกรัฐมนตรี ผมคิดว่าไม่รู้ ก็ขังกันไป ตามสำนวนการสอบสวนหรือการรายงานการพิจารณาของเจ้าหน้าที่เบื้องต้น จะเป็นใครก็ตามใจ แต่อย่างไรก็ตาม ที่ผมต้องแยกไปนี้ ผมนึกถึงคน ๒,๐๐๐ คนเศษที่ขังไว้ ขังมีดนี้มากกว่าคนที่ถูกจำคุก คนที่ถูกจำคุกนี้ ผมเองทั้งที่เสนอมา ผมก็ไม่แน่ใจว่าเขาจะทูจริตจริงหรือเปล่า แต่ว่าสำนวนการสอบสวนมี ถึงจะทูจริตจริง การที่จะมาตั้งศาลเถื่อนตัดสินกันเองนั้น ผมคิดว่าไม่ชอบไม่ควร มันทำให้เสียสถาบันความเชื่อถือของนานาชาติในโลกว่าเมืองไทยนี้เป็นประเทศป่าเถื่อน เสรีภาพไม่ได้รับความคุ้มครองตามแบบนิยม แบบนิยมของโลกก็คือศาล เมื่อจะเป็นศาลแล้ว ถึงพวกนั้นจะทูจริตจริงก็คงหนีศาลไปไม่รอด ผมก็ยังอยากให้เขาติดคุก แต่ต้องติดโดยศาล ไม่ใช่ติดโดยคำสั่งคณะปฏิวัติมาแล้ว การประกันการผิดพลาด

ของคนที่ควรจะถูกปล่อยในลักษณะถูกควบคุมนั้น กับการที่ประกันของคนที่ถูกคุมขังโดยคำสั่งคณะปฏิวัตินั้น เป็นอย่างที่เรียนมานี้ ผมจึงแยก แต่เมื่อเอารวมกันแล้ว ถ้าสภารับหลักการ ปัญหาแก้ได้ จะเขียนลงไปอย่างไรก็ได้ว่า คนที่ถูกจับกุมคุมขังนั้น จะให้ชั่งกันต่อไปสักเท่าไรก็ได้ที่ผมเขียนไว้ ๗ วันนี่ ก็ถือตามลักษณะปกครองหัวเมืองชั่วคราว ร.ศ. ๑๒๗ รู้สึกว่ามันยุติธรรมดี แต่ที่ชั่งเขามาหลายปีเต็มทีแล้ว สอบสวนไม่ได้ความก็ชั่งเรื่อย ชั่งเรื่อยนี้ คนที่ไม่ถูกชั่งก็ไม่รู้เท่าไรหรอก แต่คนถูกชั่งนี้ ๓ วันเท่านั้นแหละครับ ผมว่าร้องให้ เพื่อนผมเคยติดคุกในเรื่องการเมืองมาเยอะแยะเกือบ ๑๐๐ คน ใหม่ๆ ก็เก่งหกรอกครับ พอเข้าคุกแล้วไม่เป็นท่าเลย พวกนี้เองไม่ใช่การเมือง ไม่ได้เสียสละเสรีภาพเพื่อประชาชน แต่ว่าถูกเวรกรรมหรือขัดขวางกับผู้มีอำนาจ ขัดประโยชน์ เขาขอแบ่งค่าเกณฑ์ทหารบ้างไม่ให้เขา เขาก็หวามันไปนั่งกินสินบนเกณฑ์ทหาร หรือไม่เอามาแบ่งกัน คนโตๆ ไม่ติดคุก ก็เลยย้ายนั้นติดคุกไป อะไรวุพวกนี้เป็นต้น นี่ผมก็กราบเรียนท่านประธานว่า อ้ายนี้ไม่ใช่ค่าปราศรัย เป็นเหตุผลว่ารวมกันมันทำได้ และก็จะไม่รวมก็ไม่เป็นไร แต่ว่าสภารวมแล้ว ผมก็ขอขอบคุณท่านสมาชิกสภาเป็นอันมากกว่าได้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ในประเด็นนี้ มีประเด็นสำคัญอีกอันหนึ่ง ผู้ที่ต้องหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ เป็นอันตรายต่อประเทศชาติมากก็ถูกอยู่ในลักษณะถูกคุม โดยไม่มีกำหนด ในกฎหมายที่ผมจะเลิกนี้เหมือนกัน ผมก็ต้องชั่งวาระหว่างความปลอดภัยของชาติกับคน ๒,๐๐๐ คนที่ติดคุก เราจะเลือกเอาทางไหน ผมยังเลือกเอาว่าถึงจะมีการทุจริตต่อชาติ เราก็ไม่มีสิทธิจะชี้ขาด ถ้าเราไปชี้ขาดกันเองโดยไม่อาศัยศาล ประเทศไทยจะเป็นประเทศป่าเถื่อน เพราะความปลอดภัยในเสรีภาพไม่มีเลย ผมก็คิดว่าศาลก็ศาลของพระเจ้าอยู่หัว ก็คงจะไม่ปล่อยคนที่ประทุษร้ายต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้มาลายนวล คอยคิดขบถต่อประเทศอีกต่อไป ผมคิดของผมอย่างนั้น จึงตัดสินใจว่าขอให้ขึ้นศาลเถอะ มันหลุดให้มันหลุดไป มันทำผิดจับมันใหม่ ไม่มีอะไรห้าม อ้ายนี้ก็เป็นประเด็นหนึ่ง อีกประเด็นหนึ่งนั่นคือผมมีความวิตกกังวลอยู่ประการหนึ่งว่า เราเป็นที่พึงสวดยอดของคนทั้งชาติ เหตุผลจะตัดสินใจครั้งนี้มันเกี่ยวข้อง แต่ไม่ใช่คน ๒,๐๐๐ คนที่อยู่ในห้องขังมีदनันทรอก ลูกหลานหวานเครือญาติ พี่น้อง และคนต่อไปที่จะไม่ถูกต้องกับเจ้าพนักงาน จะถูกเข้าอีก ถ้าไม่มีกฎหมายฉบับนี้และข้อเท็จจริงคนที่ถูกหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์นั้นถูกริดรภัยเป็นล้าน ผมก็มี

มีที่เขามาหาผมจ้างฟ้องรัฐบาล ผมว่าถ้าหากคำสั่งคณะปฏิวัติ ผมฟ้องไม่ได้หรอก ศาลเขาไม่รับ
 ดีไม่ดีผมไปเข้าคุกแทนأيคนที่เป็นโจทก์ เหมือนอย่างเพื่อนผม ๓ คนเข้าคุกไปแล้ว แล้ว
 เราก็ก๊ปล่อยไปแล้ว เพราะฉะนั้นบ้านเมืองมันไม่ปลอดภัยอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมจึงรู้ข้อเท็จจริง
 พอสมควรว่า บางคนมีเงิน จับมาเพื่อรีดเงิน ให้ไม่สนใจ ก็ขังลิ้ม แต่เมื่อไรให้เงินก็ปล่อยกัน
 ไปได้ นี่ก็มีข้อเท็จจริง ขอให้พวกเราได้คำนึงถึงบุคคลเหล่านั้นบ้าง แล้วก็รับหลักการร่างพระ-
 ราชบัญญัตินี้เถอะครับ อันตรายมันไม่มีหรอก กฎหมายในโลกที่จะมีแต่ผลดี ไม่มีผลเสีย
 มันก็มีผลดีและผลเสีย ก็ขอให้เทียบเคียงเอาว่า ระหว่างผลดีกับผลเสียนั้น อะไร แล้วก็ตัดสินใจ
 ตกลงรับหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ผมมีเหตุผลที่จะกราบเรียนท่านประธาน
 ท่านนี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เวลาออกจะเหลือน้อย คุณถาวรจะเก็บเอาไว้
 ตอนบ่ายไหม หรือจะเอาเสียตอนนี้นะครับ

นายถาวร ชะนะภัย : ตอนบ่ายก็แล้วกันครับ ท่านประธานที่เคารพครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เก็บไว้ตอนบ่ายนะครับ ขอขอบคุณมาก ผมขอ
 พักการประชุมครับ เปิดประชุมใหม่เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

พักการประชุมเวลา ๑๑.๕๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมาครบองค์ประชุมแล้ว
กระผมขอดำเนินการประชุมต่อไป

อากาศวันนี้ก็ออกจะร้อนอบอ้าว ท่านสมาชิกผู้ใดต้องการจะถอดเสื้อนอก
ก็เชิญตามสบายครับ

เวลานี้ยังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับผู้ถูกจำคุกหรือถูกควบคุมตัวตาม
มาตรา ๑๗ หรือตามคำสั่งคณะปฏิวัติ คุณถาวรจะแถลงไหมครับ เชิญครับ

นายถาวร ชะนะภัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถาวร ชะนะภัย ขอแถลงชี้แจง
ถึงหลักการและเหตุผลในการที่กระผมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อที่สภานิติบัญญัติ
แห่งชาติจะได้ร่วมกันพิจารณา

กระผมมีหลักการว่า เห็นสมควรที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ถูกลงโทษโดย
คำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ ๑๗ พุทธศักราช ๒๕๑๔ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรี อาศัย
อำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ ที่สั่งลงโทษ
จำคุกบุคคลบางประเภทให้ได้รับการพิจารณาโดยศาลยุติธรรม จึงควรตรากฎหมายให้โอกาส
แก่บุคคลดังกล่าวได้รับการพิจารณาคดีตามกระบวนการยุติธรรม

กระผมมีเหตุผลว่า ตามที่หัวหน้าคณะปฏิวัติและนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่ง
ลงโทษจำคุกบุคคลเป็นจำนวนมากนั้น และได้มีการให้ศาลได้พิจารณาโทษของเขาเพื่อ
ความเป็นธรรมแก่บุคคลที่ถูกคำสั่งลงโทษดังกล่าว ควรจะให้สิทธิและเสรีภาพตามระบอบ
ประชาธิปไตย กระผมเห็นว่าบางคำสั่งฝ่ายบริหารก็ได้แย่งอำนาจทางตุลาการมาใช้ลงโทษ
ทั้ง ๆ ที่ได้ส่งตัวผู้ต้องหาไปฝากขังจนครบกำหนดแล้ว ซึ่งนับว่าเป็นการก้าวล่วงอำนาจตุลาการ
บางคำสั่งก็ลงโทษไปด้วยเหตุผลส่วนตัว อันไม่เป็นการสมควร เป็นการกระทบกระเทือนต่อ
เสรีภาพและละเมิดต่อหลักการแห่งสิทธิมนุษยชน ซึ่งบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่าน
ได้อภิปรายไปแล้ว เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่บุคคลดังกล่าวเหล่านั้น สมควรให้มีการพิสูจน์
ในศาลสถิตยุติธรรม หากไม่ตราขึ้นเป็นกฎหมายเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ถูกคำสั่งลงโทษจำคุก

ได้แสดงความบริสุทธิ์ ก็จะเป็นการขาดความยุติธรรม กระผมจะขอประทานอนุญาตท่าน
 ประธานที่เคารพ เพื่ออภิปรายเพิ่มเติม ชี้แจงในหลักการและเหตุผลของกระผม เมื่อวันที่
 ๑๒ เมษายน ศกนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้กล่าวอภิปรายต่อที่ประชุมสภา
 นิติบัญญัติแห่งชาตินี้ ระหว่างที่มีการพิจารณากฎีกาคำสั่งคณะปฏิวัติที่ ๓๓๐ ลงวันที่ ๑๓
 ธันวาคม ๒๕๑๕ ตอนหนึ่งท่านได้กล่าวไว้ว่า รัฐบาลเองก็กำลังหาช่องทางที่จะให้ความเป็นธรรม
 แก่ผู้ที่ถูกต้องโทษหรือถูกจำขังอยู่ จากที่ท่านรัฐมนตรียุติธรรมได้กล่าวเช่นนั้น จึงเป็นที่มา
 ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของกระผม ชื่อก็ได้ระบุดูอยู่แล้วว่า ให้ความเป็นธรรม สภานิติ
 บัญญัติแห่งชาติชุดนี้จะได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะเป็นการแสดงความเมตตาจิต
 และกุศลกรรมเพื่อที่จะหยิบยื่นความเป็นธรรมให้แก่ผู้ที่ถูกต้องโทษเหล่านั้น กระผมมี
 ความมั่นใจว่าผู้ต้องโทษเหล่านั้นมีอยู่เป็นจำนวนมากจริง ที่อาจทำผิดและมีความผิดแต่ก็
 มีอยู่จำนวนไม่น้อยที่อาจจะมิได้กระทำผิด การที่จะเปิดโอกาสให้เขาได้มีสิทธิ มีโอกาสร้องเรียน
 ความเป็นธรรมขึ้นมา จะได้พิสูจน์ความบริสุทธิ์ของเขาว่าผิดจริงหรือไม่ เหตุผลอีกประการหนึ่ง
 ก็คือว่า หลังจากวันมหาวิปโยค ได้มีผู้ต้องโทษหลายคนได้ทำหนังสือร้องเรียนไปยังรัฐบาล
 เมื่อเดือนพฤศจิกายน นับเวลาจนกระทั่งบัดนี้ได้ประมาณ ๖ เดือนเศษแล้ว แต่ว่ายังไม่ได้
 มีความเคลื่อนไหวใดๆ อันเป็นการให้ความหวังแก่ผู้ต้องโทษเหล่านั้น กระผมจึงได้ร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้มาพร้อมกับของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอีก ๒ ท่าน มิใช่เป็นร่างพระราชบัญญัติที่จะ
 ปล่อยคนผิดออกมาจากคุก มิใช่เป็นการช่วยให้อันธพาล ให้ผู้ที่กระทำผิดอาชญากรรมออกมา
 เดินเพ่นพ่านอยู่ในสังคม แต่เป็นการเปิดโอกาสให้เขาได้มีสิทธิที่จะมาต่อสู้เพื่อความยุติธรรม
 เมื่อปี ๒๕๑๑ ถึง ๒๕๔๘ พระพุทธเจ้าหลวงได้ตราพระราชบัญญัติยกเลิกทาสมิให้มีขึ้น
 ในแผ่นดินไทย แต่กระผมมีความรู้สึกว่าการจับกุมคนไทยไปขังคุกโดยใช้อำนาจของคณะปฏิวัติ
 เสมือนหนึ่งทำให้คนไทยยังคงตกอยู่ในฐานะที่เป็นทาส เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าบุคคลเหล่านั้น
 ควรจะได้รับความยุติธรรม ท่านประธานที่เคารพ เบื้องบนโดมนี้มีพระรูปซึ่งเขียนโดยจิตรกร
 ที่แสดงถึงพระพุทธเจ้าหลวงได้พระราชทานอภัยโทษและเลิกทาส กระผมคิดว่าภาพนี้จะเป็น
 เสมือนหนึ่งเป็นภาพที่เตือนให้ระลึกถึงความทรงจำและให้พวกเราได้รับรู้ว่า สิทธิเสรีภาพ
 ของปวงชนนั้นเป็นสิ่งสำคัญเหมือนกับที่เรากำลังเร่งร่างรัฐธรรมนูญกันอยู่ในขณะนี้ กระผม

จะขอประทานกราบเรียนเป็นวาระสุดท้าย เพื่อจะมีให้มีการพูดอย่างยืดเยื้อยาวความว่า ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับที่เสนอรวมกันมาในตอนนี้อยู่ในขณะนี้จะเป็นเสมือนหนึ่งกุญแจทองที่จะไขประตูคุก กุญแจทองดอกนี้จะไขประตูคุกออกมาได้ก็แต่เฉพาะคนดีและคนที่บริสุทธิ์เท่านั้น คนที่กระทำความผิดจะไม่มีโอกาสส่อออกมาจากคุกเป็นอันขาด ขอพบพระคุณครับ

นายวิชา เศรษฐบุตร : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายวิชา เศรษฐบุตร กระผมขึ้นมาใครจะกล่าวความในใจบางประการ ร่างพระราชบัญญัติทั้งสี่ที่เราได้ตกลงร่วมกันพิจารณาในวันนั้นนั้น กระผมได้ฟังได้อ่านก็รู้สึกเห็นใจ เห็นความหวังดีของผู้ที่เสนอ แต่ในขณะที่เดียวกันนั้นเมื่อกระผมได้ฟังคำชี้แจงประกอบของท่านผู้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ กระผมก็เกิดความสงสัยบางประการขึ้น ท่านผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติคนหนึ่ง ท่านที่นั่งไปเมื่อตะกี้นี้ ท่านก็ได้พูดอยู่ว่าท่านยอมรับว่าคำสั่งการลงโทษที่แล้วไปแล้วนั้น ก็มีความจริงว่าบางกรณีก็มีความผิดจริงแต่บางกรณีก็อาจจะไม่มีความผิด ท่านกำลังพยายามจูงใจเราว่าควรจะต้องปล่อยผู้ที่อยู่ในข่ายเหล่านี้เสีย กระผมก็ตั้งใจตรงว่าการกระทำที่แล้วมา เป็นประกาศก็ดี คำสั่งคณะปฏิวัติก็ดีนั้นก็มิผู้ยอมรับเหมือนกันว่าเขาผิดจริงก็มี ก็ลงโทษไปแล้ว แต่ว่าที่ไม่มีผิดก็มีอยู่เหมือนกันนะครับกระผมเห็นว่าตั้งแต่ได้มาประชุมในสภาอันมีเกียรตินี้ สภาได้ผ่านลงมติคัดค้านยกเลิกคำสั่งประกาศคณะปฏิวัติบางประการ ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่ก็เห็นแล้วว่าไม่เป็นธรรม เป็นต้นว่า สมาชิกผู้แทน ๓ ท่านที่ถูกลงโทษไปโดยความไม่เป็นธรรม เพราะไปฟ้องรัฐบาลคณะปฏิวัติสมัยนั้น นั้นสภาเราก็ได้ตัดสินไปแล้ว มันเป็นเรื่อง ๆ ไป ขณะนี้ร่างพระราชบัญญัติทั้งสี่ที่เสนอกำลังพิจารณากันนี้เป็นเรื่องที่จะยกเลิกบรรดาคำสั่ง ประกาศ อันเนื่องมาจากมาตรา ๑๗ ทั้งหมดเลยเมื่อเข้านี้ กระผมฟังสมาชิกท่านหนึ่ง ก็สงสัย อยากจะขอทราบรายละเอียดจากทางรัฐบาลว่าคนที่อยู่ในข่ายนี้มีสักเท่าไร เป็นอย่างไรบ้าง ทางรัฐบาลเองก็ยังไม่มิตัวเลขที่พร้อม ก็ไม่สามารถจะแจกแจงได้ว่าเป็นอย่างไรบ้าง หลักการที่เราให้ความเป็นธรรมนั้น กระผมเป็นคนหนึ่งละที่เห็นด้วย แต่ก็มานึกอยู่ว่า ทำไมละ ถ้าเราจะให้ความยุติธรรมนี้ ทำไมจึงจะมาให้ความยุติธรรมต่อชุดหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการกระทำครั้งที่ ๒ ของการปฏิวัติ กระผมหมายความว่า เมื่อมีการปฏิวัติและก็การใช้อำนาจมาตรา ๑๗ นี้ ๒ ครั้ง ส่วนครั้งที่ ๑ นั้นนะ เราก็ไม่ได้คำนึงถึงว่า

เป็นอย่างไร คล้าย ๆ กับว่าครั้งที่ ๑ ที่ได้ทำไปแล้วน่าจะถูกต้อง เพราะฉะนั้นก็ไม่มีใครสนใจที่จะมาขอยกเลิกไปด้วย แต่เนื่องจากครั้งที่ ๒ นี้ อาจจะไม่ถูกต้อง จึงมาขอให้เลิกไปทั้งหมด กระผมหวังตรงนี้ครับ เรื่องเลิกกันทั้งหมดนี้ ถ้าความจำไม่พลาดนะครับ คนที่อยู่ในข่ายร่างพระราชบัญญัติจะรับหลักการหรือไม่ก็มีคนที่ต้องโทษเด็ดขาดไปพวกหนึ่งแล้ว หรืออีกพวกที่ยังไม่ได้ถูกลงโทษเป็นแต่ว่าถูกควบคุมท่านสมาชิกอาวุโสท่านก็พูดเมื่อเช้านี้ว่า เรื่องควบคุมนั้นไม่น่าจะห่วง แต่ท่านห่วงคนที่ไปถูกจำคุก เพราะไม่ได้ทำผิด กระผมอยากจะให้ข้อคิดว่า เมื่อตอนที่คำสั่งออกมานั้นถ้าพวกเราไม่ไปไหนเสีย นั่งอยู่หน้าจอทีวี หรืออ่านหนังสือพิมพ์ก็จะเห็นว่าการตัดสินแต่ละรายนั้น ที่อุกฉกรรจ์จริงๆ นั้น ท่านได้ดูโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์เอาไปลงมีรายละเอียดการสืบสวนสอบสวนทั้งนั้น จริงอยู่ตอนนั้นไม่ได้ผ่านกระบวนการยุติธรรมทั้งหมด ซึ่งกระผมก็รับทราบมาแล้วว่า หัวหน้าคณะปฏิวัติท่านใช้อำนาจในขณะนั้น ๓ ประการ คือเป็นทั้งศาลได้ด้วย กระผมจำเรื่องนี้ได้ว่า ในการลงโทษเด็ดขาดไปนั้น กระผมเห็นว่าพวกเราในขณะนั้นก็เห็นด้วยเหตุด้วยผล เพราะฉะนั้นกระผมจะเถียงท่านสมาชิกอาวุโสที่ท่านกล่าวไว้ว่า จำคุกเป็นเรื่องน่าจะห่วง กระผมคิดว่าสำหรับเรื่องจับ จำคุก นั้น คณะปฏิวัติท่านคงจะต้องมีหลักฐานพยานที่แน่นอนแล้วจึงได้มีคำสั่งเด็ดขาดไป แต่ส่วนที่ควบคุมนั้นนะ กระผมเองก็ไม่ได้ถูกควบคุม ก็ยังไม่รู้จิตใจ แต่กระผมคิดว่าในขณะนั้นเราเอาใจเราไปในขณะนั้นนะผู้ที่ถูกควบคุมก็คือพวกที่หลักฐานมันไม่มัน ท่านไม่รู้จะทำอะไรเป็นอันธพาล เขาว่าเป็นอันธพาล ก็รู้ละว่าอันธพาลในตรอกวังแกคน เอามาเก็บเสีย ควบคุมเสียสำหรับประชาชนไทยนะ กระผมไม่อยากจะป้องกันอะไรหรอกนะครับ อย่างน้อย เอาละ กระผมก็เคารพสิทธิมนุษยชน ที่นี่กระผมจำได้ว่า ในพวกที่ถูกควบคุมอย่างนี้ มันก็อาจจะมีคนต่างด้าว คนที่บ่อนทำลายประเทศไทยเราอยู่ เป็นพวกที่รัฐบาลสมัยไหนก็ทำอะไรไม่ได้ เพราะว่าคนหมู่มากของเขานั้นกระทำการชนิดเอาพยานเล่นงานเขาไม่ได้ กระผมเข้าใจถ้าในกรณีพวกต่างด้าวอย่างนี้ก็ต้องอยู่ในข่ายของการยกโทษให้ออกมาต่อสู้อตามกระบวนการยุติธรรม ตามข้อเสนอนี้กระผมก็เป็นห่วงว่า ถ้าเราจะรับหลักการ เราจะผ่านไปเสียหมดแล้วคนดี คนชั่วนี้ก็จะออกกันไปหมดเลย แล้วเราก็เริ่มตั้งต้นตั้งแต่ตัว ก.ใหม่ คือว่าเอามาขึ้นศาลมาใช้วิธีกระบวนการยุติธรรม อันนั้นก็ไม่ได้เถียง ทำให้เห็นว่าประเทศไทยนี้มีกระบวนการ

ยุติธรรมที่ดี กระผมเลยเกิดความคิดว่าเมื่อทางท่านผู้เสนอเองก็ยอมรับว่า บางเรื่องมันก็เด็ดขาด มันแน่นอน มันผิดจริง แต่บางเรื่องก็ไม่แน่นอนที่เราจะกรุณามาใช้ความคิดกันสักหน่อยไม่ได้หรือครับ ว่าขอโอกาสให้พวกเราสภานี้ได้ร่วมกันพิจารณาแต่ละคดีไป หรือว่าแต่ละเรื่องของพวกที่ควบคุมไป อันนี้กระผมคิดว่าอาจจะเป็นการที่เป็นประโยชน์ แล้วก็จริงอยู่ อาจจะเสียเวลาไปบ้าง ถ้าว่าคนที่เขาจะต้องไปจองจำอย่างนั้น เขาเกิดความหวัง แต่กระผมเองมาพูดเช่นนี้ เกิดทำให้อิสรภาพของเขาได้ซ้ำไป แต่ถ้าไม่มีสภานี้พวกนั้นก็ไม่มีอะไรเหมือนกัน กระผมอยากจะเสนอเป็นยุติ ไม่ทราบที่ท่านผู้ใดจะสนับสนุนความคิดกระผม นี้ไม่ใช่ตั้งใจจะไปประวิงเวลา โดยสัจจริงต้องการให้ได้การพิจารณาของเรานี้ พ.ร.บ. ทั้ง ๔ นี้เข้ามาอยู่ในหลักการอันหนึ่ง คือว่าเรื่องใดที่เด็ดขาด มีข้อมูลที่แท้จริงแล้ว เราไม่ต้องไปยกให้ที่ยังกำกวมอยู่นั้น เราอาจจะยกให้ แล้วก็ทำวิธีการตามที่คุณเสนอ พ.ร.บ. เหล่านี้ขึ้นมา และความคิดนี้ไม่ทราบว่าจะมีท่านผู้ใดเห็นด้วย กระผมคิดว่าถ้าจะเปิดโอกาสให้มีคล้าย ๆ กับกรรมการอะไรพิเศษ ซึ่งทางฝ่ายสภานี้สัก ๓ คน รัฐบาล ๓ คน ทางศาล ๓ คน มาลองร่วมกันพิจารณา ดูซิว่าเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้นนั้นนะ เราจะควรตัดทอนลงไปเสียได้ไหม เพราะว่ากระผมถือว่าที่กระผมพูดนี้ สิ่งที่ผ่านมาแล้วเราเคยผ่านเป็นเฉพาะราย คราวนี้เป็นการผ่านทั้งหมดเลย กระผมก็คิดออกมามาก ๆ ให้อย่างนี้ ไม่ทราบที่ท่านผู้ใดจะเห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยก็กรุณาสนับสนุนกระผมหน่อย ขอขอบคุณ

นายมารุต บุณนาค: ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออภิปรายสนับสนุน ร่างกฎหมายทั้ง ๔ ฉบับ ทั้งนี้โดยเหตุผลที่ว่าสิทธิเสรีภาพของบุคคลเป็นเรื่องสำคัญมาก คนที่เสียอิสรภาพแม้แต่วันเดียว มีความหมายอย่างยิ่งในชีวิตนักการเมืองที่ได้เคยถูกจับกุมคุมขัง ย่อมรู้คุณค่าเป็นอย่างดี บังเอิญผู้ที่ใช้มาตรา ๑๗ หรือคำสั่งคณะปฏิวัติที่แล้ว ๆ มา ท่านไม่เคยสูญเสียอิสรภาพ จึงไม่รู้ว่ามันมีความหมายแค่ไหน เพียงใด เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่ากฎหมายทั้ง ๔ ฉบับที่เสนอมาชอบแล้ว ปัญหานี้เป็นปัญหาที่ประชาชนเรียกร้องมานานแล้ว เมื่อรัฐบาลชุดปัจจุบันได้เข้ารับหน้าที่ การเรียกร้องเพื่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลที่ถูกคุมขังก็ได้มีขึ้นทุก ๆ ระดับทุก ๆ สถาบัน รัฐบาลก็ได้รับที่จะดำเนินการเพื่อให้ความเป็นธรรม แต่ว่าการทำงานของรัฐบาลโดยตั้งกรรมการพิเศษนั้นล่าช้าจนเกินสมควร แม้แต่

ท่านรัฐมนตรีบางท่านก็มาแถลงในสภาไม่เป็นที่แน่นอนว่าเมื่อใดจะกระทำได้ ด้วยเหตุนี้ เมื่อท่านทั้งสามได้เสนอกฎหมายมาสู่สภานี้ จึงเป็นเรื่องที่ควรสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง สำหรับปัญหาที่มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านได้ตั้งข้อสังเกตว่าไม่ควรจะรับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับไว้พิจารณา โดยเหตุผลของท่านมีว่าคำสั่งของคณะปฏิวัติยอมผ่านคณะที่ปรึกษาผ่านการพิจารณากลับกรองโดยชอบนั้นนะ กระผมไม่เห็นด้วย เพราะเป็นข้อเท็จจริงที่ยอมรับกันว่า คำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีในอดีตที่ได้ส่งตามมาตรา ๑๗ นั้นไม่ต้องด้วยเหตุผล เป็นการกระทำของคนเพียงไม่กี่คน เขียนรายงานขึ้นแล้วก็เสนอผู้มีอำนาจลงโทษไป ข้อเท็จจริงอันนี้กระผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีในขณะนี้ซึ่งเคยอยู่ในชุดเก่าย่อมทราบเป็นอย่างดี โดยเหตุนี้จึงไม่เป็นเหตุผลที่จะมาหักล้างที่จะไม่เห็นด้วยต่อกฎหมายทั้ง ๔ ฉบับได้ สำหรับข้อเท็จจริงอีกอันหนึ่งที่เห็นได้ชัดว่าคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติที่แล้ว ๆ มานั้น ไม่ชอบด้วยเหตุผล บางคดีนั้นปรากฏว่าได้มีการนำตัวผู้ต้องหาไปฝากขังยังศาลยุติธรรม เพื่อให้จะมีการดำเนินตามครรลองของกระบวนการยุติธรรม เมื่อนำไปฝากขังจนครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดไว้ทั้ง ๑๒ ฝากเป็นเวลาถึง ๘๔ วันคณะปฏิวัติก็กลับมาตัวไปลงโทษตามคำสั่งของคณะปฏิวัติ อันนั้นจะครับจะเห็นว่าคำสั่งของคณะปฏิวัติทำนองนี้มีมากและไม่ชอบด้วยเหตุผล และไม่ชอบด้วยความยุติธรรม ส่วนเหตุผลข้อที่ ๒ ที่ท่านได้กล่าวว่าจะเป็นเหตุให้คดีค้างค้ำต่อการพิจารณาของศาล อันนี้กระผมไม่เห็นด้วยกับความยุติธรรมนั้นเป็นหลักที่เราเคารพนับถือและเป็นหลักที่นานาประเทศรับรองอยู่ การพิจารณาลงโทษบุคคลใดนั้น ต้องกระทำโดยศาลยุติธรรม และได้มีการสืบพยานทั้ง ๒ ข้าง ในประเทศประชาธิปไตยหลายประเทศ แม้แต่จำเลยที่ถูกศาลพิพากษาโดยถูกต้อง เมื่อมีหลักฐานปรากฏชัดว่า มิได้กระทำผิดยังมีการรื้อฟื้นให้มีการพิจารณาคดีใหม่ได้ ด้วยเหตุนี้เมื่อคำสั่งของคณะปฏิวัติไม่ชอบ ได้กระทำโดยไม่มีการสืบสวนพยานทั้ง ๒ ฝ่าย มีการไต่สวนฝ่ายเดียวและลงโทษจึงเป็นการสมควรที่จะมีการรื้อฟื้น และการรื้อฟื้นนั้นก็มิใช่เป็นการปลดปล่อยผู้กระทำผิดตั้งที่ผู้แถลงทั้งสามได้กล่าวแล้ว เป็นการนำตัวมาพิจารณาใหม่ เมื่อผู้ใดสมควรได้รับการลงโทษ ก็จะได้รับ การลงโทษโดยศาลยุติธรรม ซึ่งเป็นการกระทำที่ถูกต้องแล้ว นอกจากนี้กระผมมีข้อสังเกตอีกเล็กน้อยซึ่งจะฝากไว้ต่อคณะกรรมการ โดยที่ร่างพระราช

บัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ใช้คำว่า "ให้ผู้ที่ต้องได้รับโทษตามมาตรา ๑๗ ให้มีการพิจารณาคดีใหม่" นั้นนะ น่าจะกำกับไว้ด้วยเพราะเหตุว่ากระผมไม่แน่ใจว่า ท่านนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน ซึ่งแม้ว่าท่านจะเป็นนักกฎหมายที่เคารพต่อหลักแห่งความยุติธรรมนั้น ในอนาคตจะได้มีการใช้ดุลพินิจในการลงโทษบุคคลตามมาตรา ๑๗ อีกหรือไม่ ถ้าหากว่าท่านใช้ บุคคลที่ต้องถูกลงโทษในอนาคตก็จะได้รับการปลดปล่อยตามกฎหมายฉบับนี้ด้วย ซึ่งเป็นข้อที่จะต้องฝากไว้เป็นข้อสังเกตสำหรับคณะกรรมการในวาระต่อไปครับ

นายธานีินทร์ กรัยวิเชียร : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายธานีินทร์ กรัยวิเชียร ใคร่ขออภิปรายปัญหาที่ ดังต่อไปนี้ครับ คือผมเห็นว่า ในเบื้องต้นเราควรจะแยกในเรื่อง คุมขังและจับกุม ตามร่างของคุณใหญ่ ซึ่งผมเองนะครับ มองยังไม่เห็นปัญหาว่าจะมีข้อขัดข้อง ประการใด แต่สำหรับร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการลงโทษ โดยการจำคุกหรือโดยโทษ ประการอื่นก็ตาม ทั้ง ๓ ฉบับนั้น ยังมีปัญหาอยู่อีกมาก แต่ว่า ผมใคร่ขอเรียนย้ำในที่นี้ว่า ผมเห็นชอบด้วยทุกประการในหลักการของร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ว่า บุคคลซึ่งถูกลงโทษโดยวิธีการของรัฐบาลที่แล้วโดยอาศัยมาตรา ๑๗ นี้ มันเป็นวิธีการของเผด็จการ ไม่ได้เป็นไปตามหลักนิติธรรม คือว่าได้มีการพิจารณา มีการสืบพยานกันทั้ง ๒ ฝ่าย มีการถามซักถามค้าน แล้วศาลแต่ละศาลนี้ก็ยังมีการอุทธรณ์ ฎีกากันต่อไปได้ คัสลองของระบบ กระบวนการยุติธรรมนี้ ไม่ได้จัดทำในคดีเหล่านั้น เพราะฉะนั้นมันก็ไม่ถูกต้องด้วยระบอบประชาธิปไตยซึ่งยึดมั่นในหลักนิติธรรม ซึ่งเป็นรากแก้วของระบอบประชาธิปไตย นั้นผมเห็นด้วย แล้วผมขอย้ำว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ แต่ถ้าออกพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับนี้ออกไปแล้ว ปัญหายุ่งยากมันจะตามมาดังต่อไปนี้ครับ ผมขอชักตัวอย่างให้เห็นว่ามันยังไปไม่ได้ อย่างไร กล่าวคือ สมมุติว่า เอาละว่าผมเองถูกคณะรัฐบาลชุดคณะปฏิวัตินี้ลงโทษจำคุกแล้ว ๓ ปี ทีนี้โดยผลของพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็นำคดีนี้ขึ้นมาศาลใหม่ ทีนี้พอมาขึ้นศาล ผู้พิพากษา เห็นว่าโทษ ๓ ปีมันเบาไป มันควรจะ ๑๐ ปีอย่างนี้ทำอย่างไรถ้าเมื่อผมเป็นจำเลยแล้ว ตอนแรกผมก็คิดว่าศาลก็คงจะกรุณา ๓ ปีก็ดีแล้วทำไมไม่ลดให้ ๒ ปี กลับมาขึ้นเป็น ๑๐ ปี ผมเป็นจำเลยนี้ผมจะอุทธรณ์ทันทีเลยว่า กฎหมายฉบับนี้ขัดต่อธรรมนูญการปกครอง พ.ศ. ๒๕๑๕ เพราะว่าธรรมนูญการปกครอง ๒๕๑๕ มาตรา ๒๑ บอกว่า การกระทำทั้งหลายที่รัฐบาล

ได้กระทำตามมาตรา ๑๗ นั้น ชอบด้วยกฎหมายแล้ว นี่ละครับ ถ้าเผื่อว่าท่านสมาชิกเป็นศาลจะทำอย่างไร มันก็ต้องมาพิจารณาว่ากฎหมายฉบับนี้ขัดหรือแย้งต่อธรรมนูญการปกครอง ๒๕๑๕ ซึ่งกำลังใช้บังคับนี้หรือเปล่านี้ครับ มันมีเงื่อนไขในทางปฏิบัติอยู่อย่างนี้แล้วยิ่งกว่านั้น มาตรา ๑๗ เวลานี้อย่างที่ท่านสมาชิกซึ่งเพิ่งนั่งลงไปคือคุณมารุต ก็ได้บอกแล้วว่า มาตรา ๑๗ เวลานี้ก็ยังใช้บังคับอยู่นะครับ แล้วทำไมจะมาแยก แยกพวกเหล่านี้ คือหมายความว่า ถ้าเผื่อว่าเป็นรัฐบาลนี้ลงโทษตามมาตรา ๑๗ ไม่ต้องอยู่ในบังคับ แต่ว่าพวกเหล่านี้ถ้าเผื่อว่าลงโทษไปก่อนวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๖ นี้ จึงจะอยู่ในข่ายบังคับเหล่านี้ เงื่อนไขต่างๆ เหล่านี้ มันจะเป็นปัญหาตามมาในภายหลัง ไม่ใช่ในสมัยสภาของเราี่ละครับ สมัยสภาต่อไปนี่ อาจจะมึปัญหาว่ากฎหมายที่เราออกไปแล้วนี้ใช้บังคับได้หรือไม่ ชอบด้วยธรรมนูญการปกครองหรือไม่ แต่ในเวลาเดียวกัน เราต้องยอมรับว่า ปัญหาที่ท่านผู้ร่างเสนอนี้เป็นเรื่องสำคัญในระบบประชาธิปไตย ในเมื่อเขาได้ถูกลงโทษไปแล้ว ก็ได้มีการอ้างอิงว่าการลงโทษนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งกระบวนการที่ลงโทษนั้นก็ไม่ได้เป็นไปตามระบบประชาธิปไตยนี่ละครับ ผู้ที่บริสุทธิ์หรือผู้ที่ถูกลงโทษโดยไม่เป็นธรรมทั้งหลายนี้จำเป็นที่จะต้องได้รับการเหลียวแลจากพวกเรา เพราะฉะนั้นผมจึงใคร่ขอเสนอว่า เรื่องนี้ควรที่สภานี้จะได้ตั้งคณะกรรมการพิเศษขึ้นพิจารณาปัญหานี้โดยเฉพาะ ว่าสมควรที่จะรับหลักการกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับนี้ไว้ต่อไปหรือว่าควรที่จะหาทางออกโดยร่างพระราชบัญญัติมา หรือว่าแก้ตัวธรรมนูญการปกครองฉบับนี้ประการใด เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของเรา นั่นคือการประสิทธิ์ประสาทความยุติธรรมแก่ผู้ที่ได้รับความทุกข์ร้อนหรืออย่างน้อยที่สุดผู้ที่เขาอ้างว่าเขาได้รับความไม่เป็นธรรมจากการกระทำตามมาตรา ๑๗ นี้ ขอขอบคุณครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่จะขอแก้ไขข้อข้องใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายไปก่อนแล้ว และเมื่อสักครู่นี้ ประการแรกก็คือว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้หนึ่งท่านบอกว่า ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้รับแล้วว่าผู้ที่อยู่ในข่ายที่จะได้รับประโยชน์จากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นผู้ที่ได้กระทำความผิด อันนี้กระผมเองกระผมไม่เคยรับรู้ และไม่เคยกล่าวไว้ในคำเสนอเมื่อเช้านี้ ถ้าหากว่าเรารับรู้การกระทำผิดว่าเขากระทำผิดแล้ว กระผมจะไม่เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มาเป็นอันขาดทั้งนี้ก็

เพราะอะไร กระผมได้กล่าวแล้วว่า เราจะต้องยึดหลักความยุติธรรม ความยุติธรรมนั้นก็คือ กระบวนการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้นเอง ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่า กระทำความผิด ที่จะถือว่าเขามีความผิด เขาจะต้องได้รับการพิสูจน์ตามกระบวนการยุติธรรม โดยสมบูรณ์โดยเต็มภาคภูมิ คือหมายความว่าได้รับการสอบสวนจากพนักงานสอบสวน ผ่านการพิจารณาของพนักงานอัยการ ผ่านการพิจารณาของศาลจนได้ยุติกันแล้ว จึงจะถือว่าเป็นยุติธรรม ถึงจะถือว่าเขาได้พิสูจน์แล้วว่าเขาได้กระทำความผิด เพราะฉะนั้นบุคคลทั้งหมดที่อยู่ในข่ายที่จะได้รับประโยชน์จากร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับนี้ กระผมยังไม่ถือว่าเขาได้กระทำความผิด ฉะนั้นเราจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเหล่านี้มา เพื่อให้เขาได้พิสูจน์ตัวเองว่าเขาบริสุทธิ์ หรือว่าเขามีความผิด อันนี้ก็ไม่มีอะไรอื่น นอกจากกระบวนการยุติธรรมนี้กระผมก็ขอเรียนชี้แจงดังนี้ อีกประเด็นหนึ่งที่ท่านบอกว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่นั่งลงเมื่อสักครู่นี้ท่านบอกว่า จะเป็นการไม่ให้ความยุติธรรมแก่เขา คือหมายความว่าในขณะที่เขาอาจจะได้รับโทษจากคำสั่งของคณะปฏิวัติหรือของนายกรัฐมนตรีเพียง ๒-๓ ปี ถ้าหากว่าให้เขาต้องมาดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมอีก เขาอาจจะถูกจำคุก ๕ ปี ๑๐ ปีก็ได้ อันนี้ร่างพระราชบัญญัติที่กระผมได้เสนอไว้ไม่ได้บังคับ ได้กำหนดไว้ว่า ให้ผู้นั้นยื่นคำร้องต่อศาล ถ้าหากว่าเขาปรารถนาที่จะได้รับความยุติธรรมภายใน ๔๐ วัน เพื่อที่จะให้เขามีโอกาสได้ต่อสู้ตามกระบวนการยุติธรรม ถ้าหากว่าเขาไม่ปรารถนาที่จะรับประโยชน์จากร่างพระราชบัญญัตินี้เขาก็ นั่งนิ่งเฉยเสียก็ได้ ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้บังคับว่าทุกคนที่ถูกจำคุกแล้วจะต้องมาถูกฟ้องร้องต่อศาลหรือดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมอีก เราเปิดโอกาสให้เขาทำด้วยความสมัครใจได้ จะยื่นคำร้องหรือนิ่งเฉยเสียก็ได้ นี่ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งก็คือว่าท่านยังติดใจว่าร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับนี้จะขัดต่อกฎหมาย ขัดต่อธรรมนูญการปกครองเพราะว่าธรรมนูญการปกครองได้กล่าวไว้ว่า การกระทำใด ๆ ของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗ นี้เป็นสิ่งที่ชอบด้วยกฎหมาย อันนี้กระผมก็ได้กล่าวกราบเรียนต่อสภานี้เมื่อเช้านี้แล้วว่าเราจะต้องแยกบทบัญญัติของกฎหมายไว้ส่วนหนึ่ง แล้วก็ผลของกฎหมายนั้นไว้อีกส่วนหนึ่ง บทบัญญัติของกฎหมายอย่างที่กระผมได้กราบเรียนเมื่อเช้านี้ ยกตัวอย่างก็คือกฎหมายอาญา ความผิดฐานกบฏ แล้วเขาถูกศาลพิพากษาให้จำคุก แล้วต่อมาเราได้

ออกกฎหมาย ไม่ว่าจะ เป็นกฎหมายพระราชทานอภัยโทษหรือกฎหมายนิรโทษกรรม หรือกฎหมายล้างมลทินโทษ ซึ่งเราเคยได้ออกมาแล้ว ล้างผลของกฎหมายอาญาแล้วแต่กรณี ให้เป็นผลอย่างนั้นอย่างนี้ แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติหรือกฎหมายดังกล่าวนี้ ไม่ว่าจะกฎหมายว่าด้วยพระราชทานอภัยโทษหรือกฎหมายนิรโทษกรรม หรือกฎหมายล้างมลทินโทษ ไม่ได้กล่าวห้ามมิให้ใช้กฎหมายอาญาหรือชดกกฎหมายอาญาแต่อย่างใด ในทำนองเดียวกัน มาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครอง ฯ มาตรา ๑๗ ก็ยังบัญญัติอยู่ว่า นายกรัฐมนตรีมีอำนาจที่จะกระทำการใด ๆ หรือมีคำสั่งใด ๆ ที่จะกระทำได้ถ้าหากว่าการกระทำนั้นเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศ หรืออะไรอื่นที่บัญญัติไว้ แล้วก็การกระทำนั้นก็เป็น การชอบด้วยกฎหมาย นายกรัฐมนตรีกระทำก็เป็นการชอบอยู่ แต่ว่าร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับนี้ออกมาเพื่อที่จะลบล้างก็ได้ ลบล้างผลของการปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ ทำนองเดียวกับกฎหมายพระราชทานอภัยโทษ ทำนองเดียวกับกฎหมายนิรโทษกรรม ทำนองเดียวกับกฎหมายล้างมลทินโทษ และร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับที่สภาอันทรงเกียรตินี้กำลังพิจารณาอยู่นี้ ก็ไม่มีบทบัญญัติอะไรเลยที่ห้ามมิให้นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจตามมาตรา ๑๗ หรือไม่มีข้อความใด ๆ เลยที่ขัดกับบทบัญญัติของมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร อันนี้กระผมขอยืนยันและย้ำอีกครั้งหนึ่ง และก็อีกอันหนึ่งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไปบอกว่า ถ้าหากว่ารับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับนี้ไปแล้ว จะทำให้นายกรัฐมนตรีท่านใช้อำนาจอีกไม่ได้ หรือว่าจะมีผลกระทบกระเทือนต่อการใช้อำนาจของนายกรัฐมนตรี อันนี้เราก็เขียนบทเฉพาะกาลไว้ได้ คือหมายความว่าอันนี้เฉพาะเหตุการณ์ที่ล่วงมาแล้ว ไม่ใช่กับเหตุการณ์ที่อนาคตหรือเราเขียนไว้ได้ครับ เขียนเป็นอีกมาตรา ๑ ก็ได้ แต่ว่านี้เป็นข้อปลีกย่อยซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะไปทำในชั้นกรรมาธิการหรือขอแปรญัตติ เพราะฉะนั้นก็ไม่น่าจะมีอะไรเป็นห่วงอีก กระผมขอกราบเรียนชี้แจงเพียงเท่านี้

นายประจวบ ทองอุไร: ท่านประธานสภาที่เคารพ ความจริงกระผมรู้สึกไม่ค่อยสบายใจนักที่จะอภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับนี้ คือในเบื้องต้นกระผมได้ตั้งใจเอาไว้ว่าจะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกท่านหนึ่ง ขอประทานโทษคือคุณใหญ่ ศวิตชาติ ซึ่งขอให้ปล่อยผู้ถูกจับกุมคุมขังโดยคำสั่งคณะปฏิวัติและโดยคำสั่งของ

นายกรัฐมนตรีซึ่งอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ โดยให้นำตัวมาดำเนินคดีตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา การที่กระผมสนับสนุนข้อเสนอเช่นนั้นก็เพราะเห็นว่าผู้ที่ถูกควบคุมตัวโดยไม่มีกำหนดเวลาอันแน่นอนนั้น เป็นการใช้อำนาจซึ่งไม่เป็นธรรมอย่างยิ่ง ถ้าหากได้มีการนำตัวมาดำเนินคดีตามกระบวนการวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว ก็จะได้รู้ผลเด็ดขาดไปว่าเขาเป็นผู้ที่มีความผิดหรือไม่ผิด แต่เมื่อนำร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับนี้เข้ามารวมกันแล้ว มาพิจารณารวมกัน กระผมก็เห็นว่าปัญหาซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านก็ได้อภิปรายไปแล้วว่า ปัญหาสำคัญนั้นก็คือเราจะให้มีการปล่อยตัวผู้ที่ถูกลงโทษโดยคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือโดยคำสั่งของนายกรัฐมนตรีซึ่งอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร ซึ่งเป็นคำสั่งที่เด็ดขาดไปแล้ว กับอีกพวกหนึ่งซึ่งหมายถึงผู้ที่ถูกควบคุมตัวโดยยังมีได้ปรากฏหลักฐานความผิด ความจริงกระผมเห็นใจบุคคลเหล่านั้น แต่ว่ากระผมก็อยากจะขอกราบเรียนให้สภานี้ได้ระลึกถึงข้อเท็จจริงบางอย่าง ในสมัยเมื่อมีการใช้อำนาจของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ นั้น เราต้องยอมรับกันอย่างหนึ่งว่า เป็นความต้องการของคนส่วนใหญ่ในเวลานั้นเราจะเห็นว่า มีคดีหลายคดีซึ่งมีเสียงเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจตามมาตรา ๑๗ หรือให้หัวหน้าคณะปฏิวัติใช้คำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติอำนาจตามมาตรา ๑๗ ก็ดี คำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติก็ดี ก็ได้มีการยอมรับในธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรว่าเป็นอำนาจที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งกระผมหมายถึงว่าชอบด้วยกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลานั้น คือในภาวะเช่นนั้น อำนาจอธิปไตยทั้งหลายก็ย่อมเป็นของหัวหน้าปฏิวัติหรือเป็นของนายกรัฐมนตรีโดยธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดกำหนดเอาไว้ เมื่อเรายอมรับว่าอำนาจเช่นนั้นชอบด้วยกฎหมายในสมัยนั้น เราจะมาพูดกันถึงว่าสิทธิเสรีภาพของประชาชนหรือสิทธิของมนุษยชน กระผมก็รู้สึกว่ามันออกไปคนละเรื่องคนละแนว เราอย่าลืมว่าถึงแม้ในขณะนี้ที่เรามานั่งอยู่ในสภานี้ เราก็ไม่ได้อยู่ในระบอบประชาธิปไตย ขอให้นึกถึงความจริงข้อนี้ เราเข้ามานั่งโดยอาศัยอำนาจตามธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรเหมือนกัน แต่เมื่อเราเข้ามาแล้ว เราก็พยายามจะอ้างสิทธิมนุษยชน อ้างสิทธิเสรีภาพของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งกระผมก็อยากจะขอกราบเรียนว่า อำนาจตามมาตรา ๑๗ ของธรรมนูญ

การปกครองราชอาณาจักรนั้น จนกระทั่งบัดนี้เราก็ยังใช้อยู่ เมื่อตะกั้นก่อนที่กระผมจะเข้ามานี้ก็ได้รับหนังสือของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ก็ได้เรียกร้องขอให้ลงชื่อสนับสนุนให้นายกรัฐมนตรีใช้อำนาจตามมาตรา ๑๗ ยึดทรัพย์สินของอดีตผู้มีอำนาจและครอบครัวทั้ง ๖ คนที่เดินทางออกไป ถ้าหากว่าเรายอมรับว่าอำนาจตามมาตรา ๑๗ เป็นอำนาจที่ไม่ชอบด้วยประชาธิปไตยหรือเป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชน ชื่อเรียกร้องนี้ก็ใช่อันล้มเหลวเราก็ทำอะไรไม่ได้ ฉะนั้นก่อนที่สภานี้จะพิจารณาว่ามีมติอย่างหนึ่งอย่างใด กระผมก็ใคร่จะมีข้อสังเกตที่อยากจะกราบเรียนซึ่งความจริงกระผมก็ไม่อยากจะนำมาพูด แต่ก็เชื่อว่าท่านสมาชิกหลายท่านคงจะได้อ่าน คือเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง มีข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์รายวันบางฉบับบอกว่า การที่มีผู้เรียกร้องให้หาทางปลดปล่อยผู้ถูกคุมขังโดยคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติหรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗ มีผู้วิ่งเต้นหุ่เงินทองอย่างมากมายเพื่อจะใช้อำนาจของสภานิติบัญญัติเป็นเครื่องปลดปล่อย ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าถ้าหากนำตัวบุคคลที่ถูกลงโทษโดยคำสั่งของคณะปฏิวัติมาพิจารณาคดีกันใหม่ กระผมเชื่อแน่ว่าหลักฐานพยานต่าง ๆ น่าจะไม่เพียงพอสำหรับในขณะนี้ เพราะว่าการพิจารณาคดีของศาลหรือการดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรมนั้น ก็ย่อมจะต้องอาศัยพยานหลักฐาน ซึ่งนำเข้ามาสู่ศาลหรือพนักงานสอบสวนมีอยู่ในมือ ฉะนั้นในกรณีเช่นนี้ กระผมจึงอยากจะขอกราบเรียนให้สภานี้ได้ใช้ดุลพินิจพิจารณาด้วยความรอบคอบ ความจริงกระผมเชื่อและก็ขอกล่าวด้วยความสุจริตใจว่าคงไม่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติท่านใดเป็นแน่ ที่ไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องเหล่านี้ กระผมเชื่อด้วยความสุจริตใจและก็ขอกล่าวด้วยความสุจริตใจ แต่กระผมก็ไม่อยากจะทำให้เราต้องถูกกลายเป็นเครื่องมือในสายตาของคนอื่น ฉะนั้นการที่เราจะพิจารณาปัญหาเรื่องนี้ กระผมก็อยากจะให้พิจารณาด้วยความรอบคอบ เพราะมีฉะนั้นแล้วเราจะเป็นผู้สร้างรอยต่างให้แก่สภานี้ ก่อนจะจบ กระผมก็ใคร่จะกราบเรียนต่อท่านประธานสภาว่าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับนี้ ถ้าหากสภาได้รับหลักการ เราก็จะต้องรับหลักการในการให้ปล่อยตัวผู้ที่ถูกจับกุมด้วย แต่ถ้าสภาไม่รับหลักการ ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับนี้ก็จะต้องไปโอกาสที่ผู้ถูกคุมขังที่จะได้รับการปล่อยตัวมาดำเนินคดีก็ย่อมจะหยุดชะงักลงอีก ๕๐ วัน ถึงจะเสนอมารใหม่ ฉะนั้นกระผมใคร่จะขอเสนอเป็นญัตติตั้งนี้ว่า เราควรพิจารณาเฉพาะ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับเดียว คือร่างพระราชบัญญัติของคุณใหญ่ ศวิตชาติ แล้วลงมติร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น เพื่อให้การดำเนินการตามนี้ได้เป็นไปโดยถูกต้อง ถ้าหากท่านสมาชิกผู้ได้รับรองญัตตินี้ กระผมขอให้ช่วยสนับสนุนด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อกี้ที่คุณประจวบเสนอญัตตินะครับ ผมก็เห็นมีคนยื่นรับรองอยู่ที่ท่านเดียว ให้แยกพิจารณาใหม่นี้

นายใหญ่ ศวิตชาติ : คือว่าสภาลงมติไปเมื่อเช้านี้เองให้รวม แล้วก็มันเสร็จไปแล้ว ญัตติเสนอข้อญัตติ ขอให้โปรดพิจารณาดูข้อบังคับว่าทำได้หรือเปล่า

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมเข้าใจว่าทำได้ครับ

นายประจวบ ทองอุไร : ท่านประธานที่เคารพ เจตนาของกระผมนี้คือหมายความว่าให้รับหลักการร่างใดร่างหนึ่งเท่านั้นครับ พิจารณารวมทั้ง ๔ ฉบับ ผมไม่ได้คัดค้านมาแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มันก็ไม่ได้หรอกครับ ถ้าอย่างนั้นยังไม่ได้ใหญ่ พิจารณารวมมันต้องรับหลักการรวมทั้งหมด ถ้าอย่างนั้นไม่ได้หรอกครับ

นายกมล วรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ โดยที่รัฐบาลเป็นผู้เสนอให้รวมพิจารณา แล้วก็สมาชิกก็ได้เห็นชอบร่วมพิจารณาไปแล้ว หลังจากที่รัฐบาลได้ฟังเหตุผลทั้งสนับสนุนและค้านร่างพระราชบัญญัติ ๔ พระราชบัญญัตินี้แล้วรัฐบาลใครจะขอเสนอเพื่อรับร่างทั้ง ๔ นี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานครับ ผมนะรังเกียจวิธีเซ่เย็นของรัฐบาลเต็มทีแล้วทำบ่อยๆ เสียเรื่อย ความมุ่งหมายก็ไม่มี นอกจากจะกลั่นแกล้งให้กฎหมายของสมาชิกนี้ออกข้างลงไปเท่านั้น ประโยชน์หรือสาระไม่ควรจะมีเลย แต่ว่าเป็นเอกสิทธิ์อย่างที่ประธานหรือพวกเราก็รู้อยู่ แต่ทำไมชอบทำในเรื่องอย่างนี้ ผมไม่เข้าใจ ถ้าจะบอกว่าไม่รู้ข้อเท็จจริงก็ส่งไปตั้งรู้จักก็เดือนแล้ว มันก็น่าจะรู้ข้อเท็จจริง ก็จะไม่เอา ก็หาพวกเข้าหิวตอยาให้เอามันก็สิ้นเรื่องจะว่าใครกินลินบาทลินบนก็ว่ากันไป มันก็สิ้นเรื่อง มันไม่ดีเลย วิธีอย่างนี้ ผมไม่ปรารถนาจะเห็นการกระทำอย่างนี้ของรัฐบาลนี้เลย แต่เป็นเอกสิทธิ์ก็เชิญ

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ ขอความกรุณาเรียนนิดเถอะครับ คือรัฐบาลก็รู้สึกเสียใจเหมือนกันที่สมาชิกผู้มีเกียรติใช้คำว่า "ก้านแกล้ง" ความจริงนั้นรัฐบาลไม่ได้มีเจตนาที่จะหน่วงเหนี่ยวหรือเหนี่ยวรั้งปัญหาของกฎหมายทั้ง ๔ ฉบับนี้เลย แต่ว่าดังที่ได้ฟังจากการอภิปรายแล้ว ท่านประธานจะเห็นได้ว่า ปัญหานี้ไม่ใช่เป็นปัญหาง่าย เป็นปัญหายุ่งยากซับซ้อน แม้แต่สมาชิกสภาด้วยกันเองก็ยังมีความเห็นออกเป็น ๒ ฝ่าย เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลขอรับไปพิจารณาที่ กระผมก็คิดว่าโปรดให้ความเป็นธรรมแก่รัฐบาล อย่าโปรดว่าก้านแกล้งเลย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ถึงจะว่าอย่างไรก็เป็นเอกสิทธิ์ของรัฐบาล เพราะฉะนั้นก็ย่อมจะไม่มีปัญหาอะไรทั้งสิ้น คุณถาวรว่าอย่างไรอีกล่ะ

นายถาวร ชะนะภัย : ท่านประธานที่เคารพ ในฐานะที่กระผมได้เป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งรวมอยู่ใน ๔ ฉบับนี้ กระผมก็อยากที่จะแถลงชี้แจงข้อข้องใจ และชี้ให้เห็นในประเด็นและสาระสำคัญที่กระผมได้เสนอมานี้ว่า ตามที่ท่านสมาชิกบางท่านสงสัยว่าจะให้มีการปล่อยตัวนั้น กระผมได้กล่าวไว้ในตอนเช้าและบ่ายวันนี้แล้วว่า จะไม่มีการปล่อยตัวขอให้ฟังสังเกตในข้อที่ว่าชื่อของร่างพระราชบัญญัติที่กระผมเสนอมาคือ ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกลงโทษจำคุกโดยคำสั่งของหัวหน้าคณะปฏิวัติ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ หรือคำสั่งของนายกรัฐมนตรีอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ และซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งที่มีสมาชิกบางท่านที่ตั้งข้อสงสัยและสังเกตว่าต่อไปท่านนายกรัฐมนตรีจะใช้อำนาจตามมาตรา ๑๗ ไม่ได้ กระผมได้ระบุไว้แน่ชัดว่า ซึ่งถูกลงโทษก่อนวันที่ ๑๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๖ อย่างนี้เป็นต้น และในมาตรา ๓ กระผมได้มีระบุไว้โดยแน่ชัดว่า สำหรับผู้ที่ถูกลงโทษและเห็นว่าสมควรแล้ว ก็ไม่จำเป็นจะต้องร้องขอความเป็นธรรมขึ้นมา ไม่จำเป็นจะต้องมีการพิจารณาตามกระบวนการยุติธรรมอีก โดยที่ได้ระบุไว้ว่า ถ้าเห็นว่าตนถูกลงโทษด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม แต่สำหรับผู้ที่เห็นว่าไม่เป็นธรรม จึงจะเสนอเรียกร้องสิทธิขอโอกาสที่จะเรียกร้องความเป็นธรรม อีกประการหนึ่งที่.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณถาวรครับ เอาแต่พอหัวข้อ ๆ ให้รัฐบาลท่านฟัง ความจริงไม่น่าจะต้องพูดหรอก เพราะรัฐบาลขอรับไปพิจารณาแล้ว ระเบียบการพิจารณาแล้ว

เรารัก ๆ กัน ผมก็ปล่อยให้ผ่านไปหน่อยหนึ่ง

นายถาวร ชนะภัย : ครับ แต่ความจริงผมเห็นสมาชิกบางท่านยังแสดงข้อใจ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่สนใจแล้วครับ สนใจก็ไม่ได้แล้วครับ ให้ท่าน
เอาไปก็แล้วกันครับ

นายถาวร ชนะภัย : โอเค

นายปรีดี เกษมทรัพย์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมเห็นด้วยว่าเป็นเอกสิทธิ์ของ
รัฐบาลที่จะรับไปพิจารณา แต่ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับนี้ก็เกิดขึ้นจากการ
กระทำของรัฐบาลเอง คือหลังจากวันที่ ๑๕ ตุลาคม เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องล้างคุก
ล้างตารางแต่ไม่ได้กระทำเลยจนกระทั่งปล่อย ส.ส. ๓ คน ก็เกิดจะเป็นปัญหา เพราะฉะนั้น
กฎหมายทั้ง ๔ ฉบับนี้เกิดขึ้นจากอินแอ็คชัน (in-action) การไม่กระทำของรัฐบาล
ผมจึงขอเรียนว่าถึงแม้จะเป็นเอกสิทธิ์ของรัฐบาล ก็ขอเรียนความกรุณาว่ารัฐบาลจะกำหนด
ว่าจะเอากฎหมายเหล่านี้ไปพิจารณาโดยมีกำหนดเพียงใด ให้เราได้ว่าไม่ใช่เอาไปแช่เย็นครับ
ขอบคุณ

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเวลา
๖๐ วันครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอ ๖๐ วันครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ผมว่า ๖๐ วันนี้จะน้อยไป ถ้าจะไม่ให้ออก เอาสักปีหนึ่ง
ดีกว่าครับ

นายมารุต บุณนาค : ขอให้รัฐบาลรับไปเพียง ๑๕ วันครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ เอกสิทธิ์ของรัฐบาลอันนี้ความจริง
ผมเห็นว่าผมได้เสนอขอแก้ไขบังคับไปแล้ว แต่ยังไม่แก้ อยากรู้ก็ยอมรัฐบาลไปเนื่องจาก

ผู้ถูกคุมขังอยู่ ที่ยังไม่ได้ชี้ขาดว่าติดคุกนะเดือตร้อนอยู่ ผมคิดว่าขอต่อรองกับรัฐบาล ผมขอ ๓๐ วัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลจะว่าอย่างไรครับ จะต่อรองอย่างไร หรือจะยื่น ๖๐ วัน

นายกมล ววรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ๓๐ วันรู้สึกว่าจะเวลาจะกระชั้นไปครับ อยากจะขอเป็น ๖๐ วันตามที่ได้เสนอครับ

นายปรีดี เกษมทรัพย์ : ท่านประธานที่เคารพ ด้วยความเป็นธรรม ผมคิดว่า ๖๐ วันเนี่ยมันก็ไม่ยาวเท่าไร เพราะคดีมากมายครับ ท่านจะต้องหาข้อเท็จจริงหาอะไรต่าง ๆ ผมก็คิดว่า ๖๐ วันเนี่ยมันจะสั้นไป แต่ท่านเสนอเอาแค่นั้นก็ยินดีครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ก็เห็นจะไม่มีใครติดใจนะครับ ๖๐ วัน ปีหนึ่งก็มากไป ผมก็ไม่ทราบว่าจะมีชีวิตอยู่ดู.....

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ผมขอยืนยัน ๓๐ วันครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง (มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาละครับ มีท่านสมาชิกขอเป็น ๓๐ วัน รัฐบาลจะเอา ๖๐ วัน

นายมารุต บุณนาค : กระผมขอเสนอ ๑๕ วัน ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง (มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตกลงก็ ๖๐ วัน ๓๐ วัน ๑๕ วัน ขอให้ที่ประชุมลงมติ ผมจะถามตามญัตติหลังสุดก่อนนะครับ ข้อเสนอหลังสุด

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตกลงก็มี ๖๐ วัน ๓๐ วัน ๑๕ วัน ผมจะขอให้ที่ประชุมลงมติ ผมจะถามตามญัตติหลังสุดก่อนนะครับ ข้อเสนอหลังสุด ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เวลารัฐบาล ๑๕ วัน ขอให้โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เวลารัฐบาล ๓๐ วัน
ขอได้โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้เวลารัฐบาล ๖๐ วัน
ตามที่รัฐบาลขอ ขอได้โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้รัฐบาลรับร่าง
พระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับไปพิจารณาแล้วเสนอเข้ามาใหม่ภายในเวลา ๖๐ วัน

ต่อไประเบียบวาระที่ ๑๐ ครับ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธี
พิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ของคุณกระจำจ ชธรรมโชติครับ

(สำเนา)

วันที่ ๒๔๑/๒๕๑๗ วันที่ ๒๕ ม.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒๕ มกราคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง

(ฉบับที่...) พ.ศ.

กราบเรียน ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง

(ฉบับที่...) พ.ศ. พร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง

โดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงปัจจุบันให้ผู้ว่าคดีของกรมตำรวจเป็นผู้ดำเนินคดีอาญาในศาลแขวง บัดนี้ไม่สมควรจะให้ทำหน้าที่ดำเนินคดีอาญาในศาลแขวง สมควรให้เป็นอำนาจของพนักงานอัยการซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ดำเนินคดีในศาลทั้งปวงอยู่แล้ว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

ฉะนั้น จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่กล่าวข้างต้นมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

กระจ่าง ธรรมโชติ

(นายกระจ่าง ธรรมโชติ)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศรีพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศรีพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

มณี พิมพ์

Ms. ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminalในศาลแขวง
(ฉบับที่ ...) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาคriminalในศาลแขวง มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ ทวิ และมาตรา ๒๗

เหตุผล

โดยที่การดำเนินคดีอาญาในศาลแขวง ซึ่งปัจจุบันนี้ผู้ว่าคดีของกรมตำรวจได้เป็นผู้ดำเนินคดีอยู่นั้น สมควรให้เป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ดำเนินคดีในศาลทั้งปวงอยู่แล้ว ประกอบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจก็มีภาระในด้านการจับกุมปราบปรามอยู่มาก ไม่สมควรจะต้องให้มีหน้าที่ดำเนินคดีในศาลอีก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธี
พิจารณาความอาญาในศาลแขวง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธี
พิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่
วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง
และวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ให้นำวิธีพิจารณาความอาญาตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
มาใช้บังคับในศาลแขวง แต่ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้บังคับ ให้คงใช้
กฎหมายว่าด้วยพระธรรมนูญศาลยุติธรรม กฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วย
วิธีพิจารณาความแพ่ง บังคับ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระทั่งกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็ก

และเยาวชน และกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙

มาตรา ๕ ให้แก้คำว่า “ผู้ว่าคดี” ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็น “พนักงานอัยการ” ทุกแห่ง

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒” ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาพิพากษาได้ในกรณีที่มีคำสั่งไม่ฟ้อง และคำสั่งนั้นไม่ใช่ของอธิบดีกรมอัยการ ให้รีบส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งไปเสน่ออธิบดีกรมอัยการหรือพนักงานอัยการ ซึ่งอธิบดีกรมอัยการได้มอบหมายถ้าอธิบดีกรมอัยการหรือพนักงานอัยการซึ่งอธิบดีกรมอัยการได้มอบหมายไม่เห็นชอบด้วยก็ให้ออกคำสั่งฟ้อง และให้พนักงานอัยการฟ้องตามคำสั่งของอธิบดีกรมอัยการ หรือพนักงานอัยการซึ่งอธิบดีกรมอัยการได้มอบหมาย

บทบัญญัติในมาตรานี้ให้นำมาบังคับในการที่พนักงานอัยการจะไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา หรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์และถอนฎีกาโดยอนุโลม”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๕๔

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ” ในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาพิพากษาได้ ถ้าผู้ต้องหาให้การรับสารภาพตลอดข้อหาต่อพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนนำผู้ต้องหามายังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องศาลโดยมิต้องทำการสอบสวน และให้ฟ้องด้วยวาจา ให้ศาลถามผู้ต้องหาว่าจะให้การประการใด และถ้าผู้ต้องหายังให้การรับสารภาพ ให้ศาลบันทึกคำฟ้อง คำรับสารภาพ และทำคำพิพากษาในวันที่ยกจับเดียวกัน แล้วให้โจทก์จำเลยลงชื่อไว้ในบันทึกนั้น ถ้าผู้ต้องหาให้การปฏิเสธ ให้ศาลสั่งให้พนักงานอัยการรับตัวผู้ต้องหาคืนเพื่อดำเนินการต่อไป”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง และวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๕๔

บทเฉพาะกาล

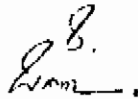
มาตรา ๑๓ ให้ผู้ว่าคดีส่งมอบสำนวนคดีอาญาทั้งหลายซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนินคดีของผู้ว่าคดี หรือการพิจารณาของศาล แก่พนักงานอัยการให้เสร็จสิ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(ลงชื่อ) กระจ่าง ชวรมโชติ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) แรม พรหมโมบล บุญประสพ ชูสิน โคนันท์ จรัส เทือกสุบรรณ สมชาย ไปษยานนท์
 บรรจบ คลังจันทร์ ประมวล กุลมาตย์ จำรัส ศรีอนันต์ สง่า วุรงค์บางซวด
 มะเนาะ ยูเด็น สถาปนีย์ ศิริพันธ์ จักรชัย จริยเวชช์วัฒนา มานะ พิทยาภรณ์
 สมอง ตูจินดา สุรน ชื่นสมจิตต์ ประคอง เทวารุทธ ประเทือง กীরติบุตร
 อุทธรณ์ พลกุล ร.อ.ชະโลม รัตนเสถียร สุรินทร์ มาศดิตถ์ สนิท เอกชัย
 ไพโรจน์ สุวรรณกร จำเริญ วัฒนายากร ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

มณี พิมพ์

(No.) ทาน

นายกระจ่าง ธรรมโชติ : ท่านประธานที่เคารพ ผม กระจ่าง ธรรมโชติ ผมขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

โดยมีหลักการดังต่อไปนี้ครับ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ ทวิ และมาตรา ๒๗

โดยมีเหตุผลดังต่อไปนี้ครับ โดยที่การดำเนินคดีอาญาในศาลแขวง ซึ่งปัจจุบันนี้ผู้ว่าคดีของกรมตำรวจได้เป็นผู้ดำเนินคดีอาญาอยู่นั้น สมควรให้เป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการ ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ดำเนินคดีในศาลทั้งปวงอยู่แล้ว ประกอบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจก็มีภาระในด้านการจับกุมปราบปรามอยู่มาก ไม่สมควรที่จะต้องให้มีหน้าที่ดำเนินคดีในศาลอีก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น

ท่านประธานที่เคารพ ผมมีเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ กล่าวโดยย่อๆ ดังนี้ครับ ในกระบวนการยุติธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่า พนักงานสอบสวน เรามีพนักงานสอบสวนเป็นผู้ดำเนินการปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิด และมีคำสั่งฟ้องและไม่ฟ้อง เราก็มีพนักงานอัยการเป็นผู้สั่งคดีที่พนักงานสอบสวนได้สอบสวนมาแล้ว แต่โดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงตามที่ผมเสนอแก่มานี้ ให้อำนาจตำรวจเป็นผู้ดำเนินคดีด้วย เราจะเห็นได้ว่าผู้จับ ผู้สอบสวน ผู้ฟ้องร้องก็เป็นคนๆ เดียวกัน ตามหลักการโดยความยุติธรรม ผมเห็นว่ายังไม่ชอบด้วยหลักประชาธิปไตย เพราะหากทำให้ผู้ว่าคดีดำเนินคดี ซึ่งเป็นตำรวจดำเนินคดีในศาลแล้ว ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน และทำให้คดีค้าง ล่าช้า เป็นที่เดือดร้อนกับประชาชน ซึ่งเป็นข้อบกพร่องอย่างหนึ่งตามพระราชบัญญัติพิจารณาศาลแขวงที่เราได้ใช้กันมาอยู่ถึงปัจจุบันนี้ และอีกประการหนึ่งในด้านประสิทธิภาพในการดำเนินคดีนั้น พนักงานอัยการมีความรู้มีความชำนาญในการดำเนินคดียิ่งกว่าตำรวจ เพราะว่าเป็นผู้ดำเนินคดีอาญาในศาลทั้งปวง ตามหลักสากลที่นานาประเทศเขากระทำอยู่ และอีกประการหนึ่งในด้านความรวดเร็วของการดำเนินคดี ผมเห็นว่าผู้จับคนเดียวกัน ผู้สอบสวนคนเดียวกัน ผู้ฟ้องคนเดียวกัน ก็จะทำให้คดีล่าช้าและเกิดความไม่เป็นธรรม ดังที่ปรากฏหลักฐานอยู่ว่า ผู้ว่าคดีได้นำคดีนี้ไป

ผิดฟ้องต่อพนักงานอัยการเป็นจำนวนมาก เพราะความล่าช้าในการดำเนินคดีของตำรวจ ผู้ว่าคดีเป็นเหตุให้พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผลัดฟ้อง เป็นเหตุให้ผู้กระทำผิดได้ หลุดพ้นในคดีไปเป็นจำนวนมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานหน้าที่ของตำรวจนั้น คือจับกุม ปรามปรามผู้กระทำความผิด แต่เมื่อมาทำหน้าที่ว่าคดีในศาลก็เป็นเหตุให้คดีอาญาเพิ่มขึ้น อีกขึ้นทุกวันและเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ดังที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันนี้ว่าโจรผู้ร้ายย่อมชุกชุม พนักงาน ตำรวจยังปรามปรามไม่ได้ และอีกประการหนึ่ง หน้าที่ของผู้ว่าคดีปัจจุบันนี้ก็คือทำงาน ซ่อนงานของพนักงานอัยการ เป็นผู้สั่งคดีแทนอัยการ เท่าที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะ ฉะนั้นถ้าหากว่าเราโอนอำนาจให้มาเป็นพนักงานอัยการ ทำให้ประชาชนรู้สึกในทางที่ดีว่า เขา จะได้รับความยุติธรรมยิ่งกว่าให้พนักงานตำรวจดำเนินคดี เป็นผู้ว่าคดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผมกล้ากล่าวได้ว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลายยอมรับว่าพนักงานอัยการนี้ดำเนินคดีได้ดีกว่าพนักงานตำรวจ ซึ่งเป็นผู้ว่าคดีและที่กระผมเสนอหลักการมานี้ก็ด้วยเหตุผลที่ว่าเพื่อจะผดุงความยุติธรรมไว้ ในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งให้ศาลหรือพนักงานอัยการเป็นผู้ควบคุมตำรวจ และยิ่งกว่านั้น เรื่องอำนาจสอบสวนนี้ทางรัฐบาลก็ได้เสนอมารัฐสภาแล้ว แต่ยังไม่เข้าวาระว่าให้ตกไปอยู่ กับอำเภอหรือทางด้านฝ่ายปกครองอยู่แล้ว กระผมเห็นว่าหากให้ผู้ว่าคดีมีหน้าที่ปรามปราม จับกุมผู้กระทำความผิดแต่ผู้เดียวทำให้คดีอาญาลดน้อยลงและทำให้กรมตำรวจนี้มีประสิทธิภาพ ในการปรามปรามและจับกุม ขอขอบคุณครับ

นายมารุต บุณนาค : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มารุต บุณนาค กระผมขอ สันนิษฐานเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งนี้จากประวัติของการจัดตั้งพระราชบัญญัติ ศาลแขวงซึ่งได้เริ่มจัดตั้งกันเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งเป็นการทดลองดูว่าการจัดตั้งศาลแขวง และวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงโดยให้ตำรวจเป็นผู้ว่าคดีนั้น จะได้ผลประการใด จาก หลักฐานของกระทรวงมหาดไทยเอง ปรากฏว่าหลังจากนั้นเพียง ๒ ปี กระทรวงมหาดไทยก็จะ จัดให้มีการประชุมถึงระบบงานศาลแขวงที่ได้มีขึ้นโดยผู้ที่เกี่ยวข้อง ปรากฏผลในการประชุม ครั้งนั้นได้มีข้อความตอนหนึ่งได้กล่าวในรายงานการประชุมว่า ผู้ว่าคดีขาดความชำนาญ เพราะ การว่าคดีนั้นมันเป็นวิชาแขนงหนึ่งที่ต้องฝึกฝน จึงทำงานไม่ได้ผลสมความมุ่งหมาย ผู้จับ กับผู้ว่าคดีเป็นคน ๆ เดียวกัน ไม่ถูก ควรแยกเป็นคนละคนกัน อันนี้เป็นข้อซึ่งปรากฏอยู่

ในรายงานการประชุมของผู้ที่เกี่ยวข้องในกระทรวงมหาดไทย นอกจากนั้นเมื่อเรื่องมาถึงกระทรวงยุติธรรมเมื่อปี ๒๕๐๑ ในปีเดียวกัน ขณะนั้น ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เป็นปลัดกระทรวงยุติธรรม ก็ได้แสดงความเห็นว่าในปัญหานี้ควรเปลี่ยนแปลงให้ผู้ว่าคดีเป็นพนักงานอัยการทั้งหมด โดยเป็นพนักงานอัยการศาลแขวงอยู่ในกรมอัยการ ครั้นต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ กระทรวงมหาดไทยมีการประชุมกันอีกครั้งหนึ่ง และได้ปรากฏหลักฐานความเห็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในครั้งนั้นกล่าวว่า ระบบศาลแขวงของไทยไม่เหมือนกับของต่างประเทศในยุโรป เพราะตำรวจซึ่งเป็นผู้ว่าคดีศาลแขวงปฏิบัติการทำนองเดียวกับอัยการ แทนที่คดีจะดำเนินไปโดยรวดเร็วกลับทำให้คดีล่าช้าโดยไม่จำเป็น การที่ตำรวจจับเอง สอบสวนเอง และฟ้องเอง ทำให้คดีค้างมาก เป็นที่เดือดร้อนแก่ประชาชน ควรให้การว่าคดีนั้นเป็นของอัยการ แต่เพียงฝ่ายเดียว แต่เหตุการณ์ก็ล่วงเลยมาจนกระทั่งถึงปี พ.ศ. ๒๕๑๔ กระทรวงมหาดไทยจึงได้ริเริ่มขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งครั้งนั้น ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยยังเป็นปลัดกระทรวงอยู่ ก็ได้เสนอความเห็นไปยังผู้ที่มีอำนาจของกระทรวงมหาดไทยในครั้งนั้นมีข้อความตอนหนึ่งว่า กระทรวงมหาดไทยเห็นสมควรให้ออเนการดำเนินคดีในศาลแขวงซึ่งผู้ว่าคดีกรมตำรวจดำเนินการอยู่ให้เป็นอำนาจของพนักงานอัยการ แต่เรื่องก็เงียบหายไปจนกระทั่งได้มีการยกร่างพระราชบัญญัติศาลแขวงขึ้นโดยกระทรวงมหาดไทย แต่ว่ายังมีได้เสนอต่อรัฐบาลในขณะนั้น ก็เป็นอันตกไป เมื่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตรงกับความประสงค์แล้วกระผมคิดว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่สภานี้น่าจะได้รับการหลักการของกฎหมายฉบับนี้ และเมื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมและความสามารถของพนักงานอัยการแล้วก็กล่าวได้ว่าปัญหานี้ไม่มี เพราะเหตุว่าพนักงานอัยการก็คงจะพร้อมที่จะรับงานได้ทันที เพราะงานศาลแขวงนั้นไม่ใช่งานยากลำบากอะไรสำหรับพนักงานอัยการ ผลดีนั้นก็จะทำให้กำลังตำรวจเพิ่มมากขึ้น เพราะจากสถิติที่ปรากฏว่ามีศาลแขวงอยู่ประมาณ ๒๐ ศาล ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด มีผู้ว่าคดีซึ่งเป็นตำรวจอยู่ประมาณ ๑๐๐ คน และทั้ง ๆ ตำรวจที่เกี่ยวข้องด้วย ถ้าหากว่าโอนอำนาจของกรว่าคดีให้พนักงานอัยการแล้ว ทางราชการกรมตำรวจก็จะได้กำลังตำรวจเพิ่มมากขึ้น จะเป็นประโยชน์แก่ทางราชการเป็นอย่างยิ่ง ในเรื่องประสิทธิภาพก็เป็นเรื่องที่ไม่มีปัญหา ท่านเจ้าของร่างก็ได้อภิปรายแล้ว ด้วยเหตุนี้กระผมหวังว่าสภาคงรับ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งรู้เรื่องดีในร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว คงจะไม่ใช้เอกสิทธิ์รับกฎหมายฉบับนี้ไปพิจารณาก่อน

นายใหญ่ ควิตชาติ ท่านประธานครับ ผมก็นั่งอยู่ใกล้ๆ ผู้เสนอ แต่ผมไม่เห็นด้วยหลายประการ คือระบบศาลแขวงที่จะตั้งขึ้นมาเนี่ย ถ้าเราลองย้อนไปดูประวัติของศาลแขวงก็เหมือนศาลโปลิสสภาเมื่อสมัยพวกเราเด็ก ๆ หรือบางคนยังไม่เกิด ที่จะบอกว่าพนักงานว่าคดีของศาลแขวงไม่มีความสามารถนั้น ผมขออนุญาตท่านประธานอ้างพยานสักคนได้ไหมครับ นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ นี่เป็นผู้ว่าคดีศาลแขวงในศาลโปลิสสภากรุงเทพฯ เป็นทนายความมีชื่อเสียงคนหนึ่งเหมือนกัน เพราะฉะนั้นในปัญหานี้อย่าเอามาพูด วัตถุประสงค์ของการตั้งศาลแขวงนั้น ผมยังอยู่ในสภานี้ก็อยากจะแบ่งเบาภาระของอัยการ ถ้าเราเอากลับไปให้อัยการ วัตถุประสงค์เดิมก็ไม่มี แล้วไม่เหลือ วิธีการดำเนินการของศาลแขวงอาจจะบกพร่องคือเราทำเหมือนอย่างศาลธรรมดาทั่วไป คือศาลแขวงนี้ควรจะสั้น ๆ แล้วควรจะเชื่อผู้พิพากษา ผู้พิพากษาศาลแขวงควรจะมีคุณสมบัติพิเศษซึ่งคู่ความไว้วางใจ อย่างผมขับรถไปชนป้อมตำรวจ ตำรวจจับไปนั่งสอบสวนต้องไปขึ้นอัยการ กว่าจะฟ้องผมเนี่ยผมเสียตางค์มากกว่าที่ให้ศาลแขวงไปฟ้องผมอีก พอไปถึงก็ถามว่าผมชนหรือไม่ชน ผมบอกว่าผมไม่ชน ตำรวจบอกว่าชน ศาลนั้นไล่ไปไล่มา ๑๐ นาที รู้เลยว่าอัยการชนหรือไม่ชน แล้วก็ตัดสินไปเลย อันนี้ต่างหากคือความมุ่งหมายของศาลแขวง เมื่อศาลแขวงเป็นอย่างนี้แล้ว เรามาเปลี่ยนรูปอย่างนี้ก็ต้องเลิกกฎหมายศาลแขวงดีกว่า อย่างมี ถ้ามีก็ต้องเปลี่ยนระบบวิธีพิจารณาเพื่อให้เรียบร้อยรวดเร็ว แล้วเราต้องให้เกียรติยศกัน เพราะว่ากฎหมายนี้ตำรวจทำผิดละเลยไม่ทำการตามหน้าที่ หรือใส่ร้ายผู้ไม่มีความผิดเป็นความผิด ดิตดุกมากเหลือเกิน ไม่มีใครทำหอรอก แต่เดี๋ยวนี้ตำรวจก็ไม่มีอำนาจ โจรผู้ร้ายก็ซุกซุม เราก็บอกกันว่าโจรผู้ร้ายซุกซุมตำรวจก็กระหลุกกระหลิกกันมากขึ้นทุก ๆ วัน แล้วอ้าวจะไปมีอำนาจไปปราบปรามผู้ร้ายได้อย่างไร ก็เป็นงูกินหาง โจรแย พวกเรานั้นไม่แย่หอรอกครับ ราษฎรแย่ ผมจึงคิดว่าอย่างนี้กฎหมายนี้มีผลได้กับผลเสียไม่เท่ากันหอรอกผลเสียมีมากกว่าผลได้ แต่ถ้าจะเลิกศาลแขวงให้หมดประเทศ ผมก็ยังไม่อยากให้เลิก ผมยังอยากให้ศาลแขวงทั้งประเทศ ในคดีที่เป็นคดีเล็กน้อยในสำเนาเหมือนศาลโปลิสสภาใน

สมัยรัชกาลที่ ๕ ซึ่งพิจารณากันง่าย ๆ ว่าคดีกันง่าย ๆ เอากันลัดจริง ๆ เราไปมองกันเสียว่า จะทุจริตกันเสียเรื่อยก็มานั่งคุยกัน คุยกันนะอย่าการใคร่ประกันละว่าไม่มีทุจริต ก็มิได้ ศาลก็มิได้ ที่ไหนก็มีได้ ให้มีน้อย ๆ หน่อย ผมคิดว่าเชื่อถือคนบ้าง ระบบเท่านั้นสำคัญ จะเอาคนร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่มีทรอกครับ นอกจากเอาเทวดามาเป็นผู้ว่าคดี ก็ต้องมีตั่งบ้างเลวบ้าง นายดี ๆ หน่อย เลว หน่อยก็อย่าให้ไปว่าคดีเสียก็แก้กันได้ นี่ผมมีความเห็นอย่างนี้ด้วยความบริสุทธิ์ใจจริง ๆ นะครับ

นายกมล วรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายฉบับนี้ความจริงรัฐบาลได้พิจารณาหลายยุคหลายสมัยจริง ๆ อย่างที่ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติคือ คุณมารุต บุณนาค ได้ชี้แจงแล้ว แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ก็ยังเป็นปัญหาอย่างที่ คุณใหญ่ ศวิตชาติ สมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดปัญหาในเรื่องการปฏิบัติงานดีไม่ดีแค่ไหนเพียงใด นั้น รัฐบาลได้สำรวจดูในปัจจุบันนี้การปฏิบัติงานของตำรวจในกรุงเทพมหานคร คือ กองคดีของ ตำรวจกรุงเทพมหานครนี้ เขาตั้งกันเป็นปีกแผ่นแล้วก็ปฏิบัติงานมาด้วยความเรียบร้อย อันนี้ก็เป็นการถูกต้องอย่างที่คุณใหญ่ว่า แต่ว่าในหัวเมืองส่วนใหญ่หรือเกือบจะทั้งหมดเนื่องจาก กำลังตำรวจยังน้อยอยู่ แล้วก็การฝึกฝนก็ไม่เพียงพอแก่การดำเนินคดี เพราะฉะนั้นในหัวเมืองจึงมีผลค่อนข้างจะไม่ได้นัก สำหรับการดำเนินคดีของตำรวจศาลแขวงในชนบทหรือใน หัวเมือง ปัญหาอันมีด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่ายเช่นนี้ ก็โปรดอย่าหวังว่ารัฐบาลใช้เอกสิทธิ์หรือกลั่นแกล้งอะไร เลย รัฐบาลอยากจะขอรับไปพิจารณาทั้ง ๆ ที่คุณมารุตก็บอกว่าเรื่องนี้อย่าทำเช่นนั้นเลย จำเป็นจริง ๆ ครับ ขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ แล้วขอเวลาเพียงเดือนเดียวเท่านั้นครับ

นายปรีดี เกษมทรัพย์ : ท่านประธานที่เคารพท่านคงจะแปลกใจ ผมขอสนับสนุนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่รับไปพิจารณา ที่จริงผมคิดอยู่ในใจว่าจะเล่นอยู่แล้ว แต่ขอให้ผมเรียนท่านประธานได้โปรดให้ท่านรัฐมนตรี โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมครับ ได้รับรู้ไว้ด้วยว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้เกิดขึ้นจากความบกพร่องของระบบศาลแขวง ทำไมจึงว่าอย่างนั้น ระบบศาลแขวงที่ตั้งขึ้นมานั้นต้องการให้เป็นศาลพิจารณาโดยรอบรัดอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือ คุณใหญ่ ศวิตชาติ ได้กล่าวไปแล้ว แต่เนื่องจากเมื่อ ๒๐ ปีก่อนตั้งศาลแขวงขึ้นมาที่ตั้งคณะกรรมการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ หลักการตั้งแต่เริ่มแรกว่าจะไม่ให้มีการอุทธรณ์ฎีกา แต่ก็มีกรรมการพิจารณากฎหมายฉบับนั้นก็เห็นห่วงเป็นใย

เกี่ยวกับความยุติธรรม เพราะฉะนั้นจะต้องปล่อยให้มีการอุทธรณ์ฎีกา ในที่สุดกฎหมายฉบับนั้นออกมา ในมาตรา ๕ ของกฎหมายจัดตั้งศาลแขวงนั้นก็ลงเอาไว้ แทนที่จะเป็นคดีในศาลแขวงนั้น อุทธรณ์ฎีกาไม่ได้ เป็นหลัก กลายเป็นว่าคดีในศาลแขวงนั้น อุทธรณ์ฎีกาได้ทั้งนั้น นอกจากคดีที่ศาลแขวงตัดสินปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท ถ้าปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท อุทธรณ์ฎีกาไม่ได้ ถ้าอย่างอื่นมีขัง ๒ วัน ๓ วัน อุทธรณ์ฎีกาได้ทั้งนั้น ด้วยเหตุนี้เมื่อคดีในศาลแขวงจะต้องมีการอุทธรณ์ฎีกา ศาลแขวงซึ่งแทนที่จะได้พิจารณาโดยรวบรัด ศาลแขวงก็ต้องพิจารณาแบบศาลธรรมดา คือต้องจดทุกตัว ๆ ที่เป็นพยานมานี้ เพื่อให้เขาอุทธรณ์ฎีกา ศาลอุทธรณ์ ฎีกาจะได้อ่านสำนวนถูก เพราะฉะนั้นศาลแขวงจึงกลายเป็นศาลแขวงแต่ชื่อไม่ได้ทำการเป็นศาลแขวงเลยเราจะคิดอย่างไรว่า ศาลแขวงนี้ถ้ารัฐบาลได้รับไปแล้วได้แก้ไขกฎหมายศาลแขวงให้เป็นศาลแขวงคือถ้าคนตีกันบนถนนว่า รถจักรยานชนรถ ๓ ล้อ ตำรวจก็ตั้ง ๒-๓ คน ที่เห็นนั้นมาที่ศาลแขวง บอกว่าอ้ายนี่ตีปากกันครับ ตามไปถามมามีพยานกันแล้ว ๑๐ นาทีเสร็จครับ ถ้าทำได้อย่างนี้ปัญหาก็จะไม่มีการฝากขังหรือว่ามัดฟ้อง แล้วทำให้เดือดร้อนแก่ประชาชน ซึ่งเรารู้กันอยู่ว่า เป็นไปอย่างมากมายและเป็นอันมาก ถ้าหากเราสามารถแก้เรื่องศาลแขวงนี้ตก เรื่องที่จะไปแย้งอำนาจเรื่องสอบสวนสืบสวน มันก็จะให้หายไปเกือบ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ความเดือดร้อนของประชาชนจะหายไปเกือบ ๕๐ เปอร์เซ็นต์เหมือนกัน ผมจึงขอกราบเรียนรัฐบาลได้โปรดพิจารณาในแง่นี้ การที่จะทำให้ศาลแขวงเป็นศาลแขวงโดยแท้ ประการแรกผมเข้าใจว่าจะต้องลดอำนาจศาลแขวงลงมาให้มีอำนาจพิจารณาเฉพาะคดีซึ่งเป็นคดีมีโนสาเร่ คือคดีลหุโทษคือถ้าหากจะขัง จำคุกใครก็ไม่ให้เกิน ๑ เดือน ถ้าผิดพลาดมันก็แค่ ๑ เดือนเท่านั้น อุทธรณ์ ฎีกาไม่ได้ แต่ถ้าหากให้ศาลแขวงขังเสียได้ ๖ เดือน ๓ เดือนแล้วบอกว่าไม่ให้เขาอุทธรณ์ ฎีกา มันก็จะรู้สึกว่ามันไม่ค่อยอุ่นใจหน่อย ในทางด้านกระทรวงยุติธรรมก็ควรจะพิจารณา เมื่อได้แก้ไขอย่างนี้แล้วก็ควรจะแต่งตั้งศาลแขวงไปทั่วทุกมุมเมืองตั้งอยู่แถวพายุรัศที่ติดกันหรือทะเลาะกันมากๆ อะไอย่างนี้ ผมคิดว่าขอฝากความหวังไว้กับท่านคณะรัฐบาล ท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย และท่านรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมว่าท่านรับไปแล้วขอกรุณาเรียกศาลแขวง ตั้งศาลแขวงให้ดี เพื่อความสุขของประชาชนและความเดือดร้อนของประชาชนได้หายไปคราวนี้ละครับ ขอบพระคุณครับ

นายกระจ่าง ธรรมโชติ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม กระจ่าง ธรรมโชติ ตามที่ทางรัฐบาลท่านขอรับไปพิจารณาภายใน ๑ เดือนนั้น ผมเห็นด้วยครับ ผมยินยอม และผมจะฝากความเห็นให้รัฐบาลได้พิจารณาว่า การที่ศาลแขวงมาอยู่กับผู้ว่าคดีนั้น มันตั้งแต่สมัยพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ซึ่งเรื่องอำนาจครับ ที่ผมขอแก้มาเพื่อว่าอำนาจสมัยนั้นไม่ควรมาใช้กับสมัยนี้แล้ว จึงให้ไปตกอยู่กับพนักงานอัยการ และความประสงค์เดิมก็อยากจะได้อยู่กับพนักงานอัยการอยู่แล้ว แต่ว่าด้วยความแย่งอำนาจกันจึงเกิดเรื่องอย่างนี้มาโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็เคยพิจารณาหลายครั้งในสมัยที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในกรมอัยการ ก็มีความเห็นว่าอำนาจผู้ว่าคดีนี้ควรตกอยู่กับพนักงานอัยการครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกก็ได้ฝากข้อสังเกตทางรัฐบาลเรียบร้อยแล้วครับ รัฐบาลก็ขอรับไปพิจารณาในเวลา ๑ เดือน ซึ่งก็ไม่ต้องพูดอะไรกัน เป็นเอกสารก็อยู่แล้ว

ต่อไประเบียบวาระที่ ๑๑ ร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ของคุณกระจ่าง ธรรมโชติ เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๒๔๒/๒๕๑๗ วันที่ ๒๕ ม.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒๕ มกราคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. พร้อมทั้งบันทึก
หลักการและเหตุผลประกอบร่าง

โดยที่ได้โอนอำนาจการว่าคดีความอาญาในศาลแขวงมาเป็นอำนาจหน้าที่ของ
พนักงานอัยการแล้ว จึงสมควรต้องแก้ไขพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่ง
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๐๗ ในมาตรา ๔ วรรคสามเสีย
เพื่อให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาล
แขวง (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ฉะนั้น จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

กระจาง ธรรมโชติ

(นายกระจาง ธรรมโชติ)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

มณี พิมพ์

ทนาย ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ
(ฉบับที่ ...) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ มาตรา ๔

เหตุผล

โดยเหตุที่ได้มีการโอนอำนาจการว่าคดีความอาญาในศาลแขวงมาเป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการ ตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงแล้ว แต่ความในมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๔๘ ที่ว่า ในท้องที่ที่ตั้งศาลจังหวัด ให้มีพนักงานอัยการนายหนึ่ง เป็นหัวหน้า เรียกว่า "อัยการจังหวัด" และให้มีผู้ช่วย เรียกว่า "อัยการจังหวัดผู้ช่วย" หรือ "อัยการผู้ช่วย" นั้น ไม่บังคับถึงพนักงานอัยการในศาลแขวงประจำจังหวัด จึงสมควรต้องแก้ไขวรรคสามของมาตรา ๔ ให้บังคับถึงพนักงานอัยการในศาลแขวงประจำจังหวัดด้วย

ร่าง

พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

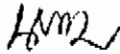
มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสาม ของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ความในวรรคสองให้นำมาใช้บังคับสำหรับท้องที่ที่ตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัด และศาลแขวงประจำจังหวัดด้วยโดยอนุโลม”

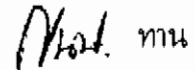
(ลงชื่อ) นายกระจำง ธรรมโชติ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) นางแรม พรหมโอบล บุญยประสพ นายชูลิน โคนันทน นายจรัส เทือกสุบรรณ
นายบรรจบ คลังจันทร์ นายสมชาย ไปษยานนท์ นายสถาปนั คิริจันทร์
นายจรัส ศรีอนันต์ นายจักรชัย จริยเวชชวัฒนา นายมะเนาะ ยูเด็น
นายมานะ พิทยาภรณ์ นายประมวล กุลมาตย์ นายสนอง ตูจินดา
นายสง่า วงศ์บางซวด นายสุธน ชื่นสมจิตต์ นายประคอง เทวารุทธ
นายประเทือง กীরติบุตร นายอุทธรณ์ พลกุล ร.อ.ชะโลม รัตนเสถียร
นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ นายไพโรจน์ สุวรรณกร นายจำเริญ วัฒนายากร
นายสนิท เอกชัย ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

มณี พิมพ์

Mani Pimph

นายกระจ่าง ธรรมโชติ : ท่านประธานที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เกี่ยวเนื่องกับพระราชบัญญัติฉบับเก่าครับ ถ้าหากว่าพระราชบัญญัติฉบับแรกสภานี้รับหลักการแล้ว พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็จะต้องตามไปเพื่อให้อำนาจแก่พนักงานอัยการคือ เดิมพนักงานอัยการก็ไม่มีอำนาจตามพระราชบัญญัติศาลแขวง แต่ว่าเมื่อแก้ไขกฎหมายฉบับนี้แล้วก็ให้มีอำนาจขึ้น เพราะฉะนั้นผมเห็นควรว่ากฎหมายฉบับนี้รัฐบาลควรจะได้รับพิจารณาพร้อมกันครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับเต็มเรือฟ่วงเข้าไปอีกเล่า

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลไม่ขัดข้องครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่ารัฐบาลขอรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการเช่นเดียวกัน

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๑๒ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ... คุณมารุต บุนนาค เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

วันที่ ๓๓๘/๒๕๑๗ วันที่ ๑ ก.พ. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ...

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ.

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ... ฉบับนี้มาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาในสมัยประชุมนี้ ได้แนบบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือนี้แล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

มารุต บุณนาค

(นายมารุต บุณนาค)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

ลาวัณย์ พิมพ์

พิมพ์ ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ**ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗****ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑****พ.ศ.****หลักการ****ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑****เหตุผล**

เพื่อเป็นการให้สิทธิและเสรีภาพแก่ผู้ประกอบการหนังสือพิมพ์ที่จะได้ดำเนินงาน
ในหน้าที่ของตนได้อย่างกว้างขวางตามประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตยจึงเห็น
เป็นการสมควรที่จะตรากฎหมายเพื่อยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติซึ่งห้ามมิให้หนังสือพิมพ์
โฆษณาข้อความบางประการเสีย

(ลงชื่อ) มารุต บุณนาค ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) นิสสัย เวชชาชีวะ แมนรัตน์ ศรีกรานนท์ ประเทือง กীরติบุตร สวัสดิ์ อุทัยศรี
 ม.ร.ว.นิติวัดมัย เกษมศรี วิทย์ ตันตยกุล ใหญ่ ศวิตชาติ ชมพู อรรณจินดา เสน่ห์ จามริก
 ถนัด คอมันตร์ จันทน์ สันตะบุตร บุญชอบ สาครินทร์ จิตติ ดิงศภักย์ ปรีดี เกษมทรัพย์
 คณิง ฤไชย พิมล จิตต์หมั่น กำจัด กีพานิช เฉลิมชัย วสินนท์ สมคิด ศรีสังคม
 ปริญา ชาลิตธารง ประสิทธิ์ ชูพินิจ แรม พรหมโอบล บุญยประสพ สุรินทร์ มาศดิตถ์
 สุรินทร์ เทพกาญจนา ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

h/v/v

ลาวัณย์ พิมพ์

l/v/v ทาน

นายมารุต บุณนาค: ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ...

หลักการ เพื่อยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

เหตุผล เพื่อเป็นการให้สิทธิและเสรีภาพแก่ผู้ประกอบการหนังสือพิมพ์ที่จะได้ดำเนินงานในหน้าที่ของตนได้อย่างกว้างขวางตามประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตย จึงเห็นเป็นการสมควรที่จะตรากฎหมายเพื่อยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติซึ่งห้ามมิให้หนังสือพิมพ์โฆษณาข้อความบางประการเสีย

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอแถลงเหตุผลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ การประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ทุกวันนี้ได้ตกอยู่ใต้บังคับของกฎหมายหลายฉบับ ในเบื้องต้นในทางอาญาตกอยู่ใต้บังคับของประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งมีลักษณะความผิดตั้งแต่ลหุโทษ ตั้งแต่ความผิดฐานหมิ่นประมาท จนกระทั่งถึงความผิดฐานว่าด้วยความมั่นคงแห่งรัฐ รวมทั้งความผิดฐานกบฏภายในและภายนอกราชอาณาจักรด้วย ตกอยู่ในขอบบังคับของพระราชบัญญัติศาลคดีเด็กและเยาวชนถ้าเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาล ก็อาจจะตกอยู่ในบังคับของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่นๆ อีกหลายฉบับ เช่นพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ปี พ.ศ. ๒๔๙๕ และปี พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นต้น สำหรับการควบคุมการประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์นั้น ก็ได้มีพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ บังคับอยู่แล้ว ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้มีหลักการโดยย่อๆ ว่า ผู้ที่จะประกอบการออกหนังสือพิมพ์ไม่ว่าในฐานะผู้พิมพ์ผู้โฆษณา จะเป็นสิ่งพิมพ์หรือหนังสือพิมพ์รายวันก็ตาม ถ้าหากว่ามีคุณสมบัติครบถ้วน ก. ย่อมยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานเพื่อให้เจ้าพนักงานทราบ เจ้าพนักงานเห็นว่าคุณสมบัติครบถ้วน ก็จะอนุญาต ถ้าหากว่ามีการฝ่าฝืนด้วยประการใดๆ เจ้าพนักงานการพิมพ์ก็มีอำนาจที่จะสั่งตักเตือนหรือตัดขาวเพิ่มเติมได้ ตามข้อความในพระราชบัญญัติการพิมพ์อยู่แล้วแต่อย่างไรก็ตาม ในสมัยปฏิวัติของจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ ได้ออกมามีผลบังคับเป็นกฎหมาย

มีข้อความขัดข้องกับพระราชบัญญัติการพิมพ์ และเป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพของหนังสือพิมพ์เป็นอันมาก ในเบื้องต้นจะเห็นได้ว่าการออกหนังสือพิมพ์นั้น เดิมตามพระราชบัญญัติการพิมพ์ เพียงแต่ผู้ที่จะออกหนังสือพิมพ์มีคุณสมบัติครบถ้วน ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงาน เจ้าพนักงานก็ต้องอนุญาตเมื่อมีคุณสมบัติครบถ้วน แต่ต่อมาตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตก็ได้และคำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์เป็นที่สุด ผลในระยะสั้นปรากฏว่าหนังสือพิมพ์มีออกน้อยฉบับและมีการขายหัวหนังสือกันเป็นอันมาก นอกจากนี้ยังมีข้อความอยู่หลายตอนของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ที่เจ้าพนักงานการพิมพ์มีอำนาจจะลงโทษ สั่งยึดแทนพิมพ์หรือสั่งให้หยุดกิจการ และคำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นที่สุด อันนี้นับว่าเป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนโดยตรง นอกจากนี้ข้อ ๒ ของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ยังมีข้อความห้ามมิให้หนังสือพิมพ์โฆษณาข้อความถึง ๗ ประการ ซึ่งลักษณะต่างๆ เหล่านี้ไม่เป็นการถูกต้องและบางอันก็มีบัญญัติอยู่ในกฎหมายอยู่แล้ว เช่น ข้อ (๗) กล่าวว่าหนังสือพิมพ์จะลงข้อความซึ่งใช้ถ้อยคำหยาบคายเป็นทางให้เสื่อมเสียศีลธรรมหรือวัฒนธรรมของชาติ และข้อ (๘) ห้ามไม่ให้ลงข้อความซึ่งเป็นความลับของทางราชการ ซึ่งลักษณะเหล่านี้เป็นความผิดตามกฎหมายอาญาอยู่แล้ว นอกจากนี้ยังมีความบงกชตอน เช่นข้อความในข้อ (๔) ซึ่งกล่าวว่าข้อความซึ่งเป็นการแสดงอย่างเคลือบคลุมว่าได้มีการเสื่อมโทรมเลวทราม หรือผิดร้ายแรงเสียหายในรัฐบาล หรือกระทรวงทบวงกรมในรัฐบาลโดยไม่แจ้งชัดว่านับเรื่องอันใด สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นการขัดขวางต่อการทำ
 งานของผู้ที่ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีหน้าที่ที่จะแจ้งให้ประชาชนทราบถึงผลดีผลเสียของการทำงานของรัฐบาล จริงอยู่อาจจะผู้ตั้งข้อสังเกตว่า ในปัจจุบันนี้รัฐบาลก็ได้คลี่คลายให้หนังสือพิมพ์ออกได้กว้างขวางอยู่แล้ว โดยไม่จำกัดจำนวน และรัฐบาลก็ได้อะลุ่มอล่วยไม่ห้ามปรามหนังสือพิมพ์ในการลงข่าวลวงเกินรัฐบาลบ้าง แต่นั่นเป็นการกระทำของรัฐบาลซึ่งถือได้ว่าเป็นมารยาทที่ต้งามตามประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตย แต่ทว่าประกาศอันนี้ยังเป็นกฎหมายอยู่ เราไม่เชื่อแน่ว่ารัฐบาลชุดต่อไปจะหันมาใช้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๗ โดยเคร่งครัดหรือไม่ ด้วยเหตุผลดังกล่าว และเพื่อเป็นการเชิดชูสิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อจะให้หนังสือพิมพ์มีโอกาสปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างเต็มที่ กระผมจึงเห็นสมควรที่สภานี้จะรับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

นายสนธิ เอกชัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสนธิ เอกชัย ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ เหตุผลที่กระผมสนับสนุนจะให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ซึ่งประกาศโดยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ในฐานะหัวหน้าคณะปฏิวัติ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๑ นั้น เนื่องจากคำสั่งนี้หากจะพิจารณากันโดยรอบคอบแล้ว ก็จะมีผลทำให้เป็นคำสั่งที่ใช้เป็นเครื่องมือเป็นอุปกรณ์สำคัญเพื่อจะปกครองประเทศในระบบเผด็จการเท่านั้น ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้เป็นเครื่องมือในการปกครองประเทศแบบจะบังเมือง โกงเมือง กินเมือง จนกระทั่งผู้ประกาศฉบับนี้ได้ชื่อว่าเป็นผู้บ่อนทำลายชาติ โดยในรัฐบาลต่อมาเป็นผู้กล่าวเช่นนั้น เหตุผลที่กระผมกล่าวว่าประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้เป็นเครื่องมือ เป็นอุปกรณ์ในการปกครองแบบเผด็จการ และโกงเมือง กินเมืองนั้นจะสังเกตได้ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ข้อ ๒ ข้อ ๓ และข้อ ๔ ซึ่งรายละเอียดที่ประกาศนั้นจะเห็นว่ารัฐบาลได้ตั้งตัวว่าตัวเองนั้นคือชาติ มีใช้คนทั้งชาติคือประชาชนทั้งชาติ นั่นคือชาติ รัฐบาลเพียงไม่กี่คนนั้น คือชาติ ซึ่งหนังสือพิมพ์หรือประชาชนโดยทั่วไปจะวิพากษ์วิจารณ์กล่าวถึงมิได้ซึ่งข้อความข้อ ๓ ได้กล่าวระบุไว้ชัด แม้กระทั่งกระทรวงทบวงกรม และรัฐบาล หนังสือพิมพ์ก็ไม่สามารถจะกล่าวติติงได้ อันนี้กระผมคิดว่าเป็นการลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนและหนังสือพิมพ์ และเป็นคำสั่งซึ่งลำสมัยแล้ว จึงขอวิงวอนให้สภาให้เห็นใจผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ทุกๆ ไปด้วย นอกจากนั้นเราจะเห็นว่า เป็นคำสั่งซึ่งตัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างรุนแรง เป็นการทอนหรือหักหมั้นสิทธิเสรีภาพของประชาชนทั่วประเทศ สิทธิขั้นมูลฐานที่ถูกทอนหรือถูกตัดไปนั้น เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของสิทธิมนุษยชน อันนี้จะสังเกตได้จากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ข้อ ๑ ซึ่งประกาศโดยแจ่มชัดว่า ผู้ที่จะออกหนังสือพิมพ์นั้น ต้องไปขออนุญาตจากเจ้าพนักงานการพิมพ์ ซึ่งกระผมขอกราบเรียนว่าเจ้าพนักงานการพิมพ์ในที่นี้คืออธิบดีกรมตำรวจ ปรากฏว่าตั้งแต่ปี ๒๕๐๑ จนกระทั่งปี ๒๕๐๗ มีผู้ไปขออนุญาตออกหนังสือพิมพ์ ปรากฏว่าเจ้าพนักงานการพิมพ์ไม่เคยให้ออกเลย นอกจากหนังสือพิมพ์เงินเพียงฉบับเดียวเท่านั้น และหนังสือพิมพ์เงินฉบับนั้นก็เป็นที่เข้าใจกันว่าอธิบดีกรมตำรวจหรือเจ้าพนักงานการพิมพ์นั้นมีสิทธิมีส่วนหรือมีผลประโยชน์อยู่ด้วย อันนี้กระผมขอวิงวอน ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากประกาศฉบับนี้เองเป็นเหตุให้

หนังสือพิมพ์ในขณะนั้น ก่อนวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ นั้น ซึ่งมีอยู่น้อยอยู่แล้ว ทำให้มีการซื้อขายชื่อหนังสือพิมพ์กัน หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับมีการขายทั่วกันนั้น ไม่ใช่ราคาพันสองพัน หรือหมื่นสองหมื่นบาท หัวหนึ่งมีราคามากกว่าแสนบาท อันนี้เป็นโศกนาฏกรรม และเป็นรอยต่างของประวัติศาสตร์ของโลกหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นจุดต่างของรัฐบาลที่แล้วซึ่งได้ประกอบธุรกรรมกับหนังสือพิมพ์ การที่รัฐบาลในสมัยนั้นมิได้มีนโยบายไม่ให้ออกหนังสือพิมพ์นั้น เป็นเหตุให้บรรดานิสิต นักศึกษา ซึ่งเรียนอยู่ตามมหาวิทยาลัยต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเปิดเรียนในวิชาการหนังสือพิมพ์ด้วย ซึ่งเป็นเรื่องที่แปลก รัฐบาลท่านส่งเสริมเปิดสาขาวิชาการสื่อสารมวลชน วิชาการหนังสือพิมพ์ในมหาวิทยาลัยถึง ๓ มหาวิทยาลัย แต่เมื่อผลิตออกมาแล้วสำเร็จปริญญาออกมาแล้ว ไม่มีหนังสือพิมพ์จะทำ เพราะรัฐบาลไม่อนุญาตให้ออกหนังสือพิมพ์ กระผมจึงขอร้องวอนสภานี้ให้เห็นแก่อนาคตของลูกหลานท่าน ซึ่งเรียนวิชาการหนังสือพิมพ์นับพันคน และไม่มียานทำในขณะนี้ หลังจากวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ รัฐบาลชุดพระราชทานมีนโยบายที่จะออกหนังสือพิมพ์ได้ ปรากฏว่ามีผู้ไปขออนุญาตออกหนังสือพิมพ์เป็นลำดับมา เจ้าพนักงานการพิมพ์ก็อนุญาตให้ออกอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ถึงจะมีอยู่ก็ไม่มีประโยชน์อะไรเลย จึงขอร้องวอนให้สภานี้จึงเลิกประกาศของคณะปฏิวัติโบราณฉบับนี้เสียด้วย ขอขอบคุณครับ

นางเสริมศรี เอกชัย ท่านประธานสภาที่เคารพ ก่อนอื่นดิฉันขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้กรุณาเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามาเพื่อยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ หมายความว่าวงการหนังสือพิมพ์และผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ได้ถูกพันธนาการไว้ด้วยอำนาจของเผด็จการมาเป็นเวลาถึง ๑๗ ปีซึ่งบัดนี้โดยข้อเท็จจริงแล้วเราจะเห็นว่า กฎหมายใดๆ นั้นย่อมที่จะต้องรักษาไว้เพื่อความยุติธรรม หรือเพื่อรักษาสีทิวทัศน์เสรีภาพของประชาชน แต่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ออกมาเพื่อป้องกันเสถียรภาพของรัฐบาลของคณะปฏิวัติของตัวเอง เพื่อจะไม่ให้มีการติติงเปิดเผยส่วนที่ไม่ดีของตัวให้ประชาชนทราบ ด้วยความมีใจอันกว้างขวางของคณะรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ ในขณะนี้เราก็จะเห็นได้ว่าประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้เกือบจะไม่มีคามหมายอะไรเลย นอกจากว่าจะอาศัยเป็นอาวุธสำหรับเงื้อง่าในบางครั้งให้

หนังสือพิมพ์ตกใจกลัวว่ายังมีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ใช้อยู่ แล้วก็จะใช้เสียเมื่อไรก็ได้ จะไม่ใช่ด้วยความเมตตาเสียเมื่อไรก็ได้ โดยเหตุผลแต่แรกเริ่มของการที่จะอาศัยประกาศเผด็จการขึ้นมาบีบบังคับหรือปิดปากหนังสือพิมพ์นี้ ก็ได้อ้างว่าเพราะว่ามีการเสนอข่าวและบทความในหนังสือพิมพ์บางฉบับได้เป็นไปในขณะที่ไม่สมควร แล้วก็ทั้งนี้อาจส่งผลให้เป็นภัยร้ายแรงแก่ประเทศและความสงบสุขในบ้านเมือง ซึ่งถ้าเผื่อว่ามีหนังสือพิมพ์ได้กระทำการเหล่านี้ บ้านเมืองก็มีกฎหมายอยู่ตั้งหลายฉบับแล้วที่จะจัดการด้วย แต่กลับอ้างว่าและโดยที่การกระทำดังกล่าวนี้พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจป้องกันและระงับได้ ทั้งๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลสมัยนั้นได้จับเอาหนังสือพิมพ์นักการเมืองเป็นจำนวนนับร้อยคนไปขังไว้ไปทำการสอบสวน ทำการปิดหนังสือพิมพ์ แล้วก็ยังบอกว่าไม่มีอำนาจ และโดยอาศัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันคือกฎหมายการพิมพ์ฉบับพ.ศ. ๒๔๘๔ คณะปฏิวัติเห็นว่าควรให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่ว่านี้เสียใหม่ในเมื่อได้มีสถานะติบัญญัติขึ้นแล้ว แต่เพื่อให้กิจการได้ดำเนินไปด้วยความเหมาะสมในขณะนี้ เห็นควรให้มีข้อกำหนดบางประการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุดังที่ได้กล่าวแล้วนี้ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ จนกระทั่งบัดนี้เป็นเวลาเกือบ ๑๗ ปีแล้ว รัฐบาลคณะปฏิวัติรัฐบาลเก่า รัฐบาลใหม่ จนกระทั่งรัฐบาลชุดนี้ก็ยังไม่เคยที่จะเสนอหรือแก้ไขปรับปรุงกฎหมายการพิมพ์นั้นเลยแม้แต่ครั้งเดียว ด้วยเหตุนี้จึงมองเห็นเจตนาารมณ์ของผู้ปกครองบ้านเมืองในยุคก่อนว่า ยังต้องการใช้ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้เป็นเครื่องปิดปากหนังสือพิมพ์ต่อไป ข้อความที่กำหนดโทษละเมิดทั้งหลายทั้งปวงในข้อ ๒ นั้น ซึ่งข้อความที่มีการละเมิดต่อพระมหากษัตริย์ หรือว่าข้อความที่กล่าวร้ายเสียดสีเหยียดหยามประเทศชาติและปวงชนชาวไทยเป็นส่วนรวม และข้อความที่สนับสนุนลัทธิคอมมิวนิสต์ ข้อความที่ใช้ถ้อยคำหยาบคายเหล่านี้ก็มีกฎหมายอาญาตั้งอยู่หลายมาตราหลายฉบับ สำหรับที่จะจัดการกับหนังสือพิมพ์ ไม่จำเป็นต้องมาออกกฎหมายซ้ำซ้อนและยังมีอีกอย่างหนึ่งซึ่งเป็นข้อซึ่งสามารถจะกลั่นแกล้งหนังสือพิมพ์ได้ทุกโอกาส โดยการใช้อำนาจของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๗ นี้ขึ้นมาอ้าง คือข้อความซึ่งเป็นการลับทางราชการ ความลับทางราชการนี้บางทีดิฉันก็ไม่เข้าใจ ความลับของราชการนี้ ก็แบ่งออกเป็นถึง ๔ ชนิด ลับ ปกปิด ลับที่สุด ลับเฉยๆ แล้วก็

ลับอะไร และทุกวันนี้ข้อความซึ่งถือว่าเป็นความลับในทางราชการนั้น อันที่จริงไม่ได้ลับเลย แม้แต่ว่าจดหมายของทางราชการซึ่งส่งมายังหนังสือพิมพ์ ตีตราประทับลับมานั้นก็บอกได้ว่า ขอความกรุณาให้ช่วยเผยแพร่ด้วย ซึ่งดิฉันก็ไม่เข้าใจว่ารัฐบาลจะเอามาตรการอะไรมากำหนดความลับทางราชการกับหนังสือพิมพ์ กฎหมายของบ้านเมืองนั้นย่อมจะต้องให้ประโยชน์แก่ประชาชนโดยสมควร โดยความเป็นธรรม ในด้านสิทธิเสรีภาพมิเป็นการทำลายผลประโยชน์ของประชาชน แต่ว่ากฎหมายหรือประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๗ นี้ไม่ได้เปิดโอกาสให้หนังสือพิมพ์ได้อุทธรณ์ ฎีกาหรือว่าต่อสู้ป้องกันตัวเองเพื่อพิสูจน์ความจริงหรืออย่างหนึ่งอย่างใดเลย ดิฉันคิดว่าองค์การหนังสือพิมพ์ได้ตกอยู่ในความมืดมนและกักอยู่ในอำนาจของความกลัวมาเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว ขณะนี้เรามีรัฐบาลใหม่เราเรียกกันว่า รัฐบาลชุดพระราชทาน มีจิตใจที่กว้างขวาง นำสรรเสริญมากสำหรับหนังสือพิมพ์ คือได้เปิดโอกาสให้หนังสือพิมพ์ได้ออกมาใหม่อีก และก็เปิดโอกาสให้หนังสือพิมพ์ได้ทำหนังสือพิมพ์หรือเปิดเผยความไม่ตีคอรัปชันในกรม กระทรวงต่างๆ และรัฐบาลก็ได้รับความคิดเห็นหรือข้อเท็จจริงต่างๆ ซึ่งหนังสือพิมพ์ได้เสนอไปนั้น ไปสอบสวนพิจารณา แล้วก็หลายเรื่องหลายครั้ง ที่ท่านยอมรับว่าเป็นความจริง และท่านได้รับประโยชน์จากหนังสือพิมพ์ ดิฉันหวังในความกรุณาของเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติว่า จะช่วยสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๗ ของคุณเมารุต บุณนาค นี้ ดิฉันหวังอย่างยิ่ง รัฐบาลจะมีใจกว้างขวางและมีความเห็นใจหนังสือพิมพ์พอที่จะไม่รับเอาร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ขอขอบคุณ

นายใหญ่ ศรีตชาติ :มานั่งฟังผู้เสนอและผู้สนับสนุน ๒ ท่านให้เลิกคำสั่งคณะปฏิวัติ ในเรื่องเลิกการควบคุมหนังสือพิมพ์ กระผมอยากให้เลิกและก็อยากเลิกมานาน แต่กระผมฟังเหตุผลแล้วกระผมคิดว่าจะไม่สามารถให้สมาชิกในสภานี้หายแคลงใจได้ว่า คำว่าหนังสือพิมพ์ ก็หมายความว่าถึงอะไร หนังสือพิมพ์อย่างที่ว่า หนังสือพิมพ์ในอุดมคติทั้งสิ้น แต่ว่ายังมีอีกประเภทหนึ่งไม่ใช่หนังสือพิมพ์ในอุดมคติ พวกแบล็กเมลล์ (blackmail) เขาก็จะพลอยได้รับการควบคุมจากกฎหมายนี้ไปด้วย เมื่อเกิดมีเรื่องขึ้นมาแล้ว รัฐบาลเองก็ไม่มีเครื่องมือที่จะปรับปรุงและแก้กันอย่างไร ในปัญหานี้คืออยู่ๆ ไม่มีเหตุไม่มีผล นี้ก็อยากดำใจ ดำ บง ที่ไถเงินกันเสียด้วยนี้ท่านนายกฯ หนังสือพิมพ์ก็ควรจะรู้ปัญหาที่ว่า เอาสิทธิไปแล้วต้องให้

มีหน้าที่ ที่นี้อยากให้ทำความเข้าใจกับสมาชิกในสภานี้เสียว่า ถ้าให้สิทธิเราแล้ว เรามีหน้าที่
กระผมคิดว่าสภานี้คงรับหลักการ

นายมารุต บุณนาค กระผมขอชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
สำหรับที่เรียกว่าสิ่งพิมพ์แล้ว ไม่ใช่หนังสือพิมพ์ และก็ทำการแปลคเมล์บุคคลต่าง ๆ ตามที่
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวนั้น เรามีกฎหมายอาญาอยู่ที่จะดำเนินการในความผิดต่าง ๆ ถ้า
หากว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจพร้อมที่จะปฏิบัติกรในหน้าที่ของท่าน และเมื่อเป็นความผิดส่วนตัว
ผู้ต้องหาได้ถูกแจ้งความก็ควรจะให้มีการจับกุมกันไป สำหรับในการควบคุมในการประกอบ
วิชาอาชีพหนังสือพิมพ์นั้น กระผมหวังว่าในโอกาสต่อไป ทางรัฐบาลก็ดี ทางสภา ทางสถาบัน
ของหนังสือพิมพ์ก็ดี คงจะได้ร่วมกันร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์ฉบับที่สมบูรณ์ ให้หนังสือพิมพ์
ได้มีโอกาสควบคุมกันเองต่อไป โดยยกเลิกพระราชบัญญัติการพิมพ์ปี พ.ศ. ๒๔๘๔ เสีย ซึ่ง
เป็นวาระต่อไปครับ ส่วนในวาระนี้ กระผมขอความสนับสนุนจากสภาให้ยกเลิกเฉพาะประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ซึ่งเป็นการซ้ำซ้อนกับพระราชบัญญัติการพิมพ์เสียครับ

นายสง่า วงศ์บางซวด : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสง่า วงศ์บางซวด
พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ พ.ศ. ๒๕๐๑ นั้น กระผมเองก็มีความ
รู้สึกหนักไปในทางด้านที่ว่ายังไม่เห็นด้วยที่จะให้ยกเลิก เฉพาะอย่างยิ่ง กระผมก็ทำหนังสือพิมพ์
เหมือนกันครับ เพราะว่าที่ยังไม่เห็นด้วย คำสั่งของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นั้น ก็นิติคลุมความหมายไว้
หลายอย่างหลายประการ ก็ยอมทำให้สามารถปกครองบ้านเมืองมาได้จนถึงทุกวันนี้ ก็ยังนับ
ว่าคำสั่งของคณะปฏิวัติฉบับนั้นก็ต้องมีความหมายและมีความสำคัญอยู่ จนกระทั่งมาถึง
พ.ศ. ๒๕๑๗ ก็มีเหตุอีกอย่างหนึ่งซึ่งก็เห็นใจทางฝ่ายที่ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งบุคคล
ไทยกลุ่มหนึ่งก็นับว่าเป็นอาชีพในทางสื่อมวลชนหรือก็นับได้ว่า เป็นเรื่องการค้าชนิดหนึ่ง
บางครั้งก็ยอมจะมีสิ่งขาดตกบกพร่อง บางครั้งก็ยอมจะมีสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อข้อเท็จจริงบางประการ
อันนี้กระผมจึงคิดว่ายังไม่อยากจะยอมรับร่างพระราชบัญญัตินี้ เหตุที่ไม่อยากยอมรับก็อยาก
จะใคร่กราบเรียนรัฐบาลว่ารัฐบาลควรจะรับไป พอจะมีทางไหมครับ ตามเอกสิทธิ์ของรัฐบาล

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธาน
ที่เคารพ รัฐบาลก็ออกจะอายและอึดอัดใจอยู่ ในเรื่องรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการนี้ แต่ว่า

ความเป็นมาของพระราชบัญญัติฉบับนี้ มันเป็นอย่างนี้ครับ คือว่าในการที่คณะปฏิวัติออกประกาศ ฉบับที่ ๑๗ นี้ เนื่องจากว่า พระราชบัญญัติการพิมพ์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนั้นนะ มันไม่รัดกุมพอ ไม่ครอบคลุมถึงขนาดที่จะควบคุมหนังสือพิมพ์ได้เพียงพอ จึงได้ออกประกาศ ฉบับนี้มาในระหว่างนั้น ที่นี้รัฐบาลก็รู้สึกลำบากใจเหมือนกัน ถ้าเลิกเสียแล้วการควบคุมหนังสือพิมพ์บางประการนั้น ก็จะขาดเครื่องมือไป ซึ่งอันที่จริงแล้ว ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายจะสังเกตเห็นได้ว่า ในปัจจุบันนี้เจ้าพนักงานการพิมพ์ก็ดี รัฐบาลก็ดี ไม่พยายามที่จะเข้าไปก้าวก่ายหรือแตะต้องหนังสือพิมพ์ประการใดเลย คืออยากจะปล่อยให้มันเป็นสิทธิเสรีภาพในสิ่งที่ถูกที่ควรเท่าที่จะเป็นได้ เพราะว่าถ้ากฎหมายรัฐธรรมนูญออกมาเมื่อไรเป็นที่ชัดเจนแล้วนั้นแหละรัฐบาลจึงจะปรับปรุงพระราชบัญญัติการพิมพ์ให้เหมาะสม ในระยะนี้แม้ประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้เอง รัฐบาลก็ผนวกหรือนำเอาเข้าไปปรับปรุงกับร่างของรัฐบาลอยู่ เมื่อพระราชบัญญัติฉบับนั้นออกมา สิ่งเหล่านี้ก็คงจะกลืนหายไปเอง เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงคิดว่า ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้เสนอจะรับรองไว้ก่อน คือรัฐบาลจะรับไปพิจารณาก็ได้ แต่ที่นี้ก็อย่างที่เรียน และรู้สึกว่าจะประเดี๋ยวก็จะหาว่าไปตีถ่วงหรือว่าไปอะไรไว้อีก รัฐบาลก็ขอเสนออย่างนี้แหละครับ ขอให้พิจารณากันไปพลางก่อนครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ จากนครศรีธรรมราช มีความเห็นว่า กฎหมายนี้เป็นกฎหมายสำคัญอย่างยิ่งที่ควรจะต้องรีบยกเลิก ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานเองก็มีอาชีพทำหนังสือพิมพ์ ผมก็ทำหนังสือพิมพ์ ท่านสมาชิกที่เคารพโปรดอย่าเข้าใจว่าพวกหนังสือพิมพ์นั้นจะมีความขัดข้องหมองใจ หากท่านจะได้ใช้สิทธิของท่านวิพากษ์วิจารณ์หนังสือพิมพ์ เพราะการวิพากษ์วิจารณ์หนังสือพิมพ์ ขอโทษดังที่คุณใหญ่พูด คุณกำนันสง่าพูดนั้น นักหนังสือพิมพ์ที่ดีพอใจครับ ท่านประธาน พอใจที่จะให้วิพากษ์วิจารณ์ จริงๆมีอยู่บ้างในวงการหนังสือพิมพ์ นักรีด นักโต นักเบลคเมล์ แต่เป็นส่วนน้อยมาก เราก็ต้องการที่จะกำจัดนักหนังสือพิมพ์พวกนี้อยู่ ดังนั้นเมื่อท่านสมาชิกบางท่านข้องใจขึ้นก็คงจะไปเข้าหุ้่นักหนังสือพิมพ์ที่ไม่มีอุดมคติทั้งหลาย ก็เท่ากับช่วยพวกเรานักหนังสือพิมพ์ได้กำจัดพวกนี้ด้วย อันนี้ผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานและสภานี้ไว้เป็นเบื้องต้นว่า โปรดอย่าได้เกรงใจพวกเรา นักหนังสือพิมพ์ที่ดีนั้นยอมพร้อมที่จะให้ตำหนิ

ดิทักษ์อยู่ตลอดเวลา สำหรับประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ ท่านสมาชิกท่านหนึ่งอ้างว่าเป็นกฎหมายที่ดีที่สามารถทำให้การปกครองบ้านเมืองดีมาด้วยความปกติจนถึงบัดนี้ ผมอยากจะทำความเข้าใจว่า อันนั้นเป็นความเข้าใจผิดอย่างร้ายแรง กฎหมายนี้เป็นเครื่องมือของนักเผด็จการมาเป็นเวลานานแล้ว บ้านเมืองเราเกิดกลียุคชั่ววาทมากแพ่งเศรษฐกิจตกต่ำ พวกเผด็จการโกงเมือง กินเมืองเข้าไป เพราะกฎหมายฉบับนี้เป็นเครื่องมืออันสำคัญประการหนึ่ง ดังกระผมจะได้กราบเรียนว่า ในสมัยสภาผู้แทนคราวที่แล้ว สมาชิกพรรคฝ่ายค้านได้โจมตีรัฐบาลถึงการกระทำอันเป็นการทุจริตในการบริหารประเทศ งบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินปีหนึ่ง ๒ หมื่นกว่าล้านถึง ๓ หมื่นล้าน สภาตรงนี้ที่ท่านผู้มีเกียรตินั่งอยู่นี้เองได้อภิปรายกันในชั้นรับหลักการถึง ๗ วัน ๗ คืนในบางปี แล้วก็ได้นำเอาหลักฐานมาตีแผ่ถึงความไม่สุจริตของผู้นำรัฐบาลในสมัยนั้นเป็นอันมาก แต่หนังสือพิมพ์ไม่กล้าที่จะเอาออกไปเปิดเผยต่อสาธารณชน เพราะว่าประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้เองคัดคอกอยู่ ความละเอียดในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ถ้าท่านจะอ่านอย่างผิวเผินก็เห็นว่าให้เสรีภาพที่อยู่ มีมาตรการในการควบคุมหนังสือพิมพ์มาก จริงอยู่ถ้าอ่านผิวเผิน แต่ถ้าอ่านโดยละเอียดยกตัวอย่างเช่นกำหนดไว้ว่าหนังสือพิมพ์มีสิทธิวิพากษ์วิจารณ์หน่วยราชการหรือองค์การของรัฐได้ แต่ห้ามวิพากษ์วิจารณ์โดยเคลือบคลุม อันนี้ถ้าดูให้ดีแล้วว่าเขาเขียนไว้ดี แต่ถ้าดูการปฏิบัติ ท่านประธาน การใช้อำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ไม่มีการสอบสวน ไม่มีการหาหลักฐานว่าที่เขาวิพากษ์วิจารณ์หน่วยราชการไปนั้น ควบคุมจริงหรือเปล่า หรือว่าเขาพูดตามความจริง ฝ่ายเจ้าพนักงานการพิมพ์ไม่เคยที่จะสอบสวนหาพยานมาลงโทษแก่หนังสือพิมพ์หรือนักหนังสือพิมพ์นั้น ๆ ผลที่สุดถ้าเจ้าพนักงานการพิมพ์จะเอาขึ้นมาก็ปิด ยึดแท่นพิมพ์ หนังสือพิมพ์เดี๋ยวนี้อุตสาหกรรม อย่างหนังสือพิมพ์ใหญ่ ๆ ในกรุงเทพฯ นี่ลงทุนกัน ๔๐-๕๐ ล้าน ถูกปิดวันเดี๋ยวมันก็แย่เสียแล้ว สถิติการขายลดน้อยลง ดังนั้นนักหนังสือพิมพ์บางคนหรือส่วนมากที่ต้องถูกควบคุมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ จึงไม่อาจที่จะนำความจริงในสภานี้ซึ่งฝ่ายค้านได้เคยพูด เคยตีแผ่ถึงความไม่ดีของคณะรัฐบาลก่อน ๆ ที่เคยบริหารประเทศให้เกิดการเสียหายออกไปสู่ประชาชนได้ ประชาชนจึงไม่ทราบความจริง เมื่อไม่ทราบความจริง คนที่ทุจริตจึงยังคงครองเมืองอยู่ จนที่สุดประชาชน

ส่วนใหญ่ทนมไม่ได้ก็ต้องเกิดมหาวิปโยคขึ้น ดังที่ล้นเกล้าล้นกระหม่อมได้รับสั่งเมื่อวันที่ ๑๔-๑๕ ตุลาคม นี้ก็สืบ เนื่องมาจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้เอง กระทบจะยกตัวอย่างอีกอันหนึ่งว่า การใช้อำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ มีได้ให้อำนาจเฉพาะอธิบดีกรมตำรวจ เพราะผู้ว่าราชการจังหวัดทุกท่านก็เป็นเจ้าพนักงานการพิมพ์ในจังหวัดนั้น มีอำนาจ มีสิทธิที่จะใช้ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดบางท่านก็ดี บางท่านก็ไปอาศัยเอานโยบายของคณะปฏิวัตินี้เองไปลงโทษหนังสือพิมพ์ ยกตัวอย่างหนังสือพิมพ์ของกระผมนี้เอง เคยถูกประกาศของคณะปฏิวัติสั่งปิดมาแล้วเป็นเวลาพิเศษ แต่กระผมได้ใช้สิทธิต่อสู้ทางศาล ที่สุดก็ยอมยอมกัน ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องถอนคำสั่ง แล้วรู้สึกจะเป็นอยู่ฉบับเดียวในประเทศไทยที่ต้องสู้แบบนี้ โดยกระผมฟ้องว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่สุจริตในการที่ตีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ กระผมจึงได้มาประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ได้ ยกตัวอย่างเพียงข้อเดียว มีในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ข้อหนึ่งว่า ห้ามไม่ให้เขียนบทความหรือวิพากษ์วิจารณ์ให้กระทบกระเทือนต่อสัมพันธ์ไมตรีอันดีของต่างประเทศที่เป็นประเทศที่มีความสัมพันธ์กับประเทศไทย ถ้าอ่านเพียงผิวเผินก็ว่าอันนี้ดี ห้ามไว้ดีไปกระทบกระเทือนต่อสัมพันธ์ไมตรี แต่ท่านประธานที่เคารพ ข้อนี้กระผมถูกมาด้วย กระผมจะขอเวลาท่านประธานเพื่อที่จะชี้ให้สภานี้เห็นว่าการที่ให้อำนาจไว้อย่างนี้มันเดือดร้อน มันผิดแล้วก็เกิดเสียหายแก่บ้านเมืองถนนไปวิทยาลัยครู นครศรีธรรมราชในสมัยนั้นเป็นโคลนเป็นตม อาจารย์ในวิทยาลัยก็ร้องมาแต่ขอปิดนามนี้เขากลัวกันอย่างนี้ ขอให้ทางการซ่อม เพราะเป็นโคลนเป็นตมเลอะเทอะ เขาบอกว่าฝรั่งที่ไปเป็นอาจารย์อยู่ที่ไปประจำวิทยาลัยนี้ อายฝรั่งเขา เข้างงเหตุผลอย่างนั้น และก็ความไม่สะดวก กระผมก็บันทึกต่อท้ายบอกถนนสายนี้ในสมัยจอมพลสฤษดิ์ เคยให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่าจะทำให้เสร็จภายใน ๓ ปี ปีนั้นปี ๒๕๐๗ ขาวนครศรีธรรมราชจะเดินทางโดยรถยนต์ เข้าไปกินข้าวเย็นที่พระนครได้ในตอนเย็นเสร็จแล้วกระผมก็บอกว่า นี่รัฐบาลก็ให้สัมภาษณ์หลอกไว้อย่างนี้ จนบัดนี้ยังไม่ซ่อม ไม่อายฝรั่งเขาตามที่อาจารย์วิทยาลัยเขาว่า หรือข้อความเท่านี้ท่านประธาน ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นเจ้าพนักงานการพิมพ์กล่าวหาว่า หนังสือพิมพ์เสียงราษฎร์ของกระผมเขียนบทความทำให้คนชาวต่างประเทศดูหมิ่นประเทศไทย

ท่านประธาน ดุลพินิจที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๗ ให้ไว้เนะ กว้างขวาง และไม่มีมาตรการใดๆ ที่จะทำให้เกิดความยุติธรรมที่จะลงโทษแก่หนังสือพิมพ์ อันนี้กระผมเห็นว่าควรจะยกเลิกมานานแล้ว โอกาสที่ท่านที่อยู่ในอาชีพอื่นเสนอขึ้นมา พวกกระผมซึ่งเป็นนักหนังสือพิมพ์จะเสนอขึ้นมาเองก็จะเห็นว่าเป็นการเดือดร้อน ทำเพื่อตัวพวกกระผมเองไป กระผมก็ขอบคุณท่านสมาชิกที่อยู่อาชีพอื่นเสนอกฎหมายนี้ขึ้นมา เพราะจะเกิดประโยชน์แก่บ้านเมือง หนังสือพิมพ์นั้นเป็นสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่จะวิพากษ์วิจารณ์ ประเทศในประชาธิปไตยก็ย่อมให้สิทธิ เมื่อหนังสือพิมพ์มีเสรีภาพแล้ว ผู้ปกครองบ้านเมืองก็ย่อมที่จะไม่ทำอะไรไปในทางที่ไม่ชอบไม่ควร ในทางที่ไม่สุจริต เมื่อผู้ปกครองบ้านเมืองไม่อยู่ในความคดโกง อยู่ในความซื่อสัตย์สุจริตแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะเรียบร้อย ไฟร์ฟ้าก็หน้าจะใสด้วยท่านประธาน กระผมจึงขอสนับสนุนให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗

นายประคอง เทวารุท : ท่านประธานที่เคารพ ผม ประคอง เทวารุท ครับ ผมออกจะเป็นห่วงในหลักการครับ ท่านประธาน คือถ้าหากว่าท่านยกเลิกเสียทั้งหมดนี้ ก็มีข้อนำสงสัยอยู่ ๓ ประการที่ผมใคร่จะขอเรียนถามผู้เสนอว่า เราจะมีทางป้องกันแก้ไข ประการใดถึงจะให้สำเร็จประโยชน์พอประนีประนอมกันได้ ก็คือในหลักการของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ พ.ศ. ๒๕๐๑ นี้เขาวางหลักการไว้ ผมก็เห็นว่าน่าจะพินิจพิจารณาเป็นอย่างยิ่งก็คือว่า โดยที่การเสนอข่าวและบทความในหนังสือพิมพ์บางฉบับได้เป็นไปในลักษณะที่ไม่สมควร เช่นในบางกรณีเป็นการกระทบกระเทือนพระบรมเดชานุภาพ และในบางกรณีเป็นการส่งเสริมให้เกิดความหลงเชื่อในลัทธิคอมมิวนิสต์หรือกลุบายของคอมมิวนิสต์อย่างนี้เป็นต้นนะครับ แล้วก็มีข้อห้ามในข้อ ๒ ในข้อห้ามในข้อ ๒ ดังที่ผู้เสนอได้บอกว่ามี ๗-๘ ประการนั้น ผมห่วงอยู่ ๒ ข้อคือ ในข้อแรกที่ว่าข้อความซึ่งเป็นการละเมิดต่อพระมหากษัตริย์หรือเป็นการกล่าวร้ายเสียดสีหมิ่นประมาทดูหมิ่นหรือเหยียดหยามพระราชินีรัชทายาทหรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในข้อที่ ๒ (๑) และในข้อ ๒ (๕) ก็ว่า ข้อความซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เกิดความนิยมในลัทธิคอมมิวนิสต์ หรือพอจะเห็นได้ว่าเป็นกลุบายของคอมมิวนิสต์ เพื่อก่อกวนหรือบ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศ อย่างนี้ถ้าท่านยกเลิกทั้งฉบับและถ้าเราจะต้องการควบคุมอย่างนี้ เราจะไปควบคุมประการใดได้อย่างไรหรือไม่ และหลักการของคำสั่ง

คณะปฏิวัติที่ว่ากฎหมายการพิมพ์เก่า ๆ ก็เป็นเครื่องมือที่ไม่เพียงพอที่จะไประงับปราบปรามในเรื่องเหล่านี้ อันนี้ประการหนึ่ง และนอกจากนั้นที่ท่านผู้เสนอกล่าวว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นเครื่องมือของเผด็จการนั้น ผมว่าเรื่องเผด็จการเราก็เลิกกันไปแล้วรัฐบาลมาใหม่ที่เราเชื่อใจว่าท่านคงไม่ใช่แน่ และนอกจากนั้นในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ยังให้สิทธิผู้ที่ถูกคำสั่งนั้นอุทธรณ์ได้ ผมก็คิดว่า รัฐบาลท่านคงจะใจกว้างที่จะไม่เข้มแข็งแกหนังสือพิมพ์เป็นแน่นอนทีเดียว อดีตที่มันล่วงแล้วมา มันเป็นเผด็จการ เราก็ยอมรับว่าเป็นความจริง แต่รัฐบาลนี้เราก็เห็นว่า บางอย่างท่านใช้ ม. ๑๗ ไปแล้วท่านยังไม่กล้าจะไปเที่ยวยึดทรัพย์เขาอย่างนี้ อายัดไว้แล้วก็ทำลงเลยอย่างนี้เป็นต้น ก็แสดงว่าท่านก็ไม่อยากจะทำในเรื่องเหล่านั้นอยู่แล้ว เรื่องเผด็จการเฉพาะรัฐบาลนี้ เราก็น่าจะหวังได้ว่าคงจะไม่เป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน และนอกจากนั้นเมื่อให้สิทธิอุทธรณ์ถ้าเห็นว่าไม่ชอบมาพากลด้วยประการใด ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ๒ ข้อที่ผมกล่าวถึงนั้นนะ พวกเราก็เห็นจะยอมได้ลำบากยากมาก และถ้าหากว่าไม่มีการป้องกันแก้ไขในเรื่องนี้ไว้ มันก็จะเป็นเรื่องสะตุใจให้ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกผมนี้ก็ลำบาก เพราะพวกผมนั้นสนับสนุนสถาบันพระมหากษัตริย์ และก็กลัวคอมมิวนิสต์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผมเองก็ถึงแม้ไม่ได้เป็นนักหนังสือพิมพ์ก็กำลังอยากจะออกหนังสือพิมพ์อยู่เหมือนกัน ก็ได้เอาคำสั่งคณะปฏิวัติฉบับนี้มาพิจารณาดูว่า ถ้ามีอย่างนี้ไว้และโดยข้อความครบครันอย่างนี้ ให้สิทธิเราอุทธรณ์ได้มันก็น่าจะไปได้ และนอกจากนั้นผมก็ใคร่จะขอเสนอถึงรัฐบาลด้วยว่า การที่เป็นกฎหมายที่สำคัญอย่างนี้เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของประชาชน และรัฐบาลเองก็ไม่ค่อยจะเต็มใจใช้อำนาจไปกระทบกระทั่งกับหนังสือพิมพ์ จะด้วยความกลัวหรือประการใดก็ตาม แต่ท่านจะมามัวกระดากอย่าทำไม่ละครับ ในเมื่อเรื่องอื่น ๆ ท่านก็รับไปเคยรับไปพิจารณาได้ เรื่องนี้มันก็ควรที่จะต้องรับเอาไปพิจารณาได้เช่นเดียวกัน ท่านมาแสดงความกระดากอย่างนี้ เราไม่มองว่าท่านกระดากหรอกครับ เรามองว่าท่านกลัวในสิ่งที่ไม่ควรจะกลัวมากกว่า ในเมื่อท่านตั้งใจจะทำในเรื่องที่ให้มันดีที่สุดในแล้ว ผมคิดว่าสภานี้ก็น่าจะสนับสนุนท่าน ไม่แต่เฉพาะในวันนี้ หากแต่ตลอดกาลเท่าที่เรายังจะอยู่ได้ครับ ขอขอบคุณท่านประธาน

พลตำรวจโท ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ก่อนที่สภาจะพิจารณาเรื่องนี้ ผมใคร่จะได้ย้อนถึงเรื่องคำสั่งคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบเพื่อเป็นเครื่องวินิจฉัยการที่คำสั่งคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ออกมานั้น ความจริงก็อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงไปแล้วว่า ตามพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๘๔ นั้น ได้พูดไว้ไม่ชัดเจนพอในลักษณะที่ลงโทษได้ โดยเป็นเรื่องสิ่งพิมพ์เป็นส่วนใหญ่ ส่วนทางหนังสือพิมพ์นั้นก็ยังไม่ชัดเจน จึงได้มีคำสั่งคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ออกมา การที่มีคำสั่งคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ออกมานั้น ความจริงผมรู้สึกว่าจะคิดถึงการกระทบกระเทือนนั้นเป็นการกระทบกระเทือนต่อการออกหนังสือพิมพ์มากกว่าที่จะบังคับใช้ในเรื่องเกี่ยวกับการลงโทษตามคำสั่งคณะปฏิวัติฉบับนี้ การออกหนังสือพิมพ์ในระยะที่ได้มีคำสั่งคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ออกมา ได้มีคำสั่งกระทรวงมหาดไทยออกมาประกอบด้วยว่า ในการพิจารณาที่ให้ออกหนังสือพิมพ์นั้นสุดแต่แต่ทางปลัดกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้ควบคุมทางด้านหนังสือพิมพ์จะพิจารณา และในระยะนั้นก็ยังมีแนวทางที่จะไม่ได้ให้ออกหนังสือพิมพ์เพิ่ม จึงได้มีลักษณะโน้มเอียงไปในทางนองที่ว้าบับคั้นอาชีพหนังสือพิมพ์ แล้วก็หลังจากที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงในวันที่ ๑๔ ตุลาคมนี้แล้ว รัฐบาลก็ได้บริหารราชการแผ่นดิน แล้วก็ได้ระลึกถึงเอกสิทธิ์ระลึกถึงหนังสือพิมพ์ ซึ่งควรจะมีเอกสิทธิ์ในการที่จะออก และควรที่จะให้เสรีภาพในการที่ออกความคิดเห็นโดยความบริสุทธิ์ใจ คำสั่งของกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้จึงได้ยกเลิก และว่าก็คงเป็นที่ประจักษ์ชัดกับบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแล้วว่า ปัจจุบันนี้สิทธิเสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นเช่นไร หนังสือพิมพ์เมื่อก่อนที่จะออกคำสั่งฉบับนี้มา หนังสือพิมพ์ในกรุงเทพฯ มีประมาณ ๒๐ กว่าฉบับ เวลานี้มี ๑๐๐ ฉบับ หนังสือพิมพ์รายวันและหนังสือพิมพ์ภาษาจีนมีประมาณ ๑๕ ฉบับ หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษมีประมาณ ๘-๙ ฉบับ สำหรับในกรุงเทพฯ ไม่ได้คิดถึงในด้านต่างจังหวัดและไม่ได้คิดรายเดือน รายสัปดาห์ ซึ่งเป็นจำนวนมาก หนังสือพิมพ์อย่างที่ผมได้เรียนต่อบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแล้วว่า ก็มีหลายฉบับที่มีอุดมคติ มีลักษณะที่เป็นหนังสือพิมพ์ที่ดี และเป็นหนังสือพิมพ์ที่ดำเนินธุรกิจในขณะที่เป็นปากเสียงของประชาชน แต่ผมเชื่อเหลือเกินว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะได้ตระหนักดีว่า อาจมีหนังสือพิมพ์บางฉบับ

ที่เมื่อขออนุญาตมาและเข้าหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานการพิมพ์จำเป็นต้องอนุญาตก็ได้อนุญาตให้ไป เพราะฉะนั้นในปัจจุบันนี้ก็อย่างที่แลเห็น ๆ อยู่ว่า หนังสือพิมพ์นั้นมีหลาย ๆ ฉบับที่อาจมีลักษณะในทำนองที่ไม่สู้จะเรียบร้อยนัก แต่อย่างไรก็ตาม คำสั่งคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ซึ่งยังคงใช้อยู่นี้ก็ได้อพยพมาใช้มาตรการที่เป็นการอะลุ่มอล่วย ไม่ต้องการที่จะใช้ให้ตึงเครียดนัก และความจริงมาตรการที่ลงโทษตามคำสั่งคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ก็มีลักษณะที่ว่า ๑. คือ ตักเตือน ๒. ก็คือให้รับหรือยึดหนังสือพิมพ์ ๓. ก็มีปิดหนังสือพิมพ์ ชั่วระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ หรือว่าถอนอนุญาตบางประการ ซึ่งมีกำหนดเวลา ซึ่งความจริงหากจะมองดูแล้วก็ดูประหนึ่งว่าเป็นการลิดรอนสิทธิ เป็นการทำให้การดำเนินธุรกิจ ผู้ที่ดำเนินธุรกิจทางด้านหนังสือพิมพ์ โดยสุจริตใจนั้นได้รับความกระทบกระเทือน แต่ว่าอาจจะมองไปอีกแง่หนึ่งว่า ถ้าหากว่าคำสั่งคณะปฏิวัติฉบับนี้ออกไปแล้ว ความจริงก็มีสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดถึงว่าเราจะใช้กฎหมายอาญา หรือเราจะใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาใช้ก็น่าที่จะนำมาใช้ได้ แต่กระผมใคร่จะเรียนต่อบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่ากฎหมายอาญานั้น ในทางลักษณะซึ่งเป็นความผิดต่อส่วนตัวก็ต้องมีผู้ร้องเรียนขึ้นมา แต่ว่าในการที่จะร้องเรียนกับหนังสือพิมพ์นั้น ผมเชื่อเหลือเกินว่าส่วนใหญ่ไม่กล้า ไม่กล้าที่จะไปร้อง ไม่กล้าที่จะไป ก็หวานอมขมกลืนหรือบางทีก็ยอมที่จะทนให้หนังสือพิมพ์บางฉบับที่มีแนวโน้มในลักษณะที่เป็นการชู้บังคับต่อประชาชนบางกลุ่ม บางหมู่หรือบางท่าน เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ในการที่จะนำเอากฎหมายอาญามาใช้จึงได้มีขอบเขตที่ในบางลักษณะ ก็จะต้องมีผู้ร้องเรียนหรือผู้กล่าวหาขึ้น นอกจากเป็นความผิดต่อแผ่นดิน ซึ่งทางเจ้าพนักงานสอบสวนอาจจะดำเนินการให้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ผมเองได้เคยเชิญและขอฟังความคิดเห็นต่อบรรดาสมาคมหนังสือพิมพ์ สมาคมนักหนังสือพิมพ์สมาคมผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ ตลอดจนกระทั่งกรมการหลาย ๆ ฉบับ เพื่อมาขอความคิดเห็นในเรื่องนี้ และความจริงผมเองก็มีความรู้สึกเหมือนกันว่า คำสั่งคณะปฏิวัติฉบับนี้ควรเลิก ผมเห็นด้วย ควรเลิก แต่เมื่อเลิกแล้วเราจะทำอย่างไรที่จะควบคุมหนังสือพิมพ์ที่มีมาตรการที่ไม่สู้จะเรียบร้อยให้อยู่ในกรอบ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะยกเลิก เราก็ควรจะระลึกรถึงเรื่องนี้ เพื่อมีเครื่องมือไว้สำหรับที่จะป้องกันหนังสือพิมพ์ที่ไม่ดี ในเรื่องนี้ทางด้านกระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการเตรียมร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์ขึ้นมา และเชื่อว่าจะ

เรียบร้อยพอที่จะให้มาสู่สภานี้ได้ แต่ว่าด้วยความรู้สึกจะให้เกิดความเป็นธรรม เกิดความรู้สึกว่าพระราชบัญญัติการพิมพ์นั้นนั้น เมื่อออกมาแล้วควรจะได้รับความเห็นชอบจากบรรดาผู้ที่มีธุรกิจอาชีพทางด้านนี้ ผมจึงได้มีความตั้งใจว่าจะเชิญทางด้านสมาคมหนังสือพิมพ์ สมาคมนักหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นตัวแทนของบรรดาหนังสือพิมพ์ได้มาตรวจเสียก่อน ที่จะนำเข้ามาสู่สภานี้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ผมก็ใคร่ที่จะระบายความรู้สึกในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบ และเป็นผู้ที่ใกล้ชิดต่อทางด้านหนังสือพิมพ์ให้บรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้รับทราบเหตุและผลในเรื่องนี้ ถ้าพูดถึงด้วยความจำเป็น และด้วยเหตุผลที่ควรจะเลิก ผมเห็นด้วย แต่ว่าเมื่อเลิกแล้วจะทำอย่างไร ที่เราจะควบคุมหนังสือพิมพ์ที่อยู่ในลักษณะที่ไม่สู้จะเรียบร้อยนี้ ให้มีเครื่องมือไว้ แต่ว่าผมกล้าที่จะยืนยันได้ว่า รัฐบาลนี้ได้มีน้ำใจและมีความรู้สึกเหตุที่ให้เสรีภาพ และให้หนังสือพิมพ์ทุกฉบับได้เป็นตัวของตัวเอง ผมเองได้เคยหารือว่า ถ้าจะมีสภาหนังสือพิมพ์ควบคุมได้โดยไม่ให้เจ้าพนักงานการพิมพ์เข้าไปแตะต้องได้ ผมยังรู้สึกว่าจะสบายใจมากขึ้น แต่ว่าทั้งนี้ก็สุดแท้แต่สภานี้จะเห็นชอบเห็นควร แต่ว่าด้วยเหตุและผลและด้วยความเป็นมาต่าง ๆ นี้ ผมในฐานะผู้ควบคุมรับผิดชอบทางด้านหนังสือพิมพ์ จึงใคร่เรียนมาเพื่อจะได้วินิจฉัยในการที่จะตกลงใจในเรื่องนี้ ขอบพระคุณครับ

นายมารุต บุณนาค: ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอเรียนชี้แจงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติรวมทั้งท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย ในเบื้องต้นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมีความห่วงใยว่า ถ้าหากว่ายกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ หากมีการกระทำผิดที่เกี่ยวกับองค์พระประมุขแห่งชาติซึ่งเป็นที่เคารพอย่างสูงสุดของปวงชนชาวไทยแล้ว จะทำอย่างไร รวมทั้งความผิดที่เกี่ยวกับคอมมิวนิสต์ด้วยนั้น กระผมขอเรียนว่าปัญหานี้ปรากฏชัดอยู่ในประมวลกฎหมายอาญา ความผิดที่เกี่ยวกับองค์พระมหากษัตริย์นั้น ผู้ที่ล่วงละเมิดต่อพระองค์ท่าน จะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรงมากกว่าความผิดลักษณะอื่น ปัญหานี้ไม่น่าวิตก เพราะเหตุว่าประมวลกฎหมายอาญาเป็นความผิดอาญาที่เรียกว่ายาหม้อใหญ่ ความผิดเกือบทุกชนิดอยู่ในประมวลกฎหมายอาญาทั้งสิ้น แม้แต่โยนสิ่งของออกไปนอกหน้าต่างถูกศีรษะใครก็เป็นความผิดลหุโทษแล้ว สำหรับข้อหาเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นั้น ถ้าหากว่ามีการลงข้อความที่ใกล้เคียง หรือเป็นการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์

แล้ว ก็ยอมจะถูกลงโทษ หรือดำเนินการสอบสวนตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ซึ่งเป็นกฎหมายที่เรียกว่า ชัดต่อเสรีภาพของประชาชนอีกฉบับหนึ่งเหมือนกัน เพราะกฎหมายฉบับนั้น ถ้าผู้ใดกระทำผิดแล้ว มีใช้ว่าจะถูกจับกุมคุมขังตามวิธีพิจารณาความอาญาในระยะ ๓ เดือนเท่านั้น ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ถ้าใครกระทำผิดแล้วจะถูกขังระหว่างสอบสวนถึง ๑ ปี แล้วยังมีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๔๙ อนุญาตให้ขังเกินกว่า ๑ ปีด้วยซ้ำ อันนี้ขอท่านสมาชิกผู้มีเกียรติโปรดวางใจได้ว่าถ้าหากว่ายกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ แล้วหนังสือพิมพ์ได้กระทำผิดฝ่าฝืนการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์แล้ว ท่านจะถูกขังลี้มได้เหมือนกัน ส่วนข้อ ๒ ที่ท่านได้แสดงความชื่นชมต่อรัฐบาลชุดนี้ว่าไม่เผด็จการ และไม่ลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนนั้น เท่าที่ผ่านมาระยะ ๖ เดือนนี้ กระผมยอมรับว่าเป็นความจริง แต่อะไรจะเป็นหลักประกันว่ารัฐบาลชุดต่อไปจะเป็นใครก็ตาม ถ้าหากเข้ามาแล้วหากประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ยังดำรงอยู่ บุคคลผู้นั้นหรือกลุ่มนั้นจะไม่หยิบยื่นสิ่งที่เป็นพิษเป็นภัยให้แก่พวกเราอีก อันนี้กระผมไม่เห็นด้วย ควรยกเลิกเสีย ในประเด็นที่ท่านว่าในกรณี ที่มีการอุทธรณ์ต่อการกระทำผิดได้นั้น ขอให้โปรดพิจารณาว่า ตามประกาศของคณะปฏิวัติ การอุทธรณ์ความเห็นของพนักงานการพิมพ์นั้น อุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทยภายใน ๑๕ วัน และถือว่าคำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นถึงที่สุด ไม่มีสิทธิที่จะดำเนินการฟ้องร้องในศาลได้ ส่วนคดีที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้ดำเนินการฟ้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราชนั้น เป็นการฟ้องในอีกลักษณะหนึ่ง ไม่เกี่ยวกับความผิดตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ซึ่งมีคดีเดียวในประเทศไทย สำหรับความเห็นของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ว่าประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ไม่หนักไปทางลงโทษเป็นการลงโทษในทางปฏิบัติไม่เสียหายอะไร คือมีการตักเตือน มีการยึดและปิดโรงพิมพ์นั้น ถ้าหากว่าผู้ใช้อำนาจนี้ใช้อำนาจด้วยมีโนธรรมที่สุจริต ปัญหาก็คงจะเป็นอย่างท่าน ไม่มีอะไร แต่จากพฤติการณ์ ๑๗ ปีที่ผ่านมา ปรากฏว่าหนังสือพิมพ์หลายฉบับ หนังสือพิมพ์ยุคหนึ่งที่มีชื่อเสียง เช่นหนังสือพิมพ์ข่าวภาพได้ถูกปิดเงียบหายไป หนังสือพิมพ์สารเสรี หนังสือพิมพ์เสรีไทย ซึ่งเคยเป็นหนังสือพิมพ์ที่มีชื่อ ได้ถูกพนักงานการพิมพ์ในยุคนั้นสั่งปิด และปิด

ตลอดกาล นอกจากสั่งปิดแล้ว พนักงานตำรวจยังได้ดำเนินการจับกุมผู้ทำหนังสือพิมพ์ในยุคนั้นในข้อหาการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ และถูกขังลี้มเป็นระยะเวลาหลายปี ซึ่งมีบุคคลหลายท่านที่อยู่ในที่นี้ ในฐานะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ถูกจับกุมคุมขังในครั้งนั้นด้วย ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ทราบกันอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้กระผมจึงไม่เห็นด้วย ถ้าหากว่า จะมีการคัดค้านในการที่จะมายกเลิกพระราชบัญญัติการพิมพ์ฉบับนี้ สำหรับในประเด็นที่ท่านรัฐมนตรีว่าผู้ร้องทุกข์ ถ้าหากว่าไม่ร้องทุกข์ในความสุขส่วนตัวนั้น ก็ไม่อาจดำเนินการประการใดได้นั้น กระผมคิดว่าถ้าหากว่าพนักงานการพิมพ์จะได้ทียบยกพระราชบัญญัติการพิมพ์ ปี พ.ศ. ๒๔๘๔ เพียงบางมาตรา เช่น มาตรา ๓๖ กล่าวไว้ชัดว่า ถ้าหากว่าได้มีการโฆษณาในหนังสือพิมพ์ซึ่งเจ้าพนักงานการพิมพ์เห็นว่าอาจขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีงามของประชาชน หรือฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงาน ก็อาจจะตักเตือน แล้วก็ตรวจข่าวได้ภายในระยะเวลา ๑๕ วัน นอกจากนี้ท่านยังอาจจะดำเนินการตามกฎหมายอื่น ๆ อีกด้วย กระผมเห็นว่าถ้าหากว่ายกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ แล้ว การกระทำใดๆ ถ้าหากว่ามีการฝ่าฝืนกฎหมายก็ย่อมดำเนินการได้ตามพระราชบัญญัติการพิมพ์ซึ่งมีอยู่หลายมาตรา รวมทั้งกฎหมายอื่น ๆ ด้วย กระผมจึงขอให้ได้รับการสนับสนุนจากสภานี้

นายสนธิ เอกชัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอบพระคุณอย่างยิ่งที่ให้กระผมลุกขึ้นมาอภิปรายอีกครั้งหนึ่ง เมื่อตะกั้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย มีข้อถามซึ่งได้รับการสนใจอยู่ประการหนึ่งว่า ถ้าเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ไปแล้ว เราจะมี การควบคุมหนังสือพิมพ์นั้นอย่างไร อันนี้กระผมขออภิปรายให้กับสภานี้ให้ทราบว่า หนังสือพิมพ์นั้น โดยปกติแล้วจะอยู่ได้ด้วยคนอ่านเท่านั้น ถ้าหนังสือพิมพ์นั้นไม่มีคนอ่าน หนังสือพิมพ์นั้นอยู่ไม่ได้ สิ่งที่รัฐบาลเป็นห่วงนั้น คือหนังสือพิมพ์เลว หรือสิ่งพิมพ์เลว ซึ่งเมื่อครั้งจอมพลสฤษดิ์อยู่ก็เคยเกิดหนังสือพิมพ์ประเภทนั้นออกมาโดยทุนของผู้เสียอำนาจบ้าง โดยทุนต่างประเทศบ้าง ออกมาเพียงระยะชั่วคราวชั่วคราว เมื่อประชาชนคนอ่าน อ่านชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้วก็ไม่อ่าน หนังสือพิมพ์นั้นก็ยอมเจ๊งไป นี่คือการควบคุมหนังสือพิมพ์โดยธรรมชาติ แต่เมื่อเรายกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ไปแล้ว คือเอากฎหมายที่ใส่ไว้ นั้น ไซ้ลอกออกเสียแล้วก็ยอมจะมีวิถีทางที่จะทำได้ต่อไป โดยในหลักการของ

การปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น สิทธิเสรีภาพของหนังสือพิมพ์นั้น ย่อมจะต้องได้รับการประกันจากรัฐธรรมนูญ ในรัฐธรรมนูญของอเมริกาก็ดี ในรัฐธรรมนูญของญี่ปุ่นก็ดี เราจะเห็นว่ามาตราหนึ่งที่จะบัญญัติที่จะให้ประกันสิทธิเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ว่า จะละเมิดมิได้ จะปิดมิได้ในภาวะอันปกติ แต่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ได้มีข้อความที่ระบุชัดไว้ว่าให้สั่งถอนใบอนุญาตได้ การสั่งถอนใบอนุญาตบรรณาธิการนั้นก็คือการปิดหนังสือพิมพ์นั่นเอง ขณะนี้เราก็จะเป็นประชาธิปไตยกันอยู่แล้ว กระทบจึงขอวิงวอนสภานี้ให้เห็นใจของผู้ประกอบอาชีพหนังสือพิมพ์ ซึ่งประกอบโดยสุจริต ซึ่งเป็นผู้ทำหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่อยู่ในขณะนี้ ส่วนหนังสือพิมพ์เหล่านั้นมีอยู่เพียงจำนวนน้อยนิด แล้วรัฐบาลนั้นมีทางที่จะควบคุมได้จากกฎหมายถึง ๗ ฉบับด้วยกัน คือกฎหมายอาญา กฎหมายประมวล วิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายแพ่ง กฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความแพ่ง กฎหมายป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ กฎหมายศาลคดีเด็กและเยาวชน แล้วยังมีกฎหมายพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ แต่รัฐบาลท่านนี้ ท่านไม่ได้ทำอะไรเลยกับหนังสือพิมพ์ เมื่อมีสิ่งพิมพ์เลวขึ้นมา ท่านก็ทำตามนโยบายว่าไม่แตะต้องหนังสือพิมพ์ อันนี้ท่านวางเฉยเสียเอง ทำไมท่านไม่ใช้กฎหมายที่มีอยู่ในมือนี้ลงโทษหนังสือพิมพ์เลวบ้างเล่า กระทบต้องขอประทานกรรณมา แล้วขอความกรุณาของสภานี้ให้เห็นถึงความล้าหลังของประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ซึ่งเป็นประกาศซึ่งเป็นโซ่ตรวนอันใหญ่ที่จะล่ามพันธนาการหนังสือพิมพ์เอาไว้ หนังสือพิมพ์ต่างๆ ขณะนี้อยู่ด้วยความขมขื่น ซึ่งได้รับความขมขื่นนี้มาเป็นเวลา ๑๗ ปีแล้ว กระทบขอวิงวอนให้สภานี้เป็นสภาพประวัติศาสตร์ ซึ่งจะไขกุญแจดอกใหญ่ไปสู่แสงสว่างของเสรีภาพ ซึ่งจะเป็นทางไปสู่ประชาธิปไตยในอนาคต ขอขอบคุณครับ

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ ท่านประธานที่เคารพ กระทบขอประทานกราบเรียนว่า กระทบเห็นด้วยกับการที่จะยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ กระทบขอประทานชี้แจงว่าตามความเห็นของกระทบนั้น ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ทำได้มีผลอย่างหนึ่งอย่างใดไม่เลย นอกจากทำท่าเหมือนจะควบคุมหนังสือพิมพ์ แล้วก็ทำครั้งหนึ่งด้วยนโยบายของรัฐบาลชุดก่อนที่ไม่ยอมให้ออกหนังสือพิมพ์ใหม่ ก็ทำให้ของสิ่งหนึ่งซึ่งไม่มีมูลค่าเลยในทางเศรษฐกิจ มีมูลค่าขึ้นมาได้ คือชื่อหนังสือพิมพ์เท่านั้นเอง แล้วไม่มีอะไรเกิดขึ้น อันนี้

กระทบอยากจะทำประตากราบเรียนท่านประธานสภาว่า ผมรู้สึกว่าเป็นความเข้าใจผิดบางสิ่ง
 บางอย่างในบ้านเรา ว่าเราจะพยายามควบคุมในบางสิ่งบางอย่างซึ่งเราควบคุมไม่ได้ พระราช-
 บัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ กิติ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ กิติ นั้น เกือบจะเป็น
 หมันอยู่แล้ว โทษที่เราใช้ก็คือโทษในการริบข้าง ยึดข้าง ปิดข้าง ซึ่งโทษเหล่านั้นเราทำกับ
 วัตถุทั้งสิ้น คือถ้าไม่พอใจเราก็ริบ แล้วเราก็ยึด แล้วเราก็ปิด แต่คนที่ทำนั้น ตามกฎหมาย
 เหล่านี้ไม่มีผลอะไรทั้งสิ้นสักอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นจึงมีคนวิตกกังวลว่า ถ้าเลิกไปแล้วมัน
 จะเกิดอะไรขึ้นใหม่ มันเลิกไปแล้วมันไม่เกิดอะไรสักอย่างหรอกครับ เลิกไปเสียเถอะ มัน
 ไม่มีผลอะไรสักอย่างเดียว แล้วเราจะต้องยอมรับความจริงว่า ถ้าจะมีรัฐธรรมนูญกันที่ไร
 ก็ต้องมีพระราชบัญญัติการพิมพ์ ซึ่งมีขึ้นมาแล้วมันก็ไม่เกิดอะไรเกิดขึ้น มีท่านสมาชิก
 สภานิติบัญญัติท่านหนึ่ง บังเอิญท่านไปเสียแล้ว ผมขอเอ่ยนาม คือคุณใหญ่ ท่านได้บ่นว่า
 ท่านจะทำอย่างไร เวลานี้มีหนังสือพิมพ์ก็มีหนังสือพิมพ์ตีบ้าง เลวบ้าง ริดบ้าง ไถบ้าง ระหว่าง
 ที่มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ก็มีสิ่งเหล่านั้นทั้งสิ้น ก็ไม่ได้ป้องกันอะไรให้เกิดขึ้นให้
 ดีขึ้นเลย นี่เป็นข้อซึ่งกระทบอยากจะทำกราบเรียนให้ทราบ อันนี้กระทบอยากจะทำประท้วงตั้งข้อสังเกต
 กับทางรัฐบาลไว้สักนิดหนึ่งว่า ท่านก็คงจะช่วยขยายทำอะไรอีกแล้วในเรื่องเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์
 กระทบอยากจะทำเรียนอย่างหนึ่งว่า ท่านเลิกคิดควบคุมหนังสือพิมพ์ด้วยพระราชบัญญัติ
 การพิมพ์เสียที่จะดีไหม ถ้าจะมีกฎหมายอะไรก็เป็นกฎหมายที่ส่งเสริมวิชาชีพหนังสือพิมพ์เสีย
 แล้วก็มันมีมาตรการที่จะควบคุมหนังสือพิมพ์อยู่ ซึ่งถ้าทำขึ้นมาแล้วจะได้ผล คือมาตรการที่
 ควบคุมด้วยกฎหมายหมิ่นประมาท ซึ่งในบ้านเราทำได้มีการพัฒนา หรือนักกฎหมายของเรา
 ได้คิดในเรื่องนี้ไม่ ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องคุ้มครองสิทธิและในชื่อเสียงของบุคคลซึ่งเขาจะ
 ต้องมีอยู่ แต่ในเรื่องกฎหมายหมิ่นประมาทของบ้านเราทุกวันนี้มัน เป็นกฎหมายที่ตาย
 แล้ว ไม่มีใครกล้าหยิบกฎหมายหมิ่นประมาทมาสู้กับหนังสือพิมพ์เลย ซึ่งในนานาประเทศ
 เขาใช้กฎหมายหมิ่นประมาททั้งสิ้น เพราะฉะนั้นกระทบอยากจะทำเรียนสภานี้ว่า ขอให้ท่าน
 ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้เสียเถอะ เพราะเท่ากับท่านมีแต่เพียงว่าไม่มีผล
 อะไรมากไปกว่าท่านฉีกเศษกระดาษอันหนึ่งลงตะกร้า มันไม่มีผลอะไรอีกแล้ว กระทบอยาก
 ทำเรียนให้ทราบ แล้วยังรัฐบาลบอกว่า จะเปิดให้หนังสือพิมพ์ออกได้ตามปกติ ก็หมด ความผิดที่มี

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติบางท่านห่วงเรื่องความผิดที่มีต่อความมั่นคงของรัฐก็ดี ต่อองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ดี ก็มีอยู่ในกฎหมายอาญาแล้ว มีในพระราชบัญญัติการพิมพ์ด้วย ถ้าจะใช้ก็ได้ ถ้าจะใช้ลงโทษกับตัวบุคคลผู้เขียน หรือผู้โฆษณาที่ใช้กฎหมายอาญา ปัญหาว่ารัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่รักษากฎหมายจะกล้าใช้ไหมเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นกระผมเองขอรับรองว่าให้สนับสนุนเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้เสียจะดีกว่า เพราะว่ามันรกเหลือเกินแล้ว กระผมมีความเห็นเท่านั้นครับ

นายสายสิทธิ พรแก้ว : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสายสิทธิ พรแก้ว กระผมชอบเสรีภาพครับ อยากให้มีเสรีภาพ แต่กระผมไม่อยากจะให้มีเสรีภาพในการด่ากันโดยไม่มีเหตุผล แล้วก็อยากที่จะให้มีการควบคุมตัวเองของผู้ที่ไม่อยาก让别人ควบคุม มากกว่าที่จะไปใช้ตัวบทกฎหมายหรือปิ่นผาน้ำไม้ หรือคุกตะรางมาพูดกัน กระผมคิดว่าเมื่อไม่อยากจะ让别人ควบคุม เราก็ต้องควบคุมตัวเองให้มันดี กระผมตั้งใจที่เห็นสมาคมหนังสือพิมพ์ควบคุมกันเองในระหว่างนี้ ในระหว่างไว ๆ นี้ครับ รู้สึกว่าจะมีวิธีการควบคุมกันเองอยู่บ้าง แต่ทว่าอ่านไปอ่านมา บางที่ท่านก็เขียนว่าแมลงวันย่อมไม่ตอมแมลงวันด้วยกันเอง ท่านว่าอย่างนั้น กระผมก็ไม่รู้ว่าท่านจะควบคุมกันเองอย่างไร ที่นี้ถ้าหากว่าการควบคุมตัวเอง การพัฒนาตัวเอง พัฒนากลุ่มอาชีพตัวเอง ป้องกันสิทธิเสรีภาพของกลุ่มของตัวเอง ถ้าหากว่าสิ่งเหล่านี้มีขึ้นมาได้ รู้หน้าที่ รู้สึกสิทธิเสรีภาพแล้ว กระผมคิดว่ากระผมคนหนึ่งที่อยู่หนังสือพิมพ์ ย่อมบ้างอ่านบ้าง เขียนบ้าง ตามแต่จะมี และก็ประชาชนอื่น ๆ ด้วย ก็คงจะเข้าใจคำว่าหนังสือพิมพ์กับสิ่งพิมพ์ดี หรือเลวต่าง ๆ นี้ว่า มันต่างกันอย่างไร กระผมคิดว่าสิ่งที่ต้องรีบทำในระหว่างบรรดาหนังสือพิมพ์เองก็ดี กระผมไม่ได้สอนนะครับ เพราะว่าไม่รู้เรื่อง อ่านอย่างเดียว ทำไม่เป็นก็คือทำอย่างไร จะมีการควบคุมตนเองขึ้นมาได้ สำหรับสิ่งพิมพ์ที่ไม่ดี ที่ว่าให้ยาพิษมอมเมาประชาชน ภาพลามกอนาจาร หนังสือต่าง ๆ ที่ออกมา หรือว่าการตอบปัญหาชีวิต ปัญหาครอบครัวในบ้าน ลูกสาวกระผมก็อ่านไม่ได้ หรือว่าผู้หญิงอ่านไม่ได้ มันเป็นวิชาแพทย์ เป็นวิชาปัญหาครอบครัว ลงในวารสารอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ กระผมคิดว่าเป็นการควบคุมหนังสือพิมพ์กันเองระหว่างพวกกันเองนั้นนะ จะเป็นประโยชน์มากกว่าที่จะมาตำหนิคนอื่นว่าอย่างนี้มาควบคุมผมนี้ แล้วก็กระผมคิดว่า รัฐบาลนี้บางครั้งรัฐบาลก็อยู่ในสถานการณ์

ซึ่งจะต้องทำอะไรสักอย่างหนึ่งว่า นโยบายกำหนดไปแล้วเพื่อความมั่นคงปลอดภัย บางครั้งความใจกว้างของเจ้าหน้าที่ก็อาจจะตีความเอาว่าสิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ฉันจะต้องบังคับ ฉันจะต้องคุมหนังสือพิมพ์ ซึ่งบางครั้งผมอ่านแล้วรู้สึกเศร้าใจมาก ในคำสั่งของเจ้าพนักงานการพิมพ์ ยกตัวอย่างการที่หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งลงข่าวตีแม่เรื่องคนไทยในต่างประเทศ ดูหมิ่นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่จริงไม่ใช่เรื่องดูหมิ่น เป็นเรื่องแฉความเล่ห์กระเท่ห์ของกลุ่มหนึ่งที่จะทำให้บ้านเมืองนี้ได้ลุกขึ้นมา เตี้ยวันนี้มีราชศัตรู มีราชศัตรูต่อราชบัลลังก์ต่อประเทศชาติแล้ว แต่ผมไม่เข้าใจว่าทำไมพนักงานการพิมพ์จึงสั่งให้ลงโทษผู้รับผิดชอบหนังสือพิมพ์ ซึ่งผมผู้อ่าน ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้ มันสมพอกันแล้ว มันก็มันพอกัน บางครั้งมันก็ดีครับ แต่บางครั้งการตีความเจตนาต่างๆ นี้ ทางรัฐบาล เจ้าหน้าที่ของรัฐ บางครั้งก็หนักไปหน่อย ผมคิดว่าการควบคุมนี้ จะต้องมียุติครับ มีแล้วไม่ใช่ไม่เห็นจะเสียหายอะไร แล้วก็ไม่ใช่อะไรที่มีแล้วในกฎหมายอาญา ในพระราชบัญญัติการพิมพ์ก็เลิกมันเสีย ในประกาศคณะปฏิวัตินี้ เหลือไว้เฉพาะที่จำเป็นจริงๆ อย่างในกฎหมายอาญา ในกฎหมายพระราชบัญญัติศาลคดีเด็กและเยาวชน ในพระราชบัญญัติการพิมพ์ก็เพียงพอแล้ว ที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้น ขณะเดียวกันก็ปรับปรุงในด้านของหนังสือพิมพ์เอง ผมคิดว่าเรื่องอย่างนี้ก็จะช่วยให้ทั้งทางหนังสือพิมพ์ของเราได้เป็นปากเป็นเสียง เป็นหูเป็นตาในการที่ข้าราชการหรือบ้านเมืองทั้งหลายจะคอร์รัปชันกัน หรือจะทำอะไร จะได้มีสิทธิบอกให้เจ้าของบ้านเจ้าของเมืองตื่นตัวลุกขึ้นมา บอกโง่งกันแล้วตรงนี้ทำอะไรไม่ดีแล้วตรงนี้ จะได้ช่วยกัน บ้านเมืองจะได้อยู่รอดไป ผมคิดว่าไปปิดหูปิดตาชาวบ้านมากเกินไป บางครั้งก็ทำให้ชาวบ้านตัดสินใจหลงเข้าป่าเข้าดงไปหมดครับ ผมขอขอบคุณครับ

นายสิงห์โต จ่างตระกูล : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สิงห์โต จ่างตระกูล มีสุภาภิตบทหนึ่งว่า "ปากกานั้นคมกว่าปากดาบ" คือหมายความว่าคมกว่าคมดาบ ผมมีความเห็นพ้องทุกประการ เมื่อก็นี่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือ คุณเกษม ศิริสัมพันธ์ ได้มาพูดเสนอว่า รัฐบาลหรือว่าแม้แต่ท่านผู้ประกอบหนังสือพิมพ์ น่าจะพิจารณาในเรื่องการหมิ่นประมาท ซึ่งเรื่องนี้ผมคิดว่าในที่ประชุมนี้ โดยเฉพาะสภานิติบัญญัติ เรามีความเห็นพ้องต้องกันว่าในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิของหนังสือพิมพ์นั้น ถึงแม้จะมีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งดำเนินการ

หนังสือพิมพ์มาพูดสนับสนุนก็ตาม แต่ก็เป็นที่ของสมาชิกรัฐสภาที่บัญญัติที่จะปกป้อง เพราะหนังสือพิมพ์นั้น กระผมเข้าใจไม่ใช่ของคุณสนิท หรือว่าคุณเสรีศรี เป็นหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นกระบอกเสียง เป็นกระบอกของสังคมทั่ว ๆ ไป ความจริงสภานี้กระผมคิดว่าอยากจะมีคนอภิปราย แต่กระผมก็เสียใจว่าเมื่อวันศุกร์ที่แล้ว เรามีการอภิปรายในการที่ไม่รับรอง เกี่ยวกับการยกฐานะของวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แม่โจ้แล้วก็ปรากฏว่ามีหนังสือพิมพ์กระจาย ชาวบอกว่ามีนักศึกษาหลายคนหลายพวกมีปฏิกริยา แม้กระทั่งบทความหนังสือพิมพ์บอกว่า ขอให้รัฐบาลหาทางแก้ไขเอาไว้ อันนี้กระผมไม่เข้าใจครับ ถ้าในสภานี้ยังมีความเกรงกลัวที่จะไม่ออกเสียงโดยเสรีภาพแล้ว เราจะไปหาประชาธิปไตยที่นอกสภาได้อย่างไรบ้าง ท่านที่เคารพ ได้บอกว่า สภานี้เป็นสภาที่ดีที่สุด เป็นสมาชิกรัฐสภาที่บัญญัติซึ่งเราจะหาได้ไปอีกแล้ว แต่เวลานี้เรากำลังเกรงกลัว กระผมเชื่อแน่ว่าถึงแม้ว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งซึ่งได้ประกอบ หนังสือพิมพ์ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ท่านก็ได้บอกว่าขอให้ใช้สิทธิเสรีภาพในการวิพากษ์ วิจารณ์เถิด กระผมยังเกรงกลัวครับ อย่างน้อยในเรื่องคดีหมิ่นประมาทนั้น กระผมมองอยู่ ข้อหนึ่งว่า หนังสือพิมพ์โจมตี กระจายข่าวไปทั่วประเทศ แต่ท่านที่เคารพ เวลาที่มีการขอขมานั้น มันหลบมุมซ่อน ๆ อยู่ ไม่รู้ว่าหาที่ไหนครับ อย่างนี้เป็นการขอโทษได้อย่างไรกัน กระผมไม่ทราบหนังสือพิมพ์ประเภทนั้นมีที่ไหนบ้าง อาจจะมีอยู่บ้าง แต่อย่างน้อยในระยะเมื่อ ประมาณ ๒-๓ อาทิตย์ เราก็มองเห็นว่าหนังสือประชาธิปไตยได้ไปโจมตีเกี่ยวกับอำนาจ ของศาลยุติธรรม แล้วก็มีการแก้ข่าวซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นการสมควร เพราะว่าคอลัมน์นั้นได้ ลงมาเป็นเวลา ๓-๔ วันแล้ว ก็มองเห็นชัดเจน ถ้าหนังสือพิมพ์ทำอย่างนั้นได้ กระผมคิดว่า สภานี้ก็ควรจะรับหลักการ ขอขอบพระคุณครับ

นายวิรัช กุมุทมาศ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าพูดไปพูดมาเกรงว่า รัฐบาลจะใช้เอกสิทธิ์รับไว้พิจารณา กระผมใคร่ขอเสนอปิดการอภิปรายครับผม ถ้าท่านผู้ใด เห็นด้วย โปรดรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกรัฐสภาขึ้นรับรอง)

ประธานสมาชิกรัฐสภาแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกเสนอให้ปิดอภิปราย มีท่านสมาชิก รับรองครบถ้วนแล้ว มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

นายสง่า วงศ์บางซวด : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสง่า วงศ์บางซวด มีความเห็นเสนอให้เปิดอภิปรายจนกว่าทางฝ่ายรัฐบาลจะรับเอาเรื่องนี้ไปครับผม

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลเองก็ได้ฟังเหตุผลทั้งสองฝ่ายแล้ว ยกมือหลายครั้งแล้ว ก็ตั้งใจว่าจะขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ แต่ว่าสุดท้ายสภานี้จะพิจารณา เพราะมีผู้เสนอให้ปิดอภิปรายแล้ว แต่ว่าท่านประธานจะพิจารณาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ความจริงยกมือผมก็ชี้ให้ทุกที ไม่ทราบ ถ้าไม่เห็นก็ขอยกัย ความจริงจะยังรับก็รับได้ครับ ตามข้อบังคับ จะรับไปไม่เกี่ยวกับญัตติหรือครับ เป็นเอกสิทธิ์นี้

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ คุณมารุตว่าอย่างไรครับ

นายมารุต บุญนาค : เป็นเอกสิทธิ์ซึ่งผมไม่มีเอกสิทธิ์เช่นนั้น ผมไม่ขัดข้อง แต่ขอให้กำหนดเวลาครับ

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอกำหนดเวลาภายใน ๑ เดือนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กำหนดเวลารับไปพิจารณา ๑ เดือนครับ

ต่อไป ระเบียบวาระที่ ๑๓ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๑ และฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ. นายเสน่ห์ จามริก เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

รับที่ ๓๔๐/๒๕๑๗ วันที่ ๑ ก.พ. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑
ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๑ และ ฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๒
พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑
ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๑ และ ฉบับที่ ๔๓
ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ.

โดยที่พิจารณาเห็นว่าประกาศของคณะปฏิวัติสองฉบับที่อ้างถึงข้างต้น เป็นการ
ให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจเกินขอบเขต เป็นช่องทางให้มีการล่วงละเมิด
และลิดรอนสิทธิเสรีภาพ ตลอดจนการดำรงชีวิตอย่างสันติสุขของพลเมืองดีได้โดยผลการ
ปราศจากหลักประกันแห่งกระบวนการยุติธรรมที่ชอบเยี่ยงอารยสังคมทั้งหลาย เป็นการสมควร
ที่จะตรากฎหมายเพื่อยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติสองฉบับนี้เสีย

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑ ลง
วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๑ และ ฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ.
มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

เสน่ห์ จามริก

(นายเสน่ห์ จามริก)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

ลาวัณย์ พิมพ์

//*พิมพ์* ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๒๑ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๑
และ ฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๒
พ.ศ.

หลักการ

ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๑
และ ฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๒

เหตุผล

โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติสองฉบับดังกล่าวข้างต้น เป็นการให้อำนาจแก่
เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง และตำรวจเกินขอบเขต เป็นช่องทางให้มีการล่วงละเมิดและ
ลิดรอนสิทธิเสรีภาพ ตลอดจนการดำรงชีวิตอย่างสันติสุขของพลเมืองดีได้โดยผลการ
ปราศจากหลักประกันแห่งกระบวนการยุติธรรมที่ชอบเยี่ยงอารยสังคมทั้งหลาย จึงเป็นการ
สมควรที่จะตรากฎหมายเพื่อยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติสองฉบับนี้เสีย

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๑

และ ฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๒

พ.ศ.

.....
.....
.....
.....

โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๑ และ ฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นการให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจเกินขอบเขต เป็นช่องทางให้มีการล่วงละเมิดและลิดรอนสิทธิเสรีภาพ ตลอดจนการดำรงชีวิตอย่างสันติสุขของพลเมืองดีได้โดยผลการ ปราศจากหลักประกันแห่งกระบวนการยุติธรรมที่ชอบเยี่ยงอารยสังคมทั้งหลาย จึงเป็นการสมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติสองฉบับที่อ้างถึง

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๑ และ ฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๒ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๑ และ ฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๒

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(ลงชื่อ) เสน่ห์ จามริก ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) ใหญ่ ควิตชาติ ป่วย อึ้งภากรณ์ วิทย์ ดันตยกุล ระวี ภาวิไล จิตติ ติงศภัทัย
 วิลาศ มณีวัต สมคิด ศรีสังคม ชนัดถ์ ปิยะอุย ชมพู อรรถจินดา
 บุญชู โรจนเสถียร ปรีดี เกษมทรัพย์ ศักดา สายบัว ถาวร ชนะภัย
 สวัสดิ์ อุทัยศรี ภ. ประทีป มาร์ติน โกมลมาศ ปราโมทย์ นาคทรพรพ
 ศิววงศ์ จังคศิริ เสริมศรี เอกชัย มารุต บุญภาค จันทน์ สันตะบุตร
 แรม พรทโมบล บุญยประสพ ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

ลาวัณย์ พิมพ์
 16/11/25 ทาน

นายเสน่ห์ จามริก ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๑ และฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๐ พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๑ และฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เหตุผล โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ๒ ฉบับดังกล่าวข้างต้น เป็นการให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจเกินขอบเขต เป็นช่องทางให้มีการล่วงละเมิดและลิดรอนสิทธิเสรีภาพ ตลอดจนการดำรงชีวิตอย่างสันติสุขของพลเมืองดีโดยผลการปราศจากหลักประกันแห่งกระบวนการยุติธรรมที่ชอบเยี่ยงอารยสังคมทั้งหลายจึงเป็นการสมควรที่จะตรากฎหมายเพื่อยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ๒ ฉบับนี้เสีย

ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอประทานอนุญาตนำเอาข้อความบางตอนของประกาศของคณะปฏิวัติทั้ง ๒ ฉบับนี้มาอ่านให้ท่านสมาชิกฟังเพื่อประกอบการพิจารณาว่ามีเหตุผลอย่างไรที่จะยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ๒ ฉบับนี้เสีย เหตุผล ๒ ประการใหญ่ ๆ ซึ่งปรากฏในประกาศของคณะปฏิวัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ กระผมอยากจะเรียนเสนอว่า เหตุผลในประการที่ ๑ ประกาศของคณะปฏิวัติ ๒ ฉบับนี้เป็นการให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและตำรวจให้กระทำการคุมขังบุคคลด้วยข้อหาที่เลื่อนลอย ซึ่งปรากฏในข้อความตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑ ซึ่งมีความว่า "ด้วยปรากฏว่าได้มีบุคคลประพฤติตนเป็นอันธพาล กระทำการด้วยตนเองหรือสนับสนุนบุคคลอื่น รังแกข่มเหงขู่เข็ญหรือรบกวนให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน และในบางกรณีก็กระทำการแสดงตนให้บุคคลอื่นเกรงกลัว จำต้องทนยอมรับกรรมบางประการไม่กล้าขัดขืนหรือร้องเรียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินการ เพราะเกรงภัยจะเกิดขึ้นแก่ตน ทั้งนี้ นับเป็นภัยอันตรายแก่ความสงบสุขของประชาชนพลเมืองโดยทั่วไป นอกจากนั้นยังปรากฏว่ามีบุคคลอยู่ไม่น้อยที่ดำรงชีพด้วยการกระทำผิดต่อกฎหมาย เช่นเป็นเจ้ามือการพนันสลากกินรวบอันเป็นภัยแก่เศรษฐกิจของชาติ คณะปฏิวัติเห็นเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจได้จัดการปราบปรามบุคคลเช่นว่านั้น เพื่ออำนวยความสุขแก่ประชาชนและความเจริญของบ้านเมือง" ความที่

กระผมได้นำมาอ่านให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้ฟังก็เพื่อที่จะให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้ตระหนักถึงลักษณะขอบเขตของข้อหาที่มีลักษณะที่เลือนลอยอย่างมาก เป็นการให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานปกครองและตำรวจในอันที่จะจัดการควบคุมบุคคลที่อยู่ในลักษณะของพฤติการณ์ดังกล่าวควบคุมได้ ซึ่งเป็นการที่ให้อำนาจอย่างเลือนลอยมาก เป็นการผิดลิตรอนกระบวนการยุติธรรมซึ่งเป็นที่เห็นได้อย่างชัดเจน อันนี้ก็เป็นที่ผลในประการที่ ๑ เหตุผลที่สำคัญในประการที่ ๒ ก็ปรากฏในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๓. ซึ่งได้ให้อำนาจในการควบคุมตัวบุคคลที่มีพฤติการณ์ดังกล่าวข้างต้นโดยไม่มีกำหนด ปรากฏในข้อความของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๓ ดังนี้ เมื่อได้มีการเข้าถึงข้อความต่าง ๆ มาแล้ว ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ก็เรียกว่า "หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้"

ข้อ ๑. บุคคลที่ประพฤติดนเป็นอันธพาล ซึ่งถูกควบคุมตัวไว้เพื่อทำการสอบสวนตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑ ครบกำหนดสามสิบวันแล้ว ถ้าผู้บัญชาการตำรวจนครบาลสำหรับจังหวัดพระนคร จังหวัดธนบุรี และผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับจังหวัดอื่น ๆ นอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีเห็นว่า บุคคลนั้นยังมีนิสัยและความประพฤติเป็นอันธพาลอยู่ ก็ให้อำนาจสั่งให้ส่งตัวบุคคลนั้นไปยังสถานอบรมและฝึกอาชีพ

ข้อ ๒. ให้กระทรวงมหาดไทยจัดให้มีสถานอบรมและฝึกอาชีพขึ้น กับให้จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ แต่ละคณะมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนสำหรับพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุม การอบรม การฝึกอาชีพ และการปล่อยบุคคลที่ถูกควบคุม

ให้คณะกรรมการพิจารณาและมีคำสั่ง ทุก ๆ สามเดือนว่า บุคคลที่ถูกควบคุมนั้นบุคคลใดควรให้ควบคุมไว้หรือให้ปล่อยตัวไป การปล่อยตัวนั้นคณะกรรมการจะกำหนดให้มีประกันหรือทัณฑ์บนด้วยหรือไม่ก็ได้"

ตามข้อความดังที่กระผมได้เรียนอ่านมานี้ ก็แสดงให้เห็นว่า เป็นกระบวนการที่ให้อำนาจในการควบคุมตัวบุคคลด้วยข้อหาที่เลือนลอย และก็ไม่มีการกำหนดเวลาที่จำกัดไว้แน่นอน เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าในถ้อยคำที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๓ ใช้คำว่า "ให้ส่งตัวบุคคลนั้นไปยังสถานอบรมและฝึกอาชีพ" ตามข้อเท็จจริงที่กระผมได้ทราบมาก็ปรากฏว่าสถานฝึกอบรมและสถานฝึกอาชีพนี้ก็มีลักษณะสภาพไม่ผิดอะไรกับการควบคุมคนในคุก

ตะรางดี ๆ นี้เอง เพราะฉะนั้นในทางปฏิบัติจะเห็นได้ว่าเป็นการให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานปกครองและตำรวจนั้นในขนาดที่อาจจะใช้อำนาจไปในทางที่ผิดวัตถุประสงค์ของการที่จะควบคุมหรือปราบปรามบุคคลที่ประพฤติตัวเป็นอันธพาล ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่จะเรียนชี้แจงประกอบการพิจารณาของสภาในที่นี้ว่า ตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เสนอให้มีการยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติทั้ง ๒ ฉบับนั้นนั้น ไม่ได้มีเจตนารมณ์ที่จะส่งเสริมหรือปกป้องบุคคลที่ประพฤติตนเป็นอันธพาล แต่หลักการที่เสนอต่อประธานในที่นี้เป็นหลักการที่จะกำหนดกระบวนการยุติธรรมให้ถูกต้อง เป็นการป้องกันไม่ให้อำนาจในการปราบปรามบุคคลที่ประพฤติตัวเป็นอันธพาล ในลักษณะที่เกินขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจ กระผมคิดว่าเท่าที่กระผมได้สดับรับฟังการอภิปรายในสภานี้เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่เสนอมาในตอนต้น ๆ กระผมก็รู้สึกมีการสับสนปนเปกันมากระหว่างที่จะพิจารณาไปถึงปัญหาที่เกี่ยวกับการเสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อยกเลิกปัญหาไม่ใช่ช่วยยกเลิกการปราบปรามหรือการควบคุมบุคคลผู้ประพฤติเป็นอันธพาล แต่ว่าปัญหาอยู่ที่ว่าเราจะต้องวางหลักการที่เหมาะสม ให้สอดคล้องกับกระบวนการยุติธรรม กระผมคิดว่าเป็นเรื่องของหลักการ แล้วกระผมคิดว่าอยากจะเรียนฝากเป็นข้อคิดให้กับสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายว่า ในการที่เรากำหนดวงมาตรการเอาไว้ในลักษณะที่เป็นการฝ่าฝืนลิดรอนกระบวนการยุติธรรมที่เหมาะสมทั้งหลายทั้งปวงนั้น มันไม่ใช่เป็นการที่อาจจะเกิดผลในการลิดรอนสิทธิเสรีภาพอันเป็นอุดมการณ์สูงส่งเท่านั้น แต่ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กระผมเองได้คำนึงถึงปัญหาในแง่ของสภาพการที่เป็นจริงด้วย กล่าวคือสภาพการเป็นจริงในแง่ที่ว่าบ้านเมืองไทยทุกวันนี้เป็นบ้านเมืองที่ต้องการความสงบสุข คือหมายความว่า เป็นสภาพความสงบสุขที่จะต้องเกิดขึ้นจากความร่วมมือร่วมใจของกลุ่มชนทั้งหลายในประเทศชาติ เป็นกลุ่มชนซึ่งประกอบไปด้วยบุคคลกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวงการบริหารและกลุ่มชนที่อยู่ภายนอกวงการบริหาร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเรายังขึ้นที่จะกำหนดกระบวนการต่าง ๆ ที่จะทำการปราบปรามตัวบุคคลในลักษณะที่เลือนลอยและไม่มีขอบเขตดังที่ปรากฏในประกาศของคณะปฏิวัติ ๒ ฉบับนี้แล้วกระผมคิดว่าเป็นการวางมาตรการในลักษณะที่เป็นการผลักไสประชาชนพลเมือง ที่อาจจะถูกคุกคามโดยมาตรการตามประกาศของคณะปฏิวัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ เพราะฉะนั้นท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ในการที่พิจารณาร่าง

พระราชบัญญัติฉบับนี้และฉบับอื่นที่มีเจตนารมณ์ในทำนองเดียวกันนั้น กระผมใคร่ขอให้พิจารณาไปถึงปัญหาของสภาพของบ้านเมืองทุกวันนี้ด้วย เป็นสภาพของบ้านเมืองที่เรา กำลังต้องการที่จะสร้างสรรค์สถาบันและกระบวนการยุติธรรมที่จะก่อให้เกิดความสมัครสมานความปรองดอง ความไว้นื้อเชื่อใจระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐบาลและประชาชนโดยทั่วไป ขอขอบคุณครับ

พลตำรวจตรี ณรงค์ มหานนท์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ณรงค์ มหานนท์ ก่อนอื่นกระผมใคร่ขอกราบเรียนว่ากระผมมีความเชื่อด้วยความสุจริตใจ ในการที่สมาชิกผู้ทรงเกียรติ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาว่า มีเจตนาดีต่อบ้านเมืองแต่กระผมเป็นห่วงในเรื่องสถานการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปัญหาอาชญากรรม ปัญหาเรื่องความเดือดร้อนของประชาชนในขณะนี้ จึงมีความรู้สึกว่ในปัจจุบันนี้นั้น เห็นว่ายังไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติอันนี้ขึ้นมา กระผมจึงใคร่ที่จะขอมีความเห็นอภิปรายคัดค้าน ไม่ควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑ และ ๔๓ นี้ ด้วยเหตุผลประการแรกก็ในเรื่องปัญหาของอาชญากรรม ซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้นอยู่ในขณะนี้ และปัญหาซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ได้รับความเดือดร้อนจากบุคคลซึ่งเป็นภัยและเป็นภัยอันตรายต่อสังคม อยู่ในขณะนี้ประการหนึ่ง และในประการที่ ๒ ก็ด้วยเหตุผลที่ว่าประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑ และ ๔๓ นั้น มีใช้เป็นโทษตามประมวลกฎหมายอาญา หากแต่เป็นการให้เจ้าหน้าที่ในทางฝ่ายปกครองได้มีอำนาจในการที่จะนำเอาบุคคลซึ่งเป็นภัยอันตรายต่อสังคมเป็นภัยอันตรายต่อประชาชนนำมาอบรมบ่มนิสัยสั่งสอนและฝึกอาชีพให้เขากลับตัวเป็นคนดี สำหรับเหตุผลในประการแรกนั้น กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อสภานี้ว่า สืบเนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งกำลังอยู่ในภาวะที่เสื่อมโทรมอยู่ในขณะนี้ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายก็คงจะได้ทราบแล้วว่า ปัญหาอาชญากรรมขณะนี้ มีแนวโน้มสูงขึ้นทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับอาชญากรรมนั้น กระผมก็ใคร่จะขอกราบเรียนว่า โปรดอย่าคิดว่าเราจะสามารถจับกุมเขามาสอบสวนและฟ้องร้องได้เสมอไปไม่ ทั้งนี้เพราะว่าในการกระทำบางประการของอาชญากรรมนั้น ในบางครั้งก็ยากเหลือเกินในการที่จะหาหลักฐานมาประกอบการพิจารณาสอบสวนและฟ้องร้องได้ กระผม

ขอยกตัวอย่าง โดยที่กระผมได้คลุกคลีอยู่กับงานด้านอาชญากรรมมาเป็นเวลานาน ก็พอจะรู้ถึงความเป็นไปเกี่ยวกับปัญหาที่อยู่ข้าง อย่างเป็นต้นว่าบุคคลประเภทที่มีพฤติกรรมในทางประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ล้วงกระเป๋า กระผมอาจที่จะกล่าวได้เลยว่ากระผมสามารถที่จะนำตัวบุคคลเหล่านี้มาying ที่ทำการของพนักงานสอบสวนและก็พูดคุยกับเขาได้ เขาจะรับสารภาพต่อกระผมที่เดียวว่า เขามีอาชีพเป็นนักล้วงกระเป๋าเขาก็บอกกระผมอย่างนี้แหละครับ แต่ที่ว่าเพียงที่เขาบอกเท่านั้น กระผมก็ไม่อาจที่จะจับเขาได้เพราะว่าเขาล้วงใครที่ไหน เมื่อไร เป็นการยากเหลือเกิน เพราะว่าผู้ร้ายประเภทนี้มีอยู่มากทั่วทุกมุมเมือง แต่เมื่อจับตัวมาที่ไรเขาบอกเขารับทุกที่ แล้วเราจะจัดการกับบุคคลเหล่านี้อย่างไรเราจะปล่อยเขาไปอย่างนั้น จนกระทั่งว่าสักวันหนึ่งจะมีหลักฐาน จับได้แล้วจึงค่อยจับมากกระนั้นหรือ ประชาชนก็ต้องได้รับความเดือดร้อนครั้งแล้วครั้งเล่า ต้องสูญเสียทรัพย์สินไปอย่างนี้เป็นต้นหรือว่าในบางประเภทที่เห็นได้ชัดเหลือเกินในขณะนี้ อย่างเป็นต้นว่าพวกมือปืนรับจ้างฆ่าคน กระผมก็เชื่อเหลือเกินว่าตามจังหวัดต่าง ๆ ไม่เฉพาะแต่เจ้าพนักงานเท่านั้น แม้แต่ประชาชนก็ทราบดีว่าเขาคนนั้นละคือมือปืน แต่ว่าจะเอาหลักฐานอะไรไปจับเขา จับเขามาแล้วหลักฐานที่จะฟ้องร้องก็เป็นการยากเต็มที หรือฟ้องร้องไปแล้วก็ยากที่จะนำสืบให้ศาลเชื่อได้ แล้วเราจะจัดการอย่างไรกับบุคคลประเภทนี้ เราจะปล่อยเขาไปอย่างนั้นกระนั้นหรือ ให้ชีวิตของประชาชนคนดีต้องสูญเสียชีวิตแล้วชีวิตเล่า แล้วแม้ว่าสักวันหนึ่งเราจะจับเขามาได้มีหลักฐาน แล้วเราจะเรียกร้องหรือว่าให้ผู้ที่ต้องสูญเสียชีวิตไปนั้นกลับคืนมาได้อย่างไร อันนี้จึงเป็นปัญหาที่เราควรจะได้นำมาพิจารณา

ในประการที่ ๒ ที่กระผมกราบเรียนว่าด้วยเหตุผลที่ว่าประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑ และ ๔๓ นั้นไม่ใช่โทษตามประมวลกฎหมายอาญา หากแต่ว่าเป็นการให้อำนาจเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองที่จะนำเอาบุคคลซึ่งมีพฤติกรรมเป็นภัยต่อสังคมไปอบรมบ่มนิสัย และสั่งสอนให้กลับตัวเป็นคนดี กระผมว่าอันนี้เป็นหลักการและวิธีการที่ถูกต้องทฤษฎีเป็นอย่างยิ่ง ดีกว่าที่จะปล่อยให้บุคคลเหล่านั้นไปกระทำผิดเสียก่อน ให้การปฏิบัติตามกฎหมายตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑ นั้น ขยายเวลาให้พนักงานสอบสวนควบคุมไปอีก ๓๐ วันนั้น ก็เป็นการขยายเวลาให้ทำการสอบสวนในพฤติกรรมพิเศษเกี่ยวกับความมีพฤติกรรมในทางเป็นภัยต่อสังคม ซึ่งการที่จะควบคุมตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนั้น มาตรการ

ในทางปฏิบัติ ทางฝ่ายเจ้าพนักงานก็ได้มีวิธีการในการที่จะกลั่นกรองและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่ถูกกล่าวหาเป็นอย่างดี ในส่วนภูมิภาคก็ได้มีการร่วมกันทั้งฝ่ายปกครองและฝ่ายตำรวจ ในส่วนกลางก็ต้องโดยเจ้าพนักงานตำรวจชั้นผู้ใหญ่ คือชั้นผู้บังคับการเป็นผู้ส่งอนุญาตให้ควบคุมได้ และนอกจากนั้นก่อนที่จะนำตัวมาสอบสวนนั้น ทาใช้ว่าเราจะไปนำตัวเขามาได้ ง่าย ๆ ไม่ จะต้องปรากฏว่าเขาได้กระทำความผิดในคดีอาญาฐานใดฐานหนึ่งอันเป็นข้อหาหลักเสียก่อน จึงจะนำตัวมาสอบสวนได้ ส่วนตามประกาศฉบับที่ ๔๓ นั้น ในการพิจารณาที่จะส่งตัวไปรับการอบรมในส่วนกลาง ก็ได้มีคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่พิจารณากลับกรองกันเป็นชั้น ๆ มาจนกว่าจะถึงตัวผู้บัญชาการตำรวจนครบาลอนุมัติให้ส่งตัวไปรับการอบรม ในส่วนภูมิภาคซึ่งเป็นอำนาจของทางฝ่ายปกครองก็ได้มีการกลั่นกรองกันหลายชั้นหลายฝ่าย ซึ่งกระผมก็เชื่อเหลือเกินและมั่นใจเหลือเกินว่า ผู้ที่ถูกกล่าวหาที่ได้รับการพิจารณาด้วยความเป็นธรรมเป็นอย่างดีที่สุดแล้ว ด้วยเหตุผลดังที่กระผมกราบเรียนมาแล้วข้างต้น จึงมีความเห็นว่าประกาศของคณะปฏิวัติทั้ง ๒ ฉบับนี้นั้น ยังมีความจำเป็นอยู่เหลือเกินที่เราควรจะยังคงไว้ใช้ในภาวะการณ์ของบ้านเมืองในขณะนี้ ยังไม่ควรที่จะเลิกเสียทีเดียว กระผมขออนุญาตเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งคือว่า ในการพิจารณาปลดปล่อยที่ว่าผู้ซึ่งถูกส่งตัวไปรับการอบรมตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๔๓ ไม่มีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนนั้น กระผมใคร่ที่จะขอกราบเรียนว่า ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนั้น คณะกรรมการปลดปล่อยซึ่งได้ตั้งขึ้นโดยมีท่านปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานจะต้องพิจารณาทุก ๓ เดือนว่า สมควรปลดปล่อยผู้ที่ได้รับการอบรมนั้นหรือไม่เพียงใด มิใช่ว่าเอาไปควบคุมหรือเอาไปขังลิ้มไว้เช่นนั้น ฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอว่าสภานี้ยังไม่ควรที่จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๗ และฉบับที่ ๔๓ นี้ กระผมขอขอบพระคุณครับ

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมเข้าใจในเจตนาดีของท่านผู้เสนอ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และผมก็มีส่วนเห็นด้วยอยู่มาก แต่ผมก็มีความหนักใจอยู่มากเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นก่อนที่จะสภานี้จะพิจารณาประการหนึ่งประการใด ผมคิดว่าเราควรจะได้รับข้อเท็จจริงอะไรบางสิ่งบางอย่างจากรัฐบาลบ้าง เป็นอย่างไร

กันแน่ และสถาบันอันธพาลนั้นนับว่าเป็นสถาบันระดับบ้านระดับเมืองเรามาเป็นเวลาช้านาน แล้วก็อยู่ในสถานะที่ก่อให้เกิดความหวาดกลัวแก่ชาวบ้านเป็นอันมาก แต่คราวนี้ผมขឹងใจ และอยากจะเรียนถามทางฝ่ายรัฐบาลก่อนที่จะไปบับท่านจะขอใช้เอกสิทธิ์เสียอีก ผมก็อยาก ให้ท่านชี้แจงเสียก่อนว่ากฎหมายนี้ใช้มาประมาณ ๑๖ ปีแล้วท่านประเมินผลบ้างหรือไม่ว่าได้ ผลดีขึ้นมาประการใด โจรผู้ร้ายลดลงหรือเพิ่มขึ้นประการใดและมาตรการต่าง ๆ ที่มีอยู่นั้น พอเพียงพอ หรือหย่อนยานหรือกลายเป็นเครื่องมือที่จะไปกดขี่ประชาชนเพียงใด ท่านได้ คำนี้บ้างหรือเปล่า แล้วผมคิดว่าหลักการที่มีอยู่ในประกาศของคณะปฏิวัติทั้ง ๒ ฉบับนั้น ที่จริงก็มีเจตนารมณ์ที่ดีคล้าย ๆ กับว่า ถ้าคนเป็นอันธพาลเป็นนักเลงหัวไม้และประกอบอาชญากรรม เป็นอาชีพ ไม่มีหลักฐานอย่างหนึ่งอย่างใด ก็จะเอาตัวไปคุมไว้ แล้วก็จะมีอาชีพเป็นทำนอง ตัดสั้นदान และก็จะให้กลับตัวมาเป็นพลเมืองดีแล้วก็ปลดปล่อยออกมา มาตรการเหล่านั้น สำเร็จเพียงใดหรือไม่อย่างไร คือว่าเขาไปแล้วท่านได้ไปสั่ง ได้ไปสอน ได้ไปอบรมบ่มนิสัย สอนวิชาชีพอะไร เขาออกมาแล้วเขาทำอย่างนั้นเมื่อตะกี้นี้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านหนึ่ง ซึ่งท่านเกี่ยวข้องในด้านอาชญากรรม ท่านมกรุดหาชี้แจงว่ามีผลการพิจารณาปลดปล่อยกันทุก ๓ เดือน ผมก็ติดตามข่าว แต่ผมเป็นชาวบ้าน พอได้ยินข่าวปล่อยอันธพาลที่ ผมก็นอนไม่หลับทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นที่ไปอบรมอาชีพนั้น ท่านอบรมอะไรกันหรือเราจะต้องปรับปรุงกลไกศัพท์ซึ่งมี อยู่ในสภานี้ คือกลไกของการอันธพาลนี้ให้ดีขึ้น เพื่อให้เป็นหลักที่จะประกันสวัสดิภาพ ของพลเมืองดีบ้าง ในข้อนี้ผมอยากจะเรียนถามทางฝ่ายรัฐบาลว่าท่านได้คำนึงในสิ่งเหล่านี้ หรือเปล่า ในช่วงที่ท่านรับงานมาเป็นเวลา ๖ เดือนนี้ ผมอยากจะขอให้ทางฝ่ายรัฐบาลชี้แจงในข้อนี้

นายกรมล วรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอตอบคำถามของท่านสมาชิกสภาผู้มีความเกียรติ เท่าที่มีหลักฐานอยู่ในเรื่องของการจับกุมหรือปลดปล่อยอันธพาลนั้น รัฐบาลมีจำนวนอยู่เป็นปี ๆ ไป ในการรวบรวมบุคคลอันธพาล เข้ามาได้รับการอบรม จะขอเรียนแต่เพียงยอดรวมทั้งหมดว่า นับตั้งแต่ใช้ประกาศของคณะ ปฏิวัติมาแล้วจนถึงปัจจุบัน รัฐบาลได้รับบุคคลที่ส่งเข้ามาอบรมในสถานที่อบรมของรัฐบาล นั้นเป็นแต่ละปีไป นับตั้งแต่ปี ๒๕๐๒ จนถึง ๒๕๑๗ นี้ มีจำนวนทั้งสิ้น ๕๒,๒๒๓ คน ในจำนวนนี้ได้รับการปลดปล่อยไปทั้งหมด ๑๕,๕๕๑ คน ในบรรดาผู้ที่ได้รับการปลดปล่อย

ไปนั้น กลับเข้ามาเป็นครั้งที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ประมาณเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ ๒๓.๓๔ เปอร์เซ็นต์ หรือเกือบ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ นี่เป็นยอดจำนวนที่รัฐบาลรวบรวมเตรียมเพื่อจะชี้แจงแก่ท่าน สมาชิกสภาผู้มีการแสดงให้เห็นว่าบุคคลที่เป็นอันธพาลที่เข้ามาสู่การอบรมของรัฐบาลนี้มีจำนวนเท่าใด เมื่อได้รับการปลดปล่อยไปแล้ว หลังจากการอบรมแล้วกลับมาอีก กลับเข้ามารับการอบรมอีกเป็นจำนวนเท่าใด จากนั้นเองก็จะเห็นได้ว่า ผลของการอบรมนั้นได้ผลอยู่ ๗๕ เปอร์เซ็นต์ คือพวกที่ต้องกลับเข้ามารับการอบรมใหม่ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ส่วนวิธีการอบรมนั้นมีกรรมวิธียืดเยื้อยาวแต่ว่าพอจะเรียนได้ว่า นอกจากจะอบรมในทางศีลธรรมและจรรยาให้เขารู้สึกผิดชอบในทางที่จะประพฤติดีแล้ว ยังได้ให้การศึกษาในวิชาความรู้สามัญ ธรรมดา นอกจากนั้นมีการฝึกอาชีพ เช่น อาชีพช่างตัดผม ช่างไม้ ช่างแกะสลัก ช่างตัดเย็บ ช่างทอ ช่างจักสาน เหล่านี้เป็นต้นเป็นการอบรมเพื่อจะให้บุคคลเหล่านั้น เมื่อออกไปแล้วจะได้มีการประกอบอาชีพด้วย และในความคิดเห็นของรัฐบาลนั้น รัฐบาลยังคิดเห็นว่ากฎหมายเป็นประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑ และ ๔๓ นี้ยังมีประโยชน์อยู่ หากแต่ว่ากรรมวิธีในการที่จะเอาบุคคลส่งเข้าไปอบรมในฐานะเป็นบุคคลอันธพาลนั้น รัฐบาลกำลังพิจารณาหาทางแก้ไขอยู่ เพื่อที่จะให้วิธีการเหล่านั้นเป็นการรัดกุม ให้ประกันหรือให้สิทธิเสรีภาพเขาเพียงพอในการที่จะไม่ไปเอาตัวเขามาได้รับการอบรมง่าย ๆ นี่เป็นเรื่องที่รัฐบาลกำลังแก้ไขเพิ่มเติมอยู่ และก็หวังว่าในไม่ช้าก็อาจจะแก้ไขได้ เพราะฉะนั้นก่อนที่รัฐบาลจะตัดสินใจรับร่างนี้หรือไม่รับร่างนั้นนะ รัฐบาลก็ใคร่ที่จะขอฟังความคิดเห็นจากท่านสมาชิกสภาเพื่อไปพิจารณาแก้ไขต่อไปเหมือนกัน ขอขอบคุณครับ

นายแสวง ทัดเที่ยง ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก เรื่องท้องนี้รับหนักใจ เรื่องหนักใจอยู่ในคุกก็รับประทาน อยู่ข้างนอกก็รับประทาน นี่เรื่องนี้มันลำบากจริง ๆ ครับ แล้วเวลาประชาชนเดี๋ยวนี้กำลังยังมีนะครับ ผมซื้รด ซึ้รดไป ยังมีเด็ก ๆ อายุ ๑๔-๑๕ วึ่งขายดอกไม้เกะกะ หนังสือพิมพ์ก็มีขายนี้ แล้วพวกนี้มันโตขึ้นก็มีความเช็กส์เกิดขึ้น มันจะทำอย่างไรกันนี้ เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจ นี้ปากท้องทำอะไร จะให้ช่วยมีปากท้องมีรับประทานได้นี้ นะครับ ผมก็เป็นห่วงมาก นับวันว่าใจผู้ร้ายจะมากขึ้น เมื่อคืนนี้ ๒ ทุ่มเศษครับ เข้าไปจี๋ข้างโรงแรมผม ที่โกลเด้นฮอสนี้นับวันจะมากขึ้นทุกวัน ควรจะทําอย่างไรจะให้เขามีอาชีพได้

สอนให้เขามีอาชีพหากินได้นี้แหละครับ นี่มันเรื่องของสำคัญ มันจะเข้าไปในคุกอย่างไร ในคุกมันสบายนี้ครับ ออกมาข้างนอกเร่ร่อน คือเคยสบาย มีอาหารเลี้ยง มีอะไรดีนี่ ก็รู้สึกหนักใจ ควรจะหาให้เขามีอาชีพครับ อาชีพอย่างใดอย่างหนึ่ง นี่ควบคุมเขาอยู่อย่างใกล้ชิดครับ ชอบคุณมาก

นายจำลอง เทวารุทธ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง เทวารุทธ กระผม ใคร่ขอกราบเรียนว่า เรื่องจับกุมคุมขังบุคคลอันธพาลที่ผ่านมาแล้วนั้น เจตนาธรรมของท่าน ผู้ออกคำสั่งคณะปฏิวัติแต่เดิมนั้น กระผมมีความเห็นใจและก็เข้าใจโดยสุจริตใจว่า ท่านมีเจตนาดีต่อชาติบ้านเมือง เพราะว่าในการจับกุมคุมขังในยุคที่อันธพาลกำลังเฟื่องกันใหญ่ในสมัยนั้น มีทั้งการคุมรถ มีการรีดไถ มีการเป็นนักเลงคุมย่านอะไรต่อมิอะไรต่างๆ นั้นมากมายก่ายกองแทบทั่วประเทศ แต่ว่าเมื่อกระทำการลงไปแล้ว คือเอาเขาไปจับกุมคุมขังไปแล้วนั้น บัดนี้ก็กลายเป็นว่ารัฐบาลกำลังซีหหลังเสือ ลงก็ลงไม่ได้ แล้วท่านผู้ซึ่งมีความเข้มแข็งแล้วก็มี ความเฉียบขาดแต่เดิมนั้นท่านก็ได้ถึงอัสัญกรรมไปเสียแล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าความ อีล็กอีเลื่อของรัฐบาลในขณะนี้ ตามที่ท่านผู้บัญชาการ ณรงค์ ได้กล่าวนั้นก็เป็นเรื่องจริง แต่ว่าเราจะโทษใครก็ได้ เพราะว่าอันนี้เป็นความผิดพลาดมาตั้งแต่ต้นของรัฐบาลยุคที่ต่อเนื่องกันมาทุกยุคทุกสมัย การจับกุมคุมขังในเขตพระนครจะเป็นอย่างไรนั้น กระผมไม่ทราบแน่ชัด แต่ว่าสำหรับบ้านนอกนั้น เท่ากับเป็นการไปช่วยให้คนเกิดกิเลส เกิดความชั่วร้าย เกิดความโหดเหี้ยมเพิ่มขึ้นอีกหลายเท่าตัว เพราะว่าที่คุมขังกี่ดี หรือว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ก็ดี มันเหลือที่จะทนทาน แล้วผมคิดว่าบุคคลเหล่านั้นออกมาแล้วก็ไม่มีโอกาสจะกลับตัวได้ ตามสถิติที่ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้กล่าวถึง กระผมไม่เชื่อว่าบุคคลเหล่านั้นจะกลับตนเป็นคนดีได้ที่กระผมไม่เชื่อเพราะอะไร เพราะคนที่ร้ายกาจ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ก็อยู่ในห้องนั้น คนที่เพียงมีความผิดเล็กน้อยก็อยู่ในห้องนั้น แล้วอิทธิพลส่วนใหญ่ของคนโหดเหี้ยม แล้วไปรวมกันอยู่มากๆ กับเด็กอายุ ๑๖-๑๗ ซึ่งเพิ่งเข้าไประยะนี้ ไม่มีทางที่จะต่อสู้กันได้ ไม่มีทางที่จะป้องกันตัวกันได้ ไม่มีทางที่จะไปล้างสมองฝ่ายใหญ่ได้ ฝ่ายใหญ่ก็ล้างสมองเด็กๆ การคุมขังคนไว้ที่บ้านนอกนั้นกระทำอย่างทุเรศที่สุด ถ้าท่านประธานได้เคยพบเห็นแล้วละก็ จะมีความเห็นพ้องต้องกันกับกระผมว่านี่เป็นการช่วย เป็นการส่งเสริมให้คนเป็นผู้ร้ายขึ้นมา

แล้วก็ปล่อยไม่ได้ด้วย ถ้าปล่อยออกมาก็เป็นอันตรายร้ายแรงอย่างไม่มีปัญหา อย่างที่ผู้การ
 ณรงค์ว่าไม่มีปัญหา . แต่อันนี้เราจะโทษใคร เราโทษผู้ถูกคุมขังหาได้ไม่ เพราะว่าเจตนาธรรมณ์
 เดิมที่ท่านเอาไปขังนั้น ท่านก็คิดจะให้คนนี้กลับตนเป็นคนดี คือว่าเราไปขังสักกระยะหนึ่ง
 เมื่อรู้สึกสำนึกคิดแล้วก็ปล่อยออกมาเป็นคนดี หากทางมาประกอบอาชีพ หากทางละเลิกความ
 ชั่วร้ายทั้งหลายเหล่านั้นเสียให้หมดสิ้นไปให้กลับตนเป็นพลเมืองดีเสีย แต่ว่าพฤติกรรมที่
 เข้าไปอยู่รวมกันนั้น ไม่มีโอกาสที่จะได้มาแสดงตัวต่อโลกเหมือนอย่างที่เราคาดคิดไว้ หรือเหมือน
 อย่าง ๆ วนๆ จอมพล สฤษดิ์ ท่านคิดไว้ คือเป็นการกระทำที่กลับไปซ้ำเติม ไปบั่นทอนกำลัง
 น้ำใจ ไม่เป็นการเรียกว่าชกกันทั้งเป็นชัด ๆ แต่ในพระนครนี้เขาจะคุมขังกันเรียบร้อยประการใด
 กระผมกราบเรียนแล้วว่า กระผมไม่ทราบครับ แต่สำหรับเหตุการณ์ตามต่างจังหวัดนั้นเป็น
 เรื่องที่แยจจริง ๆ ต้องยอมรับว่าคนเข้าไปถ้าไม่ตั้งใจจะเป็นอันธพาลก็ต้องคิดไว้แล้ว เข้าไปอยู่
 สักเดือนก็ต้องเป็นอันธพาลแน่ หรือบางคนโดนเจ้าหน้าที่ที่กลั่นแกล้ง เพียงแต่มีเรื่องเล็กน้อยไป
 เข้าหลักเกณฑ์ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านบอกว่าคนนี้ไม่ดี ผู้บังคับกองก็ว่าไม่ดี นายอำเภอก็ต้องเชื่อ
 ทั้ง ๒ คนนี้ ก็ว่าไม่ดี ก็เอาเข้าไป แล้วคนพวกนี้เอาเข้าไปแล้วเป็นอันธพาลหมด เป็นอันธพาล
 จริง ๆ ครับ เพราะไม่สามารถจะทนต่อความบีบคั้น การล้างสมอง การถูกบีบบังคับด้วยวิธี
 การต่าง ๆ ของพวกที่อยู่ก่อนแล้วด้วยแล้วก็พวกเจ้าหน้าที่ทั้งหลายที่ควบคุมเขาไม่เรียบร้อยด้วย
 อันนี้ละครับกระผมคิดว่ารัฐบาลท่านกำลังซีลือ เราก็น่าเห็นใจท่าน ถ้าปล่อยออกมาหมด
 พร้อมกัน ๕ หมื่นคน ในสถิติตำรวจเมื่อ ๒-๓ ปีที่ล่วงมานี้ กระผมได้ฟังจากท่านอธิบดี
 ตำรวจคนเก่าบอกว่า เรามีตำรวจทั้งหมดทั่วประเทศไทยนี้ ๗ หมื่นคน แต่เข้าใจว่ามาถึง
 บัดนี้คงเพิ่มขึ้นมาอีกบ้างแล้ว ดีเสียว่าแสนคนต่อการที่เราจะปล่อยคนออกมาสู้กับตำรวจ
 นี้อีก ๕ หมื่นคน เป็นเรื่องที่น่าหวาดเสียวเหมือนกัน เป็นที่น่าห่วงเกรงเหมือนกันแต่ว่า
 อันนี้กระผมมีความเห็นในทางสนับสนุนที่จะให้มีการยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติทั้ง ๒ ฉบับ
 แต่ว่าความผิดพลาดในหนหลังที่กระผมได้กราบเรียนให้ทราบแล้วนั้น มันก็เป็นหนามยอกอกอยู่
 กระผมคิดว่าทุกคนทั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติที่นั่งกันอยู่ ท่านผู้มีเกียรติที่นั่งอยู่ในที่นี้ทั้งหมด
 ทั้งเป็นฝ่ายเราและฝ่ายรัฐบาลก็ดี พี่น้องประชาชนซึ่งอยู่ภายนอกซึ่งได้ยื่นคำอภิปรายต่าง ๆ
 ของเราก็ดี เขากำลังหวาดสะดุ้ง ถ้าเราปล่อยออกไปหมดโดยยังไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่ชัด โดย
 ไม่มีกรอบรม โดยไม่มีการเปลี่ยนวิธีการที่เอาเขาไปคุมขัง ทำความทารุณโหดร้ายให้มันจำเป็น

จะต้องเป็นอันธพาลใหญ่ทั่วประเทศกันหมดแล้วละก็ กระผมก็ว่าเป็นสิ่งที่น่ากลัวไม่น้อยเหมือนกัน แต่ว่าเราจะมีโอกาสอย่างไรในเมื่อสภาพของห้องซัง ในเมื่อสภาพสิ่งแวดล้อมทั้งหลายที่ท่านไปทำให้ได้ในขณะนี้ทั่วประเทศนั้นไม่เอื้ออำนวยเลยเลย กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่น่าทึ่งใจเป็นอย่างยิ่ง กระผมใคร่ที่จะสนับสนุนให้มีการเลิก ครั้งหนึ่งเมื่อกระผมอยู่พรรคสหประชาไทย ก็เคยหยิบยกเรื่องนี้มาตั้งญาติแล้วก็มี การโต้เถียงกับท่านรัฐมนตรีคนเก่า ซึ่งบัดนี้ออกไปอยู่นอกประเทศแล้ว กระผมก็บอกว่าเรามีความผิดพลาดมาแต่ต้นแล้ว เราควรจะรีบแก้ไขเสียในรัฐบาลนี้ เพราะว่าพิจารณาเดิมนั้นดี พี่น้องประชาชนเขาก็เช้ซ้องสาธุการว่าเดี๋ยวนี้เขาเดินถนนสบาย เขาประกอบอาชีพดีขึ้น เขาไม่ต้องมาหวาดสะดุ้งอะไรต่ออะไร แต่ว่าการที่เอาคนเขาเข้าซังไว้แล้ว และได้ทำอะไรให้ในทางที่มันจะละเลิกความประพฤติดันชั่วร้ายหรืออันโทดร้ายนั้นแล้ว มันก็จะเป็นภัยอันใหญ่ยิ่ง แล้วกระผมว่าสถิติให้ท่านฟังนิดหน่อยท่านก็เถียงออกมาว่า ที่คุณจำลองว่าเจ้าหน้าที่กลั่นแกล้งบ้าง หรือพนักงานฝ่ายปกครองทำผิดพลาด เอาคนตีมาซังบ้าง ก็เห็นจะเป็นอย่างมากก็สัก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ กระผมบอกว่าถ้า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ไหวนะครับท่าน ๑๐๐ คนเอาผิดมาตั้ง ๒๐ คน ไม่ใช่เรื่องเล็กแล้วเรื่องใหญ่แล้วครับ ท่านอาจจะตอบงายไป หรือว่าท่านจะโพล่งออกมาเพราะว่าสถิตินี้ท่านคงไม่ได้เตรียมมาก่อน ท่านบอกว่าราว ๆ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ กระผมบอกว่าไม่ไหวนะครับ ถ้า ๒๐ เปอร์เซ็นต์นี้ ทั้งชาตินี้ต้องมีคนรับกรรม เพราะไม่มีความผิด เพราะถูกกลั่นแกล้งนี้มากเกินไป เรื่องที่กระผมประทานกราบเรียนมาแล้วนี้เป็นเรื่องข้อเท็จจริงในด้านของต่างจังหวัด และเป็นเรื่องที่กำลังวิพากษ์วิจารณ์กันอยู่ เมื่อข่าวออกไปว่าเราจะยกเลิกคำสั่งคณะปฏิวัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ พี่น้องประชาชนที่ยังมีความหวาดเสียวต่อภาพพจน์เก่า ๆ ก็สะดุ้งกลัว แต่ว่าว่ากันโดยหลักมนุษยชาติด้วยกันแล้ว กระผมว่าการกระทำเอาเขามาคุมขังโดยไร้เหตุผล โดยไม่มีโอกาสแก้ตัว ไม่มีโอกาสที่จะได้รู้ระยะเวลาว่าเมื่อไรจะได้ออก อย่างนี้คนก็ท้อแท้ใจ คนที่คิดจะกลับใจเป็นคนดีมันก็ถูกอิทธิพลอะไรต่าง ๆ ครอบงำ ดังได้กราบเรียนมาแล้วนั้น เหมือนกับเด็กวัดที่แก้ววัด ถ้าเด็กวัดเพิ่งเข้าไปอยู่ที่วัด มันไม่มีทางที่จะต่อสู้กันได้ ผลที่สุดมันก็ต้องเลวไปตามกัน ส่วนใหญ่ว่าอย่างไรมันก็ไปอย่างนั้นเพราะมีฉะนั้นแล้วมันก็อยู่ในนั้นไม่ได้ บางคนถูกกระหีบตายในนั้นไปแล้วก็หลายคนเหตุการณ์ในบ้านนอกนี้ กระผมเชื่อว่ามิเหตุการณ์อยู่เนื่อง ๆ เมื่อเร็ว ๆ นี้ก็ปล่อยอันธพาลอบรมออกไปคนหนึ่ง ผลที่สุดก็ไปมั่วอยู่ตามก๊วนต่าง ๆ

ท่านที่อ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐคงจะได้ทราบ ผลที่สุดอันธพาลคนนั้นก็ถูกฆ่าแล้วตัดคอ
 เอาไปฝังไว้อีกทางหนึ่งด้วยความแค้นของأيคนฆ่ามันทนมัไหว ไปแล้วก็ชู้เชิญจะเอาทั้งเงิน
 จะเอาทั้งเมียจะเอาอะไรต่าง ๆ นานา ดังที่หนังสือพิมพ์ลงไปเมื่อสักประมาณ ๒ เดือนนี้
 เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ยากที่จะเป็นการสรุป สำหรับกระผมนั้นมีความเห็นเป็นกลางว่า จะปล่อย
 กระผมก็ยินดีด้วย ก็จะไม่โทษนาแก่คนไทยตาตา ๆ ซึ่งมันไปถูกรับกรรมจริงบ้างไม่จริงบ้าง
 หนักบ้างเบาบ้าง ได้อะไรมาเอาบุญเอากุศลกันเสียทีหนึ่ง แต่ว่าอีกใจหนึ่ง ถ้าเราไม่มีมาตรการอะไร
 คนที่มันเหี้ยมจริง ๆ หรือคนที่มันไม่ไหวแล้วจริง ๆ นี้ออกมาแยะ ๆ นี้ก็เป็นเรื่องที่พนักงาน
 ฝ่ายปกครองกับตำรวจต้องปวดเศียรเวียนเกล้า แล้วก็ต้องทำงานหนักขึ้นอีกไม่น้อยเหมือนกัน
 เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า พ.ร.บ. อันนี้จะเล็ก กระผมก็ยินดีด้วย ถ้าจะคงเอาไว้ ก็ต้องเปลี่ยนวิธี
 การบังคับให้มันเกิดความเรียบร้อย ให้มันได้เล่นกีฬา ให้มันได้ฝึกอาชีพ มันอยากจะเล่นดนตรี
 ให้มันได้เล่นแล้วก็สามารถออกไปประกอบอาชีพได้จริง ๆ กระผมก็คิดว่าจะเป็นการประโยชน์
 อย่างมากแต่เวลานี้มันไปซังไว้เฉย ๆ รอความตาย บางคนก็รอความตาย บางคนก็รอความ
 กรุณาของตำรวจว่า เมื่อไรจะเสนอกกระทรวงมหาดไทยให้ปล่อย มันไปรอกันอยู่อย่างนี้นั้น
 ไม่มีแสงสว่าง ไม่มีความหวังใด ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งเป็นการโหดร้ายทั้งทางใจและทางกายเป็นอย่างยิ่ง
 กระผมใคร่ขอให้ทางรัฐบาลก็ดี พวกเราทั้งหลายท่านผู้มีเกียรติที่เสนอก็คดี กระผมพร้อมที่
 จะให้ความสนับสนุน ถ้าทุกสิ่งทุกอย่างมันพร้อมที่จะไม่เป็นพิษเป็นภัยแก่ประเทศชาติและ
 ต่อพี่น้องประชาชนเป็นส่วนรวม กระผมก็จะขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลอยากฟังอีกไหมครับ ผมจะได้ชี้ให้
 เชิญครับท่านรัฐมนตรี

นายกมล วรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ได้ฟังการอภิปราย
 ทั้ง ๒ ด้านแล้วครับ ก็รู้สึกว่าคุณหมาย ๒ ฉบับนี้ถ้าได้ปรับปรุงก็คงจะเรียบร้อยและอาจ
 จะไปกันได้ในส่วนนี้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการในกำหนด
 ๓๐ วันครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก็เป็นเอกสิทธิ์ของรัฐบาลครับ รัฐบาลขอรับ
ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ มีกำหนดเวลา ๓๐ วัน เป็นอันหมดเวลาสำหรับที่จะประชุมใน
วันนี้ ผมขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา

